3/V

اصفهان پادشاهلرندن بر پادشاهك بر اوغلی وار ایدی اون سکز یکرمی یاشنه واردی یکیت اولدی لکن
غایت سوداسی غالب اولوب قطعاً بر محلده آرام ایده مز ایدی یاز وقتنی صحرالرده وحیدکاهلرده
کزر ایدی پادشاهك دخی اندن غیری اولادی اولمدیغندن کمال مرتبه رخصت ویروب هر نه استرسه
مساعده ایدر ایدی چونکه شهزاده بویله سوداوی اولدیغندن شهرك کنارنده صحرایه قارشو کندوسی
ایچون پدرندن بر سرای ومرتفع قصورلر بنا اولنمسنی نیاز ایلدکده پادشاه امر ایلدی شهرك کنارنده
قصر عالیله شهزاده ایچون مخصوص بر سرای بنا ایتدیریلوب شهزاده یه لالالر تعیینه وجمله خدام وتوابعیله
شهزاده سرایه نقل ایدوب اکلنور ایدی کاه وبیکاه صحرالره بنشی ایدوب کشت وکذار ایدر ایدی شدت
شتاده دخی بو وجهله آرام ایده میوب لالالری عاجز قالمشلر ایدی برکون شدت شتا قار وباران
شهزاده اولدیغی قصرك پنجره لرنی وکنبطلری کشاد ایدوب صحرایه نظارت ایدوب طوررکن ایکی درویش
ظاهر اولدی کله کله تمام کوشکك آلتنه کلدیلر شهزاده دخی یاننده اولان آدملرین طشره کوندردیکی
بو درویشلر کوروب اورکمسونلر دیو درویشلر دخی صوغوقدن قصرك آلتنه صغندیلر شهزاده دخی بوجابرین
کندوسنی کزلیوب باقه یم بو درویشلر نه صحبت ایدرلر دیو دیکلمکه باشلدی درویشلر دخی بربرندن معرفت
اظهاری نیازه باشلیوب عاقبت درویشك بری خرقه ایچندن بر تازه قرمزی کل چیقاردی شهزاده
تر وتازه کل وقتسز کوروب حیران قالدی اول بر درویشی سئوال ایلدیکه نوع نی آیده شول کده
مشابه یوزی کل لمکه وارمیه دیدی اول درویشی دخی بلی واردر حالا سز بهار پادشاهك قبوجی
باشینك پچاقونی واردکی اکثر ایله دیرلر دنیا یوزنده آندن محبوبه یوقدر اشته اندن بیافلری

عجبا

عینی ایله بو کلک کبیدر دیوب تکرار بر باغچه کلی دخی چیقاروب اشته بالجمله وجودی بو کلک کبی بیاض اولوب کاشانه‌ده
نظیری یوقدر دیو اولقدر کوزللکنی مدح ایلدیلرکه شهزاده بونلردن ایشیدوب بونک وصفی ایله عاشق زار
اولوب آه و واه ایتمکه باشلدی درویشلر اورادن کیدوب شهزاده‌نک لالالری ایچرو کیردیلر شهزاده‌یی کیفسز
کوروب آه و واه ایدر کوردیلر شهزاده‌نک عشقی کیتدکجه مزداد اولوب دنیایه باقمز اولدی لالالرینک
عقللری باشلرندن کیدوب آمان افندم نولدیکز مزاجکزی بوزوق دیو سؤال ایتدکلرنده قطعا جواب ویرمیوب
آه و انین ایله قطعا اکل و شرب دخی ایتمیوب احوالی دیکر کون اولدقده لالالری متحیرا بعدالمشورت بری
پادشاهه کوندروب شهزاده‌نک مزاجی ناخوش اولدیغنی اعلام ایلدکلرنده تیز حکیم باشی افندی‌یی چاغروب
اوغلنه کوندردی حکیم باشی دخی کلدکده شهزاده کوروب تعظیم و اکرام ایلدی حکیم باشی دخی کلوب شهزاده‌یه
نظر ایدوب نبضنه باقوب کوردیکم شهزاده‌ده قطعا خسته‌لک یوقدر لکن عشق علامتی وار همان خلوت
ایدوب شهزادهم سنده خسته‌لک یوقدر لکن عشق علامتی وار دردینی بکا سویله کتم ایتمه البته تجرباتی
اولماز بر علاجنی کورمکه سعی ایدرز دیو ابرام ایلدکده شهزاده آه ایدوب افندی حالا سنزلر ولای
پادشاهک فغفور پاشینک بر اهلی وار ایمش ایله نامنده کچن کوندرده ایلچی درویشلر طعنه ایلدی دیوردی
کیفیتی نقل ایلدکده حکیم باشی بر مقدار نصیحت خصوصنده شهزادهم قوجه‌سی اولوب نکاح التنده اولان
خاتونه علاقه ایتمه‌نک نه فائده‌سی قالدیکی قوجه‌سی اولمسه بر علاج ممکنه اولورایدی یوللو بر مقدار
کلام سویلدکده شهزاده‌نک قطعا قولاغنه کیرمیوب افندی البته بر اول مملکته کیدر اندک بر علاجی
بولورم والا بنده چاره یوقدر اول نکار نازنینک عشقنه بر درلو صبر و قرارم یوقدر والا بو عشقله افنای
وجود ایدرم دیو اغلیه‌رق آه سرد چکمکه باشلدیغی کبی حکیم باشی کوردیکی شهزاده‌یه نصیحت کار ایتمز

وواقعا افندی وجود ایده جك نسلی طرفه باشلیوب شهزادم چونكه عشق وعلاقه كز بودر شهزاده وارمه
بابی اوزرینه بنم بوقدر كی پدریكزدنه سزه رخصت الیویره یم برمقدار عسكر ایله اول طرفه كیتمكزه محتاجدر الم
حكیمه انشاالله تعالی مرادیكزه واصل اولورسز بن واره یم پدریكزه نیاز ایده یم دیوب شهزاده یه وداع
ایدوب پادشاهه كلدكده پادشاه دخی انتظارده ایدی امان افندی كل اوغلم نیجه‌در وخسته‌لكی ندر دیو
سؤال ایلدكده حكیم باشی دخی حكیمانه سوزه باشلیوب ترا كنله شهزاده‌نك عاشق زار اولدیغنی پادشاهه افاده
ایدوب پادشاهم دار دنیاده بر اولادیكز واردر بو خصوصده اگر مساعده بیورمزسكز اولادكزدن چیقارسز زیرا
معده اولدیغی صورتده شهزاده‌دن فلاح منظور دكلدر دیدكده پادشاه نیاز ایتدی ایجنده قالوب افندی بونه
اولماز ایشدر بنم اوغلم فلانه مملكتده اولان خاتونه علاقه ایله وهم اخر كمسه‌نك نكاحی التنده اوله بوكا
چاره اولورمی دیدكده حكیم باشی درویشلرك نقلنده عاشق اولدیغی افاده دن صكره پادشاهم اگر اولادك سكا
لازم ایسه برمقدار خزینه اوغرنه فدا ایدیویر وشهزاده‌نك یانه برمقدار عسكر تعیین ایدوب كیتمه‌سنه رخصت
ویریویر شهزاده دخی تسلی بولوب عسكر ایله قالقوب بش اون قوناقه مسافه كیتدیكی كی اول نكاحنده اولان خاتونك
فائده‌سی اولمدیغنی ملاحظه ایدرك اول حركتی ایله عشق وسوداسی تنزل بولور وبانده عاقل لالالری بند ونصح
ایدرك بو سوداده نكول ایدر بوندن غیری علاجی یوقدر دیدكده پادشاهك اندن غیری اولادی یوقه چاره باشه چیقرایوب
امانه افندی بالجمله خزینه‌م شهزاده‌مك اوغرینه فدا اولسون بو خصوصی سكا مفوض ایلدم وار نه یاپارسه‌ك یاپ دیو
رخصت تامه ویردكده حكیم باشی دخی شهزاده‌یه سكردوب افندم مژده سزه كی پدریكز شویله امر بیوردیلر دیوب صوابه
چادیرلر وخیمه‌لر قوریلوب شهزاده معیتنه عاقل لالالر تعیین اولندقدن صكره خزینه آچیلوب شهزاده ایله سزبهار
ولایتنه كیتمك ایچون برمقدار عسكر دخی ترتیب اولنوب بالجمله مهمات ولوازماتی تكمیلنده شهزاده اصلاحندیه
قالقوب سزبهار ولایتنه طوغری عزیمت وحركت ایلدیلر وشهزاده‌یه فتی وافر خزینه ویردیلر واردقلری مملكتده
سخاوت ایدرك بركونده سزبهار مملكته داخل اولدقلرنده سزبهار پادشاهی بونلری خزالوب دشمن عسكری

اوطسونلر دیو احتیاطاً قلعه قپولرینی قپاروب مدافعه تدارکنه اهتمام ایلدکلرینی کوردکلرنده شهزاده نك لالالرندن
بر عاقل کمسنه ایلچی طریقیله واروب سلطانم بز دشمن عسکری دکلز بزم بر اولو بکمز وار دار دنیاده بر اولادی
وار ایدیکه غایت سودایه مبتلا اولدیغندن حکیملر جواب ویردیلر اکر اولادی مملکتنه اخراجه کوندروب حرکت ایتدیرمزسه
هلاك اولمسی مقرردر دیدیلر اول اجلدن بکزاده موزال دفع سوداسی ایچون مملکت سیری ایچون کلمشدر جمله مز دوستز
وقطعا بزدن حذر ایتمیه سکز دیو افاده واعلام ایلدکده قلعه قپولری اچیلوب شهره کیرمکه اذن اولندقده شهزاده
عسکرینه تنبیه ایلدیکه کندو ایچون شهزاده لفظی اولمسون بکزاده دنسون دیو وفقرایه اچوب هر برینه فتی دار التونه ویروب
تاکید ایلدیکه بو شهره کردکدن صکره هر کیم اون غروشلق شی الورایسه اون بشنه بیکلی غروشه ویروب بر پاره بازارلیشی کوره
بیلورایسك جومردلك وسخاوت ایله نام الوب شهرت بولوب ایش کوره بیلورز دیو تنبیه وعسکرینه فرداً فرداً
تنبیه وتاکید ایدوب شهره کیروب قوناقلر طوتیلوب هجومی باشلدیلر وهر بری شهره کزمکه چیقوب هر نه الدیلر ایسه
اون پاره‌یه ویرم دیدکلری شیئه بیکلی پاره اون غروش دیدکلری شیئه اون بش بیکلی غروشه ویره رك شهر ایچنده بر مرتبه شهرت
بولدیلرکه جمله اصناف اول بکلی عسکردن بم دکانمه دخی کلسه‌لر بش الا ایدی دیو علی حده تحیر وانتظارده اولدیلر وشهرت
بولدیلرکه جمله اصناف اول بکلی عسکردن بر کمسنه ایله معارفه ایده بلسم بکا بر کرم ایدردی دیو طرف طرف
طول عمرلری وفقرا کروهی بالجمله اول بکلی عسکردن اومارلر ایدی وغایت طمعکار وخسیس بر آدم اولوب مشهور اولانلردن بری
کرکی نام ایلدیلر حتی قپوجی باشی بستانده اوتورور ایدی قپو دیدی کلبه ایچنده محفوظ اولوب
خاتونك زوجی ایدی قپوجی باشی غایت موسوس اولمقدن ناشی ایم خاتون بری خاتون قپو بر بر قپولری اچوب وقپایوب
وباد کمسنه ایله کورشمسی ممکن دکل ایدی بر صباح قپوجی باشی بستانه کندیکی زمانده بر پاره طمعکار اولدیغندن
وکذلك کلدیکی وقت دخی اچارق وقپایارق کلوب ایچری کیرردی بر ده بن یاز التونه الا ایلدیم دیو بیل وجهله
کیمه ایدی
اول دخی بکلی عسکرك سخاوتنی ایشیدوب اه شونلردن بیم ولایته دخی کلسه‌لر ایدی بو مملکتده اشته کوزیکه کلدلك بولیه طوتمیه اولمازه سخاوت عرض ایده‌لم
تمرد افکارده ایدی شهزاده دخی کوندردن بر کون لالالرینه دیدیکه بو مملکتك ادمی کورلم ومملکه مرتبه
بر مقدار الغونده اوزرینه الوب بستانه کیده‌لم قپوجی باشی دیدکلری ادمی کورلم

ایوب

دیوب بوستانه واریر حسن ماندال وحسن خوخو وحسن قوزجه خوجه کبیر بونلری کوروب امان غالبا بونلر بیلکی عسکرلر بلیغ

باتلیندن اولمه‌لی کوکن بنم ولایه کله ایدی دیو طرف طرف کیمی دعوت دکمی قیام ایتمکه باشلادی شهزاده دخی ترک‌کتمه قپوجی

باشیلر ولای سؤال ایدوب قپوجی باشی کوردی قپوجی باشی دخی سزه بر افندم بیورل قوتلر قپوجی باشیم هیچ بیلیر مسکز

قولکزده بولونور وسائرده بازه بنده هیچ وار دیه کوردی شهزاده عمه قصد قطعا اکا التفات ایتمیوب قاپیسنده

حسن خوخو دخی سلطانم بر قاچ دانه وار / ایلولده / حسن خوخو ولایه جیقدی اوتوردی بابا بر عداوه لازم وار میدر دیو سؤال

حسن خوزان ولایه جیقدی اوتوردی بابا بر غداوه لازم وار میدر دیو سؤال

حسن خوزان ولایه جیقدی اعلالری وار ایدی هیچ بنده دخی اعلالری وار ایدی هکای

لکه بر سزه مناسبدر دیو جیقاردی قپوجی باشینک قانی ایچنه آقیور باقه احدی بنده دخی اعلالری وار ایدی هکای

عدد بازالتونه قیباردم دیو تأسفله چکلوب طورکن شهزاده سوجه بابا قاچ اقچه اشترسه دیو سؤال ایلدکده اوغلکجه

کونه اونه ایکی التونه الدم هرنه‌خانده وریرکز سزه اعلم دیدکده شهزاده لالاسنه امر ایدوب المحسنه التونه ویر دیر

قپوجی باشی کوروب عقلی باشندن کندی بورکینک یغی ایدی قدیندن طوره‌میوب قالقوب اونه کندی واهلی رابعه بوقی

کوریکی بجرافکاره طالمسه غائب کدیبان آه واه ایدوب طورر اغاسزه نولدی دیو سؤال ایلدکده دردینه براه

دخی چکلوب ای رابعه نه حوایسه بنم بوغمیه اول بیلی کلاله عسکردن غالبا بر بلیغ باشلیدی جودبکزاده دیدکلری کندی

بوکونه بوستانه کلدی تمم بنم ولایم اوکه کلدی جیقجه‌جق ایکن هکاه قاتیشو حسن خوزان ولایه جیقدی کیجه کوندن اونه ایکی

التونه بر غداوه آلمسه ایدی انی الدی تمم المحسنه التونه ویردی وقدسکز التونه قزانلدی اکر بنم ولایه جیقابیدی بنده دخی

اعلالری وار ایدی بلکه دخی زیاده الوریدم دیوب آه انکه باشلادی رابعه حیدنده قالقوب بهی اغا دلیمی اولدک قسمتانک

اجبه زیاپلی صاغلغه اولسونه اکرسنک قسمتک اولایدی سکاکلوردی بونک ایچونه کدرچکلک منسب دکلدر دیدی لکه

بندرخانده ودیف غائب طمعکار ودیلی نصیحت کار ایدرمی اولکیجه انفعال وکدرندن قطعا اویقو دخی اویومدی ابرتسی کونه

ایکیده قالقوب رابعه‌یه دعادن اول بولالکه شوند بوکونه نیم ولایه دخی کله لر ایدی دیو وداع ایدوب قپولری آچه‌رجه

قیام رده جیقوب بوستانه کندی بولالکه کله‌لر ایدی هکاه اوکلدی کسه روبه کنه می الکلادیم وولایه جیقاریرم دیو

خلیا ایجه انتظارده ایکن اولکونه دخی شهزاده اودرینه بازالتونه دخی الوب لالاسنه هایدی بوکونه قپوجی باشینک

الا ان

دلالته چیقوب انده دخی بشیلوب زیاده جانفزا ویره‌لم دیوب بر بستانه واروب قیوجی باشی اولدیغی کشکه طوغری وارقدی
کی قیوجی باشی دخی کوروب کلیورلر دیو عقلی باشنه کیدوب دلدله باقمغه باشلدی شهزاده دخی حالنه زیاده تعجب اوکه
کلدیکی کی قیوجی باشی آشاغی اینوب افندم بیورک بو قیوجی باشیکز هنوز لایق اولمدیغی جمله‌دن زیاده بنده بولنور دیدکده شهزاده
خوش آمدی بقالم دیوب سلام ویروب چیقدی اوتوردی قیوجی باشی سرورندن الدیغی نشئه ایله اکرام ایتمکه باشلدی بر از
وقت کچدکده شهزاده سزلرده بر اوچ طیور وار میدر دیدی قیوجی سلطانم کوناکون واردر قالدیکه اولماسه بیله جمله‌سنی
بنم حکمم آلتنده در هنوز ایشتمدیکز بلبل اعلاسی ندر ایده بیلورم دیرل قالقوب طیورلری اندروی دخی بری بکنوب
نه استرسین دیو سؤال ایلدکده کندوسی غائب ایدوب عجبا نه ایستسم بو ذاتلری دیلسامن نه دیسام اما قورقارم چوقه
سویلسم طاریلورلر خوش آمدی کندولری چوقه ویریورلر اوده التون علیم دیو ملاحظه ایله عودت ایلدکده شهزاده تعجب سویلیکز
بابنده خلاف اولمسون دیو تفکره
چوقه دوشونیکز دیدی قیوجی باشی دخی خیر افندم بونلر بسه اوده پارچه‌سی بر ده بایلدی سکا نه التون ویر دکلدی کی عقلی باشنه کیدوب
وارم انجق غالبا افندم اوده التون قدر اولمشه دیدکده شهزاده امر ایلدی شهزاده قالقوب کیتدکده قیوجی باشی دخی سرورنده طوره میوب
سرورنده سروری کی سویلمکه باشلدی وشهزاده‌یه دعایه باشلدی قیوجی باشی دخی قونغنده مقرمه
قالقوب اوده کیتدی ایله کوردیکه قیوجی باشینک غایت یوزی کولر وکیفی وار ایدی کوروب سلام ویردیکی کی ایشته سکا نه التونه
ایله التونلری چیقاروب ایله ایشته الحمدلله بولدوم نیم دلالم دخی کلدیلر دیو التونلری بر طیور ویرم یوزینه باقدیجه باقدیجه
ویردی غالبا بکزاده کندوسیدر لکن بویله جومرد بویله شهنشاه دکولدر یکیدرکه نظری یوقدر ادم وار ایدی احسان ایدوب مشکلاتی
کلهوی کل سنک ایله بردعا ایده‌لم دیوب ال قالدیردی حق تعالی هر نه مرادی وار ایسه کندوسنه کیده اول حقده اول
اسانه ایده دیو قیوجی باشی دعا ایلدی ایله اجابه دیدی بلمز ایدیکه انک مرادی بومرادینک حصوله التده
قدح ایلدیکه ایله دخی کوکلنده محبت ایلدی شهزاده دخی تفکر وتامل ایلدیکی بومرادینک حصولی ایچون کلدم بویله سروری کزدیه
روابط اولدیجه فوج خلقه محتاجدر لالالرینه دیدیکه بو دولته مرادمک حصولی دردیه بر چاره بولام ویلکز
مکافاتنده یوقدر بوکونده بکنمم تبدیل اولوب بابک بو شهری کشته ایتسم لکن

کلکده

کتمکده ملاحظه‌ڭز وارمی . بکا بر مقدار پاره‌جه التونه کتوره‌سه‌ڭز دیو امر ایلدکده لالالری امان افندم سزه کوره
بابڭزه کتمك مناسب دکلدر . حق تعالی حفظ ایلیه سزه بر حال اولسه جمله‌مز بو محلده پراکنده و پریشان اولورز زیرا
پدره حیکه نه جواب ویره بیلورز . بابڭزه کتمکز مناسب دکلدر دیو نیاز ایلدیلر اما شهزاده بونلری اصغا ایتمیوب
قورقمکز ان شاء الله تعالی بکا کیمسه‌دن خطا کلمز . مادامکه بو مملکتده بحاونده شدیز اولدی بو سببه بر شی سوء قصد ایده
یوقدر دیوب اورنه پاره‌جه التونه الوب شهردن اوچار ومخفی یری وجمله اطرافی کزمکه باشلیوب بر محله کلدیکی عجیبه
قیونك ایچروسنده باختیاره خاتونه اوتورمش هیچ قیوه ایله بر ایپلك اکریبور . اما ذکر اولنه ایدیکه شهرڭ فقرای
اهالیسی یکی عسکره مصادف ایده بیلیم دیو کره مظهر اولمه امیدنده ایدی بو خاتونه دخی شهرڭ ایچنده ایپلکی
قولنه دیکلمه مشهوره ولا ویکلمه معروفه بر خاتونه ایدی . قولنه شهزاده‌یی کوردیکی کبی غالبا بو یکی کلان عسکردن اولمه کرك
ان شاء الله بر قاچ التونه بکا احسان ایدر . بو قولیله مسرور اولدی شهزاده دخی قولنه‌یی کوردیکی کبی مجنونه اولوب بنم الشیمه
یا ایه اشته بو خاتونه بر یر بولاکه شوکا بر مقدار عطیه ویرمکله معارفه حصول ایده بیلیم دیو تم قیونك اوکنه کلدیکی
کی سلام ویردی قولنه دخی علیك السلام ایلانم ماغ نکبیده بکز ریسه صفا کلدیکز خوش کلدیکز بیورڭ بیقدا
ایکله نکز دیو کمال تواضع وملایمتله شهزاده‌یه جواب ویردکده شهزاده دخی کوزل بنم مرادم دخی سنك کبی اجنبی
والده‌ی بولمقدر . اصلنده والده قولتوغنده الشمه اولدیغمدن ایکل اشتیدیك طعامی اکل ایده‌مز اولدم
بو کونلکی کونده بوید بوشده چیقوب کزمکه دخی مرادم بو ایدی لکه بر خاتونکز بنم ایچون کردیکی اطراف کوکسوز
کوقیمه بیوز بو بیحسوز دیدکده قولنه قورقمه بکیتیم به بو محلڭ دکل جمله شهرڭ ایچنده بر بیت بر خاتونم بکا سویل
سویلیك کمه‌نك حدی دکلدر دیدی شهزاده قولنه‌دن بو کلامی اشبع ایلدکده مسرور اولدی چیقاروب خاتونه
به اوده التونه ویردی خاتونه التونلری کوردیکی کبی عقلی باشنده‌ن کیتدی بو بیکیت غالبا یکی عسکردن بیلیم باشلیدیکدن اداع
اولمه کرك دیو بیورڭ اوغل صاقیه بر دولو دوسرده اوطه دیدکده شهزاده دخی ایچرو کروب قولنه شهزاده‌یه
الوب قیوی قپایوب بوخاری چیقاردی ای اوغل شدده حیکه دنیاده افت بن اوغلمیه چونکه ایکلك طبیع

ایلدی

7 ٨

ایلدیکی طعاملری اکل ایده‌مز ایمش‌سه بن سکا طعام طبخ ایده‌یم نه شکل اولور کوره‌سه دیدی واقعا
کوزل طعام پیشیردی و شهزاده‌یه سز ایچون اکلنك طعام مالزمه‌سی الوب کلدیم و سکا تز الدیم بر مقدار
طعام تناول ایده‌یم دیوکره شهزاده بك کوزل والده قوینده چیقاروب قولنه بر اوچ التونه ویروب
وار ایچدی هر نه لازم ایسه آل دیدیکده قولنه سرورده حمیر ایوب چیله خواجه‌سنه کیدوب چارشویه واردی نواله تناول ایدوب
عجله ایله کلدی بر ساعتك ایچنده بر قاچ درلو انفس نفیس طعاملر طبخ ایدوب کتوردی شهزاده‌یه بیوره ایمدی
اغل دیدی شهزاده دخی سفره باشنه واروب کل امدی والده قادینه بارجه ییلم دیدی قولنه دخی اوطوروب طعام
بیا ایلدیلر اما شهزاده نك بوغازندن طعام کچمز قولنه بهی اوغل بوندن دمنك طعامسزلکدن نشکی ایلدیکدی
جیوریه بوجه طبیعتجه اوطه‌شعیدر دیدکده شهزاده والله والده قادینه زیاده سیله اعلا طعام اوطه‌سه اکل
ایدیورم دیو جواب ایلدی اما نه اکل ایتمی مزه‌لو قولنه دوندی ای اوغل بن کوریورم نی طعام بیوریورسه
اکل ایده‌میوبك طوغری سویله بکا کوره قطعیا کوجلوبه یوقدر تناول
اکر کورمکه مبتلا اولوب اول اجلدن ... ایتدیکم ایسه دکلدر دیوب افکار ایلدیکی وقتده قولنه غایت عشقه
ایده بیلورم دیدی شهزاده جیروالده قادینه عمرمده البته بر ایشی وار شدته چیکرده سه بن اولادم کوره‌سه
عارفه خاتونه خبر بونده بر ایشی وار بهی اوغل سنك طعام یمدیکنده اکر زفاف الزسك والله بن اعلاکی تناول
طوغری سویله عجبا نه درلو فکره دخی مبتلا اولدك اول دخی المدن کلور انك دخی تدارکی قاعده بوشندن
ایده بیلورم بوقدر قالدیکه تازه اشتك بوخاتوندر نه مبتلی وار دیه سویله شهزاده قولنه دکلدر درونندن
خلقی باجمله بنه احتراز ایدر وبه هنه وار ایدیرم ایده بیلورم دیدکده شهزاده آه ایتمکه باشلدی قولنه اکلدم اوغل
هرو اولدی انشاالله بوخاتونه الیشه بر ایر دیو ربط درون ایدوب بن حالا اصفهانده پادشاهنك
سنده عشقه اثری وار درول نه بکا سویله دیدکده شهزاده دخی والده قادینه بن دخی اوطونه عشقه‌ی
اوغلیم اصفهانده ایکن ایکی سیاحی درویش کلدیلر بوشهرده بر خاتونی مدح ایلدیلر

اول مرتبه
اولرحا

اولدمکه بر دخی بو جور قاره طاقتم قالمیوب اول اجلدن کلدم دیوب اغلمغه باشلادی قولفه دخی الم چکمه اوغل

بتمز ایشی وطان لکن اول خاتونه کرامیه اسمنه دیدایشی خبری الدیکمی دیدی شهزاده دخی والله والده قادینه

قوجه سنک ادی بر چوقجه بیلم دورجی باشیدر تاجر باشیدر شویله بر باشلیقی دیو قصدی قبوجی باشی دیدی قولفه

عارفه الملادم طوغری سویله سنه کرم ایدوکی بیلویه برامان صاقینه قبوجی باشی اوطوسنه دیدکده حاج قبوجی باشیدر

امانه والده قادینه دیدکده قولفه والله اوغل سنک اوغرنه جانه ویرم فدادر لکن بو ایشی غایت مشکل زیرا

بدی قات کلیدا ایچنده‌در دیو اوطه دیواری اکا متصلدر قپوسی اولو یولده‌در بوقده [illegible] دیوار [illegible]

کندوسنی انجق اوچ درت دفعه کورمشم قالدیکه بو ایشک حصولی کلمنه اوطه‌سنه سعی ایدرکه مادام جانم تنده‌در سنک

اوغورکه چالشیرم سنه چاره اول بر واره‌یم بولالکه بر علاجی بولیم دیه‌رك قاپوجی کیبی عجوبه قیافت ایله قولفه

قپوجی قپولری اچه‌رق طوردی چیقمه منتظر اولدی دقتاکه

کیتدی صباح وقتی ایکه قپوجی باشینک قپوسی اوکنده [illegible] سکا بر پاره کلدم دیدکده قپوجی باشی

قپایه رقه طشره چیقدیغی کبی قولفه بردنبره اباغه قپانوب امانه افندم امانه سلطانم بر چاره ویدیکی

غایت شدید و حسیس ادم ایدی بوکی دلیکی صاقونه تهورنده طرد ایدیکده قولفه‌یه باقوب تیز سویله خلوه کچوب

دیکلم افندم چارم وار بر پاره سویلیت دیدکده عجبا نه سویله جکدك دیو [illegible] بر عجایب رؤیا کوردم علما و مشایخه واردم سویلدم

بیلمیو بویله شدنه حفظ اتیم تیز سویله دیدکده قولفه افندم [illegible] تعبیر اتیمکه محتاجدر دیدیر بر صباح مکده مشورت

بو رؤیالر تعبیر ایده‌مز بو رؤیالر صالحه اهل عرض خاتونه [illegible] و اهل عرض بوقده واحدنده علم تعبیری دخی بیلویه

بو رؤیالر تعبیر [illegible] زیاده صالحه و اهل عرض [illegible] قپوجی باشینک تهوری علو اولنوب

ابلدم قپوجی باشینک اهلی ایله خاتوننده زیاده [illegible] رؤیامی تعبیرا ایتدیره‌یم دیدیکی کبی دخی بو سوزی سویلیوب

دخی دیدیر غایبه الیه‌ی ایچری کوتور [illegible] شمدی شی دینیام کلمدیکه [illegible] دیه‌رك بیقلیوب

هایدی بیقیل بره جاری بزم اهلم [illegible] قولفه اول ساعت [illegible] اغا [illegible] قاری

اهلی [illegible] وار بیقل کیت دیو قولفه‌یه الیه قافدیغی کبی قولفه [illegible] کوره خلوه دخی اوشوب

اول حالیه [illegible] باندیغی کبی اطرافنه

دم نفسه کویا طوتیلدی [illegible]

اولدیدن شمدی نه یاپایم دیمدیلر قپوجی باشینك عقلی باشندن کیتدی والله بن بویله اوده مدیم همانه قاقیوریم
دیدی الطافده خلوه نه شکل فاتحه قادینه اولیوردی اولدیغنی کورسه بوکونه قاقدك نه سویلیده سکا دیدکلرنده قپوجی باشی
رؤیا تعبیرینه کلوب اهلی یاننه وارنجه اجازت یازی ایلدیکی ده سویلدکده خلوه حکم ایده نه عجایب بونده تأثر ایده جك نه وار ایمش
اهلی فاحشه ماده ایله سویلمشی مدح وثنا ایلمه نه اولور ایدی بونجه خلوتنه جنت خلوتنه بکزر ایدی اهلنه کتورسه نه ضرر وار ایدی
خوجه عایشه اولور ایدك دیو طرف طرف کمسه سرزنش ایلدکلرینه بنا قپوجی باشی دیبه للو [dibélik colère] علولنوب قولنك باشی اوجنده والده قادینه یاهو
دیه رك بر مقدار زماندن صکره عقلی باشنه کلوب بوللو کوزنی اچوب آه بره ظالم بن سکا نه دیدم ایدی نی بو حاله قودول الله
نی قورتارمیوبده جلادلر الینه دوشسون دیو بد دعا ایتدیغیکی قپوجی قولنك النی اوپوب جانم والده قادینه بو کره والله پشیمان اولدیم
قالوبه نی ایله کتوره یم دیو یالواره رق قولنك قولتوغنه کیروب قپولری اچه رق قیا پارچه لری الوب ایچری کتوردی
ایله باقدیلر قوجه بر اختیار خلوته کتوریبور دها ایله سنك اصلنده رؤیا تعبیر ایتدیکك وارمی دیو سؤال ایده یور
ایله بونده ایشی وار یاقدیم صوکی نه در واره دیو بیلی اصلنده کوزل رؤیا تعبیر ایدرم دیدی قپوجی باشی والله عجایب
بو قدر زمانده بن بیلمز ایدیم خوجه افندی ایله شو خلوته بر رؤیا کورمش سنك تعبیر ایلمکی رجا ایلدی باقه رؤیالی نه ایسه تعبیر ایلسه
بوخانونه اختیار وجنت خانونیدر حرمنی اله بر تسبیحی دوشورمش وار ه یم انی بولایم سه جابوق بونك رؤیاسنی تعبیر ایله
دیوب کندی قولنه دخی ایله نك یانه کلوب سلام ویروب یاتکنی چیقاروب طرح ایلدکده ایله کوردیکه قوکشو قولنده
عجایب جانم بوقباحت ندر بونی بویله قباحت کوردن بونك اصلی [اصلی] ندر دیدکده ایله نه اولاجق سنك ایچون بو قباحته
برادرم سنك باشکده طالعك وار ایمش سکا بوز سویلیم کرك عقلك باشکده کتو حافظه نوری دراتجه زیرا بن دخی بویله
دولت ظهور ایتمز وفرصت الدن کیدز استماع ایتمك کرکدر که بیلی کلدیه عند نه شکل کامرانه وجود کروهدر اندلر بر
باشلدی دیرکه دنیاده انك کبی کوزل تازه بکنه کورلمشدر شدرده کلدکلرنده بر مجلس شدیو کرملیه کامرانه
اولدیلر بوشده کلدکلرنده اصلی انجو سنك ایچون ایشی یاتری اوله تازه سکا قولاقده عاشق اولمش وسنك ایچون کلوب

بوقدر.

بوقدر مال صرف ایده بیلورلر حالا بنم اومده در | اکر الله یار اولور ایسه دنیا دولتنه نائل اولورسه دیو اولقدر مدح
ایدرلر تحمیل ایلدیکه نه دیدی ایسه دیدی رابعه‌نك کوکلنی ایتدی کوزل قولفه قادینه بنم دخی جانم منت لکن بنم حالم
سکا معلومدر که بدبخت کلیه التنده‌یم نه شکل ملاقات ممکن اولور دیدکده قولفه سن الله ایچون بنم آدم بورایه مخصوص
آشاغی مطبخك تحتنده بزم دیوار در آغا مطبخه هر بار کیرمز دیدی رابعه خبر آغا قطعا مطبخه کیردیکی یوقدر دیدی چونکه
اوجله بنم اومده یلغم بیاره سن اولده ایلری کلدره اورادن بورایه بوراده اورایه نقبدن کچیلور دیو قول وقرار ایتدیلر اول حالده
قپوجی باشی کلوب جانیاقه اولوسکه بر کیده حکم ایشتدی اولر دیدکده قولفه ای سلطانم عاشقیك خبر اولسون نه اولدی ای مردود
ایلدیکیز دیو دعا ایدرلر رابعه وداع ایده‌رك قپوجی باشی ایله دعا ایدرك طشره کیده‌رکه قپوجی باشی جانم والده قادینه
رؤیانی تعبیر ایتدیردن سویلمه‌ده عزی صالح یوقدر بو رؤیا نه شکلده بکا سویله دیو بیلور دکده قولفه دخی آه اوغل کوکده
قپویه یاغدی ایچه کوررم دیدکده قپوجی باشی جانم والده قادینه بنم او آدمه طوغری دخی یاغدی دیدی قولفه قپوجی باشی
دخی جمله‌ده پاره سلطانم نزل اوده یاغدی دیدی قپوجی باشی ان شاء الله خیر ویرکنده دیرك طشره چیقدیلر قپوجی باشی هر ساعت بیلمیه کورینوب
بزستانه کیتدی قولفه دخی خانه‌سنه طوغری کیتدی اما چوقجه الحلنه کیدیه شهزاده‌یم ای اوغل مژده ایشو وجوه کلمکه بو طوندی دیوسه
ابواه قوی قارم رفضام ادعاری دیو قساوت حکیورکه قولفه کلدی بزستانده دلال نه ایده اصلنده دخی
ماجرای نقل ایلدی شمدی اوغل بوکا تدبیر بوردرکه بهایه ادیبی مزاده ویرم وقتیله چوقجه آدم طالبه اولوب
بقاچ کره دلاله ویرسه ایدم بنم آدم وعقلی وهوادار وهم ممدوح شمدی اولدیغنه طالبی چوقدر بزستانه کیدوب قپوجی باشی
زیاده پاره ویرشدر ایدی لکن بنم مرادم فروخت ایتك اولمدیغنه کمسنه ویرمش ایدم سه صباح اونوررکده قالدقده
سنه وارمزسه او طرفه واروب بر دلالده اوتوریه دلال مزاد ایلدکده سن دخی بش بش آرتوریه بنم تعلیم
انجی‌یی ویریسه حجتنی سنك اوزریکه ایدرز سن دخی نقدا ایچونده عمله کتوریه ویاخود تقسیم دخی تنزیل ایدرسه بو مقدار التونه دخی
ایله نقود نظام ویردکده حکره معشوقه ملاقات اسانه اولور دیدی شهزاده دخی کوزل والده قادینه دیوب بر زمانده حکره بر دلال ایلکی
ویروب کیتدی ابتسکوبه بزستانه واروب قول اولدیغی طرفده بر دلاله چیقوب اوتوردی بر عجایبه بر قولفه اوی
قولفه‌نك اوی صاحب الله صاتیلیور بسه بو غرش اول مزاد دیو نه ایلدکده خوجه کیلر
مزاده

هزاده ویرمش ایکن بن اول اوی استرم لکن کافره نه چاره ماز اصلی یوقدر خوشه امدی دیرک اینیجق باشلدیلر لکن نه
مقدار چیقسه شهزاده بنه دخی آرتیرر ایدی خوجه‌لر کوردکه بر یرینه یاره بلکه عسکر بلکی دخی اوی آرتیریور غالبا
ولایتمزی بکمزی مزاری قاطعمزدر بویله اولدقده ترک ایده‌لم ایتدیرمه‌لم بولاکه شول اوی الوب ولایتمزده قالدیدی
جوقه انتفاعی اولور ایدی دیرک خوجه‌لر اینیجوب ترک ایلدکلرنده بیک بشیوز غروشه شهزاده‌نک اوزرنده قرارداده
اولوب اقچه‌سنی ویره‌دیلر شهزاده لالالرینه امر ایدوب اقچه‌سنی ویردیلر وقولده دخی سنداتی کتوروب مفتاحیله تسلیم وشهزاده اوزرینه
حجت ایتدیردیلر شهزاده دخی سیر ایچون دولندیلر وعجمه [illegible] ویرقاچ لغمجی دخی کتوروب قولده‌نک تعلیمی ایله کوستردیکی محلدن
لغمی یاپیلوب ایلکی کوننده حیاره قپوجی باشینک مطبخنه واردقلرنده رابعه دخی مطبخده ایدی عجبا بونده یاپدردی یرالتنده کلیور
دیو تفکرده ایکن یمجل اشاغی چوکوب اچلیدی های عجبا قولده‌نک دیدیکی لغم بومیدر دیو باقوب طورکن تعجید ایکن اچلیقی
خوره دکلرنده قولده‌نک چیقیق به باقیرم دیو بالاموقی یاقوب ایچری کیردی بر مطبخ ایچنه چیقدیکده رابعه کوریجه قولده
چیقدی های قولده جاریه دیه بکالک لغم بومیدر دیدی بلکی بودر شدنه حیاره وار حصلدر هماینه ده واریان لباسیلیکی کبی
به وارجه بکزاده‌یه الوی کلیوم دیو کیدوب دولکدره یان قیافتلرنی پایدروب تیم تقام ویردکده حیاره شهزاده‌یه
ای اوغل هایدی امدی کیده‌لم دیو شهزاده‌یی لغم ایچنده اوته طرفه چیقاردقده رابعه دخی استقبال ایدوب اعزاز واکرام ایله
یوقاری چیقاروب کوریشدیلر شهزاده حرمینه نائل اولوب رابعه ال اوزاتوب قفل آچه رکار اولمق مراد ایلدکده رابعه دوقیدم
عجله ایتمه اکندیکزی بیچاره‌یه کره افاده بیوریکی کیم اولدیغکزی ونه کمسنه اولدیغکزی صدق وصفی اوزره محتاجم دیو سئوال
ایلدکده شهزاده دوشونوب بن کیم اولدیغمی بونده کتم اقتضا ایتماز هماینه طوغروسنی سویلیم دیوب افندم بیچاره لا حضرتیه پادشاهک
اوغلیم وسنک وصفکی ایلمیدن ولشیدن ایشیدوب عاشقه زار اولدیغمی بالجمله رابعه‌یه سویلدی رابعه دخی بونک شهزاده ایدوکی بیلدکده
شاد وخرم اولدی غایت عاقله خاتونه ایدی ای شهزادهم چونکه سن پادشاه زاده ایمشسن بره کوره حرام ال اوزاتمق لابد
بر علاجی بولوب قپوجی باشینه جمیع
ورود ایلدکده شدیلک دیدار مشاهده‌سی ویروب کنار اولمقلقده اکتفا بیورخدا کیمده ذوق وصفا ایدرز دیو جواب ویروب
مهر اولدقده عقد نکاح ایله اللهک امری اوزره عمرمز آخر اولنجه فرح وفخور
شهزاده دخی واقعا اویله‌در دیو بوجوابه راضی اولدی وهرکونه قپوجی بکی چیقدقده شهزاده لغمدن رابعه‌یه کلوب تاکلدیکه

بقیه

دكبه ذوق وصحبت ايده اولديلر قپوجی باشی دخی هر كون بو پاپشانه كيتدكده كوزلری بولده ايدنجه بيكی عسكرلر بيكی ظهور
ايتدی اه كلدی ايدی بر مقدار التونه قيار ايدم ديو تفكر وانتظارده ايدی بركون قپوجی باشی كيتديكی كبی شهزاده رابعه‌ام
كلدی رابعه شهزاده‌يه افندم بوبله طورمغه اولماز بنم بو قوطمده كی بيلازكلردن برنی آل قپوجی باشينك دلانه وار اه قوری
قسمی جيابدر اهل بنيزی دخی بايه كتورمش ايدك بو بيلازكلر كبی دورت دخی علاوه‌به اوده صحنت بيلازكی وار تحدی بوندا ايشلكی خنيع
ايتمش الينده بوكا كوره بيلازك اسرم ديو باشينك اتی بيور بر ديلو اسكات ايده مدم شونك عيني برده برنك
بيلازك اسرم ديديكز اول دخی بيك كوزل سلطانم ان شاء الله هر ديكزده اعلا يبارز چيقارلر كوره‌بم ديه كده چيقاروب
النه ويرك اول كورديكی كبی بيلور زيرا كندی ايشيدر اول تمجه واروب كوزل سلطانم ناغك اويديره‌بم ديه اوطه‌يه باقيجه
همانه اوراده قالقوب عجله بيلازكی بكا ايشتدره‌سن ديو بيلازكی شهزاده‌يه ويردی شهزاده دخی همانه كيده‌يم ديو قالقوب
لمحه‌ده كچوب طشره چيقوب پاپشانه واردی قپوجی باشی كورديكی كبی يرنده چيقوب بيورك افندم خوقده تشريف ايتديكز دی
شهزاده‌نك قولتوغنه كروب يوقاری چيقاردی باز اوتوروزقده صكره رابعه‌نك تعليمی اوزره بيلازك چيقاردی الكديكی
كبی قپوجی باشی افندم هر ديكز اوزره غايت اعلاسنی يبارم چيقارلر يكی كوره‌يم ديه كده شهزاده قوينده بيلازكی چيقاروب
قپوجی باشينك الينه ويرديكی كبی قپوجی باشی كورديكه اهلنك صاغ قولنده كی بيلازكدر عقلی باشندن كيدوب اماه افندم
بونی نره‌دن بولديكز بو بيلازك بنم ايشم واهلمك قولنده ايدی ديه كده شهزاده كوجلنمه بونده عجايب بونه شكل سوزدر
بونك بنده بشه اوده چفتی واردر ديه كده قپوجی باشی كندی كنديه ايواه نه عجايب اشكلك ايلدم ديو نا شعارديعصب كلامنی
تبديل ايدوب حضرت افندم غالبا بنم ايشم اولمه كرك ديديم لطفا ايدك بنده دورسونه ان شاء الله بيك اعلا يبارم ديه كده
شهزاده حضرا غضبدن قسم چيقشه ركه بونك كی التونه وجواهر قسمی قطعا كمزه بوراقمجقه بو صاحبه خطه بركلمسونه
سزه اعتقاد ايلمديكمدن دكلدر غلط بميه ايلمشم لكن بابه بادم ايده كوندره‌يم اول بو زقده يميمده جان اولمدم ديوب
قالقوب عجله كلوب لمحه‌ده بيلازكی رابعه‌يه ويردی اول دخی قوله طاقدی شهزاده پاپشانه قالقديغی كبی قپوجی باشی دخی دوسيندن
دوره‌ميوب همانه قالقدی عجله ايله اوينه كلدی لكن فقراری اچوب بر بر قيانجه بيلازكلر رابعه ويرلمه ايدی ايروكردی كی
دخی اشاغيه‌ده رابعه رابعه ديو شاشقين شاشقين چاغردقده باشلدقده رابعه دخی قولدن نه بوتلامشك هرنه بوجه

ديلى

دلیمی اولدك دیدی قپوجی باشی دخی خیر ایله شو قوللرینی بکا کوستر دیدی ایله دخی الله الله اکا نه وار بنم قوللرمده اشته
قوللرم دیو دیرسکلرینه دکین اچدی باقدیکه بیلزکلر طوریور سبحان الله بو عجایبه سر والله عجب بو بیلزکلر ایدی دیو کوکلنده
تعجب ایله دخی سؤالده وارن نه مجنونمی اولدك بکا سویله دیو ابرام ایلدکده خیر کوکلم قدانف استدی سکا استثنا کلدم الاجمی
دیو صاجمه سویلیدن طشره کتدی ویرایشی کوره بر ایشانه کتدکده شهزاده لقردیه کلدی کیجه مذاکره لری نقل ایلدی ایله قولاغنده کوپه نك
تکنی جیقاریب آل بونی بوکونه کوتور بیلزکی صندوقه ایچنده بر آره سنده بولمشدر لکن بر غریبدر بو تعجبه اوغرادم بوکونه کوپه سنك
تکنی ضایع ایلمش البته اکا کوره بر کوپه استرم دیو تعجب ایتشید کرم ایله شو کوپه یه یاشی بایلك دیو کوپه یی المه ویب اول نه کوروب بیلور
وسنده فالسونه دیلکه بر صافنعبه ویره فالقدیغك کبی عجله ایله کتور کوپه یی بکا ایشدر دیدی شهزاده دخی کوپه یی الوب نه لقردیه
کیجه دطشره جیقوب بر ایشانه واردی قپوجی باشینك دلانه جیقدی سلطانم بیلزکی کتوردیکزمی دیدی شهزاده دخی خیر بیلزکی بولدیر
صندوقه ایچنده اولان بر طونلرینك ایچنده جیقدی اندن قورتدوه لکن لبثه دیوسن اوغرادن بوکونه قولاغنده کی کوپه لرینك برینی دوشرمش
البته یاشی استرم دیو تعجب ایده بور کرم ایله شوکا کوره هشری اونقونه یاشی نه دارك ایده بیله ایدیکز دیو جیقاریب المه ویردیکی کبی
قپوجی باشینك عقلی باشندن کیدی عجایبه البته بو کوپه بنم بابه نیم کوپه درکه بوکا شابه غریب بولنمه منظور دکل ایله نك قولاغنده
ایدی اماه افندم بو کوپه یی نه ده بولدیکز فلانه دیه رك سویلکه باشلدی شهزاده دخی عجایبه بی اغا دوشلکی کوره اهلرك
بیلازکنه بنده دیدیکز بو کونه دخی کوپه سنه بلمم نه سویلیوسه حرادن نه دی یابیلرسه کوپه یی بکا ویب اوبره بابه دیرم دیدکده
شهزاده ده احیدی دخی وار کوجیه بکی ده استرلکه دیه رك قپوجی باشی جیبنده قالوب کوکلنده بو کوپه مطلقا ایله نك قولاغنده کی
کوپه در دیو کندو کندوسنه باجبور نه دوییوریم بلکه نهر ایده کیدر دیو خیر افندم بو جوهر قسمیدر بولماشده اولنقونه طاشی بولنمه یا ده
شکلده الی دوشوندیکده ندلش الیوردی انجو هشنك ایله انشالله تدارك ایده بیلورز محکه اولورسه کوپه یی بو اقرکز مناسب اولور
ایدی دیدی شهزاده دخی عجایبه بابه بره دوشلکی کوره احوالی افاده ایلدم بو اقتجابه محکه دکلدر یارینه بادم ایله کوندریرم سزدخی
اکا کوره تدارکنه اهتمام ایدیه دیو غالصوبه کندیلکی کبی قپوجی باشی یا بوشری قالوب دولی دیدیکه اوه سکردوب قپوری اجاریه
قیباره ایروکرنه شهزاده لقردیه جایجاقه کوپه یی ایله ویردی اول دخی قولاغنه کچیردی قپوجی باشی دخی کمال تلاش و افکار ایله ایرو
کوردیکی کبی نه ایله ایله ایله دیه رك کلیور ایله قاشو جیقوب بر جایف دلیجه باخور عقللکی بوده تولدی سکا دیدی جانم ایله

اژاجه

ازاجق باشنی آچ که کوره‌یم دیدی رابعه دخی باشنی آچدی اشته حریف باشم کوردکمی باشم نره‌یه کیده جک ایدی دیدی قبوجی
باشی کوردیکه کوپه قولاغنده متحیر و سرکردان قالدی عجایب احوال دیو بحر افکاره طالدی رابعه بونک افکار و حیرتنی کوروب
بنی حریف سن غالبا مجنون اولدک دونه کلدک قولاغی کوستر بوکون کلدک باشنی کوستر دیو صاچمه سویلیورسه الله بوننده حوادث نه در
بکا سویله بوحه نه اولور ایسه اولسون دیو ابرام ایلدکده قبوجی باشی بلازک وکوپه احوالاتی سویلدیکی رابعه قبوجی باشینک بونه
یاقوب هی یازقه سکا نیمانه احمقانه آدم ایمش سن سنک هیچ عقلک یوقمی بن بیلیکه اول کلنه قرنداشک قوجه‌سی اشته مدرانه
خه هر قرنداشم کلنلری دخی بابه کتورمشدرکه بلازکی کوپه‌یی سکا انکله کتوروب کوسترمشکه بیلم سن دیو بابام قرنداشمی ویره‌دیکی
زمانه قدر یاراکی جفت کوپه وایکی جفت بلازن سن بایدکی نه عقلز آدم ایمش سن وای وای یازقه سکا دیدکده قبوجی باشی
تعجبده قالدی یاجانم سنک قرنداشک وارمیدر یا نه بوقدر زمانه بونی بیلیورم دیدکده نه غریب اول بلازکلری
وکوپه‌لری بکا آدم سن بایدکی وقلابه محلکده برلک قرنداشمی اوغلی اشته دکده بابام طشره محلکه اولادیمی ویرمم دیو واقع مخالفت
اتمش ایکن اف بابامی راضی ایتدیلر انده جمله‌ده قرنداشمی آلوب بوقدر الای کورلدیلر ایله کوتوردیلر سن بونلری شمدی هیچ بیلمه‌یورمیسین
نه شکل انسانسن دیو بو مقوله جوابلر سویلمکه باشلدی قبوجی باشی دخی تفکر ایده کوردی احلامده بالدیزی و باجاناغی نه کلسون عقله
اولمدی نتیجه ویره‌مدی اما رابعه‌نک بویله تأکیدلی شدید سویلمه سندن خه هر کرچک اما هیچ عقلمه کلمیور بالکلیه عقلمه نه کلمه
لکن هیچ عقلمه کلمیور دیکرنه اشته حوادث ایشی دیر دیو تفکر ایدرکن ها رابعه کرچک شمدی عقلمه کلدی واقعا بزم قاینه بدر واق
مخالفت ایلدی جمله ویردی ایدی خیلی زمانه اولدیغندن اونوتمشم هله عقلمه کلدی دیدی رابعه دخی یازقه سکا اشته شی کبی
بیلور نقدر دوقلری بابه‌یه کلوراین کلوب سلام ویردیکی علیکم السلام باجاناغه اغا خوش کلدیکز صفا کلدیکز دیو بر طشره‌ده
یاکتوردیمی کتورمدیمی برخی آل بکا کتوردی ایشی کوره قبوجی باشی نه اینسانه کیدوب اطرافنده اوله دولابه قوقشولرینه یاقوب
باهو دویدیکمی بزم دولابه کلابه بیلی عسکر بیکی بزم باجاناغه ایشی یادکار کتوردی بره بلدیرمدی تشکله مقدما هله مه
معا بالدیزه بایه‌نکم بلازکلری وکوپه‌لری کتوروب کوستردی دخی بوکیمه بلدرملکه باجاناغم ایشه دیدکده یاجانم سنک باجاناغک
وارمی هیچ بیلمه‌یورز بلی وار در حق قاینه بدر مرحوم طشره ویرمم دیو واقع مخالفت ایلمش ایدی لکن نه وجه ایدی اوده سکز یکیلی سه اولدی
خطرده حقیقتدر دیو جواب وهر کلوب کیجه شرنجیده وقتوم حیله یاهو یازده بوطوقلرده اکسک اولمه زیرا باجاناغم
کلمه‌جک دیو سویلیوب انتظارده ایدی وقتا که شهزاده دخی قالقوب نه اینسانه واروب قبوجی باشیه سلام ویردکده علیکم السلام

باجاناق

باجاناقه آغا بیورك بنی یادكار سه كنددن بیلمه‌یورمیسین نزاكت ایده‌یورسیه بزی بیلمه‌ین صانیورسیه بزنی بیلدك ایدی هله صفا
كلدیكز خوش كلدیكز بالدیز قادینه یارین كلدی دیه‌كده شهزاده دخی تبسم ایدرك بنی سلطانم یارین كلدی مبارك اولسون اوبر همشیره‌لر
نه عالمده‌در سؤال ایده‌یور دیه‌كده قیوجی باشی دخی هیچ حضورده اوله‌مدیلر سزه نه بن همشیره‌می كورمه‌مشم دیو كمال تحسرده‌در اول دخی سزه
وهمشیره‌نه چوق سلام ایلدی سلطانم چونكه اقربا حقیقتده كورشملر دیه‌كده شهزاده سلطانم بن دخی مرادم اودر چونكه مجلسكزده اودخی
المشی اولدیغه اوضیافتی لازمدر یارینكی كونده آخشام اوزری بزه بیورك دیه‌كده قیوجی باشی یا سلطانم سز صاغ اولسن بزه بویكز دخی ممكن
اولمازمی دیه‌كده كوزل سلطانم تكلیفمز یوقدر لكن نیاز ایدرم یارین بزه بیورك دیدی قیوجی باشی دخی پك كوزل سلطانم انشاالله
یارین كیده‌رز بالدیز قادینه سلام ایده‌یه دیدی كذلك شهزاده دخی سلام ایده‌یه دیه‌رك وداع ایدوب شهزاده كندی قیوجی باشی دخی اوده
كلوب بعد السلام ایچه والله بزم باجاناقه ایشی سكا سلام ایلدی وهمشیره‌لك دخی سلام ایتمش یارینكی كونده بزی اونه دعوت ایلدی دیه‌كه
ایچه بونه شكل ایشده اول صاقوسه اول دعوت ایلسه اولمازمی ایدی دیه‌كده والله بن دخی اویله دیدم ویتز اول بزه بیورك دیدم لكن اولمدی
البته اول سز بزه بیورك تكلیفمز یوقدر دیو نیاز ایلدی دیدی ایچه دخی خوش ایدی واقعا اقربا بیننده تكلیف اولمالیدر صاغ اولسونلر
اندن دخی بزه كلورلر دیدی ایرتسی كونده بعد العصر قیوجی باشی اوده كلدی ایچه كیده‌جكمی دیه‌كده هاهركتلیه هابده وقتدر دیدی قیوجی باشی دخی
قالقوب واردی شهزاده زمانه باشنده استقبال ایدوب خوش كلدیكز دیو اكرام ایله اوكنه دوشوب كیدركن یاوط اوكنده كجه‌لك ایچه
اندن اول لنغده كلوب اول اوطه‌ده ایدی شهزاده سلطانم بالدیز قادینه شو اوطه‌ده‌در همشیره‌سنده خبر ایده‌یور یاشاسون انشاالله دیه‌كده
قیوجی باشی اوطه قپوسی اوكنه واروب بالدیز قادینه خوش كلدیكز صفا كلدیكز همشیره‌كز چوق سلام ایدر دیه‌كده ایچرودن ایچه دخی خوش
بولدقده سلطانم اوبه‌نك سنك حرمتم اوله‌ماز همشیره‌م نه عالمده‌در دیدی شهزاده دخی ایچه خفه یا انشاالله بیانجی دكل ایچروده
بیورنه سویلرسه چیقوب الثی اولسه نه دیه‌كده قجه‌كه ایچه طشره چیقوب قیوجی باشینك كلدی النه صاریلدی قیوجی باشی یاقدیكه كندو‌هلی
ایچه كندوسیه عقلی باشنده كیدرده قزارق كرو دوندی سلطانم نه یه بنی بیورك دیه‌كلدنده اوده باشی اولونمشم شمدی كلورم دیو
بیكر ده‌رك اوده كیدوب قپوری اچارقه قپایه رود كیركه ایچه لغنده ابرو كلمشه ایدی قیوجی باشی دخی عجب ابرو كروب ایچه ایچه
دیوب كلور ایچه دخی نه اولدی دخی كندكی هابده كج قالمه دیه‌كده باقدیكه ایچه اوده عجایبه دوشنك عقلی پریشان اولدی بونه شكل
البته دیه‌رك نه كندی نه استقبال ایدوب اوطه‌یه كروب اوتوردی ایچه دخی كلوب نه الثی اولوب اوتوردقده قیوجی باشی باقدیكه
عجایبه هله بو ایچه‌در لكه اوده واردم ایچه اوده قالدیكه بربنه بومرتبه مشابهت اولورمی دیه‌رك كمال تلاشه ایله طعام اكل ایلدی

لكه

تکه بوغازندن لقمه می کچر شهزاده سلطانم بیچاره طعام ایتمیورسز بکا باقیکز دا دیدکده شهزاده خانم مزاجم ناخوشدر دیرک بعد الطعام
اکل میوه اولنوب سرعتله اوده کلدی رابعه دیرک ایچرو کیردی رابعه ده اوده بولنوب کورمدیکی کبی تلاشه دوشدی رابعه
دخی بو حریف سکا نولدی کندیلکلی سرعتله کلدک شمدی دخی کلمیوب کلمسون طوغریسی بو کیجه سنده یاتسون وار دیدکده قونوجی باشی دخی نقل
ایدوب والله هکانه سی اندره صاندم دیدکده وای نه اشک حریف اولور ایکی همشیره دکل مز هر بریمزه مشابهتمز اولور خالدیکه بزم
بر بریمزه مشابهتمز اولقدردرکه بعضی دفعه بریز بکا کلثوم واکا رابعه دیو چاغرورسه هکوزه بر برده ایکن نه فرق ایده مز ایدی دیدکده
قونوجی باشی دخی والله رابعه صانمه ایله بر بریکزه مشابهتکز وارمیدر دیو بر مقدار تسلی بولدی واریشکوزه دعوت ایلک شهزاده دلایه
کلور ضیافته دعوت ایده جک ایرکن چیقوب بزازستانه کیتدکده لغفه شهزاده کلدی عورت بولکوره عیدی نه بیورلازم زیرا سزی
دعوت ایده جک ایسه جبرا نه کلور سز هر بریکز کویا بو کیجه کلدی بونه ارامده که بو مکتوبم وارمیدی سعتت نداکی کورنوب قطعا بو وجهله
ایله عودت ایتمیسه اکر ایدرسه اساتوره حقی حلال اولمسون دیو تحریر ایلمه دیو بر بریکزده شکایت و بو سیاقده بر کاغد یازوب کوشه بر یده مادره
حقی یاره صابار سزه بریکزان خلافنده اولوب انکاری اطه دیو نصیحت ایدر سز دخی کوزل بو کیجه سز کتدکده صکره سابا بیدیلم بو مکتوب
کلدی بر بو افکارده ایله اهلمز قادینه های بکدی اوده بکاشنه نه حرمتم اولایه همشیره می کوره جک میم دیو سزلکنه بر باشلدی
نافقة العقل بی اغضاب ایلدی بر دخی تهور ایله اکر بنی همشیره نی کورشدیرسکم شرط اولسون دیو طلاقه ثلاثه اوزرینه اغ مدده
شرط چیقدی شمدی اوده فریاد ایدوب اعلاء قالدی عنری چاره سی یوقه شمدی شرطم وار بر بیچاره اعتقالا کیدوب ایکی ایدر صکره نه
کنوره لکه اولمدی سوز اکلاده میورم کرم ایدوب سز ترتیب ایدیه بوللک عجبا چیقاره بیلیمیکز دیو نیاز ایدرسز اول
کلوب بکا نقل ایلدیکی بر دخی اغلیه رق چاره بولوه هماته صباح اولسونلر سه دخی ایچ دره قوناقده انداجه کیتسه دیرم بولده بر علاج
قنده اولور دیدی واقعا بوده ایلدیلر قونوجی باشی نداکیه کوریب عجبا شهزاده سلطانک وارلق شونه چیقاره یه کتمم دیوب
دوره دیدی قونوجی ایچرو کیروب اه آقزم بیوه عناد ایدیسه بزم رابعه اوده اغلیوب دوره بکفیلم ایکی ایدر صکره نه کلورسز
ان شاء الله چیوقه کورشرز دیدی اما بافنجه سبحان الله بو رابعه دردیو بر سرعتله بش بیاره سیله اوده واردی رابعه اوده شاشوب
بو مرتبه بر بره بکزه مک عجایبه دیرک چیقوب نه دایه ارام ایدرک چیقاروب عجبا شیروده بوللر روانه اولدیلر اولمیه سرعتله
کیدیلرکه ایکی قونغش یاتیدیلر چادر قورلدی رابعه چادرک نصفنده بر ده اریده طعام کلدی ورابعه نقل سفره ورد کلدنده
والله اشمم بر اوده بکزنه لک حرمتم اولایه همشیره م کوریشمدم بوغازمدن طعام کچمز دیو های های اغلیه کوشتردکده شهزاده

تموری کلوب بر ملعونه عذری تحمل ایده جك حالم قالمدی شمدی اطلاقه ایدرم دیدکده قبوجی باشی امان سلطانم سز ایکی سز
حد ایدیه انك ناقض العقد . انده اوبیچه اولماز بنم ایله بابا کوریکز اول مرتبه اغلادی بر قدحك بشیکه قبلی اولماز دیو بابا
دخی بالدیز فادیه نیچون بویله ایده بورسه دیو بابا دخی اکا سویلدی نتیجه ایرشی کونده نه ایکی قوناقده بر بر دیه الدیلر طعام کلدکده
بو سیاقده اوذره شهزاده تیمور ایندکجه امان لسانی ضبط ایده میرك نتیجه کلام اوچنجی قوناقده که تمام التی قوناق مسافه المشدر ایدی
قبوجی بلمز عمونده بول حیقدیغی بوده اول اخشام دخی نه طعام چیقوب ایله ایچوردر اشم دیو اغلمغه باشلدیغی که شهزاده بونجه دن
حبر اولماز وار بنده اوچ طلاقه ایله شویله اول دیدیکی که امان سلطانم نه یاپدیکز ای واه شمدی ایوجی ایلدیه دیوبابا ایله
طعه وتأسف دکه ایلدیلر شهزاده نك لالاری قبوجی باشی کلوب امان سلطانم بونه اولماز ایسه اولدی شمدی بعده نه جواب
ویره لم نه اولور نه سوزده اولور بو مسئله‌یی بیلورز باری سزلره اوزیکزه عقد نکاح ایده جك ایده لم حیکه‌ده قطعیه ایدرك
عده تمامنده نه شهزاده یه عقد ایده رز بری دوکمان دیدکلرنده قبوجی امانه بیه ایده یم زنا ایله اشیدیه حیکه نه جواب ویره
بیلورم دیه کوردی اول نه دیه اشیدیر سوزنده غربه حجلدزن رضاسی بوقده دیه رك اهلی چاغیره دیو شهزاده نك اهلی وخوجه سی
بابا ایدی چاغیردیر عدت تمام اولدیه عده تکمیله عقد اولوری دیو سؤال ایلدیلر اولور دیو جواب ایلدی نیچون یا شهزاده نك
نکاحنده دکلکه عده اقتضا ایله شو برده آرده‌نده اولانه خاتونی تزویجلکه قبول ایلدیکی ایلدم خاتونه دخی اقرار دیوکا
قبول ایله بیکاح ایتدیر اول کیجه قبوجی باشی ایله ایچرو قاتی وردیر اول دخی کروب بار نصیحت ایلدی ایرثی کونده حیقوب نه لالالر
واهم کلوب ای سلطانم شو برده آرده‌نده اولوب تحت نکاحکزده اولانه خاتونی اطلاقه ایلدیکزمی دیدکلرنده دردمند قبوجی باشی
بلی بنده اوچ طلاقه ایله اطلاقه اولسونه دیدی بو جیلمه ایله اطلاقه ایتدیر دکلدر ای سلطانم سز دخی عنیدی عودت ایدیه دیوب بر برلرینه
وداع ایدرك انداوته قبوجی باشی کرودونوب سز بیاره کلمجه اند احتطاره یا قلاشدیلر قحبه قبوجی باشی کلدی ایچرو کردی
یا ایجه دیه رك قطعا حیف وحده ا بوده امانه دیو ایا پارچه قطعه کلدی ولغمی کوردی بونده در دیو ایچه کردی برده اوته طرفده
حیقدیغی کی ایواه بکا زیانه ایله اولدی دیوایش اکلایوب ایله کندوسی ایدیکنی بلدی لکن طلاقه ثلاثه ایله بوراقدی وهم نه ده
بولمه کرك آه وانینه ایدرك عمری دخی اثنا ایچه آز وقتده وفات ایلدی شهزاده دخی سوور ایله احتطاره وار دقلرنده ایله عودت
تمامنده عقد نکاح ایدوب عمرانی ذوق ایله کچورمشدر

دیاربکر قریه‌لرنده بر قریه‌ده بر کمسه‌نك اهلی وفات ایلدی حسن نامنده بر ایکلك اولادی قالدی بر خاتونه دخی آلدی آندن
دخی بر ایکلك اولادی اولدی اسمی حسینه قودیلر التی یدی یاشنه واردقده پدرلری وفات ایلدی ایکی قرنداش یوز اللیش غروشه
میراث والده‌لری ضبط ایلدیکه حسنك اوگی والده‌سیدر بر مدتدنه صکره خاتونه بونلری ای اوغللر بو کویی بوجاغنده نه اولسه‌کز
کرك باباکز کبی بر رنجبر ادم اولورسز کلك ایکی قرنداشه استانبوله کیده‌یه پدریکزدن قلان اقچه‌کزی ویره‌یم اسلامبوله واردیغکزده
شهر اسلامبول معرفت کانیدر انده بو اطراف قریه‌لرده طالبه علملر واردر انلری بولوب انلرك سببی ایله سزلر دخی بر مدت کوشش
صوقیلوب اوقوسه‌کز یازمغه سعی ایلیه‌کز کیدرك جوابرزده اولیه قصوران برینه نائبلك ایله چیقه کلسه‌کز به افتخار مدده دنیایه چیقیشم
دیرن بونلره یوز اللیش غروشلرینی ویردی بونلر دخی انشاالله والده‌مزك مرامی اوزره قاضی یاخود نائب اولوب کلورز سوداسیله
عزیمت ایدوب اسلامبوله کلدیلر سؤال ایده سؤال ایده سلطان محمد مدرسه‌لرنده بابا دوستلرندن فاتح طالبه علم بولدیلر اندن یانلرینه
بر مدت اوطه‌سنه ایکیسی دخی صیغنوب اوقومغه باشلدیلر ~~اما حسن~~ اما حسن بوجهك اوقومغه استعدادی اولدیغندن فاتحه‌سنه ایکیده حبلیجه
وادانده قرنداشی بونی دوکه دوکه اوقوتدی
تحصیل ایلدی اما حسین اوشاقه عبث‌کار (ragebono) اوشاقلر ایله سلطان محمد جولبنده اویونه اویناماغه واوراده بوراده نکات ویریلرده ولبعض محللرده
هوای هوسه کیره‌مدی اما حسن افندی اجوکوز اقچه‌لری حرف ایلمدیکندن ماعدا اناطولی قاضیعسکرینك اتباعیله الحق تدارك ایدرك والده‌لرینك
خدمتکارلری اوقودارق حبلیجه اقچه دخی قزانمشیدی بر خواجه افندی قاضی اولوب کیدی مدرسه‌ده واردی
همت ایست ولایتنه قریب بر قصبه‌نك نائبلكی دعوتده ضبطلرماسدنی اولوب بابه احمد جاهل بو قبافت
حسن بونی کوردکده های بابه افندی شیخی اولدك الحمد لله قنقی جامعده وعظ ایده جکسه دیدی حسن افندی بنده یوز اللی
هابانه شیخمی اولیور اشته والده‌مزك نصیحتی اوزره ولایتده بقیه فلانه قصبه‌نك نائبلكی الدم کیده جکم اکرتمله کیدرسه اشته اقچه‌نی ال دیدی حسینه جو
غروشك دورر یورر بوازماته حرف ایده‌لم صکره اوتده ادا ایدرم بوده کتمیوب بونده اوقومغه قالورسه وکوکلکنده کتمك المه وطوتوب الملمه
المم افندم کمك یاننده قالسم کرك سنك ایله کیدرم اقچه‌یا حرف ایدرسه شورده کیم اسندیو کتمکه قرار ایکی یارکر الدی خوسه احدی
وهیچ اولمازسه محض یانیکزه بوزیوقه نمدر اقچه قزانورم دیو خلیله هلدی حسن افندی بر خدمتکار دخی الوب حیوانلری قوردیلر خدمتکارینه کردیدی
بکداره کچه‌لم انده بر یارکر دخی تدارك ایدرز دیرك اسکله باشنه واردیلر بر آت قالقی طوتدی اشته ال دیو حقیقه ایله اوزرینه بردی
اول دخی کیردکده قرنداشه باقوب حسن دوشندم سنك بنمله کلمك بکا الویرمز اقچه‌نی حرف ایلدم فکر ایدوب سنی قتل ایتدیرم اردمده کلورسه حقیقه کلمه دیدی
وفاتیفه کروب حسن امانه بوادنه بکا یازقدر سنده ابرلم البته کیدرم دیو کوردی
کندی

کندی حسینه بر دعا ایدرك واغلیه رق کیده جك یری دخی محمود پاشا تکیه‌سی طوغری بر جامع حوالیسنه کیدیجه اولدی اولاجغه باری

شواقچه بر صاپایم دیو صاباركه ایکی ولد پایکوردیلر بر بینه شمار اوده رق منزه‌لیه ایدرك حسین پاشانه کلدیلر بو دخی اجوه کوملکه باشلدی

ملا افندی نه یاپایسه نه بو ایچی دیدکلرنده نقل ایلدی ولد بابانك بر رفیقه اسماعیل اغا بکا چاره ایدرم بن حظام اجویه شونك

دایه افندیه کیتسه شو اوشاغك قنداشنك ایتدیکی آلچاقلغه کوره شو بیچاره‌یه انك آدیغنده اعلا بر منصب چاپه سنك بر یوزك اجرایسه

وجوده کلور دیدی حسینه دخی اناطولی قاضیعسکرینك حالا کتخداسی بونك دایسیدر انی آبدر چاغره کتز اکر کیدوب سویلسه بوز ایلیه

اولور دیدکده اسماعیل اغا چیکیده‌م بوقدر زمانه چاغردی وارمدیم شدیمی کتسم کرك کتسم دیدی جانم پاره ویرسه اقچه دخی اقتضا ایدرسه

بر کیسه صدقه ویریم تك شوچوغه اولسون دیدی حسینه دخی امان سلطانم قنداشم بکا یازقه ایتدی سن همت ایله اشته بر مقدار اقچه دخی وار

فلانه دیرك کوکلی اولدی ای اوغل کیده جك یرك بوغیسه بو کیجه بزم خانه‌ده یاتالم صباح کیده رز اجوه سن خانه بکرسنه بزده غلطه‌ده

عنبروار واروب الاحقر یا بکل بر حکده خانه کیده رز دیرك غلطه‌یه کچوردیلر شویله بویله میخانه‌یه کردیلر ملادفع غمه بر دانه جك

اولسون دیرك بوکا بر قاچ قدح ایچردکلری کی حسینه کیف اولدی بره هو والله نه یك ذوقلی امیسه معمور اولسون دیو دعا ایدرك خانه کلدیلر

کیجه یاتدیلر صباح اولدی حسینه اه اسماعیل اغا کونه دخی دایسنه کتمه‌ده دونکی ذوقلی محله واریسانه دیرك مباره باشلدی اندره واقعه زمانه

اولسه قاضیعسکر قوناغنه کیده‌بلور ذوقه کیده‌لم دیدکده حسینه اللهه اولوب کرچك افندم عجله بوقدر نه زمانه اولورسه اولسون دیجه بیچه بوزایل غم

کیدیجه بو منوال اوزره ذوقه کیتدیلر تمام اولدقده بلدیلرکه پاره قالمدی بو دخی میخانه‌ده بو اغوسه جانمی بیته المدیلر حسینه کلدکده

خانجی بوکا بر چیره ایله بر املاجابه نقل کیتدی بونك بریشی حالا باشوه بلا اولورسه دیدی امانه قاضیعسکر کتخداسی اسماعیل

اغانك دایسیدر نم اجوه واقف چابه‌ده حکمه دیدی هابده قاضیعسکر قنوسنه کیتسه اندی دخی قوسام کرك دیوب قوودی

حسینه دخی ولد زیانی اکلاتدیلر ولکن پاره قالمدی قرنده‌هانه اسکداره کچوب باشی الوب بر پیسه ولایه دکه کیده‌یم دیو اسکداره

کیدی بر قهوه‌ده درت چوقدار بر کاتب افندی قیافتلو بر کلف حریف اوتورمسه بونی کوردیکلی کی هاه حسینه کل آغا آغل نره‌یه

کیتدك بو قیافتده نه قالی سنك بابك لطابدن والده‌ل اوده قاچ کوندر اغلیور نه حالده دیدی حسینه دوشوندی بوحریف

نه هر اوغلی بکزیدی شمدی به دکلم دیسم اشکلك دیمیم قوقیارم حلمه کرچکده اوغلی ظهور ایدوب کلورسه رسوای اولورم

لکن بر قاچ کونه ظرفنده بر شی قپارم اوجیه قاچارم دیو کوکلنده نظام ویریب حریفده سه اوده ثبت ایلدك بو قیه ایلدك

ابدی

ایدی دیرکه حسنه شوندی نشانه‌یم قهوه اوغلی اوجه ایدرسه بنده اوجه ایده‌یم دیدی حلیف آ اوغل نیچون قاچدن ایدی دیو
سؤال ایلدکده عجبانه دیکم عجبا جاریه‌لری وارمی قهوه اولمویه‌لر قاچارم یا والده‌م بکا جاریه‌لر یانده اوغلنه دیدی
انك ایچون قاچدم دیدی حلیفه ای اوغل بردخی دیسونه والده کدر دیه‌رك نصیحت وخدمتکارینه بنه وار قادینه مژده
ایله اوغلك کلدیکنی چوقدار کندی کلدی برجمال باشنده بر طابله طعام سلامم قادینه مژده ایلدم قادینه طعام بر ایسمه
سوروندیه اشته اوغلنه کوندردی دیدی کتوردیلر لکن ابرق النی یودی اوغل به بیه‌مم سورمدن سه‌یه دیدی حسنه بمپاوار بمکه باشلدی
زنبونه وغسل هر نه‌که وار ایسه حلیف کوردکی اوغل سه بونلری بیك سوردیه انك ایچون والده‌ك کوندرمسه دیدی حسنه دخی
ها بونلری سورمسه نشانه‌ملی دیو کوکلنده ترتیب وطعمی یدی النی یودی قهوه ایچدی چوقدار جیقار اصلده مصتادیدر دیدی
چوقدار کلدیده وار ایسه قونغه بوزنه سریدی وقهوه ایچدکده حلیفه ال اله یا شویله قالوه اوغل والده‌ك استغفارده درکیده‌لم
دیو بر کلف قونغه کردیلر وحرم کردیلر بریان خلقته های اوغل خوشه کلدك دیو اول دخی حلیف کی اوغلم شویله اوغلم
نوبه دیکه باشلدی حسنه تعجب ایدجب سبحان الله بونلرك اوغلنه نیك بکزر ایمشکه کندولری وخدمتکارلری دخی بیله مدیلر
بوللایکه قونیا ویرمدن باری قالوب قچمایدیم فکرنده طعام چیقدی نه بونلر یدی حسنه یدی بتاجوه وقت اولدی ای اوغل نه اوطه
بابونلر دوشه کونی دیدیلر بلی عادتم اوله‌یبا ای اوغل عادتك اوزره صباحه اوچ ساعت قاله قالوب یدرکده قهوه ایچمسه دیدی
قهوه دیو قالقوب یاندی وصباحه اوچ ساعت قاله قالقدی واقعا یدری قهوه یاپسه حض کل اوغل قهوه ایچ دیو دیردی
حسنه ایچدکده حلیفه برنوم عارض اولدیکه کوزلری آچمیور بونده اوتوریه واردیغی کبی باشی اوجنده برتماشه وار کوزنی اچیدی
سوقافه اورته سنده یاتمسه باشی اوجنده بر کرجی النده بر کوسلکی تپور بوادغلنه شبهه‌سز خوسز در دیوب کوت جنب اورته‌سنه
اویمغه باشلدی جانه هولیله جوابوب [صیحیر اوب] اماه بکا قیمه والله فرسز دکلم غریبم دیو بیلواریفه باشلدی دریکه دکانه قوکشوری
رجا ایلدکده بو بوقت زمانه بونده نه آرار خلد دکلدر دیه‌رك خوشه امدی بر دخی سی کورمم اول زمانه نه‌یرلرز وایقل
کیتیه دیدیلر اماه ایا جوه صباح اوسونه کیدرم دیه‌رك صباح اولدی نره‌یه کیده جکنی بلمز قوناقه نه سمته ایددکنی بلمز
لکه اول محله نه شکل کلمسه تفکر ایدرك قوناغی بولمم لکه قهوه‌یه کیده‌یم بلکه یدره نه کلور دیو کوده طوغدقده حلیفه واردی
یدری آنده نه کوروب آه ای اوغل نه ایچون قاچدك دیمکه باشلدی عجایب قهوه اوغوسر کلکیله کندم کنمشم دیه‌رك به
یدیله اوه واردی اولیکه حلیف اولدیکی کبی سمری باباه اوجنده نیجه اوچ کیجه بوحالنك اسکله کتنده قهوه ده طوغاچید
کتنده

سمتده تحجباً کندیکی قوناغه لکن ات بازارنده برجی دکانی اوکنده بولیور کندیسنی بونه عجایب بر حکمت دیو تعجبده قپوجی

کیجه نه صباحه اوچ ساعت وار ایکن قهوه ایچوب پدری یانه واردقده حریف باقه اوغلانه سن نه کزیکده پدرکی و اهلی

والده کی قبیله ایده یورسه یوقسه بر اجنبی پادشاهک دفترداری یم بنم دنیایه کلدکم اولادم معمور اولماز ایدی جمله عیالی

بونده نه حکمه دنیایه کلدیه اولا دنیایه طوغدیغی ساعتده بی اوصده دنیایه بر کلمسه باوشاغك والده ی سنك اوغلکه

وسنك اهلك انك اولادی احیدیوسه بربرلرنده سود ایچوند احتمالدرکه اولادك معمور اولور دیدیر واقعا بر اولادم

دنیایه کلدیکی انده سنك والده ك دخی سنی طوغوردی برقاچ کوننده حکمه جنده امر ایلدیم بشکده نی الوبده بنم اولادیمی

قوبدیر حتی جنیر بشکده حیاللار ایدی والده ك قوقیوب برقاچ کره طشره قاچمیشه ایدی واقعا والده ك دخی نقل

ایدرسه حکمه نه مبادله ایتدیردم اشته اهلك سود والده ك وبه سود بابانم دیدکده ایشی اکلایوب امانه سلطانم

بوکیجه نه برجی دکانی اوکنه یاغارکیم ایله برغیری محله قوسیوند دیدکده محکمه دکلدر نه اول محله قونر قورقیجه نکا خزینه

اولماز برمقدار دوکرلر ایسه اولطرسه بوندن معدا سکا کورنمزز لکه سه صباح اولدقده برجی دکانی اوکنده بومحله کل

بومحل سرای دکلدر بو ویرانه لکدر بیباه کلبه لاشه کی بولورسه قارنی یارا ایچنده جیقفه ایله بیك التونه وار انی ال

معمور اولسون دیدی دیو نه غفلت باعثی محکمه اولیوب دفع ایده مدی نه برجی بشی اوجنده عجایبه بو اوغلانه مطلقا قسوزه

نی کندی حالنه قومدیکز اشته نه کلمسه تحدی اولدیریم دیو الینده کوسکی تیورکه بره سازتیرلر انك ایله بحث وحرته حیب

ایده یور هله جانه هولیله جیقوب امانه سلطانم والله کیجه نه حزرم بوقه ایاوتم ایله کلمه یورم بکا سودا مشلو چالت ظهور

ایده بعد نه شکل کلدیکمی بلمم دیو نیازه باشلدی قوکشولاری خوسه امدی بوکره دخی ازاد ایله بودخی کوریسك بودخی براولدیرز

دیو باشنه حرته اوده رده قوودیر صباح اولدی اول محلده قوناغه کندی بولمامز لکه دکانده بلکه بولورم دیو قهوه

خانه اوکنه کلدی نه ایچو باقدیکه پدری انده می بوقدر لکه ایروده اولنلر برنه باهو اشته نه کلدی چاغروب

سئوال ایده طم نه ادم بیلدرسه اشته بیلدکه محبوبه بیوراه اوغاسه بلکه انکار ایدر بوقه سهولتله کوجندیره رده

صورارنه دیرل ملا افندی کل اوغل دیو بوفی چاغردیر جانم ملاسه برقاچ کوندر بوراده کلوب الکلا اشاریر

ایده یورسه الکی اغزیکه کتوریورسه که کوبا ایشی ییکی والکی بویکی اودابورسه دیوزیکه کلابه سوررکی الدیکی بوبکه

الدینی یورته الني الني اغزنه

کردن

صوڭره ایكیده برده بركباره طاپیوركبی تمنالر ایده‌یورسه بوندن دیدكلرنده حریف اكلر كوریوب طعام ییدیكی وقتده
ایچدیكی باجمله خیالات اولدیغنی فهم ایلدی سلطانم برفضایه ادغردم ایدی باغچه‌لره سیره كیدن برقوری اغاج دیبنه
بول ایلمسه ایدم اول كوندنبرو برحالت ظهور ایتدی درلو درلو خیالات كوزیمه كورینور ایدی لكن دوندن برآدم برنسخه
ویردی بوكون الحمدلله برشی كورمه‌یورم دیو جواب ویروب بونلر دخی انشاالله دفع اولدی دیو بونی آججوب تعجب
ایلدیلر حتی اوراده شوراده كچدن ایدی بوكه كیدن ایدی دیه‌رك اول قوناغه محلنی بولدی وقتا برویرانه عرصه
صوپرندی یقلمسه ایچنه كیردی برسیاه كلب لاشه‌سی دوریور همان واردی قارنینی یاردی وقتا ایچنده جیفه ایله برلك
التونا بولوب الدی مسرور اولوب كلدی برخانه‌ده براوطه طوتوب اوتوردی خوشه امدی ایچه بوبرك التونه كیرمسه
ایكیه شامه كیده‌رم اوراده برمقدار قوماشه آلوب دیاربكره بازركانلغه ایده كیده‌رم قرنداشمه نابلكده زیاده
فخریه ایدیم دیو شامه واردی برخانده اوطه استه‌دی خانجی واه بوسه اوطه یوقدر لكن برخیال اوطه واردركه
بربازركان اوتورر ایدی دائم انك خبطنده درتنیكی وقتده ییشیه كرلنی ویروب كیدر ایدی ینه كلور ایدی بسه
سنه دندو ظهور ایتمدی غالبا وفات ایتمشدركه كلمدی قالدیكه اكرصاحبی كلورسه ده نه مانع اوطه‌یی آچالم ایچنده اولان
اشیالرینی آلوب دفتر ایده‌لم برمحلده حفظ ایده‌رز اوطه‌یی سكا ویره‌لم دیو اجدیلر واشیایی دفتر ایدوب تشقر محله
وضع ایدوب اوطه‌یی بوكا ویردیلر بو دخی قبول ایدوب حاصر ومكه مرتبه دوشكه تدارك ایدوب اوطه‌ده اكلنور بركون
یوك التنده‌كه صوپرنتیلری دخی تمیز وتطهیر ایده‌یم دیو برصوپركه آلوب تطهیر ایدركن ناكاه كوشه‌ده برهكبه وار
بونا كوروب چكدی ایچنده تمام اوچبیك التونه وار . مكر اوطه صاحبی بازركان غایت مالدار ایمش بونا مالنك زكاتی
اطلعه اوزره افراز ایتمش اول محلده اونوتوب قالمش ایمش حسبه بونلری بولدقده مسرور اولوب نقد ایدركه
شمدی بورالرده قماش الاجغمه حج وقتی یقین حجاج ایله كعبه‌یه كیده‌رم هم حج ایده‌رم وهم قماش آلورم دیو تدارك
كوردی . برقاطره سوار وحجاج ایله كعبه‌یه عزیمت ایلدی بركوله كیدركن التنده‌كه قاطره اوركوب بونا بیره اوردیغی
بی چوله طوغری قاجیدی بره امان یایان قالدم وهم جمله مالك اولدیغم مالم هكبه ایله اوزرنده‌در دیو عقلی باشندن
كیدوب بعضه اتلولر وعكامله رجا قوتوا عاقبت قاطری طوتدیلر لكن اوزرنده هكبه دوشمه جسبه كوردیكی
بی

کبی فریاده باشلیجق اماله شمدی نه یاپایم دیو اغلمغه باشلدی چاره یوغیه چول نره ده دوشدیکی محکمه دکل حجاج
کیده یورلر لاعلاج اغلیه رق حجاجك اردی صره ایرشدی لکن برپاره یوغیه . بیه جکی دایه جکی یوغیه حجاج چادرلری اره سنده
بیدکاری ارتقنده ن کچنه رك کیدرکن برکونه یاتدیغی محله قارشو برچادرده برحاجی خسته یاتنده کمسه یوغیه برده یاتدیغی یره ده
قالقدی بلندنه کمری چیقاروب وافر التون اوکنه دوکدی صاغه صوله باقدیکه کمسه اولمسون دیو برده التونلری ایکیشر
اوچر اغزینه قیوب یوتمغه باشلدی وجملهسنی یوتدی حسن اوزاقدن کوروب تعجب ایلدی حکمت اولدیکه اول خسته حاجی وفات
ایلدی رفیقلری تجهیز وتکفینی کوروب بونی اول محلده دفن ایتدیلر حجاج قالقوب کتدی حسن تفکر ایدرك قالوب
خلق کمسه قالمدیغی کبی مزاری آچوب وقارنی یاروب التونلری چیقارم دیو کیجه مزاری اچدی ایچنده برفقیر اولوسی وارکه
بوینی مجوهر کردنلق وبلنده دینرلی التونلی وبال معلا لباس ومجوهر قوشاقده اوزرنده یکرمی اوتوز کیسه لك مال وار حسن
تعجبده قالوب خوشجه امدی بوده اعلا دیوب مجموعنی الدی ومزاری ینه اورتدی اورادن سکیردرك حجاجه ایرشدی واول
دینرلی اولان التونلری خرجلق ایدینوب خوش وراحتجه حجازه واردیلر حج ایدوب ینه حجاج ایله کلورکن برمحلده بونی نوم غلبه
ایدوب قاطر اوزرنده اویوب قالدی قاطر بونی حجاجدن ایروب چوله طوغری کوتوردی برده کوزنی اچدیکه قطعا حجاج یوغیه
کوله طوغرمه عقلی باشندن کیدوب اماله حجاجه ایرشهیم دیو سرعتله کیدرکن قارشودن بر شی کورندی قجه کیم یقینه کلدی
باقدیکه کیدرکن دوشدیکی هکبه لر اندمیله دوریور مسرور اولوب قاطردن اندی وسجده شکره واردی وهکبه یی قاطره یوکلدوب
حجاجه ایرشدی وشام شریفه کلدیلر نه اول خانده اول اوطه یی طوتوب اوتوردی نقد ایدرك خوشجه امدی متاع المقدسه
نکول ایدوب بوقدر مالم وار انجق اولدقدنصکره هرمحلده تجارت ممکندر دیو متاع المقدسه فرغت ایدوب برکون
قزاده قبر اوزرنده الدیغی کردنلق وبلازکلری وقوشاغی جهانم انجق ابایم دیو قزاده ویردی دلال کزدیرکن شامده
جدرله مالدار بریهودی بازرکان واریدی دلال اکا دخی کوستردکده یهودی بونلری کوردیکی کبی برکره حیجنی وصفالی
بولارده دلاله قنی بونلر اسکادرن دیرك حسنی طوتدردی حتی یهودیدن قزلق وقابلری اولدقده حالك اولدیغی اشیالرینی
برابر مزاره قورلرمه بویهودك دخی مقدما قزی اولدقده بواشیالر قزیله برابر مزاره قونمشیدی یهودی فریاد
ایدرك پاشایه عرضحال وحسنی پاشانك قارشوسنه چیقاردیلر حسنه سؤال اولندقده افندم بن حجدن کلیرکن بسه ده کوندر

خانمن

خانه‌دن طشره چیقدیغم دخی یوقدر. بو یهودینک قیزینک مزاری نره‌ده‌در بیلمم دیو قسم ایلدی پاشا ز دخی بیلدک کرچک سویلرسه
لکن بونلری نره‌ده بولدک طوغری سویله دیدی حسین دخی باشنه کلنی احوالی و حاجینک آلتونه بوندیغنی و اولدکدنصکره قارشنده
آلتون چیقاردیغم سوزلیله کیردکلری مزاری اچدقده قیزی بولوب بونلری آلدیغنی سویلدکده قنغی قوناقده ایدی فلانه محله دیدکده
قوناغه حسابیله ذی القعده آینک یکرمی‌نجی کونی ایمش یهودی سنک قیزک نه زمانده اولدی دیه‌کلرنده بیلیورم افندم . بنم قیزم دخی اول کونده
اولمش ایدی دیدکده شام ملکی و موجود اولنلر بالجمله متحیر در مسلمانه قزندن کفار قزلغنه وکفار قزلغنه مسلمانه قزلغنه
نقل اولنور . شمدی بونلر دخی اثباتی بو یهودینک قیزینک مزاری اوزرینه واریلور واچیلوب کشف اولندقده معیته دیو جمله واردیلر
واچدیلرکه حسینک دیدیکی حاجینک اولوسی ایچروده وجمله وجودنه نره‌نشانه‌کی التونلر نیه اولوب یاپشمش جمله موجود ایدیلر
کوروب متحیر اولدیلر و یهودی دخی کوردیکی کبی اسلام اولوب اول شیلری حسینه باغشلدی اما ملا و پاشانک آدملری حریفی کوروب
وجودنده اولقدر التونلری کوروب یازقدر بو التونلر نیچون قالسون کلک شول التونلری آلمیلم اما ایتدیلر بری کلدیکی اکیلوب
قاره‌ده حریفک وجودندن التونلری آله الی یانوب آجیسندن فریاد ایتمکه باشلدی برقاچ آدم دخی اوزانوب الدر دخی بره امان
الیمز یاندی دیو فریاد ایلدکلرن حالتنی فهم ایدوب التونلرک الفی ممکن اولمدیغنی اکلادیلر همان مزاری اورتوب طاغلدیلر و اول
شیلری حسینه ویروب واریکدی الله سلامت ویره دیدیلر حسین آلوب خانه کلدی و برقاچ کون خان اوطه‌سنک طشره‌سنده
بر عربده وارنجه اوطه‌می بنیچون اخوکشنه ویردیلر دیرک اوطه‌جی کلوب ظهور ایلدی حسینه بیلدکده بیورک افندم زمانغ
اشته اوطه اشترسکز به چیقارم دیو تواضع کوستردکده بازرکانک خوشنه کلوب یوقه جفوسندن حفظ ایلدم بجله بر بر
اول اوشاقده بشقه اوطه طوتارز دیو اویله ایلدیلر برکون بازرکان خدمتکارینه اوغلان شو یوک التنده برهکبه ایله
اوچبیک التون واردر دکانه اولمقله اقرار ایتمسه ایدک اونوتدقده بونده قالمسه ایدی شونی چیقار دیدکده حسینه انده
سلطانم اول هکبه‌یی بن بولدم دیو سرکذشتی بالجمله سویلیوب اشته حلال مال ایمش یه بولدم مالکز ضایع اولدی ایچیندن بر پاره
خرج ایتمک میسر اولمدی دیدکده بونلر صداقتنه امتحان ایلدیکندن صکره خطاب ایدوب یوقه کشی بومالا به زکات اولمقله
اقرار ایتمسه ایدم سنک صداقتک سببی ایله زکات مالک بر وقت ضایع اولمجغی ظاهر اولوب ارشاد اولدقده بو التونلر
یه سنک اولسون دیو صحبتا دخی حسینک صفا اولوب مسرور اولدی و دیار بکره کتمک تدارکنی تکمیل ایدوب بازرکانه
وداع و یوله روانه اولوب دیار بکره ایکی قوناقه مسافه بر اووه‌ده کیدرکن اردندن بر جمله کلدی دور نره‌یه کیده‌یورسن

دیو

ديو قيچه كيرديو باقدى برتازه لورت قيافتلى برپاك آت التنده برخارغى مزرعه الندة خاجيم كى كليور بونى كورديكى كى ايوه

عاقبت ولايته يقيه اولدقده قونداشم شوبله قحبه ايده‌يم بوبله اوضاع ايده‌يم ديو تفكر ايدركن ظاهر درونمه جو عجب ايكى كلمه تنك

ايله حالنه كيده‌جك بلكى جانم دخى قورتولور خوفيله بونك دخى برپاك آتى وار ايدى آته اوزنكى ايدوب قاقمغه باشلدى ارالقده

اول تازه طور خاجه سكا ايرشورم حقده سنى دنيايه كلمه‌يكه دونده‌ريرم ديو ندا ايتدكچه بوكا خوف دخى زياده حصولى

اولوب ايلرو صحرا ايچره الا فنده شنلك يوقه برخراب خانه اولدنغى بيلور ايدى اورايه برگره دخل اوله‌بيليدم ديو هله خانه

دخل اولوب قپولرينى قپايم دريكن اول دخى قپويه قپانمعه آتيله ايچرو كردى حتيه بوكا باقدى برعجيب تازه‌كه يوزينه

باقلمز اماكم بيلور نه شكل توريديك اوغليده ديو خوفندن عقلى كتدى اول تازه بوكا برمقدار نيچون قاچدك ديو

عتاب ايله حقده كحل آتمى ال كزدر وحقده شوايه باغله واوكلرنده شونده صمان paille كوريشور بر پارچه اندنه دخى دوال ايدى اولدخى

ايله كندنصكره شو قپويه ايوجه قپا ديدى حتيه قپويه محكم قپادى برمقدار مدتنده صكره طشره‌ده برآت سسيسى son ظهور ودرعقب خانه

قپوسنى كوت كوت اورمغه باشلدى واچ قپويه جانه المدن قنده خلاص ايدرسه ديو برحده كلديكى اول تازه‌هان

يرندن آتيلوب امانه افندم يولجى بنى متصل خاجم كلدى نه اولورسه سندن اولور ديو قتى اول چهره ايله بره ديوب خطاب

ايدنده حتيه يلوارمغه باشلدى حتيه دخى به سكا نه خانه ايده بيلورم بنم المدن نه كلور ديدى برازملاحظه دنصكره اول

دلى خانلو حتيه باقوب باته بزدر عقلمه برشى كلدى به قليچى چكه‌يم قپونك آچلمز قپادى اردنده دورايم سه آچيلور

قپادنى اچدنيوك كبى اردينه صاقلان سكا سپراولور اول دخى ايچرو كيردكن غفلةً قليچ ايله اوروب انشالله هلاك ايدم

ديدى اوبله ايتديلر اما قپو آچلديغى كبى طشره‌ده كه قولك ولدزنا هى شاشقينه قپويه آچوب اردنده سنوب بكا قليچ

حمله ايده‌جكسن اما به سنك ديديكك كبى كرم ديوب آته بر مهموز اوروب آتى حيچراروب روزگارى كى خانه تا

اورطه‌سنه واردى تازه قليچ اورمدى حتيه باقديكه برقوجه قره بيقلى براپ اوغلى ايت خوفندن قشقى ايچينه اوب

اوزرنده يانندى صاقلندى اول حريف تازه‌يه سوزنسه ايدرك طبوزى چيقاروب واوزرينه اويله قولاندكه اول تازه‌نك

حرينه راست كلوب قليچ الدن قولارى ودم نفسى طوتلدى دكلوب ايكى قولريني اردينه باغليوب تمام خانك اورته سنه

برغعب كندوسى سدر اوزرينه چيقوب اوزانده ياتندى دهم بوكا خطاب ايدوب ايشته بونكله اوچ دفعه‌در قرار ايدرسه

نه ملكه

نه ممکن سندن یدمدن خلاصی اولمغه کرك بوکیجه بکا زرم اولمز ایسه یورغونم برمقدار دیکلنه‌یم صکره سنی اشد عقوبتله
قتل ایده‌یم یاخود بکا زرم اولوب برزحمی قالمیه‌جقسه عهد شرطه ایدرسه اولدیرمم والابیت جانبه رضی اولسه بوکیجه کیجه‌م
الحمد لله خلاصی اولمز دیو بوکا بکزر خلطیات ایده‌یور اول تازه امان بکا قیمه وعرضمی نقصان ایتمه برزحمی قرا ایتمم دیو
نیاز ایده‌یور چونکه حسنی حریف کورمدی دباشی بر طرفه اوزانوب یوزی یانه اوته طرفه ایدی حسنه هاتنه بولادکه باشی بر
طرفه چوریوب کورمه ایدی دیه‌رك یوزی اوزرینه درت آیاقلو اولوب ابتدا واردی قلیجی الدی بعده اول تازه‌نك یانه
سورینه سورینه‌رك کلوب قلیج ایله الینك باغ اینی کسدی وقلیجی اول تازه‌یه ویروب اشارت ایلدیکه قالقه چارچابوق
اباشنی بتور دیو اول دخی قلیجی الدیغی کبی یاپیشوب حریفك باشی اوجینه واردی حریف دورمیوب خلطیات کلاملر سویلیوب
طورکن بونك چهره‌سنه برقلیج عشق ایلدیکی بوغازینه وارنجه ایکی شوه ایلدی وکلوب حسنك ایاغنه صاریلوب دنیا واخرت
قرنداشم اول بویله برظالم کافرك یدندن خلاصی اولمغه وقورتلمغه سبب اولدك شو قیویی قپا کل راحت اولالم دیدی
قیویی قپایوب اوتوردیلر اول تازه حسنه باقوب برادر سن بنی بیلورمیسن دیدی خیر بیلمم دیدکده بن حلب دیار بکر
والیسی مصطفی پاشانك اوغلی محمد بکم بو کافرم بابامك باشنه چوقداری ایدی بن ایوجه انده مائلم بو کافر برکون بکم
بانه مالك اولدم سنك انده خوشالم دیه‌رك بنی تحریك ایلدی دماغنده فساد اولوب بویله خیانی ارتکاب ایده‌جکی
کیمك عقله کلور انده نیدك فلان حیوانه واردقده درتابه ساعقه سورر دوز او وار اوزاده آت قوباردقه شویله
بویله دیه‌رك درتابه سغمه محله واردیغم بوکافر بنی بنده چکوب طاغده کوزدی کندوسنه زرم اولدم واوچ دفعه فرار
ایلدم ینه بنشیوب طونیدی بدیم بوقدر عسکر بوقدر بلوك باشیلر یقیه ایدوب طرف طرف کشته وکذار ایدرلری اولدی اله
اوزره در الحمد لله خلاصی اولمازه سن سبب اولدك بن بونده قلیم سن سرعت ایله دیاربکره
کوره‌مدی وحالا کیمسی انده آدم کوندررسنی الورلر دیدی وقتا
وارکن سویله پاشایه رجوعم وار دیو بدرم مژده ایله سنی احیا ایدر انده آدم کوندرر بنی الورلر دیدی وقتا
حسنه سرعتله دیاربکره داخل اولدیغی کبی اهالیسی بونی کورنلر یا هو اسلامبول یولندمی کلورسن شویله بویله ایکی آتلو
کوردکی دیو طرف طرف سؤال ایتمکه باشلدیلر بوکوردم پاشایه جیقاجغم دیه‌رك پاشا قپوسنه واردی اما پاشایه خبر ویرلدکده
کوردکی دیو طرف طرف سؤال ایدیور دیه کلدنده پاشا مستعجل سکردوب یولجی نه خبر
بریولجی کلدی راستا کلدم دیو جواب ایده‌یور لکن سزی سؤال ایدیور دیدکده

دیدکده مژده افندم دیوجک ویردی پاشا سرورندن اوزرنده‌که لباسلری و کورکی بوکا الباس و درعقب الای ایله بکی کتوردیلر
حسن بک ایله بر اوطه‌ده معزز و مکرم اوتوریلوب برکون بک بوکا برادر کل سکا همشیره‌می دخی عقد ایده‌یم کرکی کبی اقربا اولالم
دیدکده حسنک والده‌سیله اولان مکالمه خاطرینه کلوب ایوه قرنداشم اثبات وجود ایلدی علم تحصیل ایلدی و ولایته نائبلک
ایله کلدی کرچه بنم حالم وارلغمه اشتک کبی جاهل قالدم بن قرنداشم بکا اوصنده کلور اولاسی تحدیکلی حالده قوت حالم وار
کیدوب استانبولده جزو ناکاه علم تحصیل ایدرم و انجق قوتیله بر نائبلک ویا قاضیلک آلوب کلورم اول زمان بر دیرو عذر
بو وجهله محل خاطر دیو تفکر و محمد بک همشیره‌سنی ویره‌یم دیدکده اکا دخی بو جوابی سویلیوب انشاالله کیده‌یم بر مقدار علم
تحصیل ایدیم مرامم اوزره کلورم اول زمان همشیره‌کزی دخی آلوب برود اولورم بکا اذن ویرک دیدکده محمد بک دخی کوزل
نیت خیرلو الله سلامت ویره لکن بر آن اول کلمکه سعی ایله دیوب پاشادن دخی اذن ایلوروب بعده انعام و احسان
ایلدیلر حسنه تکرار استانبوله کلوب بر اوطه طوتدی و کندو خواجه‌ر تنبیه ایلدی اوچ بش سنه‌نک ایچنده ایسه علم اوکرندی
و اناطولی قاضیعسکری حرمندن ادبلریله الفت حاصل ایدوب اندن حمایه‌سیله ولایته قریب بر محلک نائبلکن آلوب تدارک کوریلکده
اما بر سنه مقدم دیاربکر والیسی وفات ایدوب توغ و سنجغی اخره ویردیکی استماع مأیوس و محزون اوطوره‌یدی اما بعدنده
حتی وزیر اعظم اهالی ولایت رجحا کوندرشدکه مصطفی پاشا مرحومه خشنود ایدک و اوغلی محمد بک دخی کمال و تکمیل
کمسنه اولمغله بدری توغلریله ولایتزه والی اولمسنی التماس و رجا ایتدیلر وزیر اعظم دخی سلطان مراد حضرتلرینه تلخیص
ایلدکده پادشاه مصطفی پاشا لالامک توغلرینه منسوخ اوغلی وارمیه بنجوبه بکا سویلدیلر بدربک توغلرینی اکا احسان
ایلدم دیو بر خط همایونه یازدی و عقبنده خط همایون دخی کلدکده محمد بکی بو طرفه دعوت ایدک بالذات کورمک استرم
بونجه یوز قدر کله ~~و اونده~~ جبک بونلر ایله اوکلرینه چیقوب
محمد بک دخی کلورکن
دیو عجاله قپوجی باشی کیدوب محمد بک دخی کلورکن آخره ارسلان اوغلی ارسلاندر دیرک کورک الباس اولنوب شهزاده
آلوب برابر کتوردی سلطان مراد خان دخی قطعا کلدیکندن و کلهجکندن بر درلو خبری اولمه‌مه ایدی برکون سراج
باشنده بر قوناقده وارمه ایدی اما حسنک قطعا کلدیکندن و کلهجکندن ... رفاجکلونه حکه قالقه کرک یولده
خانه کیدوب مطره کبی دبه‌ده لازم اولنلری آلوب اوطه‌سنه کلیور ایدیکه تمام پشانی کوردیکی کبی بیلوب آت
کیدرکن افندی یول اوزرنده طورمه پشا کلیور دیدیلر اوندی سلام طوردی تمام پشانی کوردیکی کبی بیلوب آت
بکشی

باشنی چالوب ﻫﺎی حسیب افندی سلام علیکم دیدکده بودخی سلام الوب دعا ایدرك نجیبانه باقشنده بیلدیکنی فهم
ایلدی بزه ره کیده یورسه ﻫﺎیده بزم قوناغه کل برچوقدار قالسون قوناغه کوتورسون دیو یانه برچوقداری تعیین ایلدیلر
کیدرکن بو پاشا کیمدر دیو سؤال ایلدی والله هنوز بوکون فلان طرفدن کوندردیلر بنی یازدیلر کرکی کبی بیلمم دیدی
قوناغه کلدیلر پاشا خزینه دار وجمله کدیك اغالرینه تنبیه ایلدیکه کله‌جك برمسافر افندی وار اکر بنی سؤال ایدرسه
کیمدر دیو بیلمیز دیو جواب ویرك دیدی حسیب افندی کلدی چوقدار خزینه دار اوطه‌سنه کوتوردی اکرامده صکره بیورك
دیدیلر کیدرکن جانم خزینه دار اغا پاشا افندی کیمدر دیدکده سلطانم درت کون اولدی انتساب ایده‌لی کرکی کبی
بیلمم دیدی کیمه سؤال ایتدیلر بویله جواب ایلدیلر هله پاشانك یانه کیردی پاشا قیام واستقبال ایلدی بودخی
واردی اپاغه صاریلدی قومادی تمام یانه آلوب اوتوردیلر پاشا بوکبی اکرام وتواضع ایده‌یور بو نجیبه هلاك
اولیور پاشا دخی بونك تقیدا اوزره نجیبانه وادبندن حظ ایدوب وقت مدیدندنصکره حسیب افندی قوزوم بنی بیلدك
دیدی بودخی بیلدیکنی بیلدیرمیرم سوزیله بیلدم افندم دعاجیکزم فلان دیدی بره کیم دیدکده دعاجکم فلانه ایله
مغالطه ایتیور بهای حسیب افندی بەدیاربکرلی فلانم دیدیکی کبی ﻫﺎیه حججلیوب ﻫﺎی افندم دیو اغلیه رق صاریلدی
وکیفی سویلدی ونائبلك آلوب کتمك اوزره اولدیغنی سویلدی ای حسیب افندی شمدی به شیخ الاسلامه کیدرم
سنك ایچون دیاربکر ملالغنی رجا ایدرم دیدکده خیر افندم ملالعه محکمه دکلدر بیهوده رجا ایتمه دیه کوردی
اولمدن تیز حاضر اول دیوب شیخ الاسلامه واردی پادشاهك اکرامنده اولدیغندن شیخ الاسلام دخی زیاده‌جه
اکرام ایلدی افندم حالا اشتم وار حسیب افندی دیو رجا ایلدکده ملالعه محکمه دکلدرلکه خطاك ایچون ملا
یقینه اولدی کتوردیب نائبلکی الالم وکندوسنه پایه ویرزر نه ملاپایه‌سیله خطا ایدر دیوب دفعا اویله ایلدیلر
وطاقتی ویروب کتدیلر وداماد اولوب عزیز کچوردیلر

قونیه یکتنده بر قریه‌ده بر کیمسه‌نک محمد نامنده بر اوغلی وار. برکون بو قریه‌ده نه ادم حقنده وار غیبت یانه استانبوله کیت بلکه بر آدم
اولورسک دیو اسکدارده عیسی حسه‌بشه نامنده یا با قهوه خانه‌سی وار مجمع ظرفا محمد انک یانه کلوب خدمته مشغول هر کیسی
کندیکی محمده دخی بر ایکیشر پاره ویررلر جمله‌سی کندی کندی نصکره عیسی دخی اوینه کیدر محمد قالقوب قهوه خانه‌ی سپوروب تطهیر ایدر
وکیجه قهوه خانه‌ده یاتر وصباحلین قالقوب آتشی یقار وشربتی حاضر ایدر عیسی وکلن احباب بوندن زیاده سیله
خشنود وخدمتی غایت پاک ایدی برکون نه احباب وعیسی کتدیلر بو عادتی اوزره سپوررکن بر پاک مرجان تسبیح
بولور خوشنه امدی حاجی کیم ایسه ویررم دیو حفظ ایدوب کلان احبابه بقایورکه بر تسبیح ضایع ایلدم دیر اولدقده
ویره‌جک اما اوتوز کونه اولدیکه صاحب چیقمدی بو فکره واردی نه خطا ایلدم عجبا بونی سویلمدم اول زمانده دخی
سویلمک لازم ایدی دیو عیسی چلبی‌یه اول کلدوکی ایله اوپوب بر جرمم وار عفو ایله جرمم دخی سزه افاده ایلیه‌جکدر
دیوب سویلدی وتسبیحی اکا ویردی عیسی دخی برخوردار اول دیوب جمله احباب جمع اولدقده بر ضایعاتک واری مسئول
جمله‌ی دخی یوقدر بولدک سویله بقالم دیدیلر سویلدم لکنه خف کلدن احباب واری بوابه کلنلره نقد ایدیلر
هادی حاجی احمد اغا وار انی دخی چاغروب سؤال ایده کلدنده واه بر جابه تسبیحی ضایع ایلدم لکن اوتوز کونه بیلمم
زه‌ده دوشوردم دیدی آنک ایدیکی ظاهر اولدقده حسه‌بشه چیقاجق ماده‌یی نقل ایدوب اوکه قویدی احباب
محمدک صداقتنه تحسین ایدوب حاجی احمد اغا بو تسبیح الالتمشه غروشه ایدر بوداشاغه ایکی التونجه ویرر حسه‌بشه بوجه رالتون
تیر دیدی حاجیلقه احباب بزم غیرتی دخی وار دهم آجیسی چوقدر ناموسه دخی ایلمیه ایدم چونکه بو مرتبه صداقت ایندی
تسبیح محمدک اولسون دیو ابرام ایدوب باغلدی محمد انک وجلدنک الدی اوبدی عیسی اللی غروش نقده واحباب دخی ویکدنه
الی المنه غروسه دخی وار ایدی بونلری سرمایه ایدوب قهوه خانه‌نک یوزی طرفه ایک ایلیک نره اکنه بوچ بکدر
قزاز فنکی آلوب اوغل بو محله ارابه ان‌شاءالله البته ویریله قاموده هرکار اولور شکلدر دیوب وقفارنجه
سننک خازنده محمدک بختی کشاده وصداقتی سببیله سرمایه‌سی درت بیکه کیدر واردی عیسی ملاحظه ایلدیکه بوداشاغه
مستعد بکه بر آدم اولور بزمکی بویله قالمسونه دیو بزازستانده بر عنفا خواجه‌که وار ایدی حاجی موسی دیرلر
هرنه اهل وعیالیله باغ وقتی حسه‌بشه‌نک اوینه کلوب برقاچ کون صاف اولور ایدی و بر برلرینه لحالی

مرتبه مجذوب وار ایدی محمود اکا کوروب سلطانم شو پادشاهه مستعد وصادقی ایچون حق تعالی بختنی کشاد ایلدی برقاچ
سنه ایچنده درت بش کیسه بر سرمایه حاصل ایلدی اکرچه کندی اوزوم بوزار کلوب کتسه مأمول ایدی بر آدم اولوردی دیدکده
حسن بشه نم چوقدن بویله آدم مرادمدر کیدوب کلمکه حاجت یوقدر نم قوناغمده اولسون نیچه بارجه کلوب کتسون دیدیکه
تجارتی تعلیم ایدرم دیدی برآز مدت حاجی موسی تجربه ایلدیکه وقعا هنرلو بیلیشه رشد کلیور انصالنده اولاً دولاب
صاتیلیجه اکا آلیوردی برکون ملاحظه ایدرك اوغل وار حسن بشه یی بکا چاغر دیدی حسن بشه کلدکده برادر
نم کریمم وار اوراده بوراده استیورلر ویرمدم بو پادشاهه ویره جکم نه دیرسن دیدکده حاجی لوب اوکرم
سزك دیدی ودماد دخی اولدی بش سنه دن صکره سکسان یوز کیسه حاجی اولوب آت وخدمتکارله کیدوب کلمکه
باشلدی خلعه بوندن اسمی ذوقی محمد آغا قوربلر فانیه بدرود حسن لوب جمله خوجه کیلری دعوت ودولابك النده که محرزنی
هنر وار ایسه محمودك مالیدر دیو وصیت ومخصوص محمده بنم که اوغل اوراده اوچ درت بیك کیسه لك مال واردر قیزم بلغ اشنه
سنلکه دیو وصیت ایلدم صاقنه قیزیمه جبر ویرمه که نظافتده خلل اقتضا ایدر دیو وصیت ومرحوم اولدقده بو جمله
مالی ضبط وبازارده املاك وعقاراته دخی تدارك ایتجکله بازرکانه کیدوب کلمکی دخی ترك ایدوب خانه نك پاك
احباب جمعیتی ایله ذوقه وصفاده مشغول وشهر اسلامبولده ذوقی محمد آغا دیمکله معروف وشهرتشعار اولدی برکون
بر اختیار فانیه بدرود دوستلردن کلوب ای اوغل سکا بر خیرلو شی سویلیه جکه کلدم حلب محصللغی فرداده کل شونا
ال برابو شیدر دیو وافر ابرام ایلدی اما ذوقی محمد آغانك نه مناسبت ونه احتیاجم وار دیو کوکلنده ذوقلنوب هله
بقالم دیو تبسم ایلدی برایکی کوندن صکره بر آدم سلام ویروب ایچرو کیردی احبابك یانلرینه اوتوردی محمد آغا بوناچار
ظن ایدوب بر مقدار شی ویره یم صدقه دندر اولدقده خیر سلطانم بن چاره دکلم مخصوص حلبدن کلدم بر افندیدن
بر کیسه آلتون ایسترم دیدکده کولشدیلر برادر سن غالبا عجمی چاره بکذرسن کیم کیمه ویرر نیلیه بر آلتوندن زیاده
ویرلمز دیدکلرنده عجایب بر کیسه نه چیقاروب ویرسون دیمم بر بوصله ایله حواله ایلسون طشره ده اولان مالدن
الورم دیدکده های بو مجذوب بودر له برادر محمد آغانك طشره ده مالی یوقدر یکلسه قابل دوکلسه سن دیدیلر یوخسه
اعدی بکا بو سیاقده بر کاغد ویرسون بن بولور آلورم دیو تضرع ونیاز ایلدکجه عجایب محمد آغانك خوشنه کلدی ای آدم

طشره ده

طشره ده اولانه خاطمدن ویرلسون دیو بر کاغد ویرسکز مسرور اولورمیسه اما افندم احیا اولورم دیدکده محمد آغا ای اشته سکا
بر کاغد بر دکل سکا بیک کیسه ویرسونلر بقایم نه ده اولورسه دیدکده حریف ایاقلرینه جاریلوب بنی محنتدن ایتدک مسرور ایتدک
دیو دعا ایدوب اغلامغه باشلدی محمد آغا تعجب ایدوب بونده بر حکمت وار بهی آدم بو سنک احوالک عجایب بن قطعا طشره ده
خاطم یوقدر بونده نه مرادک نه طوغری سویله بویله روزکاردن حواله اولندقدنصکره سکا الالکیه کاغد ویریم سنده خانه ده دیدکده
حریف ای افندم سکا سویلیم گرچک الالکیه کاغدی ویررمیسه بو سیاقده اولندقدنصکره والله ویررم دیدی ای افندم مخفی
بر محله کزلی دیو مخفی محلده سلطانم بر حلبده اولورم غایت فقیر دوشدم لاعلاج قالدم اما بر قوکشو بازرکانه وار
لکن غایت خسیس (خسیسلک Khasislik) ایکا وروب مراجعت ایتدیمده غیری چاره‌م قالمدی اول دخی خانه‌سنی یاپیور دیو (himmetiniz همتکز) بلکه زکاتندن اولسون
بکا یکیمی اونوز پاره ویرر ایدیلر بر پیچ جوبالی یاپدیردم خاطرینی سؤال برجاده سیله واردم مگر اوجلونه بیزر بر یکی جالیه
کوللره حفظ ایدوب کوللر طشره چقدقده بوکا حالمی عرض ایلدم ای برادر شو مفتاحی ال باغچه‌نک زمینینه کسنک
خانه‌ن اتصالیده بو جانده جالیلعه ایچنده بر مخزن واردر جالیلره آیره‌جه کیرو قپوبا آچ ایچنده وافر اقچه واردر
اقچه ایکی غروشلعه ال زیاده المه وهم کوللر طوتیسون دیدی واردم اجدم اقچه طاغلر کبی یغلمه تعجب ایدوب اقچه‌یه
ال اوزادیم دیرکن بر جلد کلدی جلک الی بو حالده حسن نعمانک علاقه‌ی بو قدر بو مالک استانبوللیه ذوقی محمد آغانکدر
وادنده بر تحویل کتور نقدر تحریر ایدرسک آل مانع اولمز دیدیلر بر درلو یاپیشامدم غایت ایله بکا تحویلی ویراشاه
واروب الورم دیدی محمد آغا بوکا الالکیه بر تحویل بو دخی حلبه کلدی نه جواب ایله واردی حاجی نعمانه حفظ ایدوب
حفظ ایدیردی سلطانم لجنده کرم ایلدیکز عوضه المدیغی افاده ایلمسه ایدم شدی الایم دیو واردی کاغدی گوستردی
ها سویله قپونک اوسنه یاپشدیر بعده اللی کیسه اقچه بکندیکنده ال دیدیلر حریف آلوب دیواردن کندو خانه‌سنه اسدی
(ذوقی) محمد آغا دخی عجایب مقدم بر دوستانه دخی سویله ایلمشی ایدی بونده بر حکمت وار دیوب محصللغی آلوب حلبه واردی حریف
مکلف اوطه‌سنه جمله اغالرله واروب اغار کندی بو حالدی جانم نه قالدک سویله جکک وارمی دیدی قالقوب ایاغنه حیارلدی
کندویا بیلیردی کاغدیکز مبعجه الدم محمود اولدم لکنه کرم ایدن حریف بیک خسته در قوتا مژده‌ی کلوب انا مژده ایلدیر
دیو مژده کاغدینی بکا احسان ایدن دیدی خوشه ایجدی سنک دیدیکک ظهور ایتسون سنی دخی احیا ایدرم دیو وعده ویرقدر
زماننده حصده حسن نعمان نامنده بر بازرکان وفات ایلدی دیو مژده کتوردیلر مالنی ضبط ایلدیلر لکن جمع ویردیکی
بنی

كبى ظهور ايتدى اول حريفه انتظارده ايكن حريف دخى كلدكده باده حريف ايسه ديديككبى ظهور ايتدى يكرمى دقوز كيسه
بيله بالغ اولمدى ديدى حريف بهاى سلطانم اول مخزنه اشكاره محلده دكلدركه بلمز وهم آنا موكللرى حفظ ايده يور
هايده سنك ايله يانكزه بنده طم ديو دفعا مخزنى كوسترجك ايدى رجىٔ خاطر اولنوب خوشنه كلدك محمد اغا اشته مالك بوقدر
زمانه حفظ ايدك حفظ بوآدم سندن تحويل ايله كلدى الاّ كيسه الدى قصورى موجوددر وتحويلك حمد اشته قبو
اوزرنده ديديلر محمد اغا باقدى تحويل قبو اوستنده مسرور اولدى بوتله ايله متعددلرايله اول مالى قوناغنه نيجه نقل ايدر
مدتى جكدكده اسلامبوله كلوب بوقدر خيرات وحسنات واسكه مطبعه جامع شريف بنا ايتدروب باقى عمرينى صفا ايله كچوردى
ديو نقل ايدرلر

بروسه بازركانلرنده برارمنى وار ايديكه بروسه صناعى صناع حرير قطنى وباطيه كبى غايت مالدار ايدى بونك بروسه ده مكلف
اوى وعقارات وايراد. باغ وبغچه لرى دقتى وقف دكانلرى وار ايدى واسلامبولده دخى قوم قپو سمتنده يالى
سراى وخانه اوطه سى وار ايدى بهار وقتنده اهل وعياليله اوچ درت اى بروسه يه واروب هم تفرج وصفا
ايدرلر ايدى وهم كوزه لازم اولان صناعتلرى ترتيب واملاك وعقاراتندن حاصل اولان ايرادى تحصيل ايدوب اسلامبوله
كلورلر ايدى بو ارمنى بازركانك براوغلى وار ايدى غايت حسنا ايدى اسلامبول ظرفالرى بوكا كل اوتور رغاچيوسه
كيفيت ايومى ديرك اوشاغه اهل اسلام ايله الفته ميل ايلدى بدرى قتى جوجه منعنه سعى ايلدى ايده مدى عاقبت
بركون اوغلانه كوكلنى ايتديلر هدايت ربانى دخى قرين حال اولوب شرف اسلام ايله مشرف اولدى احبابندن هربرى على حده
كيمى قفتان كيمى جبه شيرديرك هربرى اكرام ودركه كبى برقاچ قات لباس حاصل ايدوب برقاچ كون بربك خانه سنده برقاچ
كون بربك خانه سنده اكلنوب ذوقه وشوقه وغلطه ده قوم قپوده اولان ميخانه لرده عيش وعشرته مبتلا اولديلر
واوشاغك ايكى حسنه شاه قوربلر اوچ درت سنه جمله احباب حسنه شاهى باشى اوزرنده طوتاركبى اغزنه واكرام ايله لباسنى
وخلعت واريجه قدر كمابنى هربرى اكرام ايدرلردى واوشاغك برمقدار كندى مالى دخى وار ايدى ودكندى اما
اوچ درت سنه دنصكره حسنه شاهك تازه لكى كچوب اولوب قارتلاديغى كبى برر ايكيشر بونى استثقال ايتمكه
باشلاديلر كيده رك جمله سى بوز چويروب يانلرينه كلمز اولديلر وبيت كلهكرى محللرده آشنالق ايتدكلرينه شفقت ايشاده
سلام ويرمز بوزلرينى اوته چويرر اولديلر حسنه شاه عيش وعشرته مبتلا ومكرغظمه كرفتار اولمغله برمحله خدمتكارلغه
انتساب ايله ذوقه ايده مدك بوايسه دنيايا فدا ايدر عيش وعشرتدن كيف يترتن امكانى بوقدر خوشنه امدى

كيتدك

تحدیلک ایکی غنتاری ثم کوک ربنی حنارم دیو فروخت و میخانه‌لرده تمام و بعده چقشیرک ربنی قصقانه ربنی دیه‌رک یالکز غنتاری
کفایت قصقانه بیلدیم هوالمعتدل جلیبانه الویرر چقشیره نه حاجت دیه‌رک آنلری دخی سوز ایکدنصکره کیجه مفتیا الاجم
نیوله الویرر دیو غنتاری‌یه دخی فروخت بنیه نیلر جبه الویرر دیو بنیشی فروخت و سارجه قاووقه نیلر برقلپاقه الویرر
دیه‌رک جملسنی فروخت و میخانه‌لرده صرف ایلدی اما غیری برالیو فروخت ایده‌جک شیئی قالمدی میخانه‌یه کلمه دنیا باشنه زندانه
اولیور کتسه انجق بوقده دوشنه خوسته میخانه‌لره کیدر کلانه احبابه خدمت ایدیم دیکچک برکوشه‌ده قالورم ابتده
صحبت ایدرلر برقاچ جبانه شراب و سفره‌لرده قلان نواله ایله کچنورم قالدیکه بویله خدمت ایتدکده صکره میخانه‌جیلره
خدیم بوقده جانلرینه منت آیلقسز یللقسز حاضر خدمتکار هر برینی بیلورلر تقبیله دخی حاجت دکل اما غلطه و قوم
قپوده اولانه میخانه‌لره کلمدیم اوکلی حاللری بیلوب بکا توضیع و تشنیعه ابدله اومدلر انلرک یاننده یوزلرینه قارشو بوزرلنه
دخی مشکل خوسته احمد قاضی کویی میخانه‌لرینه کیدر خدمت ایدیم دیو قاضی کوینه کیدوب میخانه‌لره صقندی کونده کلانه سرخوشلرک
کمیسنک چبوغه آتشی ویریکه کورمیسه ازقالدی چبوغی بوغازینه طقیاز دیه اناسنی فلانه ایتدیکم دیو باشنه یومروقه
اویه ده سرخوشک بیسی دخی برقاچ کره چاغرسه . بونده غیری خدمتده دیاخود اشتمسه . بره طوموز بوشقه بر سنی چابغ مایوریم
یوخسه به پاره ویرمه‌یی اسکله‌یه چزینه کوت دیکمی طشره آلعب کتوردیکی هرزلر بیلنمیوب یاخود انسک المسه‌سه دیو کتوردیکی
شیئی باشنه اوروب بومقول ایله سرخوشلرله چکدیکی جور و اذیت بردرلو تحمل اولنمز اما نه یاپسون ممکن دیلابه کرفتار اولمه‌یه علاج
کلیوم بونلرله خدمت دکوکلی اوتو سرخوشلر برقاچ جبانه شراب ویرایکی پاره ویررلر ایدی سفره‌لرده سرخوشلر ده
آرتانه بوراقدی نواللری جمع ایدوب اخشم صباح آنلر ایله کچنوب میخانه‌ده قوجی دیبلرینه یاتور ایدی برزمانه بوحاله دوزر
میخانه‌لرده خدمت اوزره ایکن بردنبره ساکن اولدیغی خانه اهل اسلام خانه‌لرینه متصل ارمنی خانه‌لری ایله تا ابتداسنده برحالی
ایدی و اول محله‌نک امامی اوچ خانه آشوری اوسته طرفنده اولور ایدی اما امام دیه‌یکنز اودیه امامکه اهالی محله‌ده بلسه‌دنی
ایدی حسنه شاهک پدری اولان ارمنی
نقل کلمه‌لره کندوسنه بند ایدوب دیلو دیلو شهرلرده بیچه قالیوند باطرسه برکه ایدی قریبالرنده اهلم بیلدیکه ارمنی مرد اولمشدر
اختیار ادم اولمقدیغی وقف زمانه خسته یاتوب بر کیجه مرد اولدقده اهل عیالنک قریبالرنده حسنه شاه شکری قاضی
کندوسنه بنده ایلدیکی ادملک ربنی چاغروب قوکشو ارمنی مرد اولدی بونک مقدما اسلامه کلان اوغلی حسنه شاه اوچ جفه برچلبه
کویا میخانه‌لرنده یاتوب قالقارسه ایشته سکا ایکی غروسه اهلات محلی قالعه قوم قپو اوقت آچیلور

طوش

قوت وار اوغلانى بكا كتور ديوب دخى اوله قوغوشمه ايدى اوغلانى كتوردى اى اوغل كل بابانه بويله اولدى اكر ميراثنى سكا حفظ
ايده ميرايسم بزه بيك غروشجه ويره ميسه ديدى حسن شاه بابى سلطانم نه محكمه يه اسلامه كلدم اول دخى ميراث بكا قالورمى
محكمه اولدقده نه حكمده يكرى بزه والله اوچ بيكه ويررم وسنك ايله اوغلانه شفقه بر كيسه ويره رايدم اما محكمه اولمز اوده جمعه ايسه كل
ديدكده بابى اوغل سنك نه اوزرينه لازم بز نه بابا پارسنده باباز سنه ميراثا بالجمله حفظ ايلدكدنصكره ديديكى ويرمسه بابى سلطانم
دخى زياده ويررم زيرا انك بروسه ده املاك وعقاراتى چوقدر بونلرى به حفظ ايتمه محكمه اولدقده حكمده احيا اولدقجه سوزله بيچوده
وعده ده خلاف چيقمام ديو بيچاره لر بو قصد ايلدى خوشه امدى خلاف اسلامك دخى علاجى نه بولونور هما سنه اوده لرده
آغا معرونه بو محلده كوزيجه باشنه زشى اورت نه قاضى كونه كيت سنى هيچ كمسه كورمسونه ديو كوندردى كونه قوغوشدقدنصكره
موذنه ومحله بكجيسى چاغردى موذنه بر پارچه تنشرال بلكى قرغانا وساج ايغى السونه فلانه ارمنيك خانه سنه كتور
ديدكده موذنه يا سلطانم نه مناسبت انده ارمنى موجود اولمسه ديريم چاغردى چوجى اصلا جمعه اول اهل اسلامدر نه
هاديدى كتور سكا ديديكى ايله ديدى بونلر دخى نشر وقرغانه وساج آباجه ايله وارد فندق ارمنيلر ويا پاپاسلر جمع اولشد
اونلر دخى كندو آيلرنجه تذكرده ايكه بونلرك كوردكلرى بونلر اولق ادم ارمنيدر ديدكلرنده موذنه اول اهل
اسلامدن ايسه اشته امام افندى دخى كليور ديدكلرنده بونلرك چانلرى باشلرنه چيقوب قيوب چيقديلر امام
افندى دخى بانه لبسه لى آدم المسه عصاسنه طيانه رق كلدى بونلر امامك انكارنه چارلنوب اماده افندى بونه
اولماز ايشدر ديدكلرنده جوجك بره ايمانسزلر كافرلك بو خانم سنك ايشكز يوقه والله سزلرى
جمله كوركه قودررم اوچ كونده اشته بو مسلمانلر ايله برابر قوكشى بوخنه جوقدنه رخنه ورديو خاطرمى سؤال كلدك
در دمنه عظيم مسرور اولدقدنصكره اغلمغه باشلدى سلطانم بوقدر زمانه رخنه باتيورم بم اقربا ونعلقاتمده نه
وكندوجنسمده نه اولانه احبابلرم كلوب كيمكدنه منقطع اولوب خاطرمى صورماز اولديلر سزلر اهل اسلام
ايكه شونده هجورلره رعايت ايدوب كلديكز بنى احيا ايلديكز فالديكه چدكز ره بوزرجم اولمسه سبب ايجابه حيج اولدينه
اشتباهم قالمدى بكا اسلام تلقينه ايله ديدكده اسلام تلقينه اولنوب باطل دينده برى ايلدى واسمى محمد نسيمه
ايلدك ديدكلرى كبى ارمنيلرك پاپاسلرك عقللرى كيدوب پاشا قپوسنه دكين شكردوب وزير اعظمه عرضحال
وكندولرنى بيده اوروب فرياد ايلديلر صاحب اولدقده جدسى حضورنده احضار واستانبول قاضيسى دخى كتوروب
ديو

دیو چاوشلر نفیعه وفرمانه مغایر امامی دیانده اولنلری واستانبول قاضیسنک پاشا قپوسنده وزیر اعظمک حضورینه
کتوروب امامه سؤال اولندقده تحریر اولندیغی اوزره جمله‌سی شهادت ایتدکلرنده صاحب دولت باقه امام صاقبه زنیه کاور
اسقاط بهاسیله بر مقدار اقچه قپایم دیو بو خلافی ارتکاب ایدرسز دیدکده حاشا افندم اوکیز اولوراسه بو قطعا مدخله
ایتمیم هر کیم امام ایدرسکز اول غسل ایتسون دهم قالدیکه بونده اقچه قاپجه شبهه‌سی واردیکز نیم ارتکابم اولمدقده حالده
ایام دولتلرنده کندو مالمده تجهیز وتکفینک ایدردیم دیدکده استانبول قاضیسی بهای سلطانم تفاسیب برده بو امام
غسل ایدوب اسقاط بهاسیله قرق اللی غروشدن زیاده الاجقه حاللری یوقه قرق اللی غروشله ابدانی بیدی آدم احیامی
اولور بو ماده‌ده ایدوب بو وفاته ایدنه ادمك اسلامده اولدیغی دیشوز اولمدیغی بونده بر منفعتی یوقکه بو خلافی ارتکاب ایدرلر
رضاء لله شهادت ایتدکلری ظاهر اولوب اشتباه کتورماده دکلدر شرعا بونلرك شهادتلری مقبول اولوب اسلامده اولدیغنه
بر حکم ایلدم دیدکده صدر اعظم دخی دفعا ایدیا تیز اعلامی یاز زدی بیوره‌لم دیوب ومقتضای مذکوره وفرمانه یوللیوب
پایاسلری وارنجه ادرك شوکاورلر باشنه صاقتك بونلری اول خانه‌یه اوغرتمه تیز بیت المالجی دخی واروب میت
حصه‌سنی کبی خانه‌یا مهرلسونلر دیو فرمانه اولوب امام جماعتیله کلوب غسل واسلام فرایضنی کتوروب دفن ایتدیلر دیت المالجی دخی
قسام کاتبی ایله کلوب خانه‌سنی تحریر ومهرلدیلر وکذلك خانه‌ده اولان اوطه‌لرده موجود بولنان متاعلری ونقود اقچه‌سنی دخی
تحریر ایدوب مهرلدیلر امام قطعا اوغلی وار ایدی فلانده دیه‌ده جنازه‌ده حاضره نه اوغلانا کتوردوب وار عضحالی ایله
دیده اوغلانه عرضحال تحریر ایدوب پاشا قپوسنه کوندردی شرعله کوریله دیو فرمانه بیوروب قسام حقنده بیت المالجی و
مواجهه‌سنده امام وجمله اهالی محله صلحی اوغلی وحصر وارث ایدیکی شهادت ایدوب بیت المالجی یا سکیاله بو ترکه‌یه ایله
دفع وجمله مالی وخانه‌سی واوطه‌سنه ضبط ودروام اوتلو املاك وعقاراتنك سندینی دخی کندوه انتقال حجتیله ادم کوندروب
ضبط ایتدردی امام افندیلر ومحله‌ده شهادت ایتدیلر وعدنده زیاده اکرام ایدوب خاتم نوبه ایدیکی تسلیم وادا ایلدی چونکه
بوقدر زمانه میخانه کوتلرك ذلیل وسفیل وسرخوشلرده چکدیکی جور واذیت ابدی چکدی حونه اولوب فقر وفاقه کندوسی
هلاك اوله مرتبه‌سنه کتورمسه ایدی غفلتی باشنه جمع ایدوب بدیکی خانه‌سنك قوکشولی طرفه اقتضا ایدنه جولارینی چوندروب
اهل اسلام خانه‌سی کبی هر طرفی سد وتعمیر ایدوب بدیکی کوندخانه اوده‌سنه وروب تجارته مشغول واخشاملرده

اوده لغلب

اوینه کلوب امام افندی ومحله‌لی ایله کورشوب کرکی کبی عرضنه عفت وفاحشی حرکتندن فارغ اولدی امام وکرک محله‌لی دخی آنکه
حسنشاه ارسلاندر اوکلی کبی فاحشی حرکت ایتمیور دیو بوکا کمال محبت ایلدیلر وبربرلریله مشورت ایدرک کل احباب شواشافه
خانه‌نک چراغی کبی اولدی بویله اوده یالکز اولمز شونی تأهل ایتدیره‌لم دیو کندیسنه دخی سویلدکلرنده سلطانم سوزلرکز علی‌الرأس
مناسب هرنه ایسه رضیم وکیلم اولوب هرکیمی مناسب کوررسکز عقد ایدک دیو بونلره تسلیم ورضالرینی اعطاسیله دخی یارام
یوق دوشنوب جوار محله‌ده وفات ایتمش برفاحشی کریمه‌سی رابعه دیرلر برقیز وار ایدیکه والدی دخی مرحوم اولوب تیزه‌سنک یاننده
ایدی اما پدر ومادرندن قیزه اوله‌جک اشیا ونقود حاضر اولوب بالجمله جهاز ولوازماتی آماده وکندیسی دخی غایت حسنا
اولمغله محله‌لو مذاکره ایدرک بوقیزی مناسب کوروب هر وجهله ایدنرو دخی اهل عرضدر دیرک اوطه‌یه کیروب حقیقت
رضالریله حسنشاهه عقد ونکاح وادوخ درت کونده ضیافت وبرجمعیتی قریده محله‌ده عربلر ایله سنت اوزره کتوروب زفاف
ایلدیلر واقعا رابعه عرضه عفت وغایت حسنا اولوب بربرلرینه علاقه ومحبت حاصل ایدوب حسنه زندکانی اوزره کچینوب حسنشاه
دخی رابعه بر برادرن یاشلی موذر جاریه آلدیروب واقعه‌ده اولدی بربرلرنده خشنود وحددن زیاده بربرلرینه محبت
ایتمکده ایدی حسنشاه پدری کبی بروسه‌دن متاع کتوروب خانه اوطه‌سنده تجارته آچدی جامع اولدقده نظرده خانه‌سنک
لوازمانی کتوروب خانه کیدر ایکندیدن اول خانه‌سنه کلوب اهلیله ذوق وصفا ایدرلر رکونه حسنشاه تجارت اوزره
ایکن سلطانم چوقدن تیزه‌مه وارمدم کرم ایله برقاچ کیجه مسافر قالیم دیدکده حسنشاه بر کوزل سنه جاریه ایله کیت ایکی
ایکی اوچ کیجه قال بن اوی یالکز قومیام بیلورسکز اطرافمز اکثریسی وبدر ارمنیلردر اسلامه کلدیکمدن جمله‌سی
بکا دشمندر اوی یالکز کوردکلری کبی احتمالدرکه کیجه‌لک حال ایله بزه رخنه ایدوب مالمزی سرقت ایدرلر بن اوده
یاتیرم صباحده اخشامده برکره بن دخی اوغرار وارلوب سنی کوررم دیو اذن ویردی رابعه دخی جاریه‌سنی آلوب کندی
کیتدی حقیقت خانه کندی اوطه‌م اوتورکه اوندن برو برعورت بال بلند
حسنشاه دخی قپویی قپایوب مضاجعی بلینه سنده‌یکی چیقچه باش دوشکی جوم یاحدجلر
فنک اوروجه اردنده برقاچ جاریه ظهوری اوطه قپوسنه کلوب چلبی آغا سنده‌یکی چیقمه برنوعی بلکوب بوکا
بولنورمی دیرک ایچرو کیردی حسنشاه بونی کوردیکی کبی بوسه بوکرنده اوریلوب برقاچ نوع چیقاردی
یاشرسکز دیو شیوه ایله ادیلرک بوزیلرک سویلدیکنده عاشقه اولدیغنی فهم ایدوب کنجلکی دخی وار انلم سرمایه معقولدر
بوکیجه اوده بنده‌کز دخی یالکزم اوجاقی تیزه‌سنه کیتدی
همانه افندمک لطف وکرمی اولوب کتوررسکز صباغلجغله قوللنورسز

کندی کوروم ایدك فلانه دیدیکی کبی بومشهوره آفاقه قارطوپی دیدکلری ملعون ایدی جانانه قصد پاشام سنده جانی دریغ
ایتمم بونلر ایچون دکل لکن باالله کیده‌رم سنك حسنه وخلقه مائل اولدم بوللو بر از مداهنه ایلدی افندم بزم
برم اوی بیلورمیسه دیدکده های های قوم قپوم فلانه محلده دکلمیدر کوراکی بیلیور ایچنه بو جاریه‌لر ایله توتك اولمز به کیده
فراجه تبدیل ایدیجك جاریه‌لرك برینك فراجه‌سنی کیوب برقصد دخی اکلنوب اورادن چقدقده جاریه‌لر اوده بوحسنه شاهك
اودنه کیده‌جك اما بوعورت غایت مشهور فاحشه‌لردن اولوب بیچه دفعه صدراعظمك کدیك اغالریله باجقه دریب تنبیه ویادیب
اولنمه ایدی نه کندو حالنده اولمدیغندن صدراعظم کمال نفرتده کلوب عسس باشی‌یه تنبیه ایلمسه ایدیکه کوره‌یم سنی شول
قارطوپی دیدکلری ملعونه‌یی اکر برمحلده ارککله ایله باصه بلورسه‌سی صمصونجی [Samsoundji] باشیلغه ایله چراغ ایدرم دیو وعد
ایدوب هر نه محلده خبرینی الورسه باصمه ایچون بیدینه مؤکد فرمان ویرمش ایدی عسس باشی آه باصه بیلیم چراغ اولوردم
واز وقتده ینیچری اغاسی دخی اولوردم سوزنیله مخصوص اجنبه آدم طوتوب قارطوپینك خانه‌سی سمتلرینه ویرلمکشه
امردی جوره اول جاسوسلر دائما کزوب فرصت کوزه دررلر ایدی مکر انلر بری بونك خانه‌ده حسنه شاهه کلوب
مصاحب ایتدیکنی کوردیکی کبی های فرصتدر بلکی صوکی چیقار دیو اکسه سنده قوللار ایمش حمامه کیردکده اول حمام
قپوسنه قارشو برمحله اوتوروب چیقانه عورتلره جانه کوزیله بقار ایدی وقتاکه اخشامه برساعت قاله حمامدن چیقدی
کندو فراجه‌سنی برجاریه‌یه کیدرمسه کندوسی جاریه‌نك فراجه‌سنی کیمه جاریه‌لره ای سز طوغری اوده کیدك دیوب یالکزجه
تبدیل قیافت قوجه قاری شکلنده کیتدیکنی کوردیکی کبی هیچ شبهه‌سی قالمیوب قوللاره تمام خلوه اخشام تخارنده ایکه
حسنه شاهك خانه‌سنه کیردیکنی کوردیکی کبی مسرورا عسس باشینك اودنه واروب افندم مژده قارطوپی قوم قپوده حسنه
شاه دیدکلرینك خانه‌سنه کیردی دیو مژده ایلدکده عسس باشی دخی مسرور اولوب عجالةً آته بینوب طوغره زننده زننده
قول آلوب طوغری قوم قپوده حسنه شاهك اوینی باصدیلر اما بوبر شکل ایشدر محله‌لی امام اولمینجه او باصیلورمی
دیو پنجره سنده بقارکه حسنه شاهی وعورتی طوتمشلر تمام امامك پنجره‌سی التنده عسس باشی بیدقدرینه تنبیه ایلیورکه
به اوی کیده‌رم بوملعونه قارطوپی دیدکلری ملعونه درکه [بیاض] اوزرینه فرمان مقتضی [موجبیجه] باصدم سنه بونلری طوغری
زندانه کتور صباح ایرته کلورم بونلری وزیراعظمك دیوانه چیقاره‌جغم دیوب کندی اما امام بوقاردن ایشدوب
عسس باشی اولدیغنی ومخصوص فرمان ایله کلدیکنده محله‌لی وامامه مراجعت ایتدکلری اکلامیوب هله شوادعالنك
ایشنی

ایشنی دخی اصلاح اولنمسی خوشنه گیتمکی وار عبدالنجز ملعونه ظاهر اخلال ایتمیه اول دخی اهالی بنده‌سنه گوندرمیش شیطانه
اوجینه گیدی بوادشاهده نیم جرغزدر ایسه بو ال شری یاکه چیقاریجه دیو فناریی یاقوب رابعه‌نک بنده‌سی اوینه
وارجیب اهله قوم اوده گل سکا سویلیه‌جکم وار شوبله رقصا اولدی اولدی عالم رسوای اولمقدن رجاره‌سنی گورملی
دیرک ایشم ایله رابعه‌یی جاریه‌سیله آلوب اوینه گتوردی ای خرم گوجلمک وارلمه النده حاضر شدی بونک
خلاصنه سعی ایده‌لم اندن صکره سنکله به دخی بر اولوب حسنشاهه ایتمه‌جکم البته فالمسونه تکمه شیء غریبه گورکدر هما ایده‌جک بر فرغانه
حلوا پیشوره‌لم الصلوات وقتنده فنا ایدر سنک اوکنه دوشیم طابه‌لرله حلوالری حالده ویره گیده‌رز سن درسنکه
سلطانم بوگیجه بابامی رؤیاده گوردم خالق قوم بر حلوا یاپ سجاده سجاده زنداننده محبوسی اولنلره گوتور دیو وصیت
ایلدی اویاندیغم گبی یاپدیروب گتوردم دیوب اوجاغه طابه ایله اوطه باشیسنه وبر قدرینه وسائر ضابطلرینه بر طابه
حلوا قیوب قصوری محبوسلره کندی الیله ویره‌یم دیو نیاز ایدرسه البته اول عورته مخصوص مجلسی اتخاذ دراکا
خصه حلوا ویره‌یم دیو گیردیکک گبی فرجه چیقاریب اول عورتی گبی بن چیقاریخه وار امام ایله چیقه گیت دیو سویله
سه انده قال باریه تمام وزر اوکنه واریغک گبی نکاحلی اهلمدر بونه اولمز ایشدر دیو فریاد ایدرسه البته اهالی
محله‌دن سؤال اولنوب رسوا ایلمکدن قورتارسه اولورز دیرک گوکلنی ایتدی وحلوا ایله وارجیب سویلدیلر وارنه آلوب
جمله محبوسلره بر طبق سجاده حلوا ویردیلر اول عورت بوجه اجابه گوشه‌ه بر اوطه‌ه وار سلطانم شونده دخی حبسی وارایدرم
ایدک اول دخی فالمسونه دیو نیاز ایلدکلرنده هایده انده قاره‌طوریا دیدکلری ملعونه در دخی بوگیجه باجلدی خانمک یکینی
بسونه دیدیلر اماده سلطانم بدرم وصیتی در هر زیره کندوسنه کرم ایدک اکا دخی ویره‌یم دیدکده ملعونه ایشی اکلایوب
چاپوغه حرتنده گبی النوب اول فرجه‌یا گیتوب بابیجه دعا ایدرک چیقوب امام ایله کندی اریشی گوندجاه نخاری قلدیغی
گبی عمسی باشی کمال سرور وفرح ایله زندانه گلوب دیوانه وقتنه بقیه بونلره الوب پاشا قپوسنه گتوروب دیوانده چیقاریدیغی
گبی وزیر اعظم بره ملعونه سکا بوقدر بنیه وتالیه ایتدیردم اطمه اوصلاندرک سنی قرار ایده‌جک بابم دیدکده رابعه
دیباره باشلیوب حاشا افندم به فلانه فاحشه قریم دیو نکاحی ایله اهلمدر بونه اولمز ایشدرکه کندو خانه‌سنده گندی
اهلم ایله بزی باعجب عالمه رسوا ایده‌لر بوکا اللهک رضاسی وارمیدر وپادشاه زامینه باشمز حاضر بکیب
پادشاهمک.

پادشاهك اتنك ایاقلری آلتنده هلاك اولمغی ارتکاب ایدرم دیو فریاد باحیدیقی کبی وزیراعظم عیسی پاشه یه باقدقده جز
افندم بو قاطوچی دیه کلدیدر اویله اوزره باصدم دیدکده رابعه تکرار فریاد ایلدی تیز اهالی محمد دامادلری کلسونه
دیوب چاپوجه چاوشلر کتوردیلر جمله شهادت ایلدکده حکاره وزیراعظم بیکلش اوحسه عیسی پاشانك الله بلاسنی ویرسون دیوب
عیسی پاشایه محمد اغا شونی حبس قالدر دیوب درعقب قاطوچی سیلوزی قپوسنی اچوردی مخفی مقصود ادملر کوندریلوب اهالی
محمد داماد موجبنجه قاطوچی کندوخانه سنه الحاق قراچه مواجهه چیقوب کوردکدی بن وزیراعظم جوده بکلدنده فرمان عالی ایله
عیسی پاشانك بوکا اوده وریلوب کندوسی اریجه بن اینیلر رابعه حسه شاه ایله اوده کلوب بونه اوجار ایدر شهسه اوی کلدیم
دیدکده مادام بویله خوش اولدی بنم بن عهدم اولسونکه سنك کوزل اولدکده اوینا تملی جموع اولم دیو یقه یه واقف دوکوشدیلر
حکمشیدهم ایم نه ایام کریب حسه شاه بویه وردی به دخی ایجه حکمه قطقل ایدیب بونلری بارلشدیردی اما ایله بن عهدی حسه
شاه عظیم کدر اولوب امتی کندی خانه کنه کیجه قپویا قپایوبه رابعه کلدیله اتنده حفظ اتحاد ایلدکده رابعه بر درلو دور
دیو راضی اولمدی اما بیزه کلوبه مطلقا راضی اولورسه بوخصه بو دخی بوزینه باقمم دیو قسم ایتکله راضی اولوب حسه شاه دخی
خانه کیدرکه قپویا کلیه یلوب الکنه یدیه حکده دخی قپوجه ایچوده قپایوبه بوقاری چیقار لبلری چیقارد کیجه لری مقصا الاجه
زبونلك انکلدی چیقبانه ایجه قپوب ربیولد کیجه به قاودیعی دخی وار الیدلی کیوبه عموده هیکل شاغم قباقته کریب هم
شاهشنده بیزه یانده اولتورر تناوه وقته دکیه بو حالی اوزره رابعه عهدی اوله وقت بولمیور اما تنها حصوقافه الجاقه بیزه اردیه
کورهیرل اوینامه تنذل ایتدی حیلفا ایکیده بده کلوبه بیزه دیه اشاغلشوب سویلشیور اما ایدولامیور بر کوبه حیله دلیکی
سه بوکیمه سعته اوجیده کلی قپویاچاله فوحصم بیزه یانده اولتورر ها کیدر دیدکده حیلفه جواب ویده بیرحیال اول دایلیوب سوکر
البسه بیرحیله تا نیوره کلوبه یاش اوجیده بیقلمی دارده اوترده بر او ایجیده بیرپاطوری اوله الی قپلیوبه طرزه باغجه کیدر خوییدر
سکا دخی تیوره کلوبه قلمی قلیبه پاط کورتر زربامدیه اینوبه قپوجه اچارکه سه قپوه بقیه دیوار جوجوسی وار دیر ادیرچیقلیغ
ده او حیفه بیقی کورنز یقاح ادیم اوته جقور بر طرفه کینه یکی سه ایچور کردیوبه تقلیم ایلدی واقعا اولیکه حیلف سعته
اوجیده کلوبه قپویا چالدی حسه شاه بوقاریدیه کیدر دیدرکه چالدی بیره بیبانه سوپلر شدی اشاغی واریرم انکی فلانه ایلدیکم دیو
قلیجی قاپوب موصو طوتك دیرل زربامدیه اشاغی اینوب حالته پاطر قپو تیوراغ اجارکه رابعه ایجوده مددای قورقام
بواجی

× بره پیبانه

علامتیدر. خوجه الله امانت دیه‌رك بوکا بکذر سوزلر اسنتدرر ایدی تمام قپویی اچارکن خلیفه طشره‌ده دیوارك اول
بر ینه ایاق اوزره دوردی حسن شاه الینده قلیچ طشره چیقدیغنی کبی صاغه صوله باقوب کیجه قوه دیکی کبی ظلمه غالبی اولانه
طرفه کوشه باشنه دکیه سکرتدی اوارالقده خلیفه ایچرو کیردی قپاقپویی ایندی قپادی رابع بونی الوب یوقاری چیقاردی
شاهنشینده حسن شاهك اوتوردیغنی محله اوتوردیلر. شمدی اول کلان قپویی چالارسه دخی بورایه کیدر. او دی دیو تعلیم ایلدی حسن شاه دخی
کوشه باشنه دکیه سکرتدی قطعا کیمسه یوقدی اشاغی اینکه رابعنك اجی اولمسون قلانه دیدیکی دخی خطاده کلوب هوای اتشی تخفیفه طشره علامتیدر
زیرا انسانه اولر ایدی الته قاچدیغنی سزرایدم بر قول یوقاری اچارکن بیله قپو چالنور ایدی. انسانه اوله کون یوزینه اقاجوبه جایی یوق مطلقا
اجنو شاقنه اوغرادیم نه بهانه ختم ایدیم دیو کندیمه ندامت ایله یوربه وسوسه‌لری اولدیکه یوزکی والدی دیشاریدن دونوب کلدی قپویی
جالدیغنی کبی رابع خلیفه کیدر او دی دیو ابرام ایله کیده خلیفه نی یوقاردن کیدر او دیدیکی حسن شاه های اتشی کوردکی ترکی دخی دونمسه غیری قپویه
کلدم دیو انقطاعده دیلك خوف مستولی اولوب کوشه باشنه قیوله صاباره کلوب نه جالدیغنی کبی یوقاردن کیده او دیدکلرنده کرچکدن
نیچون دونوب اینه الکدی اوقوبه رسیده الی نوبت اشاغی طرفده یوقاری طرفده قیوله صاباره کلوب های اوتده بلم قپودر دیو جالدیغنی کبی نه یوقاریده
عجایب بونه بیانه سویلمك کیده او دیدکده لاحول ایو بره اوغرادم کیم طشره چیقبوده لازم ایدی شمدی بو طرفده خلط قوباتی کلوب
نه الده قلیج یوقباتده طوتیار نه جواب ویره‌یم صباحه‌دك جالشدم بیلیه ترکی دونمسه ال قپوسه کلوب جالاپورم بکه خلیفه دخی عقبه کلوب
جیقایه نه جواب ویره‌یم بوکیجه قورقارم نه قضادن اوغرادم خوفیله بر مقدار فکر ایدرك اوجانه وار بر محلها واملی حلی جیقلادانه سنده الکلنزل
انده واره‌یم بربری یجود موذنه دخی انده ره کلوب اوزی بکا بولسونلر دیو واردیب قپویی جالوب اجیقلدین بونی یوقباتنده کوردکلری یوقه
بوحالده هم الینده قلیج واردی غائب ایتدم موذن انده ارکلسونه اوزی بولوب بکا کوسترسه دیدیکی اشته کلدیکی های حسن شاه جنونه کیتورسه
الینده دخی قلیج وار قورقارم خانه سنده بجهه ایندی دیدکلرنه اسم امانه محمد شاه‌ه قونیجه سهل امدی هله بر قپنوب اچ حکمه کیدرنه دیه‌رك شونی
یوقاری جیقار ایلدیکز هامانه جیقدیغنی کبی شو الینده‌کی قلیجی الالیرکز بوکیجه بونده یانغلیوب صابیورز ایدك دیدی واقعا بوکا ابرام ایتدکجه
امانه وقتی دکل کرم ایدك اوی غائب ایتدم دیدکجه بوند یوقاریده نه دیدی نه دیدی عجایبه اوغانبه اولوری واه دردمند جنونه کیتورسه دیو هله
ازاجیوبه امیله حسن شاه دخی یوقاری جیقدیغنی کبی صاپیلوب قلیجی الینده الدقری کبی الاری ارده یانغلیوب دیره‌که محکم باغلدیلر حسن شاه
امانه هی سلطانم بن مجنون دکلم دیه کوردی بوند قورقی بیتی بوده انشا الله صباحی کلاهلی خوجه‌یه اوقوتورز دفع اولور دیو تسلی جوابلری ایده‌یورلر
حسن شاه اوده بیلیمیه ایده‌یور کیمسه دکله‌میور متحیر قالوب ناچار سکوت ایدیه اغلمغه باشلدی محله‌لی قواغلشوبه انشا الله دفع اولور
دیدیلر

دیدیکه حسن شاه دینلن قدر ویریرلر هله امام ایچرده مؤذن دیدیکه قوقیام خانه سنده یقظلمه ایتمشدر الله موسی وار بنده کتور
دیو کونده‌ریلر اما حریف بیچاره یانده اوتورمش ایدی رابعه دیدیکه یاشکه فنا یاکلیور رابعه دخی باقوجه‌ای ایچنده صباول سنی حنیفاریه
به باقیدیم بوراء کلوب قپوجی چاغیلاریه به جواب ویردیم دیو کلدی مؤذن ده دخی نوم کلوب قپویی چالدقده بوقاره ده رابعه اغلایوب اوردیکده
مؤذنیم جانم حسن شاهه نه اولدی جنونه‌می کتوردی نه زماندنبرو ایتدی امام افندی سؤال ایدیور اوده یقظلمه ایتدیمی دیدکده امان سندنم یقظلمه
ایتدی اما قلیچی چکوب طشره اوغرادیغی کبی شیمدی بنی دخی اولدیرر دیو عقلم کیتدی اکر بوره کم باغلامدی ایسه ابوردر بلمم نه حال اولدی شاشوب
قالدیم دیدکده مؤذنه قورقمه زیرا انک قلیچی الدیغی کبی اللرینی دخی باغلیوب دیوانخانه دیرکنه محکم باغلادقده اول فریاد ایدوب بن مجنون دکلم
دیدی اوی غائب ایتدیم دیو قسم ایدیور هیچ او غائب اولورمی الله حفظ جنونه علامت ایدیکی اشکاره سز راحت اولوبه زیرا انی صالیویرمز دیدن
بیده دروندن حسن شاه دیرکده باغلو صباحه دکین همواره
کندی رابعه دخی صباحه دکین اویناشیله ذوق وسرور صفا ایدوب ایکنده اویناشنه یول ویردی بنمی اچیون بوقاچیده دیو یاره‌لری کوستردی حسن شاه
حلیدی صباح اولدقده امام وار ایدیم شو اوشاغه باقیدیم دیرن کلدی الی قالدیروب بیان ایلدکده چونکه عقلک باشنده
بن سنک بو شکل سؤالده بن مجنون دکلم بوکیجه بو قضا کی غالبا اجنه شرینه اوغرادم نه جوزل دیو قسم ایدن هله بوبله الدی جواب صالیویریر
بوقیافتده بن دیدی حسن شاه بنم هرکونه معتادم بویله کیجه لکی کلدیکم کبی کیدوب اوبوریم دیو اوه کلدیکی کبی رابعه فریاد ایدوب بوکیجه سنک فدانک بو طرفده واول
ونصیحت ایدوب هله جلی کندولی اوقوت فلاه دیرن حسن شاه وداع ایدوب اوه کلدیکی دوروقده دیوانخانه بکلدی جانم اغا چوق کتور
اجینی بونه کیجه کوتنات باطریده عقلی کیتدی کلبوی جاریه ابله صباحدن دیره‌ده بکمه یاکتوردیلر اول دخی معتادی اولان کذب ودعوت ایدوب جه
اول کونده دیو حافظه‌نه اوقیوب دوشنور دیدیوبه دیو ساچلی خوجه دیرلر بکمه یاکتوردیلر اول دخی معتادی اولان دوشنوروب حسن شاهده واقف
پادشاهه لوندانی مسلط اولمسه دیو حسن شاهه دیلن خوف ویروب طرف طرف اوقیوب دوشنوردوکوب جاریه اوطه سنده تا بول ایچنده بیمارلی اچدیر کیمه الیه
یارشاهنه لوندانی مسلط اولمسه ابجه بیچاره کرشلره ساخته ده‌های افندم اغا السته‌یورمیسه دوره کیمه
اقچه قایدی اولکوبه خانه کندکیده عورت جاریه ابجه طوانه کرشلره ایجه بیجمله ساخته عورت بولندقجه حسن شاه دخی عجایب قضاء اوغرادقده دیو
ایکوبه جاریه بیجمک بنی کسه بیلمکی طوانه ایچنده که کوت دوشوبه باطلوبور بولندقجه اظهار ایدوب حسن شاه اهل عاقله ویره
دخی صباحدن بویله یاطردی اولدی ایدی عقلی قالمدی دیرن دیده دوروقجه بر وقتده بابلی بغض بیار ایکی بابلی کذب اولوب اما بر وقتی نقطه‌اوطه متعی قطعه
طرف طرف خوجه‌لر کتوریبه اوبه ایچن اوقوتغه واقچه صرف ایلدی چونکه حسن شاهک انقی اوطه متعی الوب کوتوریر ایدی
کیدوبه قیاچ ای اکلدیکی صفا ایدرر ایدی هم لازم اولدیه متعی الوب کوتوریر ایدی
ایدی رابعه باقوب کلسیزی برده کتوره‌یم بر قایچ ای اینده اکلنه‌لم کوکلمز برپارچه اچیلوب بوخانه بر خوفقی ده احشر
اولدقده همانه کیده‌لم دیو بروسه‌یه واردیلر بروسه‌ده مکلف خانه وار وباغ بغچه‌لری وقتی جوقه عقارات ودکانلری وار

طرف طرف احباب ایله گوروشوب باغ و باغچه‌لرده ذوق و صفا ایله مشغول اولدیلر اما زبون باغچه و گلستانه و میوه اشجارلری وار ایدی
یکون اوراده گزدیلر بر سنی هیچ دخی دیوار گوربیلن ایچ طرفنده بر امرود اغاجی وار غایت بویوک ایدی و اول اغاج ایدی حسن شاه اول
اغاج دبنده واجب بوجه بیون وازونه امرود اغاجی گوردکی یره‌م بو اغاج نکه دیکلده دیدی ایکی گوجه کلکنده بونه جوده خیالات گوروسه
دیو عورته نقل ایلدی خانملرینه گلدیلر اما عورتك بوینه قاریشو عهدی وار اوسته شدن ایلدی که بو گیجه گوروشو اولدی بر گوره و یاشند
بر نقلم ایلدی ایشی گوره اول باغچه صفا گزدیلر بر اول اغاج دبنه اوتوردیلر جانم اغا بر اغاج چیقایم اوراده امرودلری وار ایله
قوپارایم دیه‌رك چیقدی اشاغی طوغری باقوب های بره کافر وفا اوتانمازمیسن بو عورتی زه ده بولدن های هله باقه دیور
هله باقه فلانه ایچ بوره دیو فریاد ایتمکه باشلدی حلیف اشاغیده بر عورته دیمی اولدن بونه ریش بوده دیدکجه بو قاپه‌ده قیر اتمکه باشلدی
هله باقه فراغت ایله اوتانمازمیسن دیو دوریجه بولکه باشلدی حلیف بما عورته ریش بوده بر سکا دیدم ایدی بو اغاج نکه دیکلدر
اشاغی ایه دیدی عورت اتمکه باشلدیغی های اشه قاچدی دیوار گیدیکدن طشره گیتدی دیو اشاغی ایندی حلیفه بره اوتانمازار بونه
اولمازایشدر گوزیله قاریشو دیو نفرت ایلدی بعده بره حکمه بو قاروتیه ای اوروده ارزو اتیه ایدم قوپارایدم دیو سن لعنه باشلدی
حسن شاه دوره چیقایم قوپارایم دیو اغاج چیقدیغی کی اوتاشه گل دیدی حلیف گلدی ایشه صیغیره ایلدی حسن شاه قحبه بو قاپه‌ده گوردی
ایله باللهٰ بو دخی گوریبورمکه بر ایکی ایله فنا ایله ایچ بوریسه دیدکده های حلیف بو مملکتده حکمه سکا افترا دخی ایله بوریسه
بره بوجه بو اغاجدن حالا بولنور دیو امرودلری قوپارمه اشاغی ایندکه اوتیکی دیوارده گچوب گیتدی حسن شاه ایله اعتقاد ایله ر
دخی اویله گوردمکه بو حلیف دیوارده گچوب گیتدی های سکا افترا ایله بوریسه دیو بر از چیلدی دوردی هله بارشوب اوه گیتدیلر مدتده
حکمه بر قاچ احبابه ایله بر حقیقتله گیده جک اولدیلر گلدی ایله بو کیجه گلم فلانه محله گیده بورز دیو گیتدی عورته اوتیکی ایلدی
اما حقیقتده صاحبلر و انده بر خیلی اولمه اوزلرنده ادم گلدی بیلدر کوکلدیلر بیلشورده حکمه حسن شاه اوی بانه گلدی بو قاپه‌ده
مصاحبت وار دیو عقل گیتدی سهولت ایله ایچرو گیردی عورتنی اویناشیله گوردی اما گیدی بونلری اولدیکی موجود ایچم بوجه کیتدی جبر
ایدیجه جملا مالی و اوبی نقد ایده بر گوزه دیدیم وقتی ایله ایله فرار ایدیم دیو بر حجله گیدوب صباح گلدی هیچ طمعدی حسن شاه
اشیا و عقاری و خانه‌سی گیدیجه سکه اوجوز شرطیله فروخت و نقده ایلدی بر قاچ گوزده بر بویکی گلم دیه‌رك گوزده دیوار بر کیمه‌یه
بولدی شقه مملکه اتت و نقدی موجود ایدی اما ایلدی بونلر غم اولدقده گیدیجه قتل واننده فرار واز میدانده بلکی ایله ایلاه
و مصرده جمله طرفه گیتدی انده دخی هفته گیده بارچاند ایله رفیقه اولوب هفته گیتدی وار ایله انده بر ایلام ایدکه بکلی اوتوز گیسه اقچم

واقف ایدیلر. ۲۰ دانه هند چلبی ایدی که بر قوربان بر خاتونه دخی جیجه کیدوب حال کلدی انلر دخی ۲۰ دانه‌سی وار ایدی دخی
بانه قوربان قالقدیلر بر مجلس کلدیلر خاتونه وفات ایلدی بیت المالجی کلدی خاتونک مالنی ضبط و ۲۰ دانه‌سی وار ویدیلر اما خاتونک
کوچک ایدی حسنه شاهک یبول ایدی بیت المال کلدی بو کلری صاتاری حسنه شاه و بازار ایده کوردی اصغا ایتدیلر جرا اوقدر
حسنه شاهی دوکدیلر الوب کتدیلر حسنه شاه محزون ومکیس قالدی نصف قدر ایچون وار اول دخی کیم بیلور نه شکل الچقدر دیو علقه‌یه
کوزلری شیشدی هم بو ناسل ویردیلر جملنک شاه بندری مقامنده بر عنقا اختیار چلبی وار ایدی بو نقلا الفت ایلدی محبت
ایلدی بر کیجه بر قاچ در بوطعم تدارک ایلدی وانی دعوت ایلدی کلوب بر قاچ در بوطعم کوریه عجبا اولوب نقدر سرمایه کز وار
ایلدی اوقات کچیلمیه ایدوب کیمسه اقچم وار ایدی اول دخی شوید قضا اوغلری دیو نقل ایلدیکده وای سنه نه سفیه ایمیسه بنم نقدر متاعم
وار ایدی ... اول جوید دنکلری هر بری اوده الکیشر
دنکلری وار بیلورسه واشغی صاحنده بر فوه رنک جویدم وار که الاجه‌ش بولامدم اول جوید دنکلریله هر بری اوده الکیشر
بیک التونم وار ... ایله هفته‌ده بر کیجه سچاوه ... بلاو ... به سفیه بو دخی بکا اشنا توه ایچه دیو تهوری فالقوب کندی بر دخی آشنا توه
ایچدی کلکله بر کیجه جوید وفات ایلدی بازرکانلر بیلدیلر منغلری فزاد ایده بولر حسنه شاه دخی جانم سنه دخی قیفیسه سنه نیوبه
پشیه صاحبه چیقجه بوسه سلطانم بنم سرمایه‌م قبیل وسوسه‌م وار دهم قدر بنم بوده عجایب بونی پیشه اقچه اقتضا ایتمانه هنه الیوسه
اوده به بازارسوبه کیده جکز محلده فروخت ایله صلکه درجلبوده اوله در دیدکلری سلطانم وسوسه صاحبی بنم کیم ایدیکز جوید دنکلری
بکا دیرسه دیدکده کوالشدیلر بیلمه ما طوپراغی بیلمیه اول حماد وکیف نیوبه الدی بو مکه جا ایلدیکده بیک کوزل اوده بازاره دیوب
بعده کلدیلر حسنه شاه دیوری وجوید لری چیقاردی دیر اره جانا باقجه اسه ژو دنکلری سوکدی واقعا اولقدر التونه چیقدی دواق
بعده ... حسنه شاه ... دیو اغزی اچدی بو غازه کلدکده تاق تاق ایتدیلمی بولده
مدده صلکه جانا اسه‌ژول دیوری باقدیم چیقدی نیه دیر دیو اغزی اچدی بو غازه کلدکده عنقا هند بازرکانی اولوب باقی
عالبا هیچ پیشی بوده دیرلر بو غازینی دخی سوکدکده ایچدی بکیاره التونه حسنه شاه شد ایدوب عنقا هند بازرکانی اولوب باقی

هوبی ذوقه ایله کچوردی دیو نقل ایدرلر

paper a conte
or allev a la page 47

کیدیکه ... ر باغچه‌یه بازاریه بر کوبه هوخ عجایب وار ایدی ... اتلافده به
ادرنه ه بازرکانه زاده بو مالی منقل الکل وشرب ایله
بجلده اعلاج کوپریسه کچیبر دیرکه جاغیره بره اوغلنه هوای هوسی قو ادم هایده بجه دیو برقوناغه کیدوب افندیک اتنی
اوبیره وای انتسابه خوسه امدی اخشم اوزری قاچارم فکرنده ایکه بر قاشقاو لیکی ویردیلکی ضبط ایدوب قالدی
افندی

خزنه دار

افندی احمده اعتبار و عنایت حسنا تازه ایدی خزنه دار احمد اغایه باشلدی افندی دیار بکر ملاسی اولدی استانبوله کلدیلر کندیسی بیوک

رافضه مسافر اولان هیئتله خزنه دار اسکداره کچوب راغبی اولدیلر سواسده بر خانه قوندیلر غایت شدید قیشده خانه قونوشه باشی باغنار احمد ده

صکره احمدک کوکلنه عشق آتشی دوشدی بونده بولنمه کرك واردی بر اتمکجی ترکاهداره سؤال بونده بولنمغه کلدیلر صکره ده

نهی ایلدی بر چاپان بکوی وار شوکتده درکه شهرده حیقلدیغی کی کوربنور انده غایت چوقدر دیدی خانه کاتب آته بنوب واردی

یکاوردنه باره کتوردی یالنوه وبردی اوقوردی برده برده دیرکه حیزدی نه صکره کندیسی کلدی وای بره انه بنوب خانه کلدی

اوجاقلرده اتشه بانوب چوك برده چوجوق اوبوریلر چاغرمغه باشلدی برده اکی کوردی کتشلر وای قیامت بشه قوپدی برده اول قوزه

کلدی ترکاهداره نه زمانه کچیدر دویدیرمی سؤال ایده اول دخی چلبی سن چوجوقه ایدیر بیوه ایتدل بارم سعت اولدی افندی کیده مارعنم

ایشوبیده هاله عند کندی اما یکلسه کندی شهره شنا برجاقیونه صکره بیوك خانه کلدی اطرافه شنلکی بووه عجب نه شکل جانده

ایشویده هاله عند کندی اما ... باهنوز کته وجود هاله کلور افتح عینك

دیدیکده دیواره قپاچ خط یازی کوردی تربه اولمشده بو خانه الاجاخانه حامی یا ایچنده در یاقحله انزل بانه واجب سلام وبردی

یازلمه وای افندی سوبر ایدی داعما بر نحله یا محلده دیو ایواه دیرکه یکوشه بسه اوده ترك رانه یاقمله اغا کاتب قوندی حظ ایلدی بوزبیلاو

کلی اوشومسه دیوب ایدیر اتمك دکشی نه ارقاریه دوبور ایدیر برده قشار و دیار بر عنفا اغا ... شدی قوری اتمك بوغازمده

طاشلدیر احمدن روغن قوقوسی دماغه واردی هاى مدد افندیم اولایدم بو دخی بوبله عنبرلی پیلاو بردم شدی واقعا اغا

کوچ کیدی آه شوندی چاغره ایدی عجبا بسه می اوقوسام بوده برالی اوقویم اغا ایشیدر چاغره دیوالی مرلدانغه باشلدی

چاغرندی هاله اغا تکلده کوردیکمی جیواند شدیلك سوزا کلدیوه بجه ده دیو تکبیر ایدرك واردی پیلاو بیدیر اغا احجنت

تملم یانوه مع اولدقده اغا خدمتکاره شو تکلدی طشره قوون وسورسم وار احمداغا دخی بیلی افندی مسلمده تکلدی جوادقدا

قوویرانده دخی بردعا ایده ایده حیقیچه طشره ۸ یکلم سبذیر اغا احمداغا شو بال موملی آل یکره شو خانك کوشه و بر حقش ایام ریش والموی

کندیر بوغازنده ایپ المه اصلمه ابا اغلری یا اپکی قاریه بر دنه بوقاری بر قوری دقیق ولیقا اصلمه اغاله بیده قبع اورمه قبستدکده

احمداغا انته سلطانم اصلمه ایم ادرمك لطفیه اکر چلبی وار بو طلمه واك بو عنیه محشره ده دعوی ایده ایدکده اغا دخی ازجك

سویلدن دیوب کلدیر خدمتکار قیوبا قیادان دیدیکده اغا نه یاپیدیکز یا احمداغا دخی ایچرو ۸ دیبلکی احمد اغا امانه افندم بتها

حصف ابدیز دیکوردی سه اصلنده نیم بیلدیکم دکلسه هایده طشره چرا بونی دخی طشره قوویر تکلدی سی دخی قوویرمی کل دیدیر

بر زمه بابالم بزا طوتمازه دیدرك المدنه ابا مجمده طونیدیر چوائیدر دیدیر اندنه یاندیر اوبوریر بر زماننده صکره احمد اغا

اوباندی خانه قیوسن اچلدی بر اغا الندده بال مومی احمداغا چیغرجب دوردیروکلاکوکلی اولمدی غالبا رحمت ایلدی بر جواب

قوردی

ورمدی بعده احمد اغا کل سکا سویله‌جکلرم وار احمد اغا یاقدیغه اغا کندوسی خوسه امدی دیو کلدی ایچروکی دیدی وار احمد اغا قهوه‌جی
اویاندیر قهوه کیبسه دیویوره کل برقهوه یاپه وارید قهوه‌جی اویانمامش اوجوسی بکا بوندنه چکه چکه اویاندیره‌جق ایور زیرا بوینده جبا جبایه
دیرکه باشی یوارلندی هاه انی عجبا باشی بنمی قوپاردیم نه‌چوراك افندم اویانامدیکی زنکل چوقداره باقه واردی انك دخی بیغندن
چکه‌یلیکی باشی یوارلندی وای بونلر جمله قتل اولمشلر بره دفتر ایلدی اول اصلمه دوقف اغانك لسانلری کیمه اغا دخی بربر قربه باش
عقلی کتدی افندم بونلر خالقاجوجه‌کی زنکل دیدی هاه ایدی زنکلردن اشته نجه زنکلره کلدی مك بو قهوه‌جیه تفقد ایلیه جبقمیه اندی دخی
قتل ایمه عقلی باشنده کندی کل ایچرو احمد اغا کلدی اما ابواه نی دخی اولدیره‌جك ای احمد اغا نی بلدکی بلدم اشته سنی اخشامکی کلادیمنده
اویوری اولدیردم خوسه‌وك اوزره بیله به‌ظن ایدم واول یاره دن اوطه ایدم بلکه زحمت چکدرم نی زحمت چکدیرمدیه قوقه خانه قهوسی
قیافیادی اویوردیر بره طشره‌دن کوریلك ایمه قپواوطفه باقلدی ایچ قپو بانه کلدی بو جوابه امانه احمد اغا کرم ایمه ایشوز بندی امانه
دیمکه باقلدی دیکا محنت ایمه ایزا ایمه دیمکه باقلدی بنم المدده نکلودیدی امانه به کیمه کندی نی اصارم سه قپویی ایچ اول ایچروکیسه
اکا بلیه اوغلی عثمانه دیرل شونده عالم دنر ایچروکدکده حکمه سکا سئوال ایده رکیمسه جواب واغانك وزنکلرینه کلدکلرینه وقتیله جواب
کیم اولیدردی به اولدیردم دیدیسه امانه سلطانم نیجه دیه‌یم اولمیه بابه کندی اولدیردم اوبله سویله بوقه حکمه المدده خلاص اولمازسه
دیدی واردی کندینی احمدی احمد اغا قپویی احیدی عثمانك بری ایچرو اندی بربنده قارغی فزانه کیلدیه اتش بیاره محبوب اوغلنه وای
اینکی اغانه یاره اینجیه اتی باغلندی احمد اغادنه سئوال جوابنه بونلری کیم اولیدردی به اولدیردم بوقه خلط ایمه به اولدیردم حیر
سه اولیدرمه به کل شوموصول هاهیدی انم شوطرفه بره بری کل دیرل اصلمه دوقف ایه قلج چالدی دوشدی بره کرو کلوب
اویوردی هاشدی کلوب قلدیه دیرکه کلدی عثمانك اباغنه چالدی عثمانه بره کافر به سکا نوبه ویردم بوندر افندم بونلرك منصب عداوتی
وارایدی انتقامم الدیم بردخی ایمه‌یم بوکا نوبه ویردی باشی ویردی کوندیردی احمد اغا دخی اه بکادخی بر اشی ویره کوندره ایدی افندم
توقلج کرم اشه‌کز قلابه دیدکده بوقه محکمه دکل کوپا کیده‌یمی دیجکسه بوقه به یازم سه اوبوجا بکا یانه کلدجك کلدکده نی اویاندر
حوقیله باشلدی احمد اغا شونی قتل ایده‌یم قلج چکدیلیکی اوزرنه دوردی یانه نکی بر دن اوتو کندی حالنده جنکه سه بیلوسه جرافندم
قلجك تیموره بقابوریم قلابه دیمکه باشلدی هله ادیکله اول کا یانه کلدیمی جزنه بولدسه قولاغنه به اوز واقعا قولاغه بره قوبرنده
کلشدی ای احمد اغا شدی قپویی اچ به کندی انده اوردیم سه هانه قومه کندی شهبازم قومه کندی بلکیدیم دیوبوقاچ که چقرسه النی قوطاوکدنه

الی قاطر اردنه گیرسه اوطه‌ده اویله الی قاطری چیلوب چوله گیدیسه واقعا تارمار احمد قاطرلری چوله چیقاردی عثمان گلدی بونلری
اوه‌لری اوزیله عشیرته گتوردی سه‌بولری دوردیدی عثمان تفنکلریله ایچو بوغازی بچمل اوره گندی احمد آغا اولدیغی اوبایه عثمانک
ییه‌ی و تفنقلی گلوب الکلونوز بکنبلک مدح ایلدیجه احمد آغا بکیت بکیت اوغلک عثمان دیدیجه بره اول بنی دگل بکیت سه سنک اولقدر
عبده کوردک دیه‌ایدی بکونه عثمان ایکی قط آلتونه بوکلدی هابدی دیدی الاجه خانه گلدی قپویا قپاریر احمد آغا بو وقته دکه‌اجت
ایله اویوبدم آندره تکلیتلری چیقاره دوشک یاب اوبوسم کرک امانه بو تهلکه مجلده آنزل نقلمی بوزیمه یاتومه مناسب دکل قوقجه
قپوقپال هله بابدر عثمان صوبندی یان تازه دیوبه طوره احمد آغانی ایتدا کوردیکلک وقت امانه تازه شونی صایسم اوسم دیو سنک
کوکله گلدی های اینی بی سویلدوب اولدیسه کرک چراقم بیانه سویلجه فکلی اویه افندم اوه‌یم اما صاقنلک به تکلسنه ملاحظه
اولمان بره یوقه اویدی به دخی سن اوه‌یم های اینی عقلا میاره اولسونه چاره بوقه اویدی چوکه بقایم امانه افندم بره خلط ایچه
باقدی سه دخی بنم باقه خوف ایدرک قپه ال آتدی قرج شاشدی قرابه ای احمدم به حالا باکره‌یم سنک کبی بار ایاردم بنزده نکاح
ایده‌لم بره افندی پشنده گیده‌لم فهله بر اراد ولالم نکاح وبراد اوتیقده به حبره قرطره چیقا چقم گلدی باکز قوقارم دیدی وای
بوقده آدم قتل ایلدیه شدی بوندر بنم باکره‌لک ایله جانیم وار ایدی شدی عوره اولدم دیدی اوراده اوزنه گلدیلر والده‌ک کوروب
شاشدی امین غلبه قوریلر بکونه احمد آغا به افندیه راست گلدی بشه اون [illegible] سلام علیکم احمد آغا دیو آشنالق ایلدی بورخی بنیم دیر
بیله‌مدی هابدی احمد آغایا کوتوریه دیدی اورنه ملای ایله واردی به بلمیور مکر اول ایله ایلدیه وقفه قره قفلی ایدر ایله بلدیر اوغلوکه
اول قدر بنیم قوپیدن حالا نکاحمده‌در دیدیکده وقتا کوریشیم دیو کوریشدیلر بازه عورایه دیو نقل ایدرلر

بو زمانده حاجی بچه دیرلر بر عنقا جوجلی وار ایدی غایت مالی چوق لکن مبالغه ایله خسیس ولد نفقه حجی بچه‌یه تسمیه اتیلر وفاتنده صکره
شویله ایدیه بویله ایدیه دیو وجوه خزانه متعلقه وصیت ایدر ایدی اوغلی نعمانه بای ییه بو دیدیکلری حیاتده ایکه‌او ایله بوقه
وفاتنده صکره مالی بکا توجه ایده‌جک حرف ایلمم دیر ایدی حجی بچه دخی هر بار اهل خلوته قوقارم بو اوغلیه بنم وفاتمده
صکره مالمی بنم وقتده تلف ایده‌جکدر بوقاری جهان نما دوشه‌مه‌لینه بر عدد خنبر کومه آلتونه مملودر اوغلانه سویلمه کیم بیلور
مالی اتلاف ایلدیکده صکره بنم بیتی هوشه دوقونوبه عقلی کلسونه اول زمانه کوستر دیو وصیت ایدوب کومیلری کوستر ایدی بکونه
حاجی بچه تفکر ایدرک مالم چوقه عمرم از اولدی اوغلم ایشیبه بول اولدی باری اوغرمده اوغلمی تاهل ایدیرجب بردوه

اوزیع

کوره‌یم دیو انصاف کلدی و اوغول سوزنه اولادم ایچون قوه ایلیکیب دکه حرف ایدرم دیو کوکلنده کیریب خاتونه واردی قادینه
اولادم نعمانک تربیه وقتنده مداوم اولسنده کوره‌یم سن بیان قیز بولمغه سعی ایله دیدکده خاتونه بیان قیز چوقده لکن چوقده
مصارفه محتاج سهار اقچه حرف ایتمیه دیجکسه نه عالم سوای ایدرسه سزه اولور دیدکده بوده قدینه بالله بو خصوصده دریغ ایده‌جک
دکلم لکن بیان اهل عرض قیز بولمق محتاجسه زیرا زمانه‌ده اهل عرض بولنماز اولدی دیدی زیرا دروغا فسادی عالم سویلرده
ایله نظر ایدر ایدی دروغا فساده کوره بولنورکن اقتضا ایدن مصارفنده قطعه ایچه‌جکه غلبظ قسمدا ایدیب خاتونه اعتماد ایلدکده
بر مجلده بر قیز بولوب عقد و حقیقت حجی بچوه عظیم تدارک کوریب سرور و ضیافه اماره و مباشره ایلدیکه احبابه و تعلقات و خاتونی
تعیین ایلدیلر عظیم جمعیت و سرور ایدیب بر ایشه کون کلینی کتوردیلر اخشمی شبوده مقدم اوغلنی چاغروب کل اوغلم خانه‌ده حجره‌سنی قیاف
ایدنز کوره‌یم سنی اکر قیز باکره چیقمز ایسه بو اوقه ههانه بکا کل خبر ویر زیرا ضمام بوقدر واکر باکره ایسه دخی بکا کل خبر ویرکه
وسوسه‌دن خلاص اوله‌یم دیدکده نعمانه بنی بیده خلوه چوقه چنکی وار اولدقده جمعیت ایچنده سزه نه شکل خبر ویره‌یم دیدی اوغلم سن کل ها
اوزاقدن اکر باکره دکل ایسه صاریغی قاشلرینه یاره ایندیر النک قپانسونه به بیلورم واکر باکره ایسه النی ایچ صاریغی معتادده
بوقاری قالدیر دیو تنبیه ایلدی نه ایسه عشا نمازی جامعده ادا وذاکر ایچه کتوریلوب دعاده صکره نعمانی زفاف خانه‌یه قیوب
حصن بچوه طشره‌ده جنکید ایله شنلک اوزره نعمانه نه ایسه اجاده‌ده صکره بناغه کیروب قنده تفنکلک ایلدکده باقدیکه باکره دکل
هماده کندویی جکیدکده قیز ایاغه صایلوب امانه الامانه بنم حالم فاحشه دکلدر اغاجدن دوشوب بوقضایه کرفتار اولمشه ایدیم
نه سوای ایتمه دیو نیاز ایلدی و حقیقت عاشه اهل عرضه و مستوره قیز ایدی اما حصن بچوک فساد دروغه کوره اولادینک
حکیه حکی وار نعمانه بیدربک تنبیه اعتبار قول نیازینه قطعا اعتبار ایتمیوب حجقدی صاریغی قاشلری اوزرینه اینیردی
حصن بچوه کوردیکی کبی ایاغه قالقوب بره اوشاقلر قوول خلقی و جنکیدی اورن دیو فریاد ایدرک خلوه‌ده بو وز در قیچمی
اولدی اوله دیو بهادری حکینه بیرل طشره چیقدیلر ایشی کوبنه اولدقده تیز قوی باباکه اونه کتوروبه دیو خبر ایتمکه باشلدی نعمانه
دخی کیجه اوچ طلاقه ایله بوش ایتمسه ایدی حصن بچک اهلی انصاف ایدوب امانه کش بوند یا اهل عرض کمه‌لر باریسه اوده کوبنه
مرو ایلیوبه برنه ایله کوبنده‌لم سوای اولمویند دیو نیاز ایده کوردی حصن بچوه اولمازبه بیکیه اولوب عرض وار اوغلم فاحشه
عورته الملم یاباکره ویان قیز بولنبه سعی ایدم هنقده مالم کیدر کنسونه دیو عناد وقزی بیدری اونه کوندریب شماتت عظیمه ایله
قبه طرفی تکدیر ورسوای ایلدیلر بوکا ناننده بوکا بکا زنداولمشده وبعض بشقه نوع موادلر اولمشده حتی بر وقتنده حصن

فقره

بیچوه کی بو عنقا آدملک یحیی نامنده بر اولادی وار ایمش اما بو محله‌ده حجی جعفر دیرلر بر خوجه‌جغزک قزینه کوچکلکده بشیک کرتمه حسابی قول ویرمش
ایمش حجی جعفرک قزیده یحیی ایچون نشانه وضع اولنوب نامزدلیسی ایمش اما یحیی‌نک پدری وفات ایدنجه یحیی‌یه انتقال ایدن مال و اوانی غلط
مثابه‌سنده دال قاووقلر ایله از وقتک ایچنده تمام ایلدی حتی یحیی‌نک حالی بویله حجی جعفر اکراه و قزینی ویرمکدن نکول ایدوب بشقه برکمسه‌یه
عقد ایلدی تمام سورور ایکنده اما یحیی‌نک حزنی بونده ایدی که نه کوروب واه واه یحیی نامزدینی آخره ویروب عقد اولندی کلدجک جمعه کیجه‌سی
زفاف اولنه‌جق دیه‌کده یحیانک کوزلری قراردی بر درجه غایت علاقه‌سی وار ایدی و قزک دخی اکا علاقه‌سی وار ایدی لکن نه فائده که سرخوشلغه
بلاسبب ایسه بویله اولدی یحیی افطار الدی کندی حالنه ایدرم فقط بر درلو خوجه‌مانه قپانه منوب سرای بورونده دولاشوب افندیه وار بوغزده
قالقدقده کندی کندی دیرکه اوشته بو غیلویم افکاریله اسکله‌یه عزم الود کیدرکه مالنی الکله ایده دال قاووقلدیه برقاچی بونی غایت کدرلی کیندیکک
کورجک چاغردیلر سؤال ایتدیلر البته دردک نه در بره سویله دیو ابرام ایتدکلرنده حجی جعفرک قزینی آخره ویرمش کلدجک بیشنه کونی آخشام زفاف
اولمجق بن کندی دکره آتمغه کیده‌یورم دیه‌کده دال قاووقلده بر غیرت ظهور ایدوب بر ایکی یکلک اوتوز آرم بو جیبلک مالنی بیوب ایدک شمدی
بوکا زحمت چکمه اوتوز آرم اوز التونه قوساقه ایسه بر دیدکلرنده اقچه ایله نه شکل ایسه بر اولمجق ایسه دکل دیدیلر باشلدی سز بیلدیکز هله
اقچه‌یی جمع ایده‌لم نه بیلورم نه شکل ایده جکلکی دیوب بونلر جمله‌سی بولدیلر ویره‌نه غیرت ویردیلر واو اقچه جمع ایتدیلر اندنصکره ای نعمانه اغا شمدی
داماد اولمجق نه شکل آدمدر دیدی هپ بر تعابیر دیدیلر کی ای بو ایسه بیک اسانده دیو دامادلک کندیسنه کسه بردیکی لباسلری تبدیل ایده پارچه
الارقه نعمانه یفات لباس و صابونی قاووغه وارنجه بقیه تدارک ایتدیلر و محله امامنه شابه یوخه حجی طونیر امامک لباسنه اوقنویه لباسی دخی
تدارک ایتدیلر زفاف کیجه‌سی داماد جمله احبابیله سلطان بایزید جامعنده نماز قلمغه کیتدیلر بونلر دخی بیلکی اوتوز آرم تدارک ایتدکلری امامک
باشنه شال والنه عصا ویروب ذاکرلر ایله کوش باشنه آلوب کوتوردیلر ایله کلمکه باشلدیلر حجی جعفر اوده شربتلر حاضر ایتمش دامادک کلمسنه
منتظر ایکن الهی صداسی ایشیدیلدیکی قپولری کشاد ایتدیلر بونلر دخی کلدیلر اما یحیایه تعلیم ایتدیرکه هپ بر کره کلدیکی قزک یدینی ازاله ایده
قطعا تأخیر ایمه بونلر کلدیلر جابوق بر دعا هپ بر حانم هپ بر الله سلامت ویره یاطوریسی ایله یحیایه ایچرو قاقدیلر یحیی بوقاری چیقوب
جابوق نماز و بیاوه اشه ری قزقچه دقت ایلدیکه داماد دکل یحیادر وای بونلر احیل نه بونه شکل ایشدر دیه‌کده امامه افندم کیفیت شویله
دیه‌کده قزک اصلنده دخی علاقه‌سی اولدیغنه ماعدا داماد اولنی استیمز ایدی تسلیم اولدی احیل داماد دخی سلطان بایزیدده نماز ...
قتدیلر ذاکرلر ایله الی اوقنوبه رشته بقیه اولدقلرنده حجی جعفر عجائبه ... کوزک دخی وار ایمه هپ بر بوراده کیم کلدی دیو یره‌ده باقوب تماشا
ایده‌جک یرده کلدیلر قپوی چالمغه باشلدیلر حجی جعفر بو قاپیده نه حالتم بنم دامادم کلدی سزک بورای دکلدر دیه‌کده حجی اغا بونه شکل
ایشده کوزک قپوسی کلمدکجه قپانورمی کل ایچ دیدیلر حجی جعفر بره دلیقانلیکلر کلدیکز بر کلنه ایلی کوزکی اولورمی بنم دامادم کلدی ویرودی
کردی

کیردی سزلر نه محلده ایسه اوراسی کوتوریه دیمکه باشلدیلر محله‌لی امام اشاغیده عجایب وغرایب عالیا مصارف و پیشکش حقنده کلمه‌یه ده حجی اغا اشاغی کل
بویوقاریده اعصاب اولدرمه‌یه کلدیم کشیشکه یردن کلدیکه دوران ایدی دامادی چیقارین کوزلرده صوقاغه دیو ایچری کیرن اهل جانم
شو داماد چلبی‌یی چاغرن بنلر کیرمیه‌جکز سلطانم سزی قاپیده بر اشید دیدکده عروسده ایشیده ایدی لاعلاج چیقدی افندم اصلنده بکا وعد
اولنمش ایدی دیوانیلرنه صاریلدی قحبه کبی حجی چلبی کوردیکی بیچاره عقل باشنه کیدیجه وای بونه اوجاغ الشدیکه باشه کلدی انواه دیرال اشغی
ایده امام افندی سز بونده اوله بورایه کلدیکز بیچاره کتورمیه‌جز ایسه عزی دیو اولدی بونه اوطانه الشده دیدکده حجی اغا نه سویلیوریه بن کلدیکم
بوده مجاوزه عظمه کیدی تعجبده قالدیلر کورکه اشنع ایدیجی معلوم اولدقده سلطانم بکا دخی شده کرو الویرر کیده مصرفی ویره دیدکده بك
کوزل مصارفاتی چابجاقه دال قاوقلر ایره قاطسوبه دیو ویره جك اوله قلنده های ایکی بوبوله زنارل الثی ایمه چاره بوده ایشی ملاحظه ایدرل
حجی چلبی دخی انصاف کلوب بیچاره عقد ایدیلر نه صدده کلام حجی بوجه اهل باقه قادیه به اولادیه قیزنه فاحشه قبول ایتم به بکیدم عوضدار
هرنقده پیالم کیدیر کتشوه پیان قز بولوب تطویل کلام ایتمیلم بر دخی اوچ اولدی استانبولدا چیق اول به توات بولدکده قز کوسترز اولدیلر
اما حجله‌ده بر قیز بولدیلر که فاحشه ایدی انی عقد ایتدیلر نه سرور وضیافت وزفاف اولدقده اوراده ییه بوزوجه بولدقده چیقلیوب طرهٔ کیدرجك
قزاباقلرنه صاریلوب امان کوجك ایدم اغاجده دوشدم بی رسوای ایته دیو یالوارارق یاشلدیغی کی نعمانه دخی نقل ایتدیلر عاطل رسوای
اولدیلر بو دخی کندو طرفنده قیز ویرمجکدی فقط ملاحظه ایدرل خوجه ایدی چیقار النم اجیجه رو ویریم سؤال ایلدکده باکره در دیوم دیدی
چیقدی اما خلوتده کوزنده حجی بوجه قوواریم اماده بولسالم دیو قناره و پاپوشلری الدنده طوتارلر ایدی نعمانه چیقوب حجی بوجه السی اجیجه
کوردیکی بو حالك ذوق ایده‌لم دیو صفاسنده اوچ اوچ پاره نثار ایلدی ایرش کوزه اهله کلوب قادیه به اتشه بویه اهل عوض کلبه
اسزوم الحمد لله بولدم دیدی که فاحشه ایدی دروغ فساده کوره بولدی بر زمانده صکره حجی بوجه وفات ایلدی مال نعمانه انتقال ایلدکده
شویله بوبله دال قاوقلر چاتوب کز نوبج عشته باشلدیلر نعمانه والده‌سنده خوف ایدرایدیلر اهل البته طوتوبه سویلر دیو بکوره بو خوف ایله
اوه کلدی اهلی دوجسوبه دیو سعی ایدر ایدی اما نمکه رخصه صاقنجه دوبوبر عوبه بونا کوردیکی های افندم باالله رخوسه اولسه
دیدکده نعمانه کرچکمی بویله باالله کرچك دیدکده دیو رخوشم افندم دیمکه باشلدیغی عوره اوت افندم ایلالی اولسه دیدیکی نعمانه
شکر ایدوب خوف برطرف کوندنه کونه رخوشلغی ترفی ودال قاوقلر ایله ذوق وصفاه مشغول اولدی والده‌ده دخی فهم اولدی بابالسنك
سوزلری چیقابور دیر ایدی بر کونده اولدی اجل باحدیقه باشه قورقده کلبنی چاغرجه کز نوبج قیزم الحمد لله حق تعالی سنی
کی بر پیان کلبه ویردی نعمانك بابالی شویله دیر ایدی بویله دیر ایدی قیزم جهانه نما دوشمزلر الثیکه بو وطندن طوابدر ها یده سکا

کوتورمی

کوسترهیم بنه کوپك آلتونی وار ایسه کورلکه اوغلم صقین سویلمه نابوده اوله مالك تلف ایدوب باشکه صوکره دوقونوریه وعقلی کلدوکده صکره
سویله دیو وصیت ایدی وکویلری کوستردی خاتون دخی وفات ایلدکده نعمانه تیمار پوسته اولوب او وقتدن ایچنده فلوس احره محتاج
قالدقده دال قافقلی بوفی استقبال ایلدی مبتلا بیچاره بوله لاعلاج اهل بنا ایلدیکه بکا آلتون قصه ویردیکده وای اوستا نعمانه
نیه ایسترسن کوروك کوردیکن کبی بو نکورملك ویریله آلتونلردن ماعدا بوقدرمی ایله کیدی بکا قوری آلتون ویردکی اگر ویریلیه سیکیدی هر
بولوریه دیو وافر طمع اهل بنا ایدرك بر آلتون ویردی نه اولمجه بر ایلی کونده صکره نه بنا ایلدکده بر دخی ویردی اخشام برقوشه جامورده
بولاشمه ایدی ایچوردیکه های او روبارینی دوشمزینی برباد ایدرسه بوقاری کلمه اشغی کولر اوطه سنده یاتدیرن اول اوطه نه باتمقه باشلدیکه
ایچوردیکی عوریه بوقاریدیه هایده کوجه دیرایدی نعمانه دخی اه ایدرك کرجه اندن یاتاردی بر کونه بر آلتونه اشارتکده باجه حریف بر زره ره
ایچورددیکی عوریه بوقاریدیه هایده کوجه دیرایدی نعمانه دخی اه ایدرك کرجه اندن باتارایدی بر کونده بر آلتونه اشتکده باجه حریف بر زره ره
بولوم حتم اشته بن اوده آلتونم قالدی سکا بیور سویله حکم ویلدسه جملهسنی ویره یم وبیله دخی سکا فانده دخی اولور سویله دیدکده بنم دایی اوغلی واردر
بوستانده حسن اغادیرلر وار ایکاندن سلام ایله چوقدن کورمدم تشریف ایتسونلر سکا فانده‌لی اولور دیدکده های اکانی قبول ایلدیکم نه یره ویلکی
ایده جکسن های حریف اوقیامده اوتانمازمسن بویله افترا ایدیسن الوبروایسم نی برقه بن حکم اوقیامده کچمم دیدکده ناچار خوش ایدی ویدیلونزی
کیده یم دیو اغیلهرجه واردی سئوال ایدرك دولابا اوکنه واردیغکی اول بوفی بیلوری های حکم نعمانه اغا بیورك بزم حکم قدیمه نه بیار دیدکده
نطق طوتلدی کوزلری قراردی هم سویلدی اوراده میکده‌ه واریب کیفی دوزدی اوده کلوب ایچوردیکه بابوجلرینه کوجه دیرونی باغدی عوریه
نه بوقاریدیه هایده کوجه دیرك اوطه یردی دورامدی اوراده طشره چیقوب برجده اغیا اغیا جنزدی دیه چوقدار بر اغاجیکه بوفی
کوتوب اوغلانه شونی قالدیر اوه کتور دیو نعمانا قالدیردیر اغانك خانه سنه کوتوردیلر اغا دخی کلدی نعمانا کتوردوب اوغلی بر حیچیق
اوغلی نعمانه کلمسنه بوحالده نه بیله‌ر یاچوقه مالا وار ایدی نه یاپدك دیدکده بن سلطانم مال جمله کیتدی لکن دوردم بیوك دیو عورتك احوالی سویلدی
وحالا حریف ایچورده دیدی ای اوغل نه بیلك طوبانه اوستنده چالانما دوکری آلتنده کوپ آلتونی واردر انی بولدیمی جو سلطانم بوقدر سزنده
دیرسن دیدکده سن کوچك ایله باباکز بیکوره قاچمیه ایدی بیلوبمیسن دیدکده اوت بکمنکی دیر ایدی الی بیك آلتونه جالوب قالدیمه ایدی
بیلورم دیدکده ای اوغل اشته بکمنکی بنم وسنك حالا ازدیر کوله نم بیدرك مالا ایله بو دولته نائل اولدم دیدکده سلطانم ماطلبه‌ك اوله
هر اولوبه لکه بنم دوردم بر دیوانه ایدیسه دیدکده اوغل اول بنه کوپ آلتونی نه چیقارمیه ایدیم انی والده نه دخی سویلیه مشدر انشالله اند
طورلکه سکا برقاچ لبلی ویره یم قوینه وجیبنه بر ایکی اقچه طولدیرایم بابه ایکه اوه وار عوریه نی یبان کورجب بوقاری کل دیرسه دخی
حیقوب عورته سئوال ایلدکده هیچ حوسیه دنیاده اهل حوه آدم وار ایمیه بیکهنك یره یم بدی بیك آلتونه دی وار ایمیه نی جاغروب
سویلدی ایکی بیك آلتونه اشغی واردر دیه بیك آلتونه ویره جك تمدی بکه اقچه ویردی بو سیلدی آلدم اشته قوینده وجیبنده دخی

قصوری دیسه اورادن ایچری دیکنه حیفی کوردیکین کبی وای بو حیف ثانیا بوزه دیسه چوپانی قاپیدن طشره دوکرلرها

ایدیسه عورت هوای بی بورده حیف اقبالمی نیچون قوودك دیدیکه دورجراحه اصلی وار مجهنا دویه ایدی اوی باجه چقدایسه به

کچکه اشته قوجهسی بوجهیدر دیو چاغردیلر هایده اودن برحیف وار باجه چیدیك لکن دیولر خطه نیچیه ایتملم وار حیفی دوکرلر قوود دیدیلر

اتك ایچونه ایلدیم برهفته دن صکره نه چاغردیم کزلوجه کچه کوردمده کلوب کیروب ذوجه ایله دیکوب درین الثون سوداسیله اول راضی

اول حمام کتدیکی کیبی جراحه اول الثونلری

هو یا چیقدقندن صکره لبه اوده عوضه پاره ور مقدار التون عورته وریب حمامه کوندیره سه

بر دکتوره دیو تقلیم دیقیلی اوزره اولدی وحمامه کتدکده بکتاش اغا غلاملریله کلوب التونلری الدی وکویده عاشق دولدی دیلر

ویرتر اکثه قودیکه بری دورلیلی کی حیلی دوریلور اندن صکره عورت حمامدن کلدی بکتاش اغا تقلیم اوزره جباح اولدی قبوده

عورت یحیانه اغام ویرکه عقصد ابو طوتیب اوزره دوکلدکده کوز اول بری انی قلاه ایلدیکم فاجری دیو قالقوب بر چاغ سه

اوردیغی کی هوای حیف نی بورده چلدم دیدیکی وار اوچ طلاقه بوسه دیدیکه وای اوی بارقم بقلدی حیف بکا حمال کتور دیرکده بکتاش

اغا تنبه ایلمه ایدی حیقه ایرطرحاره کتوره وهم عورت دیسه که انی قلاه ایلدیکم بکا باسه ایلدیه که شدی سه حیفیلیکی عینم

اولسون بابام بوردی اورده حانه مك مصاحی طوغری نشانده دلاله ویرجیم کبی کلوب کوردمده هانه حیفایه اخشام قوم ییده دورجقد

ایده بم دیسه عورت شاد بولوب کیده دیه ایدی اولم ایلدی عورت حیقیقیتی کی قیایلوب نشانه طوغری کتدکده عورت حماللره

سز فلانه محله کیدیه دیوب نشانده حسن اغام سلارجب احوالی افاده امانه کچه الدمده کوزی اوچ تنبه وعورت دخی برطرفده دوردی

نجانه بکتاش اغام جزو بنده مزاده ویردی بکتاش اغا دخی بر دولاب ادقوردی حسن اغا وعورت حجبه وریده مزاد اولورکه بکتاش

اغا نه شکل اوده دیو بلمز لکنده کلوب سوکلی وجه ویردکلرنده وای اوشه دبرو اول اوه مشتاقه ایدم الحمد لله دیوب آرزومند

باشلدی اما ودیه کیسه یا تجاوز ایلدیکلی کی حسن اغانك وبکتاش اغانك اطاقده اولدیلر بر ساعتم فایق اولدی زیاده ایتز

دیدکلرینه بالله هانقدر حیقایه الطفه محتاج زیرا اول حانه ارزوم وار ایدی دیرلر آرتیرار ایدی اطاقده اوغلاکلری

بخت زهی خیال طل دیرلرکه اوتوز الی کیسه حیقدی حسن اغانك اوزرینه قالدی خلق بونه شکل ایشدر بوحیقد مجنونی غالبا

خانه ده دفنه مشغول ایدیلر لکنه زهی خیال باطل دیرلر تعجب وکونه کونه قیل وقال ایدیلر حسن اغا وعورت الی کیسه کوجه

کوجه

کوچه‌لره اماله ایدیلر حسن اطراف قوشوارلرنده شویله بویله دیرلر ایدی که دها اشت الله یارینه بکلدیکز التونده ویررم دیوب قرار ایدرلر اوز
کیسه استفراغه دقیقا تسلیم ایدیکه محمود پاشا محمدیه چوروق چاره کیمز به دخی چیقت ایتدیلر طعامت شیطان جنی ویریدر عوره حسن اغانه
واول دخی عوره اعتماد ایتمیوب مصالحی صباحه دک امانه قودیلر و ارتیق کونه حسن اغا به قبوله الوب کوچه‌لره ویررم دیوب جمله جیبری
دعوت ایدرلر کلمونلر به دعاسنا اولسونه سنکله چیقارقچی یا ویررسه به قاچ بول دوکه کیتور دیو عوره بته وجوه کیبلری دعوت ایلسی کوره جکلر
وخوشابد تدارک ایدیلر دنه جمله کلدیلر کوچه‌لری بیر دقیقه ایتمیوب دعاده جمله حسن اغا اریته اقچه کیتور دیو کلاییه عوره صفا بولدیلر
حیقدیلر کوبک بزی اچلم دیدکه تنبل ایله وضع اولنمه ایدی حکم بوده دوریوب طواره ایچه یا بیلدیکی الستی اوله جوق کیبلی لوزره
دوکیلوب حیقد به بویه حالدر دیو طشره حیقوب بوزاری کوزاری لباسلری بروای عوره ایله حسن اغا دخی کوروب ایواه بزه اولدی اولاجق
دیواشغی ایتوب امام افندی کیفیته شویله ایدی بوبله اوله دیدکه هاها ایشی کوره یکزی بوقدر ازره نک اصلی نه ایمه مسنونه اقعلاده
بیاقچی کتور بوبلری قبوبه وزنداده وضع اولنمه کرک زندانده قالدیلر بکتشه اغا دخی نعمانه یاپان قوفا فه الیوریه یابان قرنقی الیوریه
ایدرلر

باغ عوری ذوده وصفا ایله کچوردیر دیو نقل ایدرلر
بر چراغ ولطیف محله حالی

بکونه شاهکتابنده بر چراغ ولطیف محله حالی ایدی بنه ایدرایدی اکر طشره محلده حوبلی ...

بغداد شهرنده مقدما قباد پادشاه اولوب اکر طشره محللده جوبلی بنه ایدرایدی ویزرانی وجهانی بالجمله
دولتنک هیبری بر جانه بنا ایلمش مرادوام ایلدی صباغ وزیری القنیه وصول قبول وزیری کتخوده وسائر وزرایی اولحوالیده سابابد
طرف طرف بناره مباشره ایلدیلکه مدابه شهری اوجه جقدر بکنه بر طرح وبنا اوخانه محللدی تماشا ایتوبه ... اهتنک
قوبلیوب حصی ایله صفا تبه ایلدی اما اول اثناده بغداد شهرنده قباد نامنده بر اوردوجی وار ایدیکه اوردوجی قباد ایرار ایدی
نقاحته ایله صاعغه کیدوب حربنه ربول اوردوبه بوکلنوب بغداده کلورکه پادشاه دخی کروده کلیور ایدوسنه جاپا کجیدیاز
فاصله دنه جمله حرم اغالری دکندوسیده عجره ایدوسنه پادشاه دخی غابته مقبول قادیلرنده دلارام بانو ایله برعره ایده کلیورلر
ایلدوه اوله اغالر اوردوجی قباده ایتدیلر وجه وریدکه اخبار برطرفه صادوسه کیت پادشاه حرمی کلیور عجره لری زیاده ایله قباد
سلامنم به بو حطی بوراغوب کیده‌مم زیرا الویر نکاعذر اولوربه ایختیار بارم که عوره مقابله سنده بن بولنه‌یه حکیلوب برطرفه کچ النورم
دیو بولدنه صنایوب برکلده صرتنده که اوردوی بقدی وکندوسنه سرایلدی واقعا کوزنز اولدی حرم اغالری دخی کچوب ثم قباد

ستدبار

شهریاره دلارام بانو ایله عجائب ایچنده یارانه کلدیکنی اوردونجی قباد تقلید ایلدیکنه بر اختیار ادم باشی یوقاری قالدیروب پادشاه کورر
بیکه نکاح ایدیب قباحتلری التونه ویرهر دیو قالدیردی پادشاه کوردیکی غضبه کلوب تیز شونا خلف مروانه اختیاری کتوریه دیمکده
کزنیوب بزم حرم همایونی تماشا ایله دیو طوتوب کتوردیلر تعزیر وسئوالدن صکره تظلم ایلدکده ترحم ایتمیه ایله بعض سئوال ایلدی پادشاه حرمنکا
اوردونجی قباد دیرلر دیدیکی کبی بره کستاخ نیم نامی اوردونجیلغه مضاف ایلدک تیز جلاد دیو امر ایلدکده عجائب ایچنده دلارام بانو ترحم ایدوب
پادشاهک ایاقلرینه صاریلوب رجا ایلدیکی پادشاه دیمللا غضبه کلوب بره صاحبی برجلب ملعونه اوردونجیلق بکا خوشمی کوروندی اوردن
قتل ایتمیه جالیو ملعونه سنی اوردونجییه بکلدم واحیفله بکدیره انکله حشر اول دیو امر کوردیکه پادشاه غایت غضبه کلدی دلارام
عبرت دیه اینوب اوردونجی قباده کلدی هایده اختیار خوجه تعالانک بونده حکمتی وار دیو باشنه چارشیه بوریوب اوردونجی قباد ایله اوبه
کلدیلر خاتون کوردیکی کبی بره حولیفا سرجیمی اولدک بونه دردیو بقادر ایلدی بوطا اکلندیلر دلارام برمقدار التونه ویردی دلارام
مصارفه واولدقجه اوطه دوشندی عزیز اوردقه کتمه دیدی اما حریف دوره‌مز الشه‌سنه کتمکه محتاج دیو [illegible] کتمکه باشلدقده دلارام
باری بروکیبه ال وکیب اقچه‌سی ویردی بر مدتدنصکره ایکی ایچ غلام وایکی ایچ وکیب دخی الیوروب غلاملره غدیه حطبه کتوروب قباد
کتدکجه کامران اولدی کاری زیاده اولدی برکونه غلاملره تنبیه ایلدیکه بر یول بوراده کتورک دیه یول دخی غدیه برمجلمه جمع ایدیبه وقت
شتاره حظ اولسونه دیو غلاملر دخی برمجلده کیدرک هرکی حطبه بیچیدیلر اما سائر اوردونجیلر حسد ایدیب برکچه اول هرکی بیچیلمه
اودونه اتش ویردیلر بالجمله محترق اولوب بیابان کلی قالدی ایرتسی غلاملر واریب کوردکلرنده ایواه دیو اوغوشه باشلدیلر چاره یوقدر عجبا
شونک کولنی فروخت ایده بیلسک دیو بیسی قاریشدیررکن بر پاره جوهر بولدی ادیرلی چاغوروب باقدی عجایب اولسه التونه
بکزر شونده جوهر اولسه اغادیوا یاپسه یکوزل اولوردی دیوکولی قاریشدیرر فی الحقیقه واریلی بر دیوار اولور بعض واریجه اغام کوترسه
شیده لم بری کوتوروب کوترکه دلارام کوسترکه دلارام کوردکه خلطی العبار التونمدر امانه واقفواری ایله بلی جوقه دیرکه
 شیده لم بری کوتوروب کوستروب اول دخی دلارامه کوسترکه دلارام کوردیکه خلطی العیار التوندر اقلم ازادیده چاولدقده صکره
واردی کوردره سعیله بونلری کتوروب کندولری ازاد ایدرم سزی دیو سویلدی قباد دخی سویلدیکه کوتوروب جمع ایلدیلر سعیله بو التونه ایشوندر
بنونده هیچ کتوره لم دیه رک جمله‌سی کتوروب برمحله بیچیدیلر برکوچکی دلارام وارخزینه‌یه کوتوروب جمع ایلدیلر دلارام ای بابا پادشاهدن امر ایلدیکی
دیو بوده هیچ اولنقده کامران اولدیلرکه بجمله قباد بالکتیوب کوکلر وغلاملر ایله معمور اولدی دلارام ای بابا پادشاهدن جالسبه جدی علمنده
محلده بر دخی بر سرای بنا ایده لم دیو یاپلان بر سرای عالی بنا ایتدیردیلر بونلر بوحالده اما کوفه شهرنده دانیال اولادلرینه

ماهر و وفاتنده جدنده منتقل کتابه‌لری دانیالك شهرنده خندوقده قطع ایدیب اوغلی بخت‌نصره قیمتلی دیرلر ایدی اکر بوقده
اعتباری اولیوب علم تحصیلندن صکره جدی کتابنی سؤال ایدرسه خندوقده ایدوکنی خبر ویرسه‌سن دیو والده‌سنه وصیت
ایلمش ایدی اما بخت‌نصر تحصیل ایده‌جك کتابلری دخی طلب و رغبت طرفنده اولمدی لکن غایت فقر الحال اولدیغندن بخت‌نصر همال
شو انشاد ایدی بونك اهلی حامله قطع حمل ایدرسه لازم کلان مصارفه قدرتم یوق عجبا نه یاپیم دیه‌رك فکر ایدرکن بغداده
نقیبه قپادن بنا ایندیکی شده کیدوب بنرلك اتمکدن غیری چاره بولمدی اهلی ایله دخی مذاکره ایدوب کیده‌جك اولدقده
خانمنه کیم بیلور وفات ایدرسه‌م اکر سن بر کچك اولاد طوغورسه‌ك علم هوسکار اولورسه جدمك کتابنی خبر ویره‌سن دیو وصیت
ایدوب کتدی بر کون اول بنا اوطه‌سنه شده کلدی چوق وقت بنرلك ایده‌جك بنا سؤال ایلدی تحقوبه وقت ناقصی خبر ویرلر
واردی بنرلك لازممی دیو سؤال ایلدکده بنا معلوم اولمایه دفتره قید ایده‌جك اولدی سلطانم بوده نه ویریر قرق آقچه دیرکه
بوده بر قرق آقچه ایشلرم اوده الکبیر آقچه ایشلم بر حیف قرقه دخی پاره دکلمی بلی جکه به اولقده ایشبو ایشلرم الدیغم
حلال اولسون قالدیکه بر قولم بش وقت نمازی قلمغه محتاجم بر وسائر بنرلر ایشه مقبول بوسه دورر لرلر تحمل ایده‌م حلوبه
خبر ویرم دیدکده معتبرا اعلا بو حیف عجایبه وحیف دیو کولشوبه بل کوزل دیدی بوکا بر طوپراق کوفه‌سی کتوردکلرنده
بوده بر یولده ایسه ایشلرم بر کوفه طوپراقه کتوره‌یم دوکه‌یم بوده بوسه ایسه‌ز صباله صباله کلیرم اولماز صکره الدیغم حلال
اوجاقه بر یابسه ایزمکه قطعا یوسه دوروبه اولسونه بکا قازمه خدمتی تعیین ایدینه دیدکه قازمه ویریر وای بونده بوکا برم
ولایده شنبه دیرلر باغچه‌لرده اجدادیو ٦١ قپو بیول قازمه یاپدیردی واشلمکه باشلدی کوندن جیرنده قالوردی معتبرا
بوطه ٨٠ آقچه مستمره دیرلر ایدی وسائر بنرلر دخی بونکله برده اوغ ارلر هفته باشنده معتبر بوکا پاره ویرمك مراد ایلیر
بودخی ١٢ آقچه‌دن پاره قبول اتمدی نتیجه بونی بر باشی الملیدیر لکن قازمه ایله باغچه‌نك بر طرفنده بر سرداب ایدی اقاقازار
ایدی بر کون قازارکن بر سه ظهور و هوشی قالدیردیکه بر بیوك قپو ظهور ولجیدی ایچی صحی واسع واردی معلم و کربت تدایل اقجه
ایجو کردی بر میدانه وجه و اورطه‌ده بر کبیر حوض الثونه مملو بریقه عظماده ملاحظه ایلدی بونده بر علامت بوده بونا هر
صاحبیکده کیده‌جك خبر ویره‌یم دیو قپونك قپاری واو درینه طوپراقه حکدی بغداد بالیکی ساعت مسافه اولدیغندن برجبر

باشنك بر يارقى وار ايدى بنجه شمعونك سرانه واردى كوزيم نه در ديربكى نه كلدن بر شى لازم خزنه داره جزويره لم بوقه

پاشايه حيف جغم اكا سويله جكم وار ديه كده كوله لر نه مناسبت پاشايه چقلماز هم سويله جك ايسه بزه سويله خزنه داره

سويلرز ديه كلدنده اولماز بن پاشايه سويلمكه محتاجم ديو عناد ايلدكده شونى خزنه داره جزويره لم صكره بلكه تحقق ايدر ديو سويلديلر خزنه داره

كتوريلدى نه در ديربكى سويله ديه كده اولماز پاشايه سويليه جكم ديدى پاشايه چقلماز چقلماز ايسه اوغور اولسون بن دخى كيدرم ديه كده خزنه داره

كتوريلدى نه در ديربكى سويله ديه كده اولماز پاشايه سويليرم ديدى اولمدى اما قتل ايدرم ديدى اوغور

ويرسه ادوب سويلمكه سعى ايلدى التونى ايرادن بر ويررم ديه كورردى اولمدى اما نى دوكرم ديدى اولمدى قطعاً اولطرسه كتوريلدى

اولسون اول پاشايه هيچ بلمز سزكه بن كلدم ديدى خزنه دارى مراوقه ايلدى اول ايلقده كتخدا كجسه اول دخى كوريجه اوطه سنه كتوريلدى

بو التونى وعد ايلدى تخويف ايده كوررى اولمدى نتيجه حيقوبه پاشايه سويلدكده كلسون ديدى كتوريلدى سويله ديدكده نه اولماز بر

نه خلط ايدر ايسه پاشام اوجه افندم اما كتخدا بوزده اولماز كتخدا طشره خزنه دارى دخى طشره اما خزنه دار پرده ديه دكلدى ايدى

پاشا شوكا بو ميبه سويله جكم ديدى شونى خبر ايله اوراده ديو بقار ايدى شمعون اى سويله ديدكده اوجهاز افندم بر حديث بر كوفه شدنده ايدوم

هاولر نه شدى قتل ايدرم دايمه افندم خزنه دار پرده ارقه سنده دكلدر بو هلاك رفع ايلديلر اى افندم دكلد امدى بر كوفه شمعونه بك سويله

بره باشنده يارسه ليسون بيليرم دايمه هم افندم هم دكل ايشته كلدم ايدى اتدى ايدى ديو نقل ايده بورسه جانم يره

الشيده يم دير ايدى تهم دفعه حديثه كلدكده شمعونه امان پاشا سويله دكلم بلكه شدى بر بحث حالا دخى رفع حوت ايتدكجه شمعونه

بلكى پاشا سويله والله بن ايشيدرم بيرلر تهم سويلدكده اى افندم خزنه دار كتخدا يويه جمس بويه يك كوزيل اقچه سنه اذنم باخزه جلكم

ديه ى دنه بيلمز اولورندى خزنه دار ايله منتظر ايدكه ايلاجه پاشا اغضاب اولبوسه خبر ايله ادوب ادبورم ديدكه قيوبا اجيدلر خزنه دار يحكه

پرده دنه باقدى پاشا ايله دير ديده اولومسه منتر اولدى شمعون اى سنكله شدى كيده لم فلان ديدكلى بونه به كم بر كوفه كيده جكم

شوقده كوزنده لكم وار تدريج دكبه اهلم وضع حمل اتجنه ده امك مصارفه باوه سنه بكلى عشمه دخى ديه ايلك كافيدر زياده استرم بر كلا

جوقه مال ويره بيم خبر آلملم وبر دخى بناء كتشمم سز كيديه ديه كده شمعونه زه سيده بن بحم تجسس اولسه بو لنونلكه قباج ادم بيلور صكره

نواته اولور قبادان سمعه وار يلم دفعه لى الوب هم نى قتل ايدر كرم ايجه كيده لم كوش صكره كيت ديوبيار ايلدكده كيده بيم افندم لكه

بنجم باركرم وار اكا بنزم انجه اوراده خزنه دارك اطلس قفتانه ايجه اوديه قوشاقه پابوشلرى فوتنه قوسوبه ويكا بجده بو يسوبه

عناد ايلدكده شمعونه خزنه دار كل اوغل شويله ايجه ديركه خزنه دار باالله كنده هلاك

اول زمانه كيده يم امانه ديربكى ايجه اولدرم كيده ر

ايدرم

ایدرم دیو اغلمغه باشلدی . اتباع جمله منبر هله بخت جمالی ای سلامی عفو ایلدم کیده لم دیوب کتدیلر شمعونه رز باشی ایله بنانک اولادی
کرمله باشلدیلر کتخدا خزینه دار اعضاسنده حکیلیوب کتدیلر اوزانجلم هله رفقه ایچه کروب شمعونه کوردیکی کی عقلی کیتدی بقیوب
بخت جمالی قتل ایلدی دفینه باکتی ایدوب سعادتله ضبط ایلدی کلدیلم دلارام بانو دخی قباده سویلیوب اول بکی بنا اولسانه
شتره یغما سرای [نقل] بایدریلر دیکوب قبادشاه رجالیله اول محله بنه ایلدکده دلارام بغلیکی اوزره قباد قپوده طوروب
پادشاهه کرکه دعا و دعوت ایلدی . قبادشاه کوردی بریان نوزانا ادم اجابت ایدوب ایچرو کروب قهوه ایچدی قباده سکا
کیم دیدار دیو سؤال ایلدکده کندوسی بیلیدیکی کی پادشاه آه ایدوب دلارام بجهدر دیو سؤال ایلدکده افندم حالا جاریه کیدر
بنم اخونه قدمه قبول ایدرسه کلسونه دیوب دلارامی کتوردی قبادشاه سؤال ایدوب قبادک باشیمیه قربابا اولدقلریه
بلدکه حظ ایدوب بر فراشه فعل ایدوب بوسه روانه ایدوب دنیاه کلدیکی اول کیجه بخت جمالک دخی کوفره بر اوغلی اولدی
بنم اخونه قدمه ... هوسکار اولوب بدی
بلدکه حظ ایدوب بر قاشه فعل ایدوب اسمی بختک قوشدی ایدی برجبر اوخوفه قاموسه ایدر منجلره سؤال و غضب
اسمی خواجه برجیر قودیلر شمعونک دخی بر اوغلی اولمسه ایدی بیکه قبادشاه بر رؤیا کوروب پادشاهه سویلدکه
سکز یاشنه وارد قده جمله علوملی تکمیل و نامی آفاقه طوتمسه ایدی برجیری استیع ایلمه ایدی پادشاه ... سویلدی ورده
النه یا هللمای اشرم دیو ایدم انجله نواز بولمسه ایدی پاسه وزیری الفنه نت طوندقده کیم اولدیغنی و نه کلدیکی شمعونک حرته ندبجه
بالذات کندوسنی نعیبه انجله الفنه تبدیل کندو کیدوب خواجه یا بولدی پادشاه سرایه کتورملک اشترکده
کتورملک دیلدکه اجدادی کتابی والده سنه سؤال ایدوب الوب کلدیلر پادشاه ... شمعونک حرته بتوب
کیتمم بره امانه و محکمه دکل دیو عناد پادشاه دخی فنی کلسونه دیو سؤال ایلدکه خوری سویلدیلر اوایلدی طوغری دفینه کوتوردی
سرایه کلدی پادشاه سویله دیدکه خبیلی بنا اولسانه محله کیده لم حیله سویلیم دیو یه شمعونک حرته بجبه کتدیر دفینه ایچوبه قتل ایلدی
ویدیدیلک جدی کوسترحبه اول وقت دکه مجوادلمیوب قانه افاایدی برجبر قبادشاه کوردیکی بیدرمی بوخالم رقیه فوری کتوریدیری ال
دیو سویلیوب حصه اولدقده شمعونی قتل ایلدی سرایه کلدیکه حرم کیدوب پادشاهم رؤیانده بر بابه اولمسه فوری کتو
اوزه انه یغنلکی سپاه کلیه قابوسه امکی یاوریدی واریلکا کوتوروب وریدیکی دیدکه هانکی بلی اولدیه ایدی بغیری مه دیدکه بغیری
دکلدر اهللکه جمع دیو ایدی ایچه اوطه دیوسنی الداوب کتدیکی محلده لر دیدکه غوبا باقدیلر
کاف قبادشاه کوردیکی کی عورتی واوشاقلری قتل ایلدی برجبری یورنه اویوبطره
اوطه سنه واردیلر عورت ایکی اوشاقله دوروب اولدی شمعونک اوغلی عصیان ایلدکه
هیقدیلر قبادشاه الفنه بنا ایدوب برجبری صاغ قول الفنی صول قول وزیری ایلدی
الفنه

التقیه اختیار ایدرم ایدی رضاسیله صول وزیرلکی بختکه ویردی عمری دخی ایرنجه وفات ایلدکده بختک صول قول وزیری اولدی

قباد شاه خسته اولوب وفات ایدرکن بزرجمهره وصیت ایلدیکه اوغلم نوشیروانی ترك ایتمه دیو اول دخی الله ایله عهدم واسویه

بزرجمهر بکا جفا دخی ایدر ایسه ترك ایتمیم دیو عهد ایلمش ایدی قباد شاه وفات ایدوب نوشیروان پادشاه اولدقده جمله معلومدرکه

بزرجمهر دانا نه قدر جفا چکوب ترك ایتدی بلکه عمرلرینه اولنجه کوردیلر دیو نقل ایدرلر

Récits

de Kez Ahmed, Meddah (1) conteur du Sultan Mahmoud II.

Conte. I

Le prince, ~~de~~ Babét, et le joaillier.

Au temps jadis, un des souverains d'Isfahân avait un fils qui, parvenu à sa dix-huitième ou vingtième année, déployait déjà un grand courage; l'ardeur de son tempérament ne lui permettait pas de rester en place; été comme hiver, il parcourait la plaine et la montagne à la poursuite du gibier. Étant fils unique, il était adoré de son père qui satisfaisait tous ses caprices et lui laissait une entière liberté.

Il lui prit un jour fantaisie de faire bâtir un château aux abords de la ville; il en demanda la permission à son père qui la lui accorda sans hésiter et donna l'ordre à son architecte de se conformer en tout et pour tout aux désirs de son fils. Lorsque le château fut achevé, le roi nomma des gouverneurs (2) et une nombreuse suite, et le prince s'installa dans sa nouvelle résidence. De même qu'auparavant, malgré la pluie, le froid et la neige, il ne cessait de parcourir à cheval le pays, de telle sorte que ses gens étaient sur les dents.

Un jour, la neige tombait à gros flocons, le prince avait fait ouvrir les fenêtres et les volets et regardait au dehors quand il aperçut deux derviches qui s'avançaient du côté du château; il ordonna à ses gens de se retirer afin de ne pas intimider les voyageurs qui, pour se mettre à l'abri, se blottirent précisément sous le balcon du kiosque où se trouvait le prince. Celui-ci, dissimulant sa présence se dit: " Voyons un peu, et

écoutons ce que se disent ces gens là." — Les derviches se mirent à faire entre eux ~~étalage~~ montre de leur habileté. L'un d'eux tira de son sein une rose rouge aussi fraîche que si elle venait d'être cueillie. À la vue d'une fleur ~~aussi~~ si belle dans une saison ~~aussi~~ rigoureuse, le prince fut saisi d'étonnement et redoubla d'attention. Le second derviche prenant alors la parole : — " Est-il au monde une " créature humaine comparable à cette rose si belle et si " fraîche." — " Certes oui, reprit son compagnon, il est, en " ce moment, dans la ville de Soby-Behâr (3), un certain " joaillier du roi, dont la femme nommée Rûbët est d'une " beauté nonpareille et dont les joues ont, sans contredit, " l'éclat même de cette rose." — Ce disant, il tira de sa besace une rose blanche aussi fraîche que la première et reprit : — Cette femme ne le cède ni en blancheur ni en " délicatesse à cette fleur ; je te le répète, elle est sans égale " au monde." — Enfin, le derviche fit un tel éloge de la beauté de Rûbët que le prince qui, d'un bout, avait prêté une oreille attentive, se sentit pris d'amour et en fut tout troublé.

1ᵉ p.

Les derviches repartirent, les gouverneurs reparurent et trouvèrent leur jeune maître dans un état de profond abattement, gémissant et soupirant ; ils comprirent qu'une violente passion s'était emparée de son cœur et qu'au monde, plus ne lui était rien. (4). Alors tout troublés : " Amon ! (5) Effendine (6) - que vous arrive t-il ? seriez vous indisposé ?" — Le prince ne répondit que par des plaintes et des soupirs, et depuis lors, refusa toute nourriture, de sorte que sa santé ne tarda pas à s'altérer. Saisis d'inquiétude, les gouverneurs se consultèrent et décidèrent d'avertir le roi. À la nouvelle de l'état de son fils, celui-ci lui députa aussitôt son premier médecin qui fut reçu avec grande courtoisie. Il examina le jeune prince, lui tâta le pouls, ne découvrit aucun symptôme grave mais crut cependant remarquer les indices d'une

passion secrète. Il fit éloigner les serviteurs et dit: "— Mon
" prince, je ne découvre en vous aucun signe d'une maladie
" quelconque, ~~sauf~~ mais bien celui de l'amour; dites m'en l'objet, ne
" me le dissimulez pas: Eh! il n'est point en ce monde
" d'affaire qui ne puisse s'arranger; (7) et je m'appliquerai à
" trouver remède à votre trouble." — Pressé par les instances
du médecin, le prince lui répondit: "— Le premier (8)
" joaillier du roi de Sebz-Behâr a une femme nommée
" Mahêl; il y a quelques jours, deux derviches ont passé par ici,
" etc. etc. etc." — Et ~~lui~~ il raconta par le menu toute
l'aventure.

Lorsqu'il eut achevé, le médecin, en manière de conseil,
reprit: "Mon prince, que pouvez vous espérer d'une
" femme en puissance de mari? Si elle était libre, le
" remède serait possible, mais . . . ." Le prince ne voulut
rien entendre. — "Non! s'écria-t-il, j'irai moi-même à
" Sebz-Behâr, et je trouverai bien un moyen de réussir. Sinon,
" tes services me sont inutiles, je n'ai plus ni patience, ni
" repos, et si cela dure, j'en mourrai." — Et il se mit à gémir
et à pleurer.

Voyant l'inutilité de ses avis et craignant pour la
vie du jeune prince, le médecin essaya de le consoler:
— "Mon maître, dit-il, puisque votre passion est si vive,
" eh bien! sur ma tête (9), j'espérerai d'obtenir de votre
" père qu'il vous accorde la permission de vous rendre à
" Sebz-Behâr, avec quelques cavaliers, et là, s'il plaît à Dieu!
" vous atteindrez le but de vos désirs: je retourne de ce pas
" auprès du roi et je le supplierai de ne pas vous refuser." —

| 2 p-

ce qui est indispensable,

Sur ce, le médecin prit congé, et se rendit auprès du roi
qui l'attendait avec anxiété et dès qu'il le vit: "— Eh bien!
" comment se trouve mon fils? quelle est sa maladie?" —
Le médecin s'exprima avec ménagement et déclara enfin que
le jeune homme était amoureux. "Mon maître, ajouta-t-il,
" n'a que ce seul fils, et si vous ne lui venez pas en aide,
" vous pouvez lui dire adieu, car je ne vois pas un moyen de

le sauver." ~~et lui conta toute l'affaire.~~ — Le roi, consumé
de douleur: "Ah! quelle affaire! mon fils s'est-il pas
"épris de la femme d'un autre! est-ce raisonnable? Est-ce
"même possible?" — Le médecin lui conta alors l'aventure
des derviches et comment le jeune prince était devenu
amoureux. — "Mon maître, dit-il, si vous avez de l'affection
"pour votre fils, sacrifiez quelque argent, désignez une escouade
"de cavaliers et autorisez-le à partir: ce sera déjà pour lui
"une sorte de consolation; au bout de quelques jours de
"voyage, il réfléchira sans doute sur l'inanité de sa passion
"pour une femme mariée; ××, d'ailleurs, le mouvement calmera
"sa première ardeur et si vous le faites accompagner par des
"conseillers sages et prudents, qui sait? il finira peut-être
"par n'y plus penser. Je ne vois, d'ailleurs, aucun autre
"remède à son état." — Le roi se trouva dans un grand
embarras, mais il n'avait que ce seul fils: — "Eh bien!
"quand je dépenserais tous mes trésors pour lui, je m'en remets
"à tes soins de toute cette affaire; agis à ta guise, je te
"laisse toute liberté." — Le médecin retourna en toute hâte
auprès du jeune prince et tout essoufflé s'écria: ~~Mujdi~~
— "Mujdè, (10) seigneur, bonne nouvelle, je vous apporte
"le consentement de votre père." —

Les tentes furent aussitôt dressées; quelques personnages
expérimentés et une escorte de cavaliers furent choisis pour
accompagner le prince, une somme considérable fut mise à sa
disposition et l'on hâta les préparatifs du voyage. Lorsqu'on
eut pourvu à tout ce qui était nécessaire, le prince se
mit en route et, prodiguant des largesses partout où il
passait, il arriva enfin en vue de Sebz-bétâr. Le
souverain de ce pays averti de la présence d'une troupe
d'étrangers pensa avoir affaire à quelque ennemi ~~et~~ fit
fermer toutes les portes de la ville et se prépara à la
résistance.

f. 5. 3 -

Le prince qui eut nouvelle de cette défiance députa
le plus habile de ses conseillers qui, admis en présence du roi

lui dit : " Sire, nous ne venons pas ici en ennemis ;
" notre maître est un grand seigneur, il n'a au monde
" qu'un seul fils qui a été saisi ~~par~~ d'une violente
" passion ; les médecins ont déclaré que s'il ne faisait
" pas quelque voyage, il était à jamais perdu ; c'est
" là le motif qui nous amène en ce pays ; ~~nous sommes vos~~
" ~~amis~~ loin d'être vos ennemis, nous sommes vos amis ;
" ne nourrissez donc aucune méfiance à notre égard." —

Convaincu par ces paroles, le roi fit ouvrir les portes et donna l'ordre de laisser entrer le prince avec sa suite.

Avant de pénétrer dans la ville, le prince avait recommandé à ses gens de ne lui donner d'autre titre que celui de Bey (11) et il ~~leur~~ fit distribuer à chacun d'eux une certaine somme avec l'injonction de payer quinze et vingt piastres les objets dont on leur en demanderait cinq ou dix, " car, dit-il, nous sommes venus ici
" pour conclure une affaire, et nous ne réussirons qu'autant
" que nous nous y serons créé un renom de générosité." —
Il insista sur ces recommandations auprès de chacun de ses serviteurs en particulier et entra dans la ville, où il fit prendre des logements pour lui et toute sa suite.

Une fois installés, ~~ils~~ [les gens du prince] se mirent à parcourir le bazar et à faire diverses emplettes ; selon les recommandations de leur maître, si on leur demandait dix paras (12) de quelque objet, ils en donnaient vingt ; si on en demandait dix piastres, ils en donnaient de quinze à vingt ; ils acquirent, de cette façon un tel renom que tous les marchands se disaient " Ah ! ~~plaise~~ plaise au ciel qu'un de
" ces cavaliers nouveaux venus s'arrête à ma boutique et y
" fasse quelque emplette !" — Et chacun attendait la visite de quelqu'un de ces gens. De même, les veuves et les mendiantes se disaient : " Ah ! plaise au ciel que je lie amitié avec
" un de ces cavaliers nouvellement arrivés ! peut-être en
" recevrai-je quelque aubaine !" —

Le bruit de la générosité des étrangers se répandit bientôt dans toute la ville; le premier joaillier se tenait au Bézistân (13) dans sa boutique; c'était un homme d'une avarice sordide, et comme il était de tempérament jaloux, il tenait sa femme Sabèt, dont il a déjà été question, enfermée sous sept portes et sept serrures différentes; de la sorte, elle ne pouvait voir personne, car chaque matin, le joaillier, en quittant son logis, ouvrait et refermait avec soin chaque porte et chaque serrure et en faisait autant chaque soir en revenant du bazar. Il avait entendu vanter la générosité des gens du prince et, comme il était, nous l'avons dit, d'une cupidité extrême, il se consumait d'envie en soupirant: — Oh! si l'un de ces cavaliers nouveaux venus
« pouvait s'arrêter à ma boutique, j'attraperais certainement
« quelques belles pièces d'or! —

Le prince dit un jour à ses conseillers: — Tout ceci est
« fort bien; mais nous sommes venus ici avec une intention déterminée; or
« ce n'est pas en restant chez nous que nous réussirons; prenons
« quelque argent, allons au Bézistân, voyons un peu cet individu
« qui nous a dit être le chef des joailliers et faisons acte de
« générosité. — Là-dessus, ils sortirent; Hadji Mandal, Hadji Zerzer, Hadji Guerguer (14) les voyant passer se dirent: — Oh!
« Oh! ces personnages sont probablement les chefs de ces étrangers
« récemment arrivés, Dieu fasse qu'ils s'arrêtent à ma boutique! —
Et, de tous côtés, ce fut à qui les inviterait, à qui se lèverait pour leur faire honneur. Le Prince s'informa poliment de l'endroit où était la boutique du chef des joailliers, qui, le voyant passer dit tout tremblant d'émotion: — Seigneur,
« commandez! (15). Je suis votre serviteur, le chef des joailliers,
« vous trouverez chez moi tout ce que vous pourrez désirer, et
« bien mieux et bien plus que partout ailleurs. —

Mais faisant mine de ne pas lui prêter attention, le prince passa outre et entra dans la boutique de Hadji Zerzer.

situé de l'autre côté de la rue et y prit place. — "Père,
" dit il, je voudrais faire choix d'un sabre, en aurais tu
" quelques uns à me montrer?" — "J'en ai certes un bon
" assortiment, mais en voici un qui vous conviendra," dit Hadji
Zerzer en le présentant ~~au~~ au jeune prince.

Le sang du chef des joailliers ne fit qu'un tour —
"Moi aussi, se dit il, j'ai des sabres et de meilleurs encore!
" Ah! mon Dieu! que ne puis-je attraper quelques bonnes pièces d'or!"
— Cependant le prince: "— Dis moi, père, combien veux —
" tu de ce sabre?" — "Mon fils, je l'ai acheté avant hier douze
" sequins, accorde-moi le bénéfice que tu jugeras convenable." —
Le prince ordonna à son ~~intendant~~ trésorier de compter soixante sequins.
Sur ce, le chef des joailliers perdit la tête, sa bile s'épandit et
de colère, n'y tenant plus, il se leva et rentra chez lui. À
~~son~~ l'arrivée / de son mari Sabèt remarqua son trouble, car il paraissait
plongé dans une mer de chagrin et ne faisait que geindre.
— Maître, que t'est il advenu? lui demanda t elle." —
" Ah! Sabèt, quelle question! répondit il en poussant un
" nouveau soupir, je n'ai décidément pas de chance, un des chefs
" ou peut être comme ils l'appellent, le seigneur lui même, de
" ces cavaliers nouveaux venus, ~~est~~ a passé aujourd'hui par le
" Bézeitân, il a longé ma boutique, mais sans s'y arrêter, il
" est entré dans celle de Hadji Zerzer justement en face et il
" a donné soixante sequins d'un sabre que celui ci avait
" acheté avant hier pour douze, de sorte que d'un seul coup, il
" en a gagné quarante huit! S'il était entré chez moi qui ai
" de bien plus belles armes, peut être aurais-je gagné davantage!" —
Et il se reprit à gémir. — Sabèt toute surprise: — Eh! maître,
" as tu donc perdu l'esprit? Ça été la chance de ton
" confrère! Qu'y pouvons nous? Allons! que Dieu nous garde
" en santé! Si c'eût été ton lot, le prince serait entré dans ta
" boutique; en vérité, il n'y a pas de quoi se désoler." —
Tout cela était bel et bon, mais en vain, les conseils peuvent
ils jamais servir à un homme avare et envieux? Aussi le

joaillier ne put fermer l'œil et ne fit que se désoler pendant toute la nuit.

Le lendemain matin, avant la prière, il répétait encore à sa femme : " Plaise à Dieu (16) qu'aujourd'hui ces étrangers " entrent dans ma boutique ! " — Puis, lui ayant fait ses adieux, il ouvrit et referma les portes et se rendit au Bézistan en murmurant : " Plaise à Dieu qu'ils sortent, " en passant devant eux, je me ferai comprendre et je les " ferai entrer." — Et tout pensif, il attendit. —

Ce jour là, le prince prit une grosse somme d'argent et dit à ses conseillers : " Allons aujourd'hui chez le chef des " joailliers et achetons lui quelque objet que nous lui " paierons largement." En effet, ils se rendirent au Bézistan et se dirigèrent tout droit vers la boutique du joaillier, qui les apercevant : " Ah ! mon Dieu ! Ils viennent ici ! " — Perdant l'esprit, il ouvrait de grands yeux effarés. — Le prince se balançant gracieusement, s'avança vers la boutique et le joaillier sautant à bas de son estrade (17) :

— " Commandez, seigneur, je suis le chef des joailliers, vous " trouverez chez moi au delà de ce dont vous pouvez avoir " besoin." — " Très bien, répondit le prince, voyons." Il salua, entra et s'assit. — Tremblant d'émotion, le joaillier combla ~~le prince~~ de politesses son visiteur qui, après quelques moments de repos, lui dit : " N'aurais tu pas quelque " masse d'armes ? " — J'en ai de divers modèles, mais " n'en aurais-je pas, la corporation étant toute entière sous " mes ordres, je saurais bien vous trouver les plus belles que " vous puissiez désirer." — Ce disant, il se leva et décrocha une masse d'armes que le prince trouva à son gré et ~~qui~~ lui demanda ce qu'il en voulait. Le joaillier ne savait que répondre, car il se disait : " Voyons, qu'en demanderai-je bien ? " Cent sequins ? — Mais j'ai peur qu'il ne pense que c'est trop " et qu'il ne se fâche ! Après tout, puisqu'il paie si largement, " je vais lui en demander dix." — Tout en réfléchissant de la

| p 5 -

sorte, il transpirait d'émotion. Alors le prince : — "Eh ! bien ! qu'as-tu donc ? tu ne réponds pas ! [tu prends le temps de la réflexion !"] — Rien, seigneur, mais comme on a fabriqué tout ensemble cinq ou dix de ces armes, je craignais de me tromper sur le prix, c'est là à quoi je réfléchissais : celle-ci me revient à dix sequins." — Le prince lui en fit compter quatre vingts. À la vue de cette somme, le joaillier ébloui se mit à divaguer et tant bien que mal, remercia le prince qui se leva et se retira.

Le joaillier, transporté de joie, quitta en hâte sa boutique et courut chez lui; sa femme le vit arriver souriant et hors de lui. Il la salua, tira de son sein un mouchoir et étala les pièces d'or : — "Vois, Nabêt, s'écria-t-il, Dieu soit loué ! Aujourd'hui, il est entré dans ma boutique, je lui ai vendu une masse d'armes qui valait tout au plus, quatre ou cinq sequins; regarde ! Il m'en a donné quatre-vingts ! Je crois bien que c'est le seigneur lui-même; en tous cas, c'est un jeune homme, beau, noble et généreux sans pareil au ~~monde~~ monde; plus on le regarde, et moins les yeux se lassent de l'admirer; viens ! faisons ensemble une prière pour lui." — Et tous deux levèrent les mains vers le ciel suppliant le Très Haut de satisfaire les désirs du jeune prince et d'aplanir les obstacles qui s'opposeraient à leur réussite; à cette prière, Nabêt répondit : "Amen ! (18). Le brave homme ne se doutant guère que sa prière ne pouvait être exaucée qu'à ses dépens et il fit de tels éloges du prince que Nabêt sentit naître dans son cœur une vive sympathie pour ~~lui~~ le client de son mari.

De son côté, le prince pensait que pour réussir dans son dessein, le concours d'une vieille femme lui était indispensable; il dit un jour à ses conseillers : — "J'ai fait ce voyage avec l'intention de réussir dans mon projet; ce n'est pas en me promenant par ci, par là que j'y parviendrai. Aujourd'hui, je sortirai seul sous un déguisement, je parcourrai la ville et, sans aucun doute, j'arriverai à mes fins. [à

f p. 6

la vérité, sortir ainsi seul demande quelque considération en attendant, qu'on m'apporte une assez grosse somme!" —

— "Au nom du ciel, seigneur, s'écrièrent les conseillers, "il ne sied pas à un personnage de votre rang de s'aventurer "seul; ~~et, tôt~~ en cas de quelque accident, nous serons tous "perdus dans ce pays et que répondrons nous à votre père? "Non, non, il ne vous sied pas de sortir ainsi." — Ils eurent beau prier et supplier le prince de renoncer à son idée, il ne voulut rien entendre et repris: "— Ne "craignez rien, s'il plaît au très Haut, il ne m'arrivera "rien de fâcheux, d'autant moins que nous nous sommes "faits une réputation de générosité et que, par conséquent, "personne n'est animé de mauvaises intentions à ~~notre~~ "notre égard." — Ce disant, ayant changé de vêtements, il prit sur lui une somme assez ronde, sortit et se mit à flâner par les rues et les ruelles de la ville.

Dans une rue écartée, il passa devant une maison dont la porte était ouverte et vit une vieille femme assise devant un rouet occupée à filer du coton de couleur. Comme je l'ai dit tout à l'heure, les pauvres de la ville émettaient tous le vœu d'avoir l'occasion de se lier avec les cavaliers récemment arrivés afin de profiter de leur générosité. Or, cette vieille était connue dans la ville sous le nom de Kolfêt la fileuse et pour sa façon de consoler les cœurs. (19) En voyant le prince, elle se dit: — "Oh! ce jeune homme doit être un de ces nouveaux venus, "s'il plaît à Dieu, j'en tirerai bien quelque aubaine! — A cette pensée, elle tressaillit de joie, et, de son côté, le prince éprouva une certaine satisfaction et ~~il~~ pensa: — — "Si quelqu'un peut m'aider dans mon affaire, c'est à "coup sûr cette vieille; Dieu fasse qu'en lui offrant quelque "cadeau, j'atteigne, par elle, le but que je me propose!" —

~~De~~ S'approchant, il salua la vieille qui lui rendit le salut et lui dit avec la plus grande politesse: "— Mon

" noble lion (20), tu me parais être un de ces jeunes braves récemment
" arrivés, sois le bienvenu, entre donc et repose toi pendant
" quelques instants." — " Très bien, répondit le prince, en
" effet, je suis en quête d'une mère adoptive (21) précisément
" telle que toi. depuis mon enfance, depuis le temps où ma mère
" me portait encore dans ses bras, j'ai été élevé de telle façon
" qu'il m'est impossible de manger ~~quoi que ce soit~~ quoi que ce
" soit préparé par un homme, et, depuis ce matin, je ne me
" promène dans la ville qu'avec cette idée de découvrir une
" habile cuisinière. — Mais tu es une femme et, en me voyant
" entrer chez toi, peut être les voisins jaseront?" — "Ne crains rien,
" mon lion, je suis indépendante et, non seulement dans ce
" quartier, mais encore dans toute la ville, personne ne se hasardera
" à jaser sur mon compte." —

Tout joyeux ~~de~~ ces paroles, le prince donna cinq ou dix
sequins à la vieille qui, à la vue de tant d'or, perdit
presque l'esprit et se dit: "Ce jeune homme est sans doute
le fils d'un des chefs de ces cavaliers nouvellement arrivés." Entre,
" mon fils, entre et repose toi sans inquiétude." Le prince
entra, Kolfet ferma la porte, et l'invita à monter. " Dès à
" présent, lui dit elle, tu es mon fils selon la nature aussi
" bien que par adoption (22); puisque tu ne peux manger
" rien de ce qui est préparé par un homme, je vais te servir
" quelques plats à ton goût." Il faut dire que cette vieille
était, en effet, excellente cuisinière. — " Allons, repose toi
" un moment, je vais quérir tout ce qu'il faut et je te
" cuisinerai quelque chose de bon." — Très bien, ~~ma~~ mère,
" dit le prince en lui donnant une poignée de sequins, va
" et apporte tout ce que tu jugeras nécessaire." —

(p. 7

Kolfet, sautant de joie, mit son feridjé (23) courut au
marché, en rapporta toutes sortes de provisions et, en une
heure, ~~accommoda~~ accommoda plusieurs plats, tous meilleurs les uns que les autres.
— "Commande maintenant," dit elle au prince. Celui ci
prenant place: " Et toi, ~~ma~~ mère, assieds toi et tiens moi
" compagnie." — Kolfet s'assit et ~~tous~~ deux se mirent à

manger, mais les morceaux ne passaient point dans le
gosier du prince, ce que voyant Kolfèt, elle lui dit:
— "Eh! mon fils! qu'est cela? Tout à l'heure, tu te
" plaignais de ne pas avoir de cuisine à ton goût;
" maintenant, tu ne manges pas; ces ragoûts ne te
" plaisent pas sans doute?" — "Mais non, ~~ma~~ mère,
" par Dieu, tout ceci est délicieux, tu vois, j'y fais honneur."
— Mais il avait beau dire, il ne faisait que semblant
d'y toucher. Kolfèt ne s'y trompa pas et lui dit: "Mon
" fils, je vois que tu n'as pas d'appétit; ne voudrais tu pas ~~x~~ —
| boire (24) " ~~[illegible]~~ un peu? Parle, et selon mes moyens, je puis te
" procurer cela sans difficulté." — "Non, mère, reprit le
" prince, je n'ai jamais fait cela de ma vie." Et il
retomba dans sa rêverie. Kolfèt n'était pas sotte, elle
se dit: "Il doit y avoir quelque chose là-dessous. Mon fils,
" tu as quelque motif secret de te refuser à manger; voyons!
" dès à présent, n'es tu pas mon fils? Nomme en toute sûreté,
" ~~voyons~~ quoique tu désires, je saurai te satisfaire; serait-ce
" la compagnie d'une jeune femme? par le ciel, je t'en
" amènerai une des plus agréables; serait-ce un gai
" compagnon? (25). Ne te dis pas: à quoi peut me servir
" en cela cette vieille? Non, parle, je puis encore t'être
" utile; ici, tout le monde a peur de moi et je puis agir
" à ma guise."

Le prince n'écoutait guère le verbiage de Kolfèt, mais
au fond, il était enchanté et se disait: "S'il plaît à Dieu,
" cette vieille servira à mes fins." Et, dissimulant sa joie,
il se reprit à soupirer. — "J'ai compris, repartit Kolfèt, tu
" subis l'influence de l'amour, et pour qui? quel en est
" l'objet? confie moi ton secret." — Oh, mère, s'écria le
" prince, je suis le fils du roi d'Ispahan; un jour, deux
" derviches voyageurs ont passé par là et ont ~~fait~~ vanté la
" beauté d'une femme de ce pays; leur récit m'a enthousiasmé
" à un tel point | que depuis, je ne peux goûter ni repos
" ni sommeil; c'est là ce qui m'a amené ici." — Et il
fondit en larmes. Kolfèt, saisie de compassion: — "Mon
" cher fils, il n'est point en ce monde d'affaire qui ne
" puisse s'arranger! quelle est cette femme? quel est son

| p. 8 -

" nom ? N'en as-tu rien su ?" — "Par Dieu, non, mère, je
" ne me rappelle même pas bien le nom de son mari ; est-il le
" chef des forgerons ? le chef des négociants ? Enfin, à coup sûr,
" il y a du chef là dedans, mais lequel ?" — Tout exprès, il ne
nommait pas le chef des joailliers. — Mais la fine mouche
Holfet s'écria : "— Ah ! j'ai compris, mon fils, j'ai compris,
" parle franchement, tu sais fort bien de qui il s'agit, vaurien !
" ne dissimule pas plus longtemps, ne serait-ce pas, par hasard,
" le chef des joailliers ?" — "Eh ! mon Dieu ! oui, ~~ma~~ mère, c'est
" bien le chef des joailliers." — "Par Dieu, mon fils, pour ton
" bonheur, je suis prête à sacrifier ma tête et mon âme, mais
" c'est là une affaire bien difficile ; cette femme est gardée sous
" sept portes et sept cadenas ; au fait, cette chambre est contiguë à
" la maison qu'elle habite et dont la porte donne sur la
" grand'rue. Voici tant d'années que je suis sa voisine, à peine
" l'ai-je aperçue deux ou trois fois. C'est égal, je me démènerai
" de telle façon que tant que mon âme tiendra à mon corps, je
" ne cesserai de travailler à ton bonheur ; mets-toi en prière ; je /
" m'en vais ~~vais~~ et plaise à Dieu que je trouve quelque moyen !" — Ce disant
Holfet prit son manteau, s'affubla d'un costume ridicule
et ~~sortit~~ sauta dans la rue.

Il était encore de bonne heure, Holfet se tenait à la porte
du chef des joailliers épiant sa sortie, celui-ci après ouvert et
refermé les portes parut au dehors, tout à coup Holfet se jeta à
ses pieds. "— Aman, seigneur, j'ai une prière à t'adresser. Le
joaillier, nous l'avons dit, était un homme dur et avare, croyant /
avoir affaire à ~~que c'était~~ une mendiante, il la repoussa avec colère. —
—" Aman, seigneur, je ne suis ni une mendiante, ni une
" pauvresse, je n'ai qu'une prière à adresser à mon seigneur ;
" qu'il me laisse parler." — Que diable peut-elle bien avoir à
" me dire ? pensa le joaillier ; allons ! parle, dépêche-toi, les
" gens commencent à se rassembler et ceci ne me plaît guère,
" hâte-toi." — Seigneur, j'ai fait un drôle de rêve, j'ai été
" trouver les cheikhs (26) et les savants du quartier et le leur ai
" conté. — Nous ne pouvons l'expliquer, m'ont-ils répondu, une
" femme chaste et honorable peut seule le faire. — J'ai consulté
" plusieurs personnes, toutes m'ont assurée qu'aucune femme

" n'était plus chaste et plus respectable que Loubét,
" l'épouse du maître chef des joailliers et que, de plus, elle
" était versée dans l'art d'interpréter les songes, fais-moi la
" grâce de me conduire auprès d'elle afin qu'elle me
" donne l'explication que je désire." — À peine eut elle
achevé que le joaillier tout en colère s'écria : — Hors d'ici,
~~va t'en, sorcière,~~ [va t'en, sorcière, et depuis quand] ma femme est elle ~~donc~~ une devineresse ?
" serais tu venue en ce monde pour que je te fasse
" rentrer dans l'autre ? Répète un peu tes paroles ! Allons,
" hors d'ici !" — Ce disant, il repoussa brusquement Kolfet
qui se mit à pousser des cris : " ~~On me bat ! On me bat~~ [On m'assomme ! au secours !] !"
Elle se laissa choir et on l'eût cru près de rendre l'âme,
car elle s'étendit tout de son long.

En ce moment, les passants entourèrent le joaillier : —
" Holà ! Maître, qu'as tu fait ? Tu as tué cette femme, ton
" affaire est belle !" — Le joaillier perdit la tête : — Au nom
" de Dieu, je jure que je ne l'ai pas battue, je n'ai fait que
" la pousser." — "C'est là une étrange manière de pousser les
" gens ; si elle en meurt, tu verras ! D'ailleurs, pourquoi l'as tu
" poussée ? Que te disait elle ?" — "Eh ! elle disait qu'elle
" avait eu un rêve et me priait de l'introduire auprès de
" ma femme pour en avoir l'explication." — À ces mots, les
passants tous ensemble : " Voilà vraiment bien de quoi
" se fâcher ! Après tout, elle n'a pas insulté ta femme !
" Elle ne l'a pas traitée d'éhontée ! Au contraire, elle lui
" a adressé un compliment ! Quel mal y aurait il eu à
" ~~R~~ faire entrer chez toi cette brave femme du Bon Dieu ?
" Quel mal ! Elle t'aurait, en retour, ~~dom~~ rendu des actions
" de grâces !" — Et de tous côtés, le pauvre diable était
accablé de reproches et bourré de gourmades, ~~enfin, et~~,
encore tout irrité, il souleva la tête de Kolfet en lui
disant : — Allons, chère mère, allons ! — Enfin, celle-
-ci feignant de recouvrer ses sens, ouvrit les yeux : — "Oh !
" cœur dur ! que t'ai-je fait pour me mettre en tel état ?
" Que Dieu t'accable de sa colère, ou, tu tomberas un jour
" entre les mains du bourreau !" — Effrayé de ces imprécations,
le joaillier baisant la main de la vieille : — Chère mère,

1 p. 9

" ne m'insulte pas; par Dieu, je me repens de ma
" brusquerie; lève-toi, je vais te conduire auprès de Sabêt."
— Et tout en l'amadouant, il la ~~prit~~ soutint sous
l'aisselle et après avoir ouvert et refermé ses portes, il
l'introduisit enfin auprès de sa femme. Celle-ci ne
voyant entrer son mari qui lui amenait une vieille
et criait de l'insulter; — "Sabêt, eh, Sabêt! sais-tu
" interpréter les songes?" — se dit: "Il doit y avoir quelque
" chose là-dessous! Voyons jusqu'où cela peut aller!" Puis
tout haut: "Eh! sans doute, je sais expliquer les rêves." —
— "C'est drôle tout de même, repartit le joaillier, depuis
" si longtemps que je te connais, je ne m'en suis jamais
" douté; enfin, cette vieille a eu un songe et m'a prié
" de te le lui faire expliquer; vois un peu ce que c'est et
" contente-la; c'est une brave femme du Bon Dieu et elle
" priera pour ton bonheur; j'ai laissé tomber mon chapelet (27),
" je vais essayer de le retrouver; mais hâte-toi de contenter
" cette vieille." — Là-dessus il sortit.

Kolfot s'approcha, salua et releva son voile. (28)
Sabêt reconnut sa voisine et lui dit: "— Ah! ma chère,
" de quel costume t'es-tu affublée? Pourquoi t'es-tu
" fagottée de la sorte? qu'est-ce à dire?" — "Pourquoi?
" c'est à cause de toi que je me suis ainsi arrangée. Tu es
" née sous une heureuse étoile! si je dis un mot, rassemble
" tes esprits, prends garde! ne ferme pas l'oreille! jamais
" tu n'auras une aussi belle occasion, écoute-moi bien. Ah! que
" ces cavaliers récemment arrivés sont grands et généreux! Ils ont
" pour chef un jeune homme d'une beauté, d'une élégance
" sans pareille. Depuis leur arrivée ici, ils ont comblé de
" largesses tous les habitants; mais sais-tu bien, ~~toi, toi seule~~
" ~~et la seule cause de leur venue~~. C'est pour toi, pour toi seule
" qu'ils ont entrepris ce voyage; rien que pour avoir entendu
" parler de toi, le jeune seigneur ~~leur~~ chef, en est devenu
" amoureux; c'est donc pour toi seule qu'il est venu ici et
" qu'il prodigue ses largesses. En ce moment, il est chez moi;

| p. 10

" et si tu veux bien l'écouter, tous les biens du monde seront à
" tes pieds." — La vieille dit tant de bien du prince que le
" cœur de Sabèt en fut touché.

— Eh bien! répondit elle, mère, je te suis reconnaissante
" de toute mon âme, mais tu connais ma situation; je suis
" enfermée sous sept portes et sept cadenas; comment pourrai-je
" communiquer avec ce jeune homme?" — Ne t'en mets pas
" en peine, repartit ~~Kh~~ Kolfèt, ma maison est contiguë à la
" tienne dont la cuisine touche à notre mur. Le maître y
" va-t-il souvent?" — "Oh! non, on ne l'y a jamais vu." —
" De mieux en mieux! Je ferai percer un passage souterrain
" par lequel cinq ou dix personnes puissent s'introduire, et il
" sera facile d'aller et de venir de chez moi ici et d'ici chez moi."
— Les deux femmes tombèrent d'accord.

Sur ces entrefaites, le joaillier reparut en disant: "dépêchez vous,
" j'ai affaire en ville, et il me faut aller." — "Ah, seigneur,
" dit Kolfèt, que votre fin soit heureuse! nous avons fini;
" vous m'avez rendu un fameux service." — Puis, elle ~~le~~ remercia / le joaillier
par une prière, prit congé de Sabèt et se retira avec lui en
se confondant en actions de grâces. Chemin faisant: "Eh bien!
" demanda le joaillier, chère mère, tu t'es fait expliquer ton
" rêve; rien ne t'empêche de parler, contez moi un peu ce que
" c'était." — Et il la pressait. "Mon fils, j'ai vu / pleuvoir des moutons (29) ~~des moutons (~~
" ~~tomber en pluie~~" — "Et en ~~est il tombé~~ tombait-il quelques uns sur ma
" maison?" — Beaucoup plus que partout ailleurs." — Ah!
" quelle chance! c'est là un signe favorable et, s'il plaît à
" Dieu, un indice de prospérité." — Le joaillier se rendit au
Bezistan et Kolfèt rentra chez elle.

Cependant, comme elle avait tardé, chaque heure avait été pour
le prince comme une année et il redoutait quelque anicroche;
il était plongé dans de tristes réflexions lorsque Kolfèt parut en
s'écriant: "Bonne nouvelle, cher fils, notre affaire paraît
" devoir s'arranger" — ~~Et~~ Elle lui conta ce qui s'était passé et ajouta:
" — Maintenant, voilà ce que je compte faire; demain, je

" mettrai ma maison aux enchères; le courtier la publiera
" au Bezistân; je l'ai déjà mise en vente à plusieurs reprises;
" elle est vaste, aérée et située dans un bon quartier, ce qui
" la fait rechercher; bien des acquéreurs se sont présentés et
" en ont offert un bon prix, mais je ne m'en défaisais qu'à
" contre cœur et je ne me suis jamais décidé à la vendre.
" Demain matin, rends toi au Bezistân, mais ne va pas du
" côté du joaillier, dirige toi dans un sens opposé et prends
" place dans une boutique quelconque; le courtier annoncera
" la vente, tu surenchériras de cinq en cinq; quand la maison
" te sera adjugée, tu ne verseras le prix et nous ~~en~~ ferons le
" transfert à ton nom. Ensuite, sous le prétexte de faire des
" réparations, tu engageras des ouvriers et des puisatiers qui,
" d'après mes instructions, perceront un passage et tu pourras
" alors t'entretenir avec ta bien aimée." — Le prince approuva
ce que lui dit Kolfêt et lui remit une grosse somme
d'argent.

Le lendemain, il se rendit au Bezistân, à l'endroit convenu et prit place dans une boutique. Bientôt, le crieur public parcourut le Bezistân et annonça: " La
" maison de Kolfêt est en vente à cinq-cents piastres de
prime enchère!" — Les marchands se dirent entre eux:
" Bien, tiens! la maison de ~~B~~ Kolfêt est de nouveau
" mise aux enchères, oh! j'en ai grande envie, mais la
" vieille infidèle (31) ne s'en défera pas, à quoi bon donc
" s'en préoccuper! —" Cependant, ils commencèrent à enchérir,
mais quoiqu'ils fissent, le prince, de son côté, surenchérissait
toujours ~~et~~ chaque fois de cinq piastres; ce que voyant,
les marchands reprirent: " — Frère, le chef de ces cavaliers
" récemment arrivés surenchérit ~~sur nous~~, sans doute, il se
" plaît chez nous et désire s'y établir; s'il en est ainsi,
" désistons nous et ne lui faisons pas concurrence. Plaise à
" Dieu qu'il achète cette maison et qu'il demeure en cette
" ville, nous ne pourrons tous qu'en retirer grand profit." —

/ la filouse

/ p. 11

— Les marchands, d'un commun accord cessèrent de surenchérir et la maison fut adjugée au prince pour la somme de mille cinq cents piastres, qu'il fit payer par son trésorier. Kolfit produisit les titres, les comptes furent réglés et le transfert passé au nom du nouveau propriétaire. Celui-ci engagea aussitôt des charpentiers et des puisatiers qui travaillèrent au percement du souterrain.

Deux ou trois jours après, les ouvriers atteignaient le ~~seuil~~ sol de la ~~maison~~ cuisine du joaillier. Rabet qui, par hazard, s'y trouvait en ce moment se demandait quel pouvait être le bruit qui semblait venir du sol; elle réfléchissait encore lorsque le plancher s'effondra presque sous ses pieds et elle se dit: "— Ne serait-ce pas le souterrain " dont m'a parlé Kolfit? " — Elle regardait dans l'ouverture quand, tout à coup, les ouvriers sortirent du trou en criant: "— C'est fini! " — ~~Mr~~ Kolfit ~~parut~~ venait derrière eux, une chandelle à la main, et pénétra dans la cuisine. Rabet en l'apercevant: "— Est-ce là, ma mère, le passage dont tu " m'as parlé? " — Eh! que serait-ce donc? Désormais tu seras " satisfaite; va revêtir de beaux habits; pendant ce temps là, " j'irai quérir le prince et je te l'amènerai " — Elle dit et disparut. Les ouvriers dissimulèrent habilement les ouvertures du souterrain, furent largement payés et enfin congédiés.

Kolfit se présenta devant le prince "— Allons! mon " fils, allons! " Le prince s'engagea dans le souterrain, en sortit à l'autre extrémité; Rabet s'avança à sa rencontre et avec mille façons gracieuses l'invita à monter chez elle. Il avait enfin atteint le but de ses désirs, il étendit la main et allait passer outre, mais Rabet se reculant vivement: — " Doucement, pas si vite; veuille d'abord dire à ta servante " qui tu es, d'où tu viens, je ~~dois~~ veux le savoir " — Après quelques " instants de réflexion le prince répondit: "— Qui je suis? Je " n'ai aucun motif de le cacher, je te le déclarerai en

"toute sincérité: je suis fils du roi d'Ispahan, j'ai entendu
"parler de toi par deux derviches et rien que par leur récit
"~~Je~~ je suis aussitôt devenu amoureux" — Et il lui conta
toute l'aventure. — Aûbét fut enchantée; c'était une
femme de beaucoup d'esprit et elle répondit: "Puisque
"tu es d'une aussi noble origine, il ne te siérait pas et il ne
"te serait pas permis de commettre un péché; contente toi
"pour le moment de me voir et de m'embrasser. Dieu est
"miséricordieux! nous finirons bien par trouver quelque moyen et
"j'obtiendrai bien du joaillier mon divorce; alors, engagés
"dans les liens d'un mariage légitime, nous passerons nos
"jours dans le bonheur et dans la joie." — "C'est là
"parler juste et bien, reprit le prince, fort content de
ce que lui disait Aûbét.

Depuis, chaque jour, après le départ du joaillier, le
prince se rendait auprès de Aûbét et ils passaient fort
agréablement le temps en doux entretiens. Chaque jour aussi,
de son côté, le joaillier partait pour le Bézistân, et demeurait
là les yeux fixés sur la rue dans l'attente de quelqu'un de
ces cavaliers récemment arrivés, mais aucun ne paraissait et
il se disait: "qu'un de ces gens là passe à ma boutique et
j'en attraperai bien quelques sequins." — Et il attendait en
vain.

/p. 12

Un jour que le joaillier était sorti, le prince étant auprès
de Aûbét, elle lui dit: — Seigneur, nous ne pouvons ne
"rester là. Prends un de ces bracelets que tu vois à mes bras;
"rends toi à la boutique du joaillier et dis lui: — Les femmes
"sont en vérité, de singulières créatures! j'ai amené ici la
"mienne; elle a bien cinq ou dix paires de bracelets pareils à
"celui ci et même de plus beaux encore; elle en a perdu
"le pendant et veut absolument le remplacer; elle me fait
"tourner en bourrique, je ne puis la calmer et je viens te
"demander ~~Ce~~ un bracelet exactement pareil à celui-ci" —

— "Très bien! te répondra t-il, s'il plaît à Dieu, je vous
"contenterai et je vous ferai ce qu'il y aura de mieux; veuillez
"me montrer ce bracelet." — Tu le lui présenteras, il le
"reconnaîtra aussitôt car c'est lui qui l'a ouvré. — "Seigneur,
"laissez moi ce bijou, te dira t-il, et je vous en façonnerai le
"pendant." — Garde toi bien de le lui abandonner, reviens en
"toute hâte et rapporte le moi." —

Ayant dit, Soubet remit le bracelet au prince qui,
passant par le souterrain, se rendit au Bézestain. En
l'apercevant, le joaillier sauta à bas de son estrade: "Entrez,
"seigneur, il y a longtemps que vous ne m'avez honoré de votre
"présence." Et soutenant le prince sous l'aisselle, il le fit
monter et l'invita à prendre place. Quelques moments
après, le prince, selon les instructions de Soubet, exposa au
joaillier l'affaire du bracelet. "C'est parfait, repartit celui-ci,
"je vous ferai un travail soigné; mais faites moi voir ce
"bijou pour que j'en examine le dessin!" Le prince tira
de son sein le bracelet, le présenta au joaillier qui ne l'eut
pas plutôt vu qu'il le reconnut pour être celui que
Soubet portait au bras droit; il perdit la tête et vivement:
— "Aman! seigneur, où avez vous trouvé ce bijou? il est de
"ma façon et ma femme le portait encore hier à son poignet!"
— "Eh! ne t'importe pas, repartit le prince, que diantre me
"contes tu là? j'en ai encore cinq ou dix paires semblables." —
Et le joaillier se parlant à lui même: — "Quelle fameuse
"ânerie j'ai commise là!" — Puis changeant de ton: —
"Pardonnez moi, seigneur, je voulais dire que peut être
"ce bracelet est de mon travail, veuillez me le confier, et, s'il
"plaît à Dieu, je vous en ferai un encore plus soigné." —
"Impossible, répondit le prince, j'ai fait serment de ne
"remettre à qui que ce soit, aucun
"joyau, aucun bijou; ne va pas t'imaginer que j'agis ainsi
"avec toi par méfiance; non, j'ai fait, il est vrai, un
"serment inviolable, mais demain je t'enverrai le bracelet par

"un de mes gens, et de cette façon, je ne me serai point
"parjuré." (32). Ayant dit, le prince quitta le joaillier,
rentra chez lui, passa par le souterrain et ~~se~~ présenta
~~devant Rabét à qui il remit le bracelet qu'elle~~
~~s'empressa d'attacher à son poignet.~~ le bracelet à Rabét
qui s'empressa de l'attacher à son poignet. ~~et qui le~~
~~congédia le prince.~~

De son côté, le joaillier, ne pouvant contenir son trouble, s'était levé, avait planté là sa boutique et avait couru jusque chez lui; mais pendant qu'il ouvrait et refermait les sept portes et les sept cadenas, le prince avait disparu. A peine entré, le pauvre homme appelait sa femme du bas de l'escalier: "— Rabét! Eh! Rabét," criait-il comme un perdu. — Et celle-ci: "Qu'y a-t-il? que t'arrive-t-il?
"que signifie tout ce vacarme? Es-tu devenu fou?" —
— "Non, non, Rabét, montre-moi tes bras." — "Eh, mon
"Dieu! qu'ont-ils donc mes bras? Eh bien, les voici, mes bras,"
dit-elle en retroussant ses manches jusqu'aux coudes. —
"Dieu très Haut! c'est étrange; par Dieu! c'était bien
"un bracelet absolument pareil à celui-ci," dit-il tout
effaré. — "En m'interrogeant ainsi, que veux-tu dire?
reprit Rabét; aurais-tu perdu l'esprit? Allons, parle,
"voyons! — Non, non, balbutia le mari, mais il m'a pris
"envie de manger du katayf (33) et je venais t'en demander
"la permission; puis-je en acheter?" — Et tout en
divaguant (34) de la sorte, il ~~partit~~ sortit.

/ p.13.

A peine eut-il disparu que le prince se présenta devant Rabét et lui conta ce qui s'était passé; alors celle-ci, détacha une de ses boucles d'oreilles, la lui remit et lui dit: — "Prends cette boucle d'oreille et porte-la à
"mon mari, dis-lui qu'on a retrouvé le bracelet au fond d'une
"malle parmi des chiffons, mais qu'un autre malheur est
"arrivé à ta femme; qu'aujourd'hui, elle a perdu une de ses
"boucles d'oreilles et, comme de raison, qu'elle veut la

"remplacer et se rompt la tête à ce sujet, et tu lui commanderas
"une toute pareille. — Tu lui montreras celle-ci qu'il
"reconnaîtra infailliblement; il te demandera de la lui laisser;
"garde toi de le faire, quitte le et rapporte moi la boucle." —

Le prince prit le bijou, se retira par le souterrain, ~~et~~ se
rendit au Bézistan et entra dans la boutique du joaillier
qui lui dit: "Monseigneur, avez vous apporté le bracelet?"
— Non, répondit le prince, on l'a retrouvé au fond d'une
"caisse parmi des chiffons; nous voilà quittes de ce travail,
"mais voici une bien autre affaire; ce matin, ma femme
"a laissé tomber une de ses boucles d'oreilles; elle veut la
"remplacer et ne cesse de m'assourdir à ce sujet, fais m'en donc
"une ornée de pierres fines ~~toute~~ semblables à celle-ci." Ce disant,
il remit le bijou au ~~fort~~ joaillier qui perdit contenance:
"Sans aucun doute, songeait-il, cette boucle d'oreille est de ma
"façon, on ne pourrait en trouver une seconde; bien sûr, Rabét
"la portait encore ce matin!" — puis tout haut: "De grâce,
"seigneur, comment ce bijou est-il entre vos mains?" — Et il
se mit à divaguer. — "Maître, repartit le prince, hier tu m'as dit,
"ce bracelet appartient à ma femme; aujourd'hui, à propos de
"cette boucle d'oreille, je ne sais ce que tu viens me chanter;
"bref, à qui ou à quoi en as tu? Ne m'en veux tu pas faire
"le pendant? Rends la moi, je m'adresserai à quelque autre." —
Le joaillier se parlant à lui même: — "Il y a encore quelque
"espoir, ne nous fâchons pas." — Cependant le pauvre diable
affolé se répétait: "— C'est bien pourtant la boucle qui était
"ce matin à l'oreille de Rabét, mais quoique j'aie la tête en
"feu, je n'en ferai rien paraître, car il pourrait bien se fâcher et
"me planter là. Et s'adressant au prince: "— Calmez vous, seigneur,
"ce joyau est d'un travail rare, et il me sera bien difficile
"de trouver des pierres fines semblables; c'est déjà bien assez de trouble
"d'en avoir perdu le pendant; mais, grâce à vous et s'il plaît
"à Dieu, nous pourrons le remplacer; cependant, s'il est possible,
"il serait utile de me confier celui-ci." — "Hé! ne t'ai-je
"pas expliqué hier pourquoi je ne puis te laisser cette boucle

"d'oreille; demain, je te l'enverrai par un de mes gens; de
"ton côté, mets-toi en quête des pierreries; adieu!" — Et il
se retira.

À peine fut-il parti, le joaillier chaussant ses pantoufles, courut chez lui à toutes jambes, ouvrit et referma les portes en telle hâte que à peine le prince eut le temps de disparaître par le souterrain; cependant la boucle était déjà à l'oreille de Rabit. Le joaillier se mit à faire un vacarme de tous les diables et appela sa femme: — "Rabit! Eh! Rabit!
"Rabit!" Celle-ci s'avança au devant de son mari: —
"Es-tu devenu fou? imbécile! qu'y a-t-il encore?" —
— Rabit, ma chère, baisse un peu la tête, que je voie!" — Rabit s'empresse d'obéir: — "Eh bien, la voici,
"ma tête, la vois-tu? où irait-elle ma tête?" — Le joaillier vit en effet la boucle suspendue à l'oreille de sa femme; tout troublé, affolé il ne cessait de répéter:
"C'est bien étrange." Et il était comme noyé dans un abîme de réflexions. Rabit, le voyant en cet état, reprit:
— "Quel pauvre homme tu fais! je crois que tu as perdu
"l'esprit. Hier tu arrives — 'Montre-moi tes bras!' — aujourd'hui,
"tu reviens — 'Montre-moi ta tête!' — Tu ne dis que des
"sottises; où veux-tu en venir; dis-le moi tout de suite,
"sinon, arrive que plante!" — Comme elle insistait, le joaillier se mit à lui raconter l'affaire du bracelet et celle de la boucle d'oreille.

p. 14.

Lorsqu'il eut achevé, Rabit le regardant bien en face:
— "Ah! c'est grand dommage, imbécile fieffé! n'as-tu
"donc quelque peu d'intelligence? Il est évident que le
"personnage qui s'est adressé à toi n'est autre
"que mon beau-frère, le mari de ma sœur; il aura
"amené ici ma sœur Kolsoum et il ne t'a montré le
"bracelet et la boucle d'oreille qu'afin de se faire

"reconnaître; c'est là un procédé fort délicat. A l'époque où
"mon père a marié ma sœur, il nous a fait présent à
"chacune d'une paire de bracelets et d'une paire de boucles
"d'oreilles; ne les a t'il pas fait faire par toi? Idiot! c'est
"vraiment dommage!"

Le joaillier tout interdit repartit: — Comment, ma
"chère, tu as donc une sœur? depuis si longtemps que je
"te connais, c'est bien la première fois que j'en entends parler."
— "Mais n'as tu pas ouvré toi même ces bracelets et ces boucles
"d'oreilles? Quand un seigneur de tel pays a demandé ma
"sœur en mariage, mon père n'a t'il pas répondu: "non,
"je ne donne pas ma fille pour qu'on l'emmène en pays
"étranger; — Et après maints refus, n'a t'il pas fini par
"donner son consentement? Ne te rappelles tu pas que, lors
"du mariage, ma sœur a été menée en grande pompe? Tu
"ne te souviens de rien? Quelle espèce de créature es tu donc?" —
Et Aabit continua pendant longtemps sur ce ton. Le
pauvre homme avait beau chercher à rassembler ses souvenirs,
il ne put se remémorer ni sa belle-sœur, ni son beau frère (35)
pas plus que le nom de Kolsome et ne comprenait rien
à toute cette histoire, mais Aabit la répéta et insista de
telle sorte que le joaillier se dit: " Ce doit être vrai, mais
"ou je ne l'ai jamais su, ou je ne me le rappelle pas; si
je dis que j'ai oublié, je serai encore traité d'âne" —
Il réfléchit pendant quelques instans — "Ah! oui, Aabit,
"c'est cela même; je me souviens maintenant; en effet,
"après plusieurs refus, mon beau père a fini par accorder
"sa fille; il y a si longtemps de tout cela! Je l'avais
"complètement oublié, mais à présent, je commence à me
"le rappeler." — "Ah! vraiment, tu me fais pitié, reprit
"Aabit, Dieu sait comment mon beau frère se sera moqué
"de toi! demain, il te verra probablement et quand il te
"saluera, tu lui répondras: Cher beau frère, que le salut

" soit sur vous ! (36) soyez le bienvenu ; tu lui demanderas
" s'il a amené ma sœur puis conduis le ici." —

Le joaillier n'en pouvait mais... Le lendemain, il se rendit au Bézistân, et en passant devant les marchands, il leur dit : "— Eh ! avez vous appris la nouvelle ? vous
" savez bien, le jeune chef de ces cavaliers récemment
" arrivés, celui qui était dans ma boutique, eh bien ! c'est
" mon beau-frère Yadigniâr ; par délicatesse, il ne s'est pas
" fait tout d'abord connaître à moi. Autrefois, j'ai ~~fabriqué~~
" fait pour ma femme et ma belle-sœur des bracelets et
" des boucles d'oreilles exactement du même modèle ; il me
" les avait montrés pensant que cela suffirait pour me le
" faire reconnaître et ce n'est pourtant qu'hier soir que j'ai
" su qui il est." — "Comment, mon cher, reprirent les
" marchands, tu as un beau-frère ; à la vérité, nous n'en
" avons jamais rien su." — "Oui, certes, j'ai un beau-
" -frère, si bien que mon beau-père, Dieu l'ait en sa
" miséricorde ! ne voulant pas donner sa fille à un
" étranger, la lui a longtemps refusée, mais, enfin, il s'est
" décidé ; il y a de cela dix huit ou vingt ans et je
" l'avais complètement oublié" —

Il recommanda ensuite aux vendeurs de sorbets et aux cafetiers de ne pas s'éloigner car, leur disait-il, il attendait son beau-frère. Et il s'assit. Le prince parut enfin, salua le joaillier qui lui rendit le salut et lui dit : "/ Entrez,
" seigneur beau-frère, seigneur Yadigniâr ; par pure plaisanterie,
" vous n'avez pas voulu vous faire reconnaître, vous avez cru
" que nous donnerions dans le panneau ; oh ! mais nous
" sommes malins, nous avons parfaitement deviné. Allons !
" vous êtes le bienvenu. Et Madame ma belle sœur, l'avez
" vous amenée avec vous ?" — "Oui, elle est ici avec moi,
" répondit le prince en souriant, elle baise vos saintes mains.
" Et comment se porte ma sœur ?" — Ah ! ne me le

/p. 15

" demandez pas, reprit le joaillier, depuis quelque temps, elle ne
" fait que gémir et me répéter qu'elle n'a pas vu sa sœur
" depuis dix-huit ans; enfin, elle vous salue tous deux, et
" puisqu'il se trouve que nous sommes parents, il faudra nous
" voir souvent." — "Maître, répondit le prince, tel est mon
" désir, et comme précisément, nous venons d'acheter une
" maison dans votre quartier, il nous faut pendre la
" crémaillère; ainsi, demain, venez chez nous vers le soir." —
" Pas du tout, repartit le joaillier, vous êtes étrangers, c'est à
" nous de vous recevoir." — "Comme vous le voudrez; d'ailleurs,
" entre nous, point de cérémonies; cependant, je vous prie
" de nous laisser commencer." — Eh bien! c'est entendu,
" Monseigneur, demain soir, s'il plaît à Dieu, je me rendrai
" chez vous; saluez de ma part la dame ma
" belle sœur." — Le prince accepta et envoya ses
salutations à la femme du joaillier et ils se séparèrent.

Le soir, en rentrant, le joaillier dit à sa femme:
" Par Dieu, Nabet, tu avais raison; c'était bien notre
" beau-frère; lui et sa femme te saluent et il m'a
" invité pour demain!" — "Et tu as accepté! qu'as-tu
" fait là? en sa qualité d'étranger, n'était-il pas plus
" convenable de l'inviter le premier?" — "Eh! par Dieu,
" c'est bien ce que j'ai fait, et je l'ai pressé de venir
" tout d'abord chez nous, mais il n'y a pas eu moyen; j'ai
" eu beau l'en prier, venez donc, a-t-il insisté, entre nous,
" point de cérémonies, j'ai dû accepter." — "En effet, reprit
" Nabet, entre parents, point n'est besoin de façons; qu'ils
" soient en santé! — et, un autre jour, nous les recevrons." —

Le lendemain, dans l'après midi, de retour du
Bézistan, le joaillier dit à sa femme: — "Est-il temps de partir?" —
— "Oui, sans doute, il en est temps." — Et le joaillier se
mit en chemin. Le prince le reçut au bas de
l'escalier, lui souhaita la bienvenue et le précéda.
Cependant, Nabet passant par le souterrain, était arrivée

avant son mari et se tenait dans une chambre donnant sur l'escalier. En passant devant la porte, le prince dit au joaillier: – Maître, Madame votre belle sœur est là; elle « vous présente ses compliments et demande des nouvelles de « sa sœur." – "Belle-sœur, répondit le joaillier, soyez la « bienvenue, votre sœur vous envoie mille salutations." – Nabét, dit de l'intérieur: – Merci, seigneur, (37) nous avons « trouvé bon accueil. (38), comment se porte ma chère « sœur que, depuis dix-huit ans, je ne cesse de regretter? – « Mais, reprit le prince, mon beau-frère (39) n'est pas un ~~profane~~ (étranger;) « pourquoi lui parler derrière le rideau; viens ici et baise lui « la main." – Nabét parut alors et saisit la main du joaillier qui reconnaissant sa femme, perdit contenance et, tout en colère, redescendit l'escalier en courant. –

« ~~Seigneur~~, Maître, où courez vous ainsi? Mais entrez donc! – « Pardonnez moi, j'ai oublié quelque chose à la maison, je « ~~ne fais qu'un tour~~ vais le chercher et je serai ici dans un instant." –

Il ne fit qu'un bond jusque chez lui, ouvrit et referma les portes, ce qui donna à Nabét le temps de s'enfuir par le souterrain et de rentrer avant son mari. Celui-ci eut à peine ouvert la porte qu'il cria à tue-tête: "Nabét, Eh! « Nabét! – Celle-ci d'un ton tranquille: – Eh bien! « quoi? comment, tu n'es pas encore parti, presse toi, tu « seras en retard." – Le pauvre joaillier stupéfait de trouver sa femme au logis ne savait plus que penser. – "Qu'est ce « que tout cela signifie?" se dit-il, et il retourna chez le prince où il fut reçu de la même façon que la première fois. À peine eut il pris place, ~~la fem~~ Nabét reparut et lui baisa la main: "Mais quoi, c'est bien ma femme, pourtant, « je viens de la voir à la maison, ~~une telle ressemblance~~ « ~~entre deux personnes~~ et deux personnes ne peuvent se « ressembler autant." – En proie au plus grand trouble, il se mit à table, mais les morceaux ne passaient pas dans son gosier.

/ p. 16

— "Eh! cher beau-frère, pourquoi ne mangez-vous pas? dit le
"prince, vous paraissez inquiet." — "Moi! pas du tout, mais je
"ne me sens pas très bien." — Le dîner s'acheva tant bien que
mal; le joaillier ne voulut pas demeurer plus longtemps,
demanda la permission de se retirer et retourna chez lui en
hâte. En entrant il appela sa femme: "Sabet! Eh! Sabet!"
criait-il, et en la voyant tranquillement assise, il demeura
sans voix. — "Allons! bon! lui dit-elle, qu'y a-t-il encore?
"à peine étais-tu parti, tu es revenu; tu sors de nouveau et
"te voilà encore; eh bien! parle, que t'arrive-t-il?" —
Le pauvre mari conta l'affaire et termina son récit en
disant: "Par Dieu! j'ai bien cru te voir là-bas en
"personne." — Quel âne bâté es-tu donc, reprit Sabet,
"Kolsoum et moi, ne sommes-nous pas sœurs? notre
"ressemblance n'a donc rien que de naturel; c'est à ce point
"que maintes fois mon père (m')appelait Kolsoum et prenait
"celle-ci pour moi Sabet; mieux que cela si nous nous
"trouvions ensemble, il ne pouvait distinguer l'une de l'autre." —
"Ah! Sabet, c'est égal, cette ressemblance, par Dieu! est bien
"extraordinaire." — Cependant il se sentit quelque peu rassuré.

s'y trompait

Le lendemain était le jour auquel le joaillier devait
inviter le prince dans le cas où celui-ci se rendrait à sa
boutique. Il partit donc de bon matin pour le Bézistan et
le prince entra chez Sabet qui lui dit: "Aujourd'hui, il
"nous faut user d'un autre stratagème, car s'il t'invite chez lui,
"le pot aux roses sera découvert; supposons que cette nuit, tu as
"reçu de ton père une lettre par laquelle, toute affaire cessante,
"il t'ordonne de revenir auprès de lui sous peine, si tu n'obéis pas,
"de perdre tous droits à son affection; va vite faire écrire
"une lettre dans ce sens avec maints détails, puis tu la
"présenteras à mon mari; il fait grand cas des devoirs des enfants
"envers leurs parents et il t'engagera à te soumettre à la volonté
"de ton père; tu en tomberas d'accord. Ah! n'omets pas de lui

dire que cette lettre a été apportée hier soir par un ~~exprès~~
messager après qu'il vous a quittés. On ajoutera ceci:
— pendant que je réfléchissais à ce que j'avais à faire, ma
« femme qui, comme toutes ses pareilles, a l'esprit un peu court, (40)
« me dit: Comment! je ne pourrai pas embrasser ma sœur
« ~~que je~~ à laquelle je ne cesse de penser depuis dix-huit ans? —
« Et elle s'est mise à m'importuner et à me quereller de
« telle façon que la colère m'a emporté et que je lui ai
« déclaré que si je la laissais voir sa sœur, je la répudierais ~~répudiais~~
« par la triple formule. (41) Elle s'est mise à pousser des
« cris et à fondre en larmes. — Maintenant, ai-je repris, je
« suis engagé par un serment inviolable ~~irrévocable~~, il n'y a pas de
« remède; par obéissance à la volonté de mon père,
« nous partirons immédiatement et, dans deux mois, je te
« ramènerai. / Il n'y a pas eu moyen, je n'ai pu la convaincre, mais je me suis résolu à partir. / Les choses étant ainsi, faites-nous, dira-t-il, la
« faveur de nous honorer de votre compagnie et de prendre
« place dans notre charette ~~fourgon~~ (42). Ensuite il persuadera mon
« mari. — Il viendra me conter l'affaire et je me
« mettrai à pleurer et lui dirai: — Eh bien! il faut en
« passer par là; puissent-ils être tous en santé! Accompagne
« les jusqu'à la troisième ou quatrième contrée; j'attendrai
« ici ton retour. — En chemin, nous trouverons bien un
« moyen de nous tirer d'affaire. » —

En effet, on tomba d'accord, le joaillier fit ses préparatifs,
le fourgon était à la porte quand le prince Lilé dit: —
« Allez, maître, j'ai changé d'idée, je ne pars pas, il
« en arrivera ce qu'il en arrivera. » — « Ah! seigneur, repartit
« le joaillier, pourquoi vous obstiner ainsi? Ma femme
« elle aussi, a bien pleuré, et je me suis porté garant que
« dans deux mois, vous serez de retour, et, s'il plaît à
« Dieu, alors nous nous verrons souvent » — Puis, levant les
yeux, il aperçut sa femme. — « Eh! par Dieu, c'est bien là
« Sabet! » — Et, sous prétexte d'avoir oublié quelque objet, il
courut jusque chez lui où il trouva sa femme qui ~~était~~

était entré par le souterrain. Tout troublé, il murmura :
— " Vraiment, cette ressemblance est bien extraordinaire ! " —

Enfin, il sortit, on monta en ~~fourgon~~ et l'on se mit en marche. Ils préférèrent le pas de façon à franchir deux étapes en une journée; le soir on dressa les tentes dont une tout exprès pour Rabèt et lorsque le dîner fut prêt, on le lui porta. — " Non, non, dit elle, je ne mangerai rien, " on m'a refusé de me laisser voir ma sœur que je n'ai pas " embrassée depuis dix-huit ~~mois~~ ans; les morceaux m'étrangleraient. " — " Et elle se prit à gémir et à verser des larmes. / Le prince feignant ~~d'être irrité~~ une grande irritation : " — Ah ! maudite ! Je ne saurais en " supporter davantage, et je vais divorcer à l'instant même ! — " Le joaillier essaya de le calmer et lui dit : — Seigneur, vous " êtes un homme, vous; un peu de patience; les femmes ont " l'esprit borné, on ne peut en venir à bout; vous ~~voyez~~ avez vu ma " Rabèt; elle aussi se confond en pleurs et en gémissements " déraisonnables. " Puis, s'adressant à sa femme : " Allons, allons, " ma chère belle-sœur, pourquoi vous comportez vous ainsi ? " voyons, un peu de raison ! : — Il essaya ainsi de la calmer mais sans grand succès.

charette.

Le lendemain, on franchit encore deux nouvelles étapes; à l'heure du repas, la scène de la veille se renouvela, et enfin, le troisième jour on avait atteint la sixième station sans que le joaillier s'en doutât, car, de sa vie, il n'avait bougé de sa ville natale. Le soir, le dîner étant servi, on entendit Rabèt qui, dans sa tente, répétait en pleurant qu'elle ne voulait rien manger. Le prince feignant une grande colère s'écria : " — Ah ! mais, la patience a ses limites, sois donc " triplement divorcée d'avec moi ! — " Ah ! mon Dieu, Seigneur, " qu'avez vous fait là ?, s'écrièrent tous les assistants, ~~est-cela~~ " est-ce là une manière d'agir convenable ? " D'autre part, ils accablaient Rabèt de reproches et affectaient une profonde désolation. Puis ils dirent au joaillier : " Maître,

1P.7

"quelle triste affaire! Que répondrons nous au père de ce
"jeune homme? Pourtant, nous savons le moyen de tout réparer;
"ce moyen, il est entre vos mains; si vous épousez ~~en vous épousant~~ cette dame,
"la loi sera ~~est~~ observée, le divorce aura son effet, (43) vous la
"répudierez à votre tour. le terme légal (44) étant expiré,
"nous la remarierons à son premier époux, de sorte que
"son père ne saura rien de ce qui s'est passé." — Ah! mais
"non, répondit le joaillier, car si ma femme vient à le savoir,
"que lui dirai-je?" — "Et d'où voulez vous qu'elle
"l'apprenne? de vous, peut être, car nul de nous, croyez le,
"n'est disposé à en parler." — "Faites venir l'Imâm," dit le
pauvre homme, poussé à bout. L'Imam et l'aumônier du
prince se présentèrent et on leur posa cette question: "Est il
"permis de célébrer un mariage avant l'expiration du délai légal?" —
"Cela est permis parceque cette femme n'est pas en état de
"mariage avec ce jeune homme." (45) Puis s'adressant au joaillier: "—
Consens tu à ~~y~~ épouser cette femme qui se tient là derrière le
rideau?" — "J'y consens" — Robét ayant de même donné son
consentement, le mariage fut conclu.

Le soir, on poussa le joaillier dans la tente de Robét et
il passa la nuit en conseils et en exhortations d'être à l'avenir
plus soumise à son mari. Le lendemain matin, il sortit et
l'Imâm et l'aumônier lui demandèrent s'il répudiait la
femme qui se tenait derrière le rideau. — "Oui, répondit le
pauvre diable, ~~j'y ce~~ je la répudie triplement" — Le divorce
ainsi prononcé tous dirent au joaillier: "Maintenant, maître,
"vous pouvez retourner chez vous." — De part et d'autre, on se fit
des adieux, et l'on se sépara; le prince et sa suite d'un côté, le joaillier de l'autre;
les premiers se dirigèrent vers Isfahân et le second vers Sebz-bevâr.

En rentrant chez lui, le joaillier s'empressa d'appeler sa
femme, et n'entendant nulle voix, nul bruit, il fut fort
étonné; après avoir fureté dans toutes les chambres de son logis,
il entra dans la cuisine, aperçut l'ouverture du souterrain: — Oh!
"oh! qu'est que cela?" — Il pénétra dans le passage et en

sortit à l'autre bout : " Oh ! Oh ! ils m'ont joué là un satané tour. " — Il comprit ~~donc~~ alors que Robêt avait usé de ruse et s'~~était~~ moquée de lui ; mais il l'avait triplement répudiée ; pas de remède, par conséquent, et, d'ailleurs, où l'aurait-il retrouvée ? Il se contenta donc de gémir et de soupirer ; sa vie ne ~~fut que~~ devait être de ~~courte~~ longue durée ~~fut~~ car il mourut peu de temps après son aventure. Le prince arriva tout heureux à Ispahan, ~~et~~ à l'expiration du délai légal (sic), il épousa Robêt et tous deux passèrent toujours dans la joie et le bonheur. /

—

p. 18 -

Notes du conte I

(1) Meddâh = littéralement celui qui chante les louanges; mais en Turquie, c'est ainsi qu'on nomme un conteur de profession dont les récits sont appelés menkabet, éloge.

(2) Lala répond à peu près à notre ancien mot menin, c'est le titre donné par les musulmans à l'individu chargé de l'éducation et du service particulier d'un jeune gentilhomme.

(3) Sebz-behâr ou Sebzévâr, ville du Khorassân

(4) Dunia'ï bakmaz qui ne regarde pas le monde.

(5) Amân — le nom qui signifie grâce, pardon, est pris comme une interjection de surprise, de joie aussi bien que de douleur ou de supplication.

(6) Effendim; terme de respect qui n'a pas exactement le même sens que Monsieur, ou seigneur. Il s'applique aussi particulièrement aux gens de plume et en général à toute personne bien élevée de l'un ou l'autre sexe.

(7) Bitmez iche olmaz; il n'est point d'œuvre qui n'arrive à sa fin, c-à-d. rien n'est impossible.

(8) Bachi, chef d'une corporation, d'une profession; dans l'armée grade: ôn bachi = caporal = yuz bachi, capitaine.

(9) Bache üzerine, formule d'adjuration, d'obéissance fréquemment usitée.

(10) Mudjdè! nouvelle heureuse; celui qui l'apporte reçoit une prime Mudjdélik.

(11) Bey, titre donné particulièrement aux gens d'épée et généralement aux personnes d'un rang digne; à ce vocable se joint ordinairement celui de Effendi.

(12) para = 40e partie de la piastre dont la valeur est de 0f,22; cette monnaie se divisait elle même en trois aspres, mais ni l'une ni l'autre n'existent plus depuis la dépréciation de la piastre qui a valu jadis 4 francs.

(13) littéralement, le marché de la toile; Bezistân se disait pour le marché en général; à Constantinople, ce mot s'applique à un lieu spécial et à part du grand bazar où se vendent les armes, les étoffes et les meubles anciens.

(14) Ces noms sont de fantaisie comique

(15) Bonjourroune, l'équivalent du Commanda ~~italien et s'emploie~~ et du favorisca italiens et s'emploie dans les mêmes circonstances.

(16) Inchâ Allah s'il a plu à Dieu ! exclamation qui équivaut à espérons le.

(17) Le sol des boutiques du bazar sont élevés de 40 ~~ou~~ à 50 centimètres au dessus du passage.

(18) Âmîn, conservé dans la liturgie catholique Amen ! qui a le même sens.

(19) Dilaverlik composé persan avec terminaison turque, l'art de s'attirer les cœurs.

(20) Arslanim, épithète adressé par les mères à leur fils.

(21) Âkhiret Validessi mère de l'autre monde mère spirituelle opposé à Âsil Validessi, mère d'origine, mère selon la nature

(22) V. la note précédente

(23) sorte de manteau en forme de dalmatique garni d'un long collet, spécial aux femmes et dont l'usage semble presque abandonné malgré les proscriptions de l'autorité.

(24) Sohbet, littéralement conversation, réunion de plaisir; mais dans la langue ottomane, ce mot est particulièrement employé pour désigner une réunion de buveurs.

(25) Tazè. signifie un jeune garçon encore imberbe, il est inutile de désigner plus clairement le sens de ce vocable.

(26) Certains derviches ou Cheikhs font profession d'interpréter les songes, de découvrir l'auteur d'un vol, de guérir les maladies, etc.

(27) Tesbih sorte de chapelet composé de trois séries de trente-trois grains, ~~[illegible]~~ sur chacun desquels le dévot doit prononcer la formule Subhân Allah ! = Dieu soit loué ! Mais l'usage de ce chapelet est général et est plutôt de maintien ou de passe temps aussi bien entre les mains des musulmans qu'en celles des personnes de toute autre croyance.

(28) Yâchmâk, voile de mousseline très fine dont les femmes turques enveloppent le sommet et le bas du visage et est dressé

(45) V. la note précédente.

d'une façon fort gracieuse.

(29) Ce songe est tout simplement un effet comique ~~de~~ de l'invention du conteur.

(30) Dellal. courtier et crieur public chargé des ventes aux enchères.

(31) Kiafirlik terme de mépris adressé par les musulmans aux chrétiens, mais qui implique une injure plus grave lorsqu'elle est adressée à un de leurs coreligionnaires

(32) Exemple de la facilité de certains musulmans à éluder un serment.

(33) espèce de vermicelle qu'on prépare avec du miel

(34) Satchma seuilémek = littéralement dire du grain de plomb, divaguer.

(35) Badjinak se dit de deux hommes qui ont épousé les deux sœurs; ~~dans tout autre cas on emploie le mot Yenichetè c. à d. gendre~~.

(36) Sélam aleïkoum! Il s'agit du salut éternel; c'est pourquoi les Turcs se refusent à saluer un non-musulman par cette formule.

(37) Sultanim, c. à. d. mon souverain, formule de politesse fréquente parmi les gens du peuple.

(38) Khoche bouldouk, ~~on répond~~ par le convive Khoche gueldiniz adressé par la personne qui reçoit.

(39) Yenichetè ici mari de la sœur de l'épouse; mais le sens propre est gendre.

(40) Nakissat ol Akl courte d'esprit; telle est l'opinion générale qu'ont des femmes les ~~hommes~~ Orientaux.

~~en Orient~~

(41) Cette formule a pour effet de rendre le divorce irrévocable, c. à-d. que la femme ainsi divorcée ne peut être reprise par le mari qu'après avoir contracté un autre mariage également rompu par un divorce.

[(43). v. la note 41.

(42) Araba, charrette traînée par une paire de bœufs, unique mode de transport à l'époque à laquelle le conte a été composé.]

(44) El Iddet, terme légal avant l'expiration duquel la femme veuve ou divorcée ne peut contracter un nouveau mariage.

Conte II

Histoire de Hassan.

Dans un village aux environs de Diarbékir, vivait un bon musulman dont la femme vint à mourir en laissant un fils nommé Hassan. Cet homme se remaria et eut un second fils qui reçut le nom de Husséin. Cinq ou six ans après, le père mourant remit à sa femme, c'est-à-dire à la belle-mère de Hassan, une somme de cent cinquante piastres pour chacun de ses deux fils.

Quelques années s'écoulèrent; un jour, la veuve dit aux deux jeunes gens: "Eh! chers enfants, que deviendrez vous
" dans ce trou perdu? Il vous faut travailler comme l'a
" fait votre père; allons! partez pour Constantinople! Je
" vous remettrai l'argent de votre héritage; arrivés là-bas,
" vous y trouverez des professeurs et des étudiants de notre village;
" avec leur appui, vous vous fourrerez dans un coin de quelque
" collège (1), vous vous appliquerez à apprendre à lire et à
" écrire, et avec le temps, vous obtiendrez une lieutenance (2)
" dans un bourg de nos environs; car, quant à moi, je ne
" crois pas demeurer encore longtemps en ce monde." — Ce disant, elle leur remit à chacun cent cinquante piastres. — "S'il
" plaît à Dieu, répondirent les deux frères, nous satisferons au
" désir de notre mère, et nous reviendrons au pays ou juges, ou
" substituts." — Et le cœur rempli d'espérance, ils se mirent en route et après un long voyage, ils arrivèrent enfin à Constantinople. En s'informant à droite et à gauche, ils finirent par découvrir quelques anciens amis de leur père qui faisaient leurs études au collège du Sultan Mohammed. Ils trouvèrent à se loger dans une cellule tout proche de leurs amis et se mirent à l'étude.

L'aîné des deux frères, Hassan, s'appliqua avec ardeur, si bien qu'au bout de quelques années, il avait acquis un bon nombre de connaissances, tandis que le cadet, Husséin,

passait le temps à jouer avec les gamins dans la cour du collège; son frère n'y prêtait pas attention et ne perdait pas ses heures de la sorte. Outre que Hassan Effendi ne dissipait pas son argent, il attrapait toujours quelque chose de ceux qui s'acquittaient de la zekat (3) et en donnant des leçons aux serviteurs des familles voisines, de façon qu'il ~~avait~~ amassa une somme assez importante. Il se lia d'amitié avec plusieurs employés du grand juge d'Anatolie (4) et par la faveur de la mère de ce personnage, il obtint enfin la lieutenance d'un bourg près de son village. Le jour où il reçut son brevet, il acheta un manteau et un turban de lettré (4) et se rendit au collège. Hussein, le voyant ainsi costumé s'écria: — Oh! seigneur frère! Es tu donc devenu cheikh! dans quelle mosquée te disposes tu à prêcher?" —
= "Brute, ignorant, répondit Hassan Effendi; est-ce là le
" costume d'un cheikh? selon l'avis de notre mère, j'ai
" recherché et obtenu la lieutenance de "Dérè-bitmez; si tu
" veux m'accompagner, j'ai en ma possession tes cent-cinquante
" piastres, nous ~~les [illegible]~~ en disposerons pour les préparatifs du
" voyage; si, au contraire, tu restes ici pour continuer tes
" études, je te les remettrai; tiens, les voici, prends les." — Non,
" seigneur, je ne les accepte pas; auprès de qui demeurerai-je ici?
" Je veux te suivre; use de cet argent; qui donc te le réclame?" —

Ils tombèrent d'accord de partir ensemble; mais ~~Hassan~~ Hussein se disait: — Je suppose que je réussirai à obtenir un emploi
" d'intendant ou tout au moins d'huissier et je gagnerai ainsi
" beaucoup d'argent" — Il bâtissait dans sa tête des châteaux en
" Espagne (5) lorsqu'un jour Hassan qui s'était procuré un domestique et deux chevaux lui dit: — Allons! passons à Scutari (6)
" là, nous prendrons encore un cheval." — Ils ~~prirent~~ louèrent une barque, laissant au domestique le soin de faire passer les chevaux et les bagages. Soudain (au moment de s'embarquer,) Hassan Effendi s'adressant à son frère: —
" — Hussein, dit il, toutes réflexions faites, il ne me convient pas
" que tu m'accompagnes; je n'ai pas touché à ton argent, le voici" —

Et il lui remit la somme dans son enveloppe. Mais Hussein: « Aman, cher frère, ce serait grand dommage pour moi, je ne veux « pas te quitter, et n'importe comment, je te suivrai. » — Hassan se mit à jurer et reprit: — « Si tu me suis, je te ferai « assassiner, prends-y garde; donc reste ici. » — Et il se mit en route.

| p. 19 -

Hussein adressa une prière à Dieu, fondit en larmes, et se dirigeant du côté de Mahmoud Pacha (7) il entra dans la cour d'une mosquée. — « Bah! arrive que plante, se disait-il, « du moins, comptons un peu cet argent. » — Pendant qu'il était ainsi occupé, passèrent deux filous qui feignant de se quereller, se donnaient des gifles tout en s'approchant de Hussein. Cet imbécile se mit à rire. — « Docteur, que fais-tu « là, dirent les deux drôles, qu'est tout cet argent? » — Hussein conta son aventure et l'un des filous s'adressant à son camarade: — « Ismaïl agha, je t'en prie, pour l'amour de « moi, va trouver ton oncle, expose lui la manière indigne « dont ce pauvre diable a été traité ~~par son frère~~, et propose lui « de lui accorder un emploi supérieur à celui qu'a obtenu son « frère; un mot de toi et l'affaire est faite. » — Puis se tournant vers Hussein: — « Vois-tu, l'intendant du grand juge « d'Anatolie est l'oncle de mon camarade; il y a six mois qu'il « lui fait dire de venir le voir; il s'y refuse; allons, Ismaïl « agha, vas-y, dis un mot et c'est une affaire arrangée. » — « Non, « reprit Ismaïl, je n'irai pas; voilà combien de temps qu'il me « fait mander; je ne m'y suis pas rendu; comment puis-je y aller « aujourd'hui; non, je ne bougerai pas. » — « Oh! cher frère de « mon cœur, ce sera une bonne action; te faut-il de l'argent? je « te le donne de ma poche, rien que pour obliger ce jeune « homme. » — Hussein prenant la parole: — « Aman, seigneur, « mon frère m'a bien maltraité, aie pitié de moi; de l'argent, en « voici, j'en ai encore un peu. » — « Eh! bien! c'est fait, reprit Ismaïl, dis moi, mon fils, si tu n'as pas de logis, viens ce soir « à notre auberge (8), nous y passerons la nuit et, demain matin, « nous nous occuperons de notre affaire. Mais tu ne connais pas cette

" auberge, nous avons une montre à prendre chez un horloger de
" Galata (9); nous allons la chercher, viens avec nous, et de
" là, nous irons ~~à l'auberge~~ "chez nous."–

Ils s'en allèrent tous trois à Galata et entrèrent dans un
cabaret. – "Le Docteur, dirent les deux compagnons, est encore
" triste, allons, un tout petit verre!" – Et peu à peu, ils firent
boire le pauvre Husséin qui ne tarda pas à se griser. –
" Oh! Oh! s'écria-t-il, (voilà ce qui s'appelle s'amuser! à vos
" santés!" – La journée se passa ainsi; Husséin se confondit
en remerciements et, le soir, ils allèrent tous trois à l'auberge
où ils passèrent la nuit. Le lendemain matin, en
s'éveillant, Husséin dit à Ismaïl: "– Maître, ne va pas
" encore aujourd'hui chez ton oncle, retournons plutôt à l'endroit
" où nous nous sommes si bien amusés hier." Et il insista.
" Au fait, répondirent les deux filous, on peut à n'importe
" quelle heure, entrer dans le palais du grand juge; allons
" donc nous divertir." – Et prenant Husséin par la main, ils
l'entraînèrent en ajoutant: "– Vous avez, ma foi, raison, seigneur,
" rien ne nous presse; nous nous rendrons là-bas un jour ou
" l'autre." – Bref, ils continuèrent de la sorte jusqu'à
l'épuisement des cent cinquante piastres, et quand ils virent
qu'ils n'en restait plus un para (10), ils plantèrent là Husséin
dans un cabaret et avertirent l'aubergiste qui lorsque leur
compagnon ~~reparaîtrait-il~~ reparut lui fit aigre mine et lui dit:
–" Eh! vaurien, pendard, débarrasse moi le plancher, va-t'en,
" car, un jour ou l'autre, tu voleras quelque chose ici et tu nous
" causeras de l'embarras." – "Amane, ~~reprit Hu~~ repartit Husséin,
" l'intendant du grand juge est oncle de Maître Ismaïl
" qui est allé le trouver pour s'intéresser à moi." – "Eh! va
" donc à l'audience du grand juge et laisse moi la paix;
" d'ailleurs, je mettrai aussi ces gens là à la porte." Ce
disant, il poussa Husséin dans la rue.

On fit comprendre au pauvre diable qu'il avait été

(par Dieu!) –

dupe et il se trouve sans le sol. Furieux, il se dit : " Je
[en marge : veux en finir, je] vais passer à Scutari et partir aussitôt pour mon pays " —
Il traversa le Bosphore et, en débarquant, passant devant un
café, il y aperçut un personnage vêtu du costume de
secrétaire et accompagné de quatre valets, et qui, à sa vue,
s'écria : " Eh ! Hussein, viens, mon fils, où étais tu donc allé ?
" que signifie ce costume ? qu'as tu fait de tes beaux habits ?
" Il y a bien des jours que ta mère ne cesse de pleurer ton
" absence ; boudes tu encore ? — Hussein se dit : " Évidemment,
" cet homme me prend pour son fils ; si je nie, je ferai une
" ânerie ; si je feins d'être son fils, je crains que dans la
" suite, celui-ci ne reparaisse et j'en serai pour la honte ; mais
" après tout, en quelques jours, j'attrapperai toujours quelque
" chose puis je ~~me~~ décamperai. " — Pendant qu'il se tranquillisait
ainsi, le personnage de son côté ne cessait de lui répéter : " —
" À la maison, tu faisais ceci et cela, te le rappelles-tu ? —
À chacune de ces interpellations, Hussein se disait : " Faisons
" signe d'acquiescement, car sans doute, son fils agissait ainsi,
" faisons donc de même. " — Alors le personnage : " — Oh !
" cher fils, pourquoi t'es tu enfui ? " — Hussein se dit : " Que
" répondre ? Par hasard, n'y aurait il pas quelques servantes
" chez ce particulier ? Il doit y en avoir. " Puis tout haut : " —
" Je me suis enfui, parceque, en présence des servantes, ma
" mère m'a traité de gamin ; telle est la raison de mon
" escapade. " — " Eh ! cher fils, ne répète pas cela, elle est ta
" mère après tout. " — Et le personnage ajouta quelques bons
avis et appelant un de ses valets : — " Va, lui dit-il, porter
" la bonne nouvelle à ta maîtresse, dis lui que son fils est de
" retour " — Le valet partit et revint bientôt suivi d'un
portefaix chargé d'un plateau.(10) — " Monseigneur, dit-il,
" j'ai porté la bonne nouvelle à la dame qui était en
" train de déjeuner ; la joie lui a coupé l'appétit et elle
" envoie son repas à son fils : voilà ! " — Après s'être lavé

/p. 20

les mains, le personnage s'adressant à ~~Hassan~~ Hussein :– "Le
" contentement de te revoir m'empêche de manger; mais
" commence toujours." – Hussein se mit à manger avidement (12)
des olives, du miel, enfin de tout ce qui se trouvait sur le
plateau. – " Vois-tu, mon fils, dit le personnage, tu as toujours
" été amateur de ces friandises, c'est pourquoi ta mère te les
" a envoyées" – "Ah ! se dit Hussein, il aimait tout cela,
" eh bien ! je fais comme lui" – Et il continua à manger. –
Le repas terminé, il se lava les mains, prit du café et
le valet enleva le plateau. = Tiens, tiens, se dit Hussein,
" il paraît que dès son enfance, il était accoutumé à tout cela" –
Le valet apporta un flacon d'eau de roses (13), en aspergea
le visage et les mains de Hussein; puis, le personnage, le
prenant par la main, lui dit :– Lève-toi, mon fils, ta
" mère t'attend, allons la trouver." – Ils sortirent et
entrèrent dans une maison de belle apparence; et, pénétrant
dans le haremlik, (14) ils se trouvèrent en présence d'une
dame de haute mine –: "Sois le bienvenu, mon fils, dit-
elle, et de même que le personnage; mon fils, comme ci,
" mon fils comme ça, elle se mit à bavarder. – " Grand
" Dieu, pensa Hussein, je dois furieusement ressembler à
" leur fils pour qu'eux mêmes ainsi que leurs serviteurs s'y
" méprennent à ce point ! Plût à Dieu que j'aie la
" chance d'attraper quelque chose et de pouvoir ensuite
" m'échapper." – Le soir venu, on servit le dîner auquel
les deux époux ne prirent aucune part et que Hussein
mangea tout seul.

À l'heure de se retirer, le personnage lui dit : "Mon
" cher fils, faut-il faire préparer un lit dans ta chambre ? ()"
– sans doute, telle est mon habitude." – "Eh bien ! encore,
" selon ta coutume, demain matin, trois heures avant le
" lever du soleil, prendras tu le café avec ton père ?" –

— " C'est évident, répondit Kesseïn qui fut se mettre au lit.
En effet, le lendemain à l'heure dite, en se levant, il
trouva le café préparé et le pacha qui l'invitait à le
prendre. A peine eut-il vidé sa tasse qu'il fut
saisi d'une envie de dormir à ne pouvoir garder les yeux
ouverts; il se laissa gagner par le sommeil et après un
certain temps, il entendit du tapage autour de lui; il
ouvrit les yeux, ~~xx~~ remarqua qu'il était couché au beau
milieu d'une rue et vit un bourrelier qui tenant un
fer aigu lui en carressait le postérieur en criant: — " Ce
" garçon ne peut être qu'un voleur." — ~~Kess~~ Se levant
d'un bond, Kesseïn s'écria: " Grâce, ne me tue pas, je
" ne suis pas un voleur, mais bien un pauvre diable
" étranger!" — Et il se confondait en supplications et adjurait
les boutiquiers voisins d'intervenir. Ceux-ci se bornèrent à
répondre: — " Mais que vient faire ici et à pareille heure
" cet individu? Ce n'est pas plaisanter! Passe pour cette
" fois, va et que nous ne te revoyions plus, sinon, nous te
" ferons ton affaire; allons, file, déménage!" — " Par grâce,
" laissez-moi, du moins, attendre le jour." — Ainsi fut fait
et à l'aube, Kesseïn partit sans savoir où aller; il ne
savait où se trouvait la maison où il avait été si bien
traité, et songeait à la manière dont il était venu en ce
lieu. " Je ne retrouverai pas cette maison, se disait-il,
" je vais aller au café, peut-être que le pacha s'y rendra
" aussi." — Dès que le soleil fut levé, il se dirigea vers
le café et y trouva le vieillard qui l'accueillit par ces
paroles: " Eh bien, cher fils, tu as donc encore pris de la
" poudre d'escampette?" — " Peut-être suis-je parti encore
" tout engourdi de sommeil," reprit Kesseïn. — Tous deux
retournèrent à la maison, la journée se passa de la même

/ p. 21

façon que la précédente; le lendemain, il se retrouva encore au marché des bourreliers. Bref, il en fut ainsi pendant trois jours consécutifs, et chaque matin, il se trouva au café, à la belle maison située dans le quartier des fauconniers / ainsi qu'au marché aux chevaux devant la boutique du bourrelier, et il pensait que tout cela était un étrange mystère.

~~La troisième~~ La troisième nuit, trois heures avant le jour, le pacha prenait le café avec Husseïn, il lui dit: —
« Écoute un peu, mon garçon, tu me crois ton père et tu
« penses que ma femme est ta mère? Eh bien! il n'en est
« rien! Je suis le trésorier du roi des génies; aucun de
« mes enfants nouveaux-nés ne survivait; j'ai consulté bien
« des savants; ils m'ont dit: — au moment même où il
« te naîtra un enfant, cherche un fils de la race d'Adam
« né en même temps, ta femme l'allaitera et, réciproquement,
« ton enfant sucera le lait de l'autre mère; il est probable
« qu'en ce cas, il vivra — » En effet, un beau jour, ma
« femme est accouchée et tu es né au même moment;
« quelques jours après, j'ai ordonné aux génies de te
« placer dans le berceau de mon fils et toi-même dans le
« sien et les génies te berçaient; ta mère s'est effrayée et
« s'est enfuie ainsi ~~que plus tard, elle~~ qu'elle le racontait. Plus
« tard, j'ai remis chacun de vous à sa place et voici
« comment ma femme et moi, nous sommes ton père et
« ta mère de lait. (15).

Husseïn comprit toute l'affaire et dit au vieillard: —
« Seigneur, on va encore me déposer cette nuit devant la
« boutique du bourrelier; je vous prie, qu'on me mette
« partout ailleurs. — Non, répondit le vieillard, cela ne
« se peut; on te transportera au même endroit; mais ne

« crains rien ; il ne t'arrivera aucun mal ; si l'on te
« donne quelques tapes, ce sera tout le bout du monde.
« Demain matin, dès que le jour aura paru, viens de la
« boutique du bourrelier dans ce quartier, ~~ici n'est pas~~
« tu ne trouveras pas un palais, mais bien une maison
« en ruines. tu y verras la charogne d'un chien noir, tu
« lui ouvriras le ventre et tu y trouveras un paquet
« contenant mille ~~pièces d'or~~, tu les prendras et viens me voir. » —

sequins,

Là dessus, Hussein s'assoupit et quoiqu'il fît pour
résister au sommeil, il ne put en venir à bout.

Le matin, le bourrelier apercevant Hussein étendu
devant sa boutique se mit à dire : « Allons, bon, ce
« garçon est décidément un voleur, vous n'avez pas voulu
« me laisser agir à ma guise et le voici revenu ; » et
il se mit à lui labourer les reins avec son poinçon.

je sais m'en débarrasser ! —

épaules et les

Hussein bondissant de douleur s'écria : « Grâce, seigneur, au
« nom de Dieu, je ne fais aucun mal ; je ne suis pas ici de
« mon plein gré ; je suis comme pris d'étourdissement ; de
« quelle manière suis-je ici ? je n'en sais rien. » — Et il
se confondit en supplications. Les voisins s'interposèrent
et dirent au bourrelier : « Passe-nous pour cette fois ;
« laisse-le aller, mais s'il revient, nous lui ôterons
« l'envie de reparaître » — Et l'accablant de bourrades, ils
le chassèrent. —

Hussein vit que de là, il ne retrouverait pas le
chemin du palais, et pensa que peut être du café
où il avait fait la rencontre du vieillard, il pourrait
se reconnaître ; il se dirigea donc de ce côté, arriva au
café et chercha à y voir le vieillard, mais en vain, il ne ~~n'y était~~
~~n'y était~~ pas. Les gens qui étaient à l'intérieur, se

l'y trouva

dirent : « Tiens, le voilà revenu, appelons-le et interrogeons-le. »
«

p. 22

"Holà! Eh! comment te portes-tu? On te disait toqué;
"tu parais triste. Allons! ne te fâche pas, il n'y a pas lieu,
"c'est une simple question que nous t'adressons; entre donc,
"cher docteur, cher fils." — Hussein s'approcha. — "Eh! cher
"docteur! depuis deux ou trois jours, tu es là à gesticuler; tu
"portes ta main à ta bouche comme si tu mangeais; tu
"la poses sur ton cœur comme si tu ~~[illegible]~~ remerciais; tu la
"passes sur ton visage comme si tu t'oignais d'eau de rose;
"et parfois, comme si tu étais en présence d'un grand
"personnage, tu te confonds en saluts à n'en plus finir; que
"signifie tout cela?" — Le pauvre diable n'avait rien en
réalité et il comprit qu'il avait été le jouet de son
imagination. — "Effendiler (16), dit-il, j'ai été la
" victime de quelque accident; étant allé à Baghtché-
"déréssi (17), j'ai uriné au pied d'un figuier; depuis lors, je
"me suis senti tout chose, toutes sortes de fantômes ont
"passé devant mes yeux; mais hier un individu m'a donné
"un écrit (18) et, grâces à Dieu, aujourd'hui, je ne vois
"plus rien de tout cela." — "S'il plaît à Dieu! tout cela
"est passé, répondirent les gens du café." — Et tout en
plaignant le pauvre garçon, ils étaient fort étonnés de son
langage.

Tout en se disant: "Nous avons passé par ici; nous avons
"passé par là;" Hussein finit par retrouver la situation du
palais, mais il n'y vit qu'une ruine et un monceau
d'ordures; il y pénétra, vit la charogne d'un chien noir,
l'ouvrit et y trouva bien un paquet contenant mille
sequins dont il s'empara. Tout joyeux, il revint en ville
prit une chambre dans une auberge et se dit: "Maintenant
"que je possède mille sequins, je me rendrai à Damas, j'y

" achèterai des étoffes que, comme marchand, je transporterai
" à Diarbékir, où j'informerai mon frère par ma
" magnificence." — Et il fit comme il se l'était dit. —

Arrivé à Damas, Hussein demanda une chambre
dans une auberge;(19) le maître lui répondit : — "Par
" Dieu, je n'ai pas un seul logis vacant en ce
" moment, mais il est une chambre fermée à clé
" qu'occupait un marchand et qui est toujours à sa
" disposition, car, lors de son départ, il en a payé
" d'avance le loyer disant qu'il devait revenir, et
" pourtant, depuis cinq ans, il n'a pas encore reparu ; il
" n'est peut-être plus de ce monde, mais il peut aussi
" revenir bien portant : après tout, qui nous empêche ?
" Ouvrons la chambre, enlevons les effets qui s'y trouvent,
" faisons en l'inventaire, déposons les quelque part et nous
" te donnerons la chambre." — Ce disant, on ouvrit la
porte, on dressa l'inventaire des effets, on en fit un dépôt
et on donna la chambre à Hussein qui la garnit de
nattes, le mieux qu'il put et s'y installa.

Un jour Hussein se dit : — " Si je nettoyais le dessous des
" armoires ~~...~~ pour me débarrasser des balayures !" — Et il se
mit à l'œuvre. En balayant dessous une armoire dans
le coin le plus reculé, il aperçut une bourse;( ) l'ayant
tirée à lui, il l'ouvrit et y trouva mille sequins. — Il est
probable que le propriétaire étant fort riche, cette somme
représentait la cote du zékât (20) et qu'elle avait été
mise en réserve. Bref, Hussein, enchanté de sa
trouvaille se mit à réfléchir et finit par se dire : —
" Maintenant, je vais acheter quelques pièces d'étoffe ; l'époque
" du pèlerinage est proche, j'irai à la Ka'bet, (21) avec les
" pèlerins, de sorte qu'en même temps, j'accomplirai un

" pièces devoir et surtout de mes étoffes, j'en rapporterai
" d'autres du pays." — (22).

En effet, il fit ses emplettes et ses préparatifs et s'étant procuré un mulet, il se mit en route pour la <u>Ka'bet</u>, avec la caravane des pèlerins. Un jour, son mulet s'effraya, le jeta par terre et prit sa course à travers le désert. — "Ô !
" par grâce, s'écria Hessein, je suis à bout, tout ce que je
" possède est dans ma besace, tout mon bien est sur le dos de
" ce damné animal !" — Et il criait à en perdre la tête.
Quelques uns des cavaliers et des dresseurs de tentes, émus de compassion, se mirent à la poursuite du mulet et parvinrent à le rattraper, mais la besace était tombée. / Hessein se mit à pousser des cris : — "Que vais-je devenir ? gémissait-il
" tout en se frappant la poitrine, pas de remède ! dans le
" désert impossible de savoir où la besace était tombée ! Les pèlerins poursuivaient leur chemin. Pas moyen ! — Enfin, du mieux qu'il put, il rejoignit le campement, mais sans un sol ; rien à manger ! rien à boire ! Il en fut réduit à vivoter des restes qu'il ramassait autour des tentes.

1p. 23.

Un jour, Hessein était couché auprès d'une tente où gisait un pèlerin malade et absolument seul, qui soudainement se leva, défit sa ceinture et en tira un grand nombre de sequins ; puis regardant à droite et à gauche pour s'assurer de n'être pas vu, il les mit dans sa bouche un à un, deux à deux, trois à trois et finit par les avaler tous jusqu'au dernier. — "Miracle ! se dit Hessein qui, de l'endroit où il était couché avait vu toute la scène. La même nuit, le malade mourut ; les pèlerins l'ensevelirent, l'enterrèrent sur le lieu même et continuèrent leur voyage. Hessein demeura en arrière et lorsque ses compagnons eurent disparu il se dit : " Je vais ouvrir la

" fosse, j'ouvrirai le cadavre et je m'emporterai des sequins." — Il se mit à l'œuvre; mais lorsqu'il eut déblayé la tombe, il aperçut le corps d'une jeune fille ~~noble~~ dont le cou ~~était~~ orné d'un collier de pierreries et de plusieurs chapelets | ~~d'or~~, ~~les vêtements étaient magnifiques avec~~ une

| de sequins; elle était vêtue magnifiquement et avait

ceinture garnie de joyaux; le tout pouvait bien valoir de vingt à trente bourses. [23] "Bon! se dit Hossein, cela
" vaut encore mieux." — Il s'empara du tout, recouvrit la fosse, et, hâtant sa marche, il rejoignit les pèlerins; il employa les sequins à ses dépenses journalières et se trouva ainsi délivré de la misère. Un soir, étant sur son mulet, il fut pris ~~par~~ d'un profond sommeil; quand il ouvrit les yeux, il s'aperçut que l'animal s'était égaré de la caravane et avait dévié en plein désert. Le soleil se leva et Hossein ne vit aucun de ses compagnons. — "Ah!
" mon Dieu! pensa-t-il, il me faut rejoindre la
" caravane", et il talonnait sa monture. Chemin faisant, il vit quelque objet à terre; en s'approchant, il reconnut la bourse qui était tombée quelques jours auparavant, et qu'il retrouva intacte. Transporté de joie, il mit pied à terre, chargea sa bourse sur son mulet et ayant rattrapé ses compagnons, il arriva enfin à la Mecque où il s'acquitta du pèlerinage et revint avec eux sain et sauf à Damas la sainte.

Hossein descendit dans la même auberge et occupa le même logement qu'il avait ~~visité~~ occupé avant son voyage. Là, il pensa qu'étant devenu riche, il ~~ne~~ renoncerait à vendre des étoffes et se livrerait au négoce; ayant pris cette décision, il ~~demeura sans regret~~ eut l'esprit tranquille. Un jour, il se dit:
"— Si je mettais aux enchères le collier, les bracelets et la

" ceinture que j'ai trouvés sur le cadavre de cette jeune fille ?"
— Il fit appeler le crieur public qui se mit à offrir ces bijoux sur le marché ; il les présenta à un Juif, l'un des plus riches négociants de la ville ; celui-ci se prit à s'arracher la barbe et les cheveux et dit au crieur : — " Où " est celui qui t'a confié ces joyaux ?" — Le crieur désigna Husein que le Juif fit aussitôt arrêter.

Il paraît que les Juifs riches avaient en ce temps là coutume d'enterrer leurs femmes ou leurs filles avec leurs bijoux et leurs vêtements précieux ; or, celui-ci avait perdu sa fille quelque temps auparavant et avait suivi cette coutume. Il adressa donc une requête au Pacha qui fit comparaître Husein et l'interrogea sur la provenance des bijoux. — " Seigneur, répondit Husein, depuis mon retour " du pèlerinage, c'est à dire, depuis cinq ou dix jours, je n'ai " pas quitté l'auberge où je suis descendu ; où donc ai-je " trouvé le tombeau de la fille de ce Juif, je jure que " je l'ignore" — Et il appuya son dire du serment. — Alors le Pacha — : " Nous le savons, tu dis vrai ; mais où as-tu " trouvé ces joyaux ? parle." — Husein raconta tout ce qui lui était tombé sur la tête, l'aventure du pèlerin avalant ses sequins ; comment, après la mort de ce dernier, dans l'espérance d'extraire de son estomac lesdits sequins, il avait ouvert la fosse et y avait trouvé le cadavre d'une jeune fille, et enfin, comment il s'était emparé des joyaux. — Quand il eut achevé, le Pacha lui demanda : — " À quelle station, cela s'est-il passé ?" — À telle " étape, répondit Husein, le vingt cinquième jour du mois " de Zil-Hidjet." — À quelle époque est morte la fille " du Juif ?" — Seigneur, elle est morte précisément ce jour là." —

Le juge et toutes les personnes présentes affirmèrent qu'il peut arriver que le cadavre d'un musulman se transporte de sa tombe à celle d'un infidèle et réciproquement le cadavre de l'infidèle dans celle du musulman. Pour ~~constater~~ s'assurer du fait, on décida de se rendre au tombeau de la juive et d'en constater l'état. En effet, on ouvrit la fosse et l'on y découvrit les restes du pèlerin qui, selon la déclaration de Hussein, ~~étaient~~ parsemés de pièces d'or. Les assistants furent saisis d'étonnement, le juif embrassa l'Islamisme et fit don à Hussein de tous les bijoux.

Mais les gens du juge ainsi que ceux du Sadra à la vue de la quantité de pièces d'or répandues dans la tombe du pèlerin se dirent : — Allons, prenons ! — L'un d'eux porta la main sur les sequins et se brûla les doigts ; il se mit à pousser des cris de paon et quelques uns de ses compagnons ayant voulu l'imiter, se brûlèrent les mains comme lui. Alors, ~~ils comprirent~~ tout en gémissant, ils comprirent qu'il n'était pas permis de toucher à cet or et se retirèrent ; de son côté, Hussein fut mis en possession des bijoux ; ainsi finit l'affaire.

Hussein rentra chez lui et quelques jours après, il fit vendre tous les bijoux aux enchères dont il retira de vingt à trente bourses.

Un jour qu'il ~~préparait à~~ faisait ses préparatifs pour se rendre à Diarbékir, il entendit un grand vacarme à la porte : — Pourquoi avez vous ~~donné~~ disposé de ma chambre ~~à un autre~~ ? disait une voix. — C'était le premier locataire qui bientôt parut. Hussein l'ayant reconnu lui dit : — Entrez, seigneur, personne ne s'y oppose, vous voulez votre chambre, ~~prenez la~~, la voici, prenez là, je vais en sortir —

Ce disant, il faisait force politesses. — ~~Non, dit l'autre,~~
Cela plut au négociant qui répondit : " Non, ne t'en va pas,
" ses paroles me plaisent ; demeure ici avec moi, nous prendrons
" une autre chambre pour mes gens." — Ainsi fut fait. —
Un jour, le négociant dit à un de ses domestiques : " Mon
" garçon, nous avions mis sous cette armoire une bourse
" contenant trois mille sequins, montant de [illegible] ma cote de la
zékiat ; nous l'avons oubliée, tire-la donc un peu ! " —
" Seigneur, s'écria Hussein, cette bourse, je l'ai trouvée." — Et il
lui conta ce qui lui était advenu, et ajouta : " C'était là
" un bien légitime, ~~que j'ai trouvé~~, mais votre propriété n'a
" pas souffert, car je n'ai pas eu l'occasion d'en dépenser une para. —
" ~~continue~~." — Le ~~marchand~~ négociant félicita Hussein de sa probité et
reprit : " Non, j'avais réservé cette somme pour la distribuer
" en aumônes privées ; grâce à ta probité, pas un sol n'y
" manque ; nous sommes dans la voie du salut ; tout cet or
" est à toi." — C'est ainsi que Hussein devint ~~prop~~ propriétaire
légitime de cette grosse somme, ce dont il fut enchanté.
Bientôt il eut terminé ses préparatifs pour le voyage de
Diarbékir, il prit congé du négociant et sortit de Damas.

Il avait dépassé la seconde ou la troisième étape, ~~et il~~ lorsqu'il
entendit derrière lui une voix qui criait : " Holà, où vas-tu ? —

1 p. 25.

Il se retourna et vit un jeune homme portant le costume de
Lévend[24] un javelot à la main et, qui monté sur un superbe
cheval s'avançait vers lui comme ~~un~~ un ennemi. A la vue de
ce cavalier, Hussein se dit : "— Allons ! Bon ! nous voilà
" presque arrivés chez nous ; nous allions informer notre frère
" par notre magnificence, nous allions faire ceci, nous allions
" faire cela et voilà que l'apparition de cet animal va nous
" causer quelque malheur ; notre fortune s'en ira au diable et
" peut-être la vie avec elle." —

Husseïn montait un bon cheval ; saisi de frayeur, il piqua des deux et se mit à fuir. Le jeune homme le poursuivait en criant : — " Arrête, ne te sauves pas ! je te rattrapperai " toujours ; voyons, tu n'es sans doute pas venu au monde " pour que je te fasse rentrer dans le néant ! " — Mais plus il criait, plus croissait la frayeur de Husseïn qui galopait toujours. — Et dans la campagne, pas une lumière. — Pourtant il y connaissait une auberge en ruines. — " Que seulement je puisse gagner cette auberge, se disait " Husseïn, une fois dedans, j'en fermerai la porte ! En effet, il se précipite dans la cour, mais avant qu'il eût eu le temps de s'enfermer, le poursuivant y entrait tout monté. Husseïn vit un jeune homme d'une beauté telle qu'on ne pouvait le regarder sans en être ébloui, mais qui sait ? se disait il, quelle espèce de fils de sorcier il peut être ? — Et il tremblait à en perdre l'esprit. Le jeune cavalier considéra Husseïn quelques instants puis il lui dit : " — " Pourquoi fuyais tu ? " puis après quelques reproches ; " Allons, " viens, promène mon cheval, ensuite tu l'attacheras ; là bas, " j'aperçois de la paille, donne lui en ainsi qu'au tien. " — Husseïn ayant obéi, revint, son compagnon lui dit : " — Ferme " bien la porte. " — Husseïn la ferma de son mieux.

Peu de temps après, les deux jeunes gens entendirent le pas d'un cheval et puis toc ! toc ! quelqu'un heurtant la porte de derrière et une voix s'écriait : " — " Encore donc ! ta vie est entre mes mains ; comment " pourrais-tu m'échapper ? " — Le jeune homme se levant d'un bond dit à Husseïn ! — " Par grâce, seigneur " voyageur, sauve moi ! mon persécuteur m'a rejoint ; " seul, tu peux m'en délivrer. " — Et il se confondit en supplications. — " A quoi puis-je te servir ? reprit Husseïn,

" en quoi puis-je t'être utile?" — "Écoute, frère, repartit l'autre,
" une idée me vient à l'esprit: je dégainerai mon sabre, et
" je me tiendrai derrière celui des battants de la porte qui ne
" s'ouvre pas; tu ouvriras l'autre de sorte qu'il ne te verra pas,
" et dès qu'il entrera, je le frapperai à l'improviste et, s'il plaît à
" Dieu, je le tuerai." — Ils se disposaient à agir quand le
gardien s'écria de dehors: "— Eh! poltron, hein! tu te
" caches derrière la porte et comme j'entrerai, tu me frapperas
" de ton sabre; mais non, je n'entrerai pas comme tu te
" l'imagines!" — Et piquant ~~son~~ de l'étrier son cheval, il
l'enleva par dessus le mur et vint tomber au milieu de la
cour sans aucun mot.

Hassein regarda l'intrus et vit un individu au visage
féroce, à la moustache noire, en un mot, un vrai chien,
fils de chien; (25) et, saisi de frayeur, il s'étendit tout de
son long sur un tas de fumier sans bouger. Le nouveau
venu accabla de reproches et d'injures le jeune voyageur
et brandit sa masse d'armes de telle façon qu'elle effleura
les épaules de ce dernier qui laissa tomber son sabre et
se crut déjà mort; puis, il lui lia les mains derrière le dos
et le jeta à terre comme un paquet. il monta ensuite
[sur le sofa (23) et s'y étendit: — Écoute, dit-il, c'est la
" troisième fois que tu t'enfuis; tu ne peux m'échapper;
" si cette nuit, tu ne te soumets pas!.... Je suis fatigué,
" je vais me reposer un peu et puis je te ferai ton affaire,
" à moins que tu ne te soumettes et que tu ne promettes
" de ne plus te sauver: à cette condition, ~~tu auras la~~
" je t'épargnerai; sinon, aurais-tu mille vies que, cette
" nuit même, tu ne saurais m'échapper." — Il parla
quelque temps sur ce ton. — "Par grâce, repartit le jeune
"cavalier, ne me tue pas; ne me déshonore pas; je ne
" m'enfuirai plus." —

[p. 26

L'homme ne s'était pas aperçu de la présence de Hussein parcequ'il avait le visage tourné du côté opposé, ce que celui-ci ignorant se disait : — "Ah ! Dieu fasse " qu'il soit tourné de l'autre côté et qu'il ne m'ait pas vu !" — Puis, rampant à quatre pattes, la face contre terre, il saisit le sabre qui était tombé, se glissa auprès de son compagnon, coupa la corde dont ses mains étaient liées, lui remit le sabre en lui disant tout bas : — "Lève-toi sans " bruit et fais lui son affaire." — L'autre prit l'arme s'avança à pas de loup auprès de l'homme qui, assoupi, murmurait encore des menaces et, d'un seul coup bien appliqué, il lui fendit la tête jusqu'à la gorge. Puis, embrassant les pieds de Hussein, il lui dit : — "sois mon frère réel aussi bien qu'adoptif (26) ; tu " as été l'instrument de ma délivrance des mains de ce " barbare ! de cet infidèle ; ferme cette porte, viens et " reposons nous." — Hussein ferma la porte et vint s'asseoir auprès de son compagnon qui, le fixant, lui dit : "— Frère, sais tu qui je suis ?" — "Ma foi, non, je " n'en sais rien !" — "Eh bien ! Je suis Mohammed bey fils " de Moustapha Pacha gouverneur de Diarbékir ; cet " infidèle était le chef des valets de mon père. Je suis " grand amateur de chevaux et ce chien me dit un " jour : — Monseigneur, j'ai un bon cheval, faisons le " courir avec le vôtre." — Il cherchait ainsi à m'éviter ; " ~~mais~~, au fond, il avait de mauvaises intentions, mais " qui aurait pu s'en douter ? Bref nous montons à cheval, " nous entrons dans une plaine que nous parcourons pendant " quatre, cinq heures ; nous éreintons nos chevaux et parlant " de ceci, parlant de cela, l'infidèle m'entraîne dans la " montagne à une distance de je ne sais combien d'heures.

"ba; il me pressa, j'ai refusé de me plier à ses désirs; il m'a
"retenu; trois fois j'ai pris la fuite et trois fois il m'a
"rejoint. Je sais que mon père a envoyé tant de soldats,
"tant de chefs de compagnie à sa poursuite; ils ont en vain
"parcouru le pays, ils n'ont pu le saisir; encore à présent,
"on est à sa recherche. Grâces à Dieu, ~~nous voici délivrés~~,
"nous en sommes délivrés. Je resterai ici, toi, va à
"Diarbékir, ne dis mot à personne de notre affaire, dès que
"tu portes une réponse au pacha, tu lui diras tout, il te
"comblera de présents pour la bonne nouvelle et il enverra des
"gens pour me ramener."

Hussein monta à cheval, se rendit en toute hâte à
Diarbékir, et comme il entrait dans la ville, les gens
lui criaient: "Holà! viens-tu par la route de
"Constantinople? – As-tu rencontré des cavaliers? – Et de
tous côtés, on le questionnait. "Non, non, je ne les ai point
"vus, répondait-il, je me rends chez le pacha" – Il arrive
à l'hôtel du gouvernement, il demande à être introduit; les
gens de service préviennent leur maître – "Un voyageur
"vient d'arriver; il ne les a pas vus, mais il insiste pour vous
"parler" – Tchabouk [27], le pacha saute à bas du sofa: –
"Eh! voyageur, quelles nouvelles? – Bonne nouvelle,
"Monseigneur!" – Et Hussein conta toute l'aventure.

p. 27

Transporté de joie, le pacha se dépouilla de sa pelisse
et de sa robe et en revêtit Hussein. Puis des gens furent
députés vers le jeune bey qui fut ramené en triomphe et
s'installa avec son sauveur dans un superbe appartement. –
Un jour celui-ci dit à Hussein: – Frère, afin de resserrer les
"liens qui nous unissent, je te donne ma sœur en mariage,
"~~alors~~ nous deviendrons ainsi parents." – À ces paroles, Hussein se
"souvenant des conseils de sa mère se dit: – "Hélas! mon
"frère a fait ses preuves, il a étudié, est devenu savant et
"a obtenu une lieutenance dans notre pays; j'ai de la

" fortune, il est vrai, mais je suis resté aussi ignorant qu'un âne;
" mon frère l'emportera toujours sur moi; maintenant que je
" possède le pouvoir de la richesse, j'irai à Constantinople; j'y
" étudierai les sciences majeures et mineures; et, à force d'argent,
" j'attraperai une lieutenance ou quelque autre fonction dans
" la magistrature; je reviendrai ici et il ne restera pas place
" pour aucune excuse." — Mehemmed bey répéta: "Je te
" donnerai ma sœur, te dis-je!" — "S'il plaît à Dieu, reprit
" Husein, j'irai tout d'abord à Constantinople, je m'y adonnerai
" à l'étude; si j'atteins le but de mes désirs, je reviendrai
" prendre votre sœur; alors tous mes vœux seront accomplis:
" permettez-moi de partir." — "Eh bien, répliqua Mehemmed bey,
" que Dieu t'ait en sa garde! mais fais tout le possible
" pour revenir un moment plus tôt." — Il obtint la
permission du Pacha qui combla Husein de présents.

Voilà donc Husein de nouveau à Constantinople; il
y prit une chambre, se mit sous la direction de bons
professeurs et fit, en trois ans, des progrès remarquables. Il
avait lié connaissance avec les gens du grand Juge d'Anatolie et,
par leur entremise, il obtint la lieutenance d'une localité près
de son pays. Il se préparait à partir, lorsqu'il apprit que le
Pacha de Diarbékir était mort depuis une année et que
ses dignités et son gouvernement devaient être donnés à
quelque personnage. Cette nouvelle le contrista fort; mais la
population de Diarbékir venait d'adresser au Grand Vézir une
supplique en ces termes: "Nous étions tous heureux sous le
" gouvernement de feu Moustapha Pacha; il a laissé un fils,
" Mehemmed bey, jeune homme distingué et accompli; nous
" prions donc Votre Seigneurie de vouloir bien lui conférer
" les dignités de son père ainsi que l'administration de notre
" province." — Le grand Vézir présenta à Sa Majesté Sultan

Mourad Khân ne répondit à l'appui de la supplique. —
"Comment! s'écria le Sultan, mon ancien serviteur,
"Moustapha Pacha a laissé un fils digne de lui succéder!
"Pourquoi ne m'en a-t-on rien dit? — Allons, je lui
"accorde toutes les dignités de feu son père!" — Et il
délivra ce décret Impérial: "Invite Mehmmed bey à venir
"à ma cour; je veux le voir en personne." — Le grand
Chambellan partit en toute hâte et dans un délai
relativement court, il ramena Mehmmed bey; on alla à
sa rencontre et il ~~arriva~~ entra en ville précédé d'une troupe de
Levends ( ) et de musiciens; ils étaient bien une centaine.
A la nouvelle de son arrivée, Sultan Mourad s'écria:
"Bravo! le fils d'un lion ne peut être qu'un lion!" — Il
fit revêtir le jeune bey d'une pelisse d'honneur et lui
assigna un bel hôtel à Chakyadé bachi. (28).

Houssein ignorait tout cela. Un jour qu'il s'était rendu
au marché des selliers pour y faire emplette d'un mutara ( ),
et de quelques objets nécessaires à son voyage, il rentrait chez
lui, se proposant de se mettre en route dans peu de jours,
lorsqu'il entendit crier: "Eh! débarrassez le chemin; le
"Pacha s'avance." — Houssein se rangea, salua le Pacha qu'il
considérait attentivement en se disant: "C'est singulier, je
"connais cette figure là, mais qui est ce personnage? je n'en
sais absolument rien." — Et il était tout pensif.
Pourtant le Pacha le reconnut tout de suite et
retint son cheval. — ["Eh! seigneur Houssein! que
"le salut soit sur toi! lui dit-il." — Houssein rendit le
salut, et adressa une prière, alors le Pacha s'apercevant
qu'il n'était pas reconnu reprit: "Où vas-tu donc ainsi?
"Viens chez moi! Un de mes gens te conduira." — En effet un
valet accompagna Houssein qui, chemin faisant lui demanda:
"— Qui est ce Pacha?" — Ma foi! répondit l'homme,

[p. 28.

" aujourd'hui même, on m'a envoyé chercher, j'ai été enrôlé en
" qualité de chef des dresseurs de tentes, de sorte que je ne
" sais pas au juste qui il est." — Ils arrivèrent à l'hôtel où
le Pacha qui les y avait précédés avait donné à son
trésorier et ~~un chef~~ à ses officiers des ordres en conséquence; —
" J'attends un seigneur qui sera mon hôte, s'il s'informe
" de mon nom et de ma qualité, répondez que vous n'en
" savez rien." —

En entrant, Maître Husseïn fut reçu par le trésorier et
les officiers qui le conduisirent avec force respects à son
appartement et il s'enquit auprès de l'un d'eux : — Dis-moi,
" mon cher, qui est donc le Pacha notre seigneur? —
" Monseigneur, ~~nous~~ il y a à peine quatre jours que nous sommes
" à son service, nous ne savons pas précisément qui il est." —
Husseïn reçut même réponse de tous ceux auxquels il s'adressait.
Il se rendit ensuite en présence du Pacha qui se leva et
s'avança à sa rencontre; Husseïn voulut lui embrasser les
genoux, il ne le souffrit pas, le fit asseoir à son côté et
lui témoigna les plus grands égards. Husseïn n'en revenait pas
et mourait d'étonnement et le Pacha tout heureux de sa
surprise et de ses bonnes manières lui dit après un silence
assez prolongé : — " Seigneur Husseïn, je crains que tu ne me
" reconnaisses pas." — Celui-ci se dit : " Je ne puis pourtant
pas avouer que je ne le reconnais pas : puis, tout haut : —
" Si, si, je vous reconnais fort bien, vous êtes un tel; non, un
" tel et moi je suis un tel qui ne cesse de prier pour vous." —
Et il s'embrouillait de plus en plus. — " Eh! Husseïn, reprit
le Pacha, je suis Mehemmed de Diarbékir." — Husseïn
tressaillant ne put que s'écrier : — " Oh! mon Dieu! Seigneur! —
Et il se mit à fondre en larmes et conta ce qui lui était arrivé.

Quelque temps après, Husseïn ayant obtenu une
lieutenance, se disposait à partir quand le Pacha lui dit : —

" Je vais aller voir le Cheikh oul Islam ( ) et je lui
" demanderai pour toi la charge de juge de Diarbékir." —
" Non, seigneur, répliqua Hussein, cela n'est pas possible,
" ne fais pas de démarches inutiles." — Ce fut en vain, le
Pacha ordonna à ses gens de se tenir prêts et se rendit chez
le Cheikh oul Islam /qui, sachant la faveur dont Mehemed

/ (29)

jouissait auprès du sultan, lui fit un excellent accueil. Celui-ci
prenant la parole : "Seigneur, j'ai pour beau-frère, Hussein
" Effendi et je désirerais pour lui la charge de juge à Diarbékir." —
— "Quant à la charge de juge, répondit le Cheikh oul Islam,
" la chose n'est pas possible, mais on peut lui donner quelque
" poste approchant ; amenez-le et nous lui accorderons une
" lieutenance avec le rang de juge ; qu'il se présente et nous
" lui ne ferons délivrer le diplôme." —

Ainsi fut fait et ayant complété leurs préparatifs de voyage, Mehemed Pacha et Hussein Effendi se mirent en route. À leur arrivée à Diarbékir, le mariage fut célébré et tous passèrent le reste de leurs jours dans la joie et la satisfaction. /. /

p. 29

Notes du Conte II

(1) Médressé: ces établissements sont des fondations pieuses en faveur des étudiants pauvres qui, outre les leçons y sont logés et nourris gratuitement.

(2) Kethkhodâlyk ou Niâbet, poste de magistrat d'un bourg sous la juridiction du Kazi ou juge qui réside au chef-lieu.

(3) aumône obligatoire dont le produit remis au Ministre des cultes est par lui distribué aux indigents.

(4) Turban blanc réservé aux magistrats et aux théologiens.

(5) Khaliayé Salmâkt = se livrer à des fantaisies.

(6) en turc Uskudar, situé en face de Constantinople sur la rive orientale du Bosphore et qu'il ne faut pas confondre avec Scutari, capitale de la haute Albanie dont le nom turc est Iscodra.

(7) quartier de Constantinople.

(8) Khân, c'est un établissement où les étrangers trouvent une ou plusieurs chambres à louer et qui, sur les routes, renferment des écuries pour les bêtes de somme. Dans les villes, les marchands y ont leurs magasins; quelques uns de ces édifices sont de grandes dimensions.

(9) faubourg célèbre de Constantinople sur le côté nord de la Corne d'or. Ancien comptoir fortifié des Génois, ce faubourg outre les établissements commerciaux est occupé par des tavernes et des mauvais lieux rendez vous de l'écume de la population.

(10) V. note 12, Conte I

(11) En Turquie, les repas sont servis sur un grand plateau rond qu'on pose sur une sorte de tabouret autour duquel les convives s'asseient les jambes croisées.

(12) Patchà vâr, mets de pieds de mouton que l'on sert aux festins de noce; cette expression est ici employée dans le sens de se régaler.

(13) On a coutume d'asperger d'eau de roses le visiteur auquel on désire témoigner de la considération.

(14) Appartement réservé aux femmes et où nul homme ne peut pénétrer sauf celui ~~dont~~ auquel les liens de parenté interdisent le mariage avec ~~les~~ les femmes présentes en ce lieu. Les salles de réception où le maître de la maison traite de ses affaires et reçoit les visiteurs s'appelle Sélamlik.

(15) L'allaitement constitue entre la nourrice ~~et le nourrisson~~ ~~[illegible]~~ et le nourrisson un lien de parenté qui, au point de vue du mariage, a les mêmes effets que ceux de la parenté germaine ou consanguine.

(16) V. note 6, conte I

(17) nom d'une vallée près de Scutari

(18) Noskhet, prière écrite sur un morceau de papier qui est suspendue au col du malade en guise de talisman.

(19) V. note 8.

(20) V. note 3.

(21) chapelle du temple de la Mekke dans un des murs de laquelle est incrustée la pierre noire objet principal du pèlerinage.

(22) Comme conséquence d'une morale utilitaire pratiquée par les musulmans, le pèlerinage est tout à la fois un voyage de dévotion et de trafic.

(23) On entend par ce terme Kispaktchè d'une somme de 500 piastres; on l'emploie lorsqu'il s'agit d'une somme qui atteint 10,000 piastres.

(24) anciennement soldat volontaire d'infanterie de marine.

(25) injure fréquemment employée. Kiopek Oghlou, vulgo Kiopolou

(26) V. note 21, conte I

(27) Onomatopée du bruit produit par une personne qui saute sur le plancher.

(28) quartier de Constantinople.

(29) titre du chef suprême du corps des théologiens, ~~aujourd'hui~~ et des magistrats. ~~aujourd'hui Ministre d~~

Conte III

Histoire de Mehemmed agha.

Dans un village aux environs de Konieh, était une fois un homme qui avait un fils appelé Mehemmed. Il lui dit un jour : — Que feras tu "dans ce village ? Va donc à Constantinople auprès "de ton oncle, peut être y deviendras tu quelqu'un ?" — Le jeune homme partit et arriva à Scutari (1) où un persan, Adjémi (2) Hassan Béché tenait un café, le rendez vous des élégants de l'endroit. Mehemmed alla le trouver et entra à son service. Là, il recevait de chaque visiteur un pourboire de un ou deux paras (3). Le soir, quand tout le monde s'était retiré, le persan rentrait chez lui (4) Mehemmed balayait et époussetait la boutique où il couchait pendant la nuit ; le matin, de bonne heure, il se levait, allumait le feu et préparait les sorbets (5), si bien que son maître ainsi que tous les habitués étaient fort contents de son service.

Un soir, après le départ du persan et des chalands, en balayant la boutique comme à son ordinaire, Mehemmed trouva un beau chapelet de corail (6); il le ramassa se disant que si le propriétaire se présentait, il le lui remettrait. Il attendit donc qu'un des habitués déclarât avoir perdu un chapelet pour le lui restituer. Trente jours se passèrent sans que le propriétaire se fut déclaré et Mehemmed se dit : — J'ai commis une faute en "ne parlant pas de ma trouvaille à mon maître, "j'aurais dû le lui dire tout d'abord." — Un beau matin, Hassan Béché arrive tout le premier; Mehemmed lui baise la main et lui dit : — Maître,

"j'ai commis une faute, veuillez me la pardonner et
"surtout de ne pas vous l'avoir avouée." — Il conta sa
trouvaille et remit le chapelet au cafetier, qui le
consola et l'engagea à ne pas se tourmenter. Quand
les habitués furent réunis, il leur demanda si l'un d'eux
n'avait pas perdu quelque objet. — "Non, répondirent-ils,
"mais qu'as tu donc trouvé ? dis nous, voyons !" —
"Je vous le dirai, mais parmi nos chalands, n'est il
"quelqu'un qui n'est pas encore venu ?" — Tous se
mirent à chercher et à se regarder : "Ah ! oui, dit l'un,
"il y a encore Hadji Ahmed." — On l'envoya quérir
et on lui adressa la même question. — "Par Dieu !
"dit-il, j'ai égaré un chapelet de corail ; il y a bien
"une trentaine de jours, et je ne sais, en vérité, où j'ai
"pu le laisser tomber." — Hassan Béchi comprit que
le chapelet était évidemment celui de Hadji Ahmed,
il lui conta comment il avait été trouvé et, le tirant
de son sein, il le déposa devant lui. Tous les
assistants louèrent Mehemmed de sa probité et Hadji
Ahmed dit : "Ce chapelet vaut de cinquante à
soixante piastres ; qu'on donne dix sequins à
Mehemmed ! — Non, reprit celui-ci, un seul, c'est
"assez." — "J'ai d'autres chapelets, repartit Hadji Ahmed,
"et d'ailleurs, j'avais depuis fait mon deuil de celui-ci,
"puisque Mehemmed s'est montré si honnête, qu'il
"soit à lui." — Et il insista tellement que Mehemmed
dut l'accepter, il baisa la main de Hadji Ahmed
et celle de tous les assistants. Hassan Béchi vendit
le chapelet cinquante piastres auxquelles les habitués en
ajoutèrent cinquante ou soixante autres. Le tout
formait un certain capital avec lequel Hassan acheta
de la soie, du cordonnet, du fil, des aiguilles et plusieurs

articles de ce genre, et il établit Mehemmed dans une boutique en face de son café. — "Voici, mon fils, lui "dit-il, cet endroit est au centre du quartier, s'il "plaît à Dieu, tu y feras de bonnes affaires, ~~tout~~ le "bénéfice sera à toi." —

En effet, la chance favorisa Mehemmed et, à cause de la probité dont il avait fait preuve, il se vit, en quelques années à la tête de quatre ou cinq bourses (7). Le pauvre reconnut toute l'intelligence de Mehemmed et déclara qu'il deviendrait quelqu'un et ne resterait pas ~~longtemps~~ comme lui-même dans la médiocrité.

~~En~~ Ce temps là, au Bézistan (de Constantinople) était un négociant Hadji Moussa qui, chaque année, venait passer le temps des vendanges (8) chez Hassan Béché avec qui il était lié d'amitié. Un jour celui-ci ~~lui~~ présenta Mehemmed à son hôte et lui dit: — Mon sultan, (9) "vous voyez ce jeune homme; il est intelligent ~~et~~, à "cause de sa probité, le Très Haut a fait prospérer ses "affaires et, en quelques années, il a amassé un capital "de quatre ou cinq bourses; si, grâce à vous, il "pouvait voir un peu le monde, il pourrait espérer "devenir quelqu'un." — "Hassan Béché, répondit le négociant, depuis longtemps je désire un commis tel "que celui-ci; il n'a nul besoin de courir le monde; "qu'il vienne chez moi, nous travaillerons ensemble et "je le mettrai au courant des affaires." —

/p. 30.

Hadji Moussa prit Mehemmed à son service et ~~le~~ l'ayant mis à l'épreuve, il reconnut bientôt que ce jeune homme réussissait dans tout ce qu'il entreprenait; aussi une boutique située près de la sienne étant à vendre, il l'acheta et l'y installa. Un jour

Hadji Moussa fit appeler par son fils le cafetier et lui dit : " Frère, j'ai une fille qui plusieurs fois a été " demandée en mariage, j'ai toujours refusé, car je désire " la donner à ce jeune homme ; qu'en dis-tu ? " — Ah ! " répondit Hassan en lui baisant la main, c'est là un " acte de votre grande générosité ! " — En effet, Mehemmed devint le gendre de Hadji Moussa et, cinq ans après, il eut un capital de quatre-vingts à cent bourses ; il ne sortait plus qu'à cheval, suivi de nombreux domestiques et on ne l'appelait plus que l'élégant Mehemmed aghâ.

Hadji Moussa tomba gravement malade, il invita les marchands ses confrères et, en leur présence, il déclara laisser par testament à Mehemmed tout ce qui se trouvait dans ses magasins. Puis il dit en secret à son gendre : " Mon fils, il y a là trois ou " quatre cents bourses dont ma fille ignore l'existence ; " elles sont à toi ; mais, prends garde, n'en parle pas à ma " fille qui, peut être, te causerait quelques tracas à ce " sujet " — Ayant ainsi exprimé ses volontés, il expira.

Mehemmed recueillit la succession du défunt, acheta des maisons et des terres, renonça au commerce et vécut en repos et avec luxe dans sa maison ; dans tout Constantinople, il était connu sous le nom de Mehemmed aghâ le Fortuné.

Un jour, un vieillard, ancien ami de son beau-père, se présenta chez lui et lui dit : " Eh ! mon fils, je " suis venu te proposer une bonne affaire ; les revenus " d'Alep sont mis en adjudication, viens et prends-les, " c'est une bonne spéculation " — Et il insistait ; alors

Mehemmed répondit: "Que m'importe? et quel besoin
"ai-je de concourir?" Cependant, au fond, il n'en
était pas fâché et reprit en souriant: "Eh bien! nous
"verrons."

Deux ou trois jours après, un certain individu entra
chez Mehemmed, le salua et prit place auprès d'autres
visiteurs qui étaient présents. Mehemmed, le prenant
pour un mendiant, fit le geste de lui donner quelque
chose. "Non, mon Sultan, dit l'homme, je ne
"quémande pas, je suis venu tout exprès d'Alep
"pour vous demander une bourse d'argent." ~~—~~ À
ces mots, tous se prirent à rire et à se moquer: "Eh!
"frère, tu ressembles à un mendiant persan; qui donc
"nous a donné pour que nous te donnions? Tout au
"plus si l'on peut te donner un sequin." — "Mais je
"ne demande pas qu'on me donne ainsi une bourse tout
"bonnement, mais bien contre un reçu en bonne forme;
"qu'on m'en donne une traite que je toucherai sur les
"fonds que Mehemmed agha possède au dehors!" —
— "Eh! Infirme, Imbécile, s'écrièrent les autres, Frère!
"Mehemmed agha n'a pas de fonds ailleurs qu'ici; tu fais
"là une singulière erreur!" — Cela ne fait rien, repartit
l'étranger, qu'il me donne tout de même une ~~traite~~,
"je saurai bien ~~la~~ en toucher le montant." — Mehemmed
agha ressentait un certain plaisir de ces insistances et
~~s'adressant à l'ho~~ prenant la parole: "Eh! l'homme,
"si je te délivre un mandat sur les sommes que je
"possède hors d'ici, seras-tu satisfait?" — "Ah, seigneur, vous
"ferez mon bonheur." — Eh bien! reprit Mehemmed
agha, je te donne une traite non pas pour une bourse,
"mais bien pour cinq bourses, voyons un peu où tu les
"toucheras." — L'étranger se précipita aux pieds de l'agha
qu'il baisa, le remercia de ce que loin de l'avoir ~~le~~ chagriné, ~~il~~

reprit l'homme,

/ p. 31

par mon refus, il lui avait réjoui le cœur, et il versait des larmes de contentement. Mehemmed agha, tout étonné, ~~se~~ pensa qu'il devait y avoir quelque chose là-dessous : "Eh! l'homme, lui dit-il, ta conduite me semble fort étrange;
" je n'ai absolument aucuns fonds hors d'ici; quelle est
" ton idée? Parle franchement; je pourrais aussi bien
" te donner cinquante bourses en une traite tirée comme
" celle-ci sur le brouillard; quel profit en retirerais-tu?" —
— "Comment, reprit l'étranger, tu me délivrerais une
" traite de cinquante bourses libellée comme celle-ci?
" je l'accepte." — "Par Dieu! je te la donnerai, repartit Mehemmed agha." — "Eh bien, retirons-nous à l'écart." —

[Quand ils furent seuls, l'homme lui dit : — Effendim!
" je meurs de faim; je suis réduit à la misère sans
" moyens de m'en tirer; j'ai pour voisin, un marchand
" fort avare; cependant, ne sachant comment faire, je
" me suis adressé à lui; je le savais malade et j'ai pensé
" que, peut-être, il me donnerait vingt ou trente
" paras sur sa cote de la zekkat (1); j'ai préparé une
" soupe et, sous le prétexte de m'enquérir de ses nouvelles,
" je suis allé chez lui; il n'avait rien mangé depuis
" trois jours; en me voyant, il fit retirer ses domestiques;
" quand nous fûmes seuls, je lui exposai ma
" demande. "Frère, me dit-il, prends cette clé, au fond
" du jardin contigu à la maison, tout à fait dans le
" coin, au milieu des ronces, se trouve un magasin;
" écarte les ronces, va jusqu'au bout, ouvre la porte; il
" y a là de grosses sommes, mais ne prends qu'une ou deux
" piastres, pas davantage, et prends bien garde que mes
" domestiques ne s'aperçoivent de rien." — J'ai agi comme
" il avait dit et j'ai trouvé, en effet, des monceaux d'argent
" hauts comme des montagnes; étonné, j'allongeais la main

" pour prendre quelques piastres, lorsqu'une voix se fit
" entendre : "— Retire ta main, disait elle, Hadji Noman
" n'a aucun droit à cet argent qui appartient à
" Mehemmed Aghâ le fortuné qui habite Constantinople ;
" va le trouver, apporte une traite de sa part et tu ne
" prendras ici la valeur sans que nous nous y opposions." —
" Je n'ai donc rien pris et je te demande une traite
" que, s'il plaît à Dieu, je toucherai là bas."

Là dessus, Mehemmed Agha donna à l'étranger
une traite de cinquante bourses. Celui-ci repartit
aussitôt pour Alep, se rendit, comme la première fois
avec un pot de soupe chez Hadji Noman qui fut
content de le revoir et le retint. "— Effendim, lui dit
" l'homme, il y a quelque temps, vous avez eu la bonté
" de me permettre de prendre là bas quelques piastres ; je
" ne l'ai pas fait, si vous le voulez bien, maintenant,
" j'irai les prendre." — Hadji Noman accéda à sa
demande, lui remit la clé et l'homme alla au
magasin où il exhiba sa traite. : "Holà ! dit la voix,
" c'est ainsi, colle cette traite sur la porte et prends
" cinquante bourses ou la monnaie qui te plaira." —
L'homme prit la somme et alla la déposer chez lui.

Nous avons dit que Mehemmed Agha avait pensé
que l'insistance de l'étranger cachait quelque chose ;
il se rendit adjudicataire des revenus d'Alep et partit
pour cette ville. A son arrivée, l'étranger, fort bien
vêtu cette fois, vint le saluer en compagnie des notables
du pays ; après les compliments, ceux-ci se retirèrent et
l'étranger seul demeura. Mehemmed Aghâ, s'adressant à
lui : "— Pourquoi t'attardes-tu ? lui dit-il, as-tu quelque
" chose à me dire ?" — L'étranger se jeta à ses pieds, se fit

reconnaître et lui dit: — aux termes de la traite que tu
" m'as donnée, j'en ai touché la valeur et maintenant, je
" suis dans l'aisance; mais, écoute, Hadji Nomân est
" grièvement malade, si l'on t'apporte la bonne nouvelle de
" sa mort, je te prie, fais moi don de cette somme à titre
" de gratification" (11). — Très bien, reprit Mehemmed, s'il
" arrive comme tu le dis, je te récompenserai." —

7

Quelque temps après, on annonça la mort du
négociant Hadji Nomân; on fit l'inventaire de ses biens /,
10 32
et Mehemmed apprit qu'ils ne dépassaient pas la valeur de
vingt ou trente bourses; il dit alors à l'étranger que les
faits ne confirmaient pas ses premières assertions. — "Attendez,
" mon sultan, reprit l'autre, il est certain magasin dans un
" lieu ignoré, sous cette clé; allons y ensemble!" — En effet,
tous deux se rendirent audit magasin et ils entendirent
la même voix disant: " — Sois le bienvenu, Mehemmed
" agha, ceci est ton bien sur lequel nous veillons depuis si
" longtemps; cet homme est venu porteur d'une ~~lettre~~
" traite avec ton sceau d'une valeur de cinquante bourses; il
" en a touché la valeur, le reste est intact, et voici la traite
" collée sur la porte." —

Mehemmed agha reconnut sa traite, fut fort joyeux et
fit transporter chez lui par des hommes de confiance et par
parties les sommes d'argent et d'or qui se trouvaient dans le
magasin. Il retourna ensuite à Constantinople y fonda
un grand nombre d'Imârets (12) et fit construire à son
nom plusieurs saintes mosquées: enfin, il vécut heureux
et dans l'opulence jusqu'à la fin de ses jours. /

—

Notes du Conte III

—

(1) V. note 5, Conte II

(2) Ce vocable a, en arabe le sens d'étranger et s'applique plus particulièrement aux Persans; chez les Osmanlis, est un terme de mépris pour dire un nigaud.

(3) V. la note 12, conte I

(4) En Orient, les marchands et les artisans n'ont que fort rarement leur habitation au lieu où se trouve leur boutique ou leur atelier.

(5) eau sucrée ~~[illegible]~~ aromatisée.

(6) V. note 27. Conte I

(7) V. note 23. Conte II

(8) Bâgh vakti, littéralement temps du jardin.

(9) V. note 37, conte I.

(10) V. note 3 conte II.

(11) V. note 10 Conte I.

(12) littéralement édifice; mais ici fondation charitable attachée à une mosquée qui a pour destination une distribution périodique de vivres aux indigents.

Conte IV.

Histoire de Hassan Châh.

Il était une fois à Brousse un arménien, marchand de soieries telles que des Kotni (1), des coussins, etc. etc. qui, fort riche, comptait parmi les notables du pays et possédait des domaines, des jardins des vergers et un grand nombre de boutiques; il avait en outre, à Constantinople, dans le quartier de la porte au sable (2), une fort belle maison et un magasin dans un des caravansérails de la cité. Chaque année, il venait avec sa famille à Brousse et y passait trois ou quatre mois pour se reposer; il profitait de son séjour pour préparer les étoffes dont il trafiquait, recueillait les produits de ses propriétés et retournait en automne à Constantinople.

Ce marchand avait un fils d'une grande beauté auquel les élégants de la ville prodiguaient des politesses et qui lui répétaient sans cesse: — "Viens, " assieds-toi; Comment te portes-tu? ta santé est-elle bonne? etc. etc. Le jeune homme se lia bientôt avec des musulmans et tous les efforts de son père pour l'en détourner furent inutiles. En effet, ses nouveaux amis le persuadèrent que la voie qu'ils suivaient était la seule véritable et il reçut enfin l'honneur de l'islamisme; alors qui lui fit présent d'un turban; qui d'un caftan (3); qui de ~~culottes~~ braies; bref, il reçut ainsi, avec force félicitations, plusieurs costumes complets. On se disputait l'honneur de l'inviter, et à la fin, il fut entraîné dans les cabarets de Galata (4) et des environs de la porte au sable, où, tous ensemble, ils se

livraient à la débauche. Ce jeune homme avait reçu le nom de Hasson Châh; il avait quelque argent; tant qu'il dura, ses amis ne le quittèrent pas et ne cessèrent de le combler d'honneurs et de politesses. Mais trois ou quatre années se passèrent de la sorte; la fraîcheur de Hasson Châh commença à se faner et ses amis un à un tout d'abord, deux à deux ensuite, le délaissèrent, si bien que tous lui tournèrent le dos et s'ils le rencontraient, non seulement ils feignaient de ne pas le reconnaître, mais encore s'il les saluait, ils détournaient la tête.

Hasson Châh avait pris ~~à tel point~~ des habitudes de dissipation telles qu'il ne pouvait se résoudre à occuper un emploi quelconque; pour ne pas travailler, il eût sacrifié l'univers, tant il lui était devenu impossible de renoncer à la débauche. " — Au fait, se dit-il un jour, qu'ai-je besoin " de deux *entéris* (5)? Je vais en vendre un." — Ce qu'il fit et en dépensa le prix au cabaret. Plus tard, il fit de même d'une paire de braies, puis d'un *caftan*. — " Enfin, se disait-il à mesure que le besoin se faisait sentir, " que ferai-je d'un *caftan*? un *entéri* me suffira; le " temps est doux. Qu'ai-je besoin de braies? Un caleçon " est bien suffisant." — Bref, tous ses vêtements s'étant ainsi évaporés, il pensa qu'une robe de nuit ( ) en étoffe de Magnésie était tout ce qu'il lui fallait et il se défit aussi du reste jusqu'à son *bénichè* (6) se disant qu'il passerait aussi bien avec un *djobbé* (7). En un mot, il ne lui resta plus rien, et ne pouvant aller au cabaret, le monde lui sembla une prison. Et cependant plus le sol!

Il songeait et resongeait et un beau jour il se dit: — Je " vais aller dans quelque cabaret; j'y trouverai mes anciens amis; " le soir, je me blottirai dans quelque coin; ils me prendront " peut-être en pitié, ~~et~~ me donneront par ci par là quelque-

" verre de vin et je vivrai des restes qui traîneront sur les
" en somme, de cette façon, je ne serai pas à charge aux
" taverniers; ils m'auront plutôt quelques obligations,
" puisque je ne leur réclamerai aucun salaire; d'ailleurs,
" les garçons me connaissent tous, de sorte qu'on n'exigera
" aucun garant (8). Mais, voilà! les habitués des cabarets de
" Galata et de la porte au sable savent qui je suis; ils
" m'ont courtisé autrefois, et il me serait pénible de me
" montrer à eux dans l'état d'abjection où je suis tombé;
" mieux vaut donc que j'aille servir dans quelque cabaret
" de Kadi-Keui." (9). —

Hasson Chélé alla donc à ce village et prit du
service chez un tavernier. Un jour qu'il apportait du
feu à la longue pipe d'un ivrogne, il heurta, par
mégarde, la pipe qui faillit s'enfoncer dans le gosier du
fumeur. "— Le diable emporte ta mère! (10) s'écria
celui-ci, en envoyant une gourmade à Hasson." — Ou
bien, parfois, un habitué l'appelait, et soit qu'il fût
occupé, soit qu'il n'eût pas entendu, il ne venait pas.
—"Eh! animal! Brute! cochon! ne t'ai-je pas appelé,
" est-ce que par hasard, je ne paie pas?" criait-il en le
cognant avec un tabouret. D'autres n'étaient jamais
contents de ce qu'il leur servait et lui jetant les tasses
ou les verres à la tête en lui demandant s'il n'était
pas justement payé. Bref, Hasson était insulté, bousculé
par tout le monde d'une manière intolérable, mais
qu'y pouvait-il? Il était tombé dans l'avilissement
sans moyens d'en sortir, et, à contre-cœur, il continuait
ce service répugnant; parfois un ivrogne moins brutal que
les autres lui donnait quelque verre de vin ou quelques
paras, il mangeait les restes des tables dont il devait se
contenter du soir au matin; la nuit, il couchait au

fond d'un tonneau. Il erra ainsi pendant quelque temps de cabaret en cabaret.

Cependant, le père de Hasan Chiôte habitait une maison contiguë à des maisons occupées par des musulmans, quoique le quartier fût à peu près spécial aux arméniens. L'Imâm (11) demeurait à trois portes au delà; Or ce personnage était déplaisant et s'était attaché cinq ou six individus du voisinage, par le témoignage duquel il avait fait périr maints galions. (12).

Le père de Hasan était fort estimé par les arméniens; la conduite de son fils lui causa une longue maladie qui l'emporta un certain soir. Les cris des femmes de la famille (13) firent comprendre à l'Imâm la ~~mort~~ [crevaison (14)] de son voisin; il manda aussitôt un de ses affidés et lui dit: — Le fils du défunt, » Hasan Chiôte qui, il y a quelques années, a embrassé » l'Islamisme, traîne dans les cabarets de Kadi-Keui. » Tiens, voici deux piastres; à cette heure, la porte du » sable est ouverte; prends un caïk (15) à trois paires de » rames, rends toi au village et amène moi ce garçon." — Le homme obéit et ramena Hasan avant le lever du soleil. = "Viens, mon fils, lui dit l'Imâm, ton père » est mort cette nuit; si je te fais accorder son » héritage, me donneras-tu mille petites piastres?" — — "Mais, mon sultan, répondit Hasan, comment cela » se pourrait il? je suis devenu musulman, puis-je » donc hériter de mon père? Par dieu, si cela arrivait, » je vous donnerais à vous trois bourses ( ) et, en outre, une » bourse à chacun de vos affidés; mais à quoi bon? c'est là » une chose impossible qui ne se fera pas." — "Eh! mon

p. 34

" fils! reprit l'Imâm, de quoi t'inquiètes-tu? nous ferons
" ce que nous ferons; mais lorsque tu seras mis en possession
" de l'héritage, tiendras-tu ta promesse?" — Oh! mon
" sultan, repartit Hassan, je donnerai encore plus, car
" mon père possédait à Brousse de grands biens; si j'en
" suis mis en possession, je serai riche; pourquoi
" manquerais-je donc à ma promesse?" Et il appuya ses
paroles de mille serments. — Eh bien, dit l'Imâm,
" d'ailleurs, si tu nous trompais, nous saurions bien trouver
" un moyen: en attendant, ne te mêle de rien, ne te fais pas
" voir par ici, enveloppe toi la tête et retourne à Hadi-Henï;
" que personne ne te voie!" — Et là dessus, il le congédia.

Au lever du soleil, l'Imâm fit mander le
Muezzine (16) et les veilleurs de nuit. "— Va, dit-il
au premier, quérir une pierre à laver les morts; (17) que le
" veilleur prenne un chaudron et un trépied et porte
" tout cela à la maison de l'arminine. —" Mais, mon
" sultan, répondit le muezzine, qu'avons nous à voir là?
" un arminine est mort, du moins, à ce que je crois" —
— "Silence, pendard, je dis que le défunt était musulman;
" allons, va, porte ce que je t'ai dit en compagnie du
" veilleur." — Les deux individus obéirent à l'Imâm et
portèrent à la maison mortuaire, la pierre, le
chaudron et le trépied au moment même où les arminiens
et les prêtres procédaient à l'ensevelissement selon leur
coutume et qui, en voyant ces gens s'écrièrent: — Que
" signifie cela? Le défunt était bien un arminine." —
" — Pas du tout, répondit le muezzine, il était bel et bien
" musulman, et, tenez voici le seigneur Imâm en personne." —

Les prêtres perdirent la tête et descendant l'escalier quatre à
quatre ils aperçurent l'Imâm appuyé sur son bâton et

escorté de cinq ou six drôles, ils saisirent le pan de sa robe :
"— Imām, Effendi, que veut dire ceci ?" — Silence,
"infidèles, videz la place, vous n'avez rien à voir ici ;
"par Dieu ! je vous ferai tous envoyer aux galères ( ) ; voilà,
"il y a trois jours, nous étions en compagnie de ces bons
"musulmans et l'on nous a appris que notre cher voisin
"était malade ; nous sommes venus prendre de ses nouvelles ;
"le pauvre diable a manifesté une grande joie de nous
"voir, s'est mis à pleurer et nous a dit : " voilà si longtemps
"que je suis alité, malade, mes parents, mes proches, mes
"coreligionnaires ont cessé leurs visites sans s'inquiéter de
"mon état, et vous, musulmans, ~~par~~ en égard ~~pour les~~ aux
"relations de bon voisinage, vous venez me voir, vous me
"rendez la vie ; vous me témoignez une telle sympathie
"que tous mes doutes sur la vérité de l'islamisme sont
"dissipés ; enseignez moi votre religion." — Nous l'avons
"instruit, il a renoncé à sa fausse croyance et nous
"lui avons donné le nom de Mehemmed" — Il dit
et ses affidés s'écrièrent en chœur : "— Oui, oui, c'est
"bien ainsi que cela s'est passé." —

À ces paroles, les arméniens et les prêtres ne pouvant se contenir, coururent à la Sublime Porte (18), adressèrent une supplique au grand Vézir et, se prosternant, ils poussèrent de grandes clameurs. Le grand Vézir les fit comparaître en sa présence et ordonna de mander le grand juge de Constantinople.) Les huissiers obéirent et amenèrent avec le juge, l'Imām et ses affidés. Le Vézir interrogea l'Imām qui répondit de la manière que je viens de conter et ses acolytes portèrent témoignage de la vérité de sa déclaration. Le grand Vézir s'adressant à l'Imām : "— Écoute, Imām, prends garde ~~de~~, sous un faux prétexte, de prévariquer ne voulant gagner

| p. 35 -

" quelque argent aux dépens d'un riche infidèle !" –
" – "Dieu m'en préserve, seigneur ; si vous l'ordonnez, je ne
" me mêlerai de rien ; désignez qui vous voudrez pour
" l'ensevelissement, vous concevez quelque doute de prévarication
" de ma part pour gagner quelque argent ; grâces à la
" sagesse de votre administration, je n'ai pas besoin de cela, et
" même, je prendrai à ma charge tous les frais de sépulture". –
Le juge prenant alors la parole : " – Mon prince, quelle
" idée ! si, sous un faux prétexte, l'Imâm procède à
" l'ensevelissement, il n'en retirera pas plus de quarante ou
" cinquante piastres ; est-ce qu'avec cette somme, cinq ou six
" personnes peuvent s'enrichir ? Tout ceci à part, quel
" avantage peuvent retirer ces gens de ce que le défunt était
" musulman ou non ? alors pour quel motif, se rendraient-
" ils coupables d'une aussi grave prévarication ? Ils ont,
" pour l'amour de Dieu, porté témoignage ; ce n'est pas là
" évidemment un point douteux ; or, ce témoignage
" étant légalement valable, je déclare que le défunt
" était musulman." – "C'est bien ainsi, reprit le grand vézir,
" rédige une sentence en ce sens et nous verrons !" –

La sentence fut délivrée, ~~le grand vézi~~ un ~~ord~~ décret du grand vézir repoussait la requête des prêtres et des arméniens, leur interdisait l'accès de la maison du défunt et enjoignait aux agents du trésor (19) d'aller y apposer les scellés. L'Imâm revint avec ses acolytes procéda à l'ablution du corps et le conduisit au cimetière musulman où il fut inhumé ; les agents du trésor et le répartiteur (20) ~~p~~ dressèrent l'inventaire de la maison, des meubles et effets qui s'y trouvaient ainsi que de l'argent comptant et apposèrent les scellés.

L'Imâm n'avait pas soufflé mot de l'existence du fils

de l'arménien; au retour de l'enterrement, il le fit appeler et l'engagea à rédiger une requête qu'il se chargea de transmettre à la Sublime Porte. Le Pacha ordonna de procéder conformément à la loi et délivra un mandat à cet effet. En présence du répartiteur et de l'agent du trésor, l'Imam et les gens du quartier portèrent témoignage que Hassan Chélé était bien le fils du défunt qui l'avait institué son seul héritier. Moyennant une centaine de piastres, l'agent du fisc remit à Hassan les effets, les meubles, le magasin et envoya à Brousse un de ses gens pour transférer les titres de propriété des biens et des domaines du défunt au nom de Hassan Chélé qui fut mis en possession de l'héritage et donna à l'Imam, aux gens du quartier et à tous ceux qui avaient porté témoignage au delà de ce qu'il avait promis et les combla de politesses.

Dans les cabarets, Hassan avait subi, de la part des ivrognes, bien des duretés, bien des mauvais traitements; il avait souffert de la faim jusqu'à en mourir, aussi était-il revenu à des idées plus sages. Il se mit donc en relations avec les voisins de son père et organisa sa maison sur un pied musulman. Comme l'avait fait son père, il se rendait le matin à son magasin du caravansérail, et, le soir, il rentrait chez lui et passait le temps en compagnie de l'Imam et des gens du quartier; il vivait décemment et avait renoncé à toute débauche; aussi l'Imam et les voisins se répétaient-ils souvent: "Bravo! Hassan Chélé s'est rangé; il a définitivement renoncé à ses habitudes de dissipation." — Tous avaient pour lui les plus grands égards et dans leurs conversations, ils se disaient: "Ce
" garçon est comme un de nos pupilles; il ne peut rester
" ainsi seul chez lui; il nous faut le marier." — Ils lui en firent un jour la proposition. — "Mon prince, répondit

/ p. 36

"Haçan à l'Imâm, vous savez mieux que moi ce qui est
"convenable; j'accepte d'avance, soyez mon mandataire, [illegible]
"mariez moi avec qui vous le jugerez bon" —. Forts de
l'assentiment de leur protégé, l'Imâm et ses amis redoublèrent
de zèle.

Il était, dans le voisinage, une jeune fille du nom de
Sabéet, dont le père ancien magistrat et la mère n'existaient
plus; elle demeurait chez sa tante maternelle (21) et avait
hérité de ses parents d'une valeur d'une dizaine de bourses
en meubles, en effets et en espèces, ce qui lui constituait une
dot (22) toute prête; en outre, elle était fort jolie. Les
amis de Haçan se consultèrent et la jeune fille étant
fort honorable ils jugèrent ce parti excellent. Les accordailles
eurent lieu, le mariage fut conclu, trois ou quatre jours se
passèrent en festins et en réjouissances et, un vendredi soir (23)
la mariée fut amenée dans un carosse assise sur des coussins,
conduite chez son fiancé et le mariage fut consommé.

En vérité, Sabéet était une personne irréprochable et
d'une grande beauté; les deux époux épris l'un de l'autre
menaient une vie délicieuse; Haçan Tchélébi acheta ~~engagea~~ pour sa
femme une esclave ~~servante~~ d'âge moyen, de caractère agréable, et
pendant longtemps, leur affection demeura sans nuage.

Encore comme le faisait son père, Haçan Tchélébi tirait
de Brousse des étoffes et les débitait dans son magasin du
caravansérail, car il avait pris goût au commerce. Le
matin, après avoir pourvu aux besoins de son ménage, [illegible] il
se rendait au caravansérail ~~et~~ rentrait chez lui après la
prière de l'après midi (24) et passait le temps agréablement en
compagnie de sa femme.

Un jour, Haçan se disposait à sortir selon son habitude,
Sabéet lui dit: "Mon prince, il y a longtemps que
nous n'avons vu ma tante; je vous prie, allons chez elle

"passer quelques jours." — "Parfait! répondit Hassan, vas y
"avec ~~ta servante~~ (l'esclave; restes y deux ou trois jours; je ne puis
"laisser la maison seule; tu sais que la plus part de nos
"voisins sont des arméniens qui me sont hostiles depuis que
"j'ai embrassé l'islamisme; voyant la maison solitaire,
"ils s'y introduiraient probablement pendant la nuit et
"nous voleraient ce que nous possédons; je coucherai donc ici
"et chaque matin et chaque soir, je passerai chez ta tante
"pour te voir." — Ayant dit, il accorda à sa femme la
permission qu'elle sollicitait et elle sortit avec son esclave.
Hassan aussitôt ferma la porte, mit la clé dans sa ceinture
et se rendit au caravansérail.

Il était dans son magasin lorsqu'une femme de
haute taille, accompagnée de quelques suivantes s'arrêta à
la porte. — "Agha, dit elle, auriez vous de ces nouvelles
"étoffes dites couvertures du Sacha et des coussins unis?" —
Ce disant, elle entra dans la boutique. À sa vue, Hassan
fut pris d'un vif désir; il étala plusieurs pièces d'étoffe;
la femme en choisit une, en demanda le prix et la
marchanda avec mille coquetteries. Hassan comprit à qui il
avait affaire, la femme était jeune; il lui dit: — "Madame,
"le prix que je vous demande est raisonnable; mais, si vous
"voulez bien me faire la grâce, si vous daignez vous
"abaisser jusque là, trouvez vous ce soir à la maison de
"votre serviteur, et je vous apporterai cinq paires de coussins;
"vous passerez la nuit chez moi; demain matin, vous les
"emporterez et je souhaite que vous les usiez en joie." — (25) Ce
"soir, je serai seul à la maison; la bourgeoise est chez sa tante;
"faites moi donc cette grâce." — Et il ajouta force compliments. —

Or, cette femme était une gaillarde (26) connue ~~dans~~
de tout l'univers sous le sobriquet de Boule de neige (27) Elle
fut au fond enchantée: — "Par Dieu, mon prince, je ne
"veux pas vous contrarier; ce n'est pas pour ce que vous m'offrez,
"mais je vous jure d'aller chez vous; d'ailleurs, je suis charmée

1 p. 37.

de votre bonne mine et de vos manières." — Elle fit encore semblant de douter, Hassan lui dit : "— Madame, connaissez-vous du moins ma maison ?" — "Haï, Haï !" n'est-elle pas à la porte au sable, à tel endroit ?" — Elle la connaissait, en effet, parfaitement. — "Mais, reprit-elle, je ne saurais aller chez vous avec toute cette suite ; je changerai de manteau, je renverrai mes femmes et aussitôt après l'appel à la prière du soir, pendant que tout le monde sera à la mosquée, tenez-vous à votre porte et je me faufilerai." — Et avec mille serments, elle assura Hassan de tenir sa promesse.

Le soir, Hassan chaste prit ~~avec lui~~ cinq paires de coussins et rentra chez lui. De son côté, Boule de neige /entra au bain du sultan Bayézid (29), revêtit le manteau d'une de ses servantes, se reposa quelques instants, congédia ses femmes et se disposa à se rendre chez Hassan.

Il faut savoir que cette femme était une drôlesse fort connue dans la ville ; les agents de police du grand vézir avaient, à plusieurs reprises, opéré une descente chez elle et elle avait été souvent punie. Malgré cela, elle n'avait pas changé de conduite, le grand vézir en était violemment irrité et avait dit au chef de la police : "— Voyons, si tu parviens en quelque endroit à /surprendre ~~saisir~~ Boule de neige avec un homme, je te nommerai Samsoundji bâchi (30)." — Et il lui délivra un mandat d'arrêt formel pour être exécuté ~~en~~ partout où il apprendrait que cette femme ~~se trouvait~~ serait surprise en flagrant délit. "— Ah ! se disait le chef de la police, que seulement, je puisse la surprendre et je serai Samsoundji-bâchi et qui sait ? encore un peu de temps et je deviendrai peut-être âgha des Janissaires !" (31) Dans ce dessein, il prit à sa solde quelques individus avec ordre de surveiller les abords de la maison de Boule de neige, ainsi que les rues et les ruelles du voisinage. Ces gens ne cessaient

d'épier les allées et venues de ce quartier. ~~Le jour~~

Ce même jour, l'un d'eux en traversant le caravansérail avait surpris la conversation entre Hapon et Boule de neige; il s'était dit : "Enfin, voici l'occasion, peut être cette " fois, réussirons-nous ?" — Il se mit à suivre la drôlesse, la vit entrer au bain et se posta devant la porte guettant attentivement la sortie des femmes. Au moment où une heure avant le coucher du soleil, Boule de neige, ayant changé de manteau avec une de ses suivantes, sortait du bain, ~~et~~ renvoyait sa suite et s'acheminait en contrefaisant la démarche d'une vieille, l'agent n'eut plus de doutes, et la suivant pendant que le peuple était à la mosquée pour la prière du soir, il la vit entrer chez Hapon Châte. Tout joyeux, il courut chez le chef de la police qui demeurait à la porte tortueuse(33) pour lui annoncer la bonne nouvelle, car celui-ci avait promis au premier porteur de cet avis de le faire inscrire sur le rôle des agents de police en pied. Tout haletant, l'homme se présenta devant son chef et lui dit : — Effendim, bonne nouvelle !
" Boule de neige est, en ce moment, dans la maison d'un
" certain Hapon Châte près de la porte au sable" — A ces mots, tout joyeux, le chef de police monta à cheval, se rendit à la prison, prit avec lui quelques gardes, alla tout droit à la porte au sable et fit une descente chez Hapon Châte.

L'Imam, averti du fait, se dit : "Qu'est-ce à
" dire ? a-t-on jamais vu une descente de police en
" dehors de la présence ~~[illegible]~~ de l'Imam du quartier ?" —
Et, regardant par la fenêtre, il aperçut Hapon avec une femme sous la conduite de la garde et du chef de la police disant au porte enseigne (34) : — Je rentre
" chez moi; emmène cette femme, une drôlesse fieffée dite
" Boule de neige que j'ai saisie en vertu d'un mandat

" d'arrêt, et conduis-le en prison avec cet homme ; demain
" matin, j'y viendrai et je les ferai comparaître devant le
" grand vézir" — Ce disant, il s'éloigna.

L'Imâm qui, de sa fenêtre, avait vu toute la scène
et entendu parler d'un mandat d'arrêt spécial,
comprit que tôt ou tard, on lui en référerait ainsi
qu'aux habitants du quartier : "— L'affaire de ce garçon [
" n'est pas fameuse, pensa-t-il, il est évident que, d'une
" part, la jeunesse et l'effronterie de cette drôlesse l'ont
" entraîné et que, de l'autre, il avait envoyé sa femme
" chez sa tante, de sorte que le diable l'a tenté ; ce
" garçon est notre pupille ; il s'agit de le tirer d'affaire." —
Il alluma une lanterne et courut chez la tante de
Nabéet. "— Eh ! ma fille, dit-il à la femme de Hassan,
" viens avec moi, j'ai à te parler : il est arrivé une
" affaire qui peut nous perdre de réputation ; il nous
" faut aviser au moyen d'en sortir." — Il insista, ~~et~~ emmena
Nabéet et son esclave et la ~~[illegible]~~ conduisit chez
elle. "— Maintenant, ma fille, lui dit-il, tu as tout le
" temps de te fâcher et de t'irriter, mais, pour le moment,
" il s'agit de tout mettre en œuvre pour sauver ton mari ;
" ensuite, toi et moi, nous l'arrangerons de ~~telle~~ façon
" qui ne laissera rien à désirer. Agissons tout de suite.
" nous allons faire cuire un chaudron de halvâ (33) ; à
" l'heure de la prière, une lanterne à la main, je te
" précéderai ; nous ferons porter les plateaux de halvâ
" par des portefaix et nous irons à la prison. Là, tu
" diras au geôlier : "— Mon prince, cette nuit, mon père
" m'est apparu en songe ; il m'a recommandé de préparer
" un halvâ et de le porter tout chaud aux prisonniers ;
" j'ai fait le halvâ et j'en ai apporté un plateau pour
" le chef geôlier, un pour le lieutenant et un à chacun

/ p. 38.

" des autres officiers et je vais distribuer, de ma main, le reste
" aux prisonniers. Cette femme est certainement confinée
" dans une cellule séparée, tu insisteras pour lui donner
" aussi une portion de halva. Quand tu seras seule avec
" elle, tu lui donneras ton manteau et tu lui diras: "Sors
" sous cet habit, tu trouveras l'Imâm à la porte, file avec lui."
" — Toi, tu resteras là; demain matin, tu seras menée devant
" le ~~juge~~ grand vizir; alors tu prononceras ces mots: "Je
" suis une femme mariée; que veut dire tout ceci?" — Et
" tu feras le plus grand vacarme possible. ~~Alors~~, Il est certain
" qu'on interrogera les gens du quartier et nous échapperons
" ainsi ~~[illegible]~~ au scandale."

L'Imâm encouragea ainsi Rābiet qui prépara
le halva, le porta à la prison et, en ayant obtenu la
permission, ~~elle~~ en fit la distribution aux prisonniers
parmi lesquels elle ne trouva pas la femme en question,
mais elle remarqua une porte dans un coin. "— Mon
" prince, dit-elle au geôlier, si, dans cette cellule, il se
" trouve quelque autre prisonnier, faites, je vous prie, qu'il ne
" soit pas privé de sa part!" — "Oh bah! répondit
" l'homme, il n'y a là qu'une drôlesse nommée Boule de
" neige qui a été arrêtée cette nuit; laissez lui donc
" manger les pierres!" — "Amân, mon prince, mon père
" m'a bien recommandé de donner du halva à tous ~~les~~
" ~~prisonniers~~ sans exception, je vous prie, laissez moi lui
" en faire part." — "Allons, bien! reprit le geôlier, donne lui
" en, et que ce soit fini." — A peine entrée, Rābeit retira
son manteau, ~~l'échangea avec celui de la prisonnière,~~
~~et lui enjoignit à celle-ci de sortir et de s'en aller avec~~
~~l'Imâm en lui souhaitant tous les maux de la terre.~~ (?)
dit à la prisonnière de s'en revêtir et de lui laisser le sien,

lui enjoignit de sortir et de s'en aller avec l'Imâne en lui souhaitant tous les maux de la terre. La drôlesse comprit, revêtit le manteau de Sabéit qu'elle remercia tout bas, sortit et partit en compagnie de l'Imâne.

Le lendemain, après s'être acquitté de la prière du matin, le chef de police, d'un air joyeux et satisfait, se rendit à la prison, et à l'heure de l'audience, il conduisit les deux délinquants en présence du grand vézir. Celui-ci apostrophant Boule de neige: " — Drôlesse! je " t'ai punie tant de fois, cela n'a servi à rien, tu ne t'es " pas corrigée; je te ferai pendre avec les malfaiteurs." — Sabéit se mit à pousser de grands cris: " — Mais, non, " Effendim, je suis la fille du juge un tel et la femme " légitime de cet homme; que signifie tout cela? Comment! " j'étais tranquillement chez moi en compagnie de mon " mari, et l'on nous a arrêtés! Et l'on a causé un " scandale de tous les diables! Croyez vous que Dieu " approuve tout cela? Croit-on que le Sultan en sera " content? Mais un protecteur veille sur ma tête (; " j'irai me faire tuer sous les pieds du cheval du Sultan" — Et elle redoubla ses cris et ses clameurs. — Le grand vézir regarda le chef de police — " Non, Effendim, dit à son tour celui-ci, cette femme est bien celle qu'on appelle " Boule de neige que, selon vos ordres, j'ai arrêtée" — Sabéit se mit à crier de plus belle: " Qu'on fasse " venir l'Imâne et les gens du quartier, dit-elle" — Les huissiers partirent aussitôt et ramenèrent les gens qui, tous, appuyèrent de leur témoignage la déclaration de Sabéit. Le grand vézir irrité dit alors: " — Il y a eu " erreur; que le diable emporte le chef de police; " huissier, qu'on le mène en prison!" — Boule de neige demeurait à la porte de Silivri (33); le grand

| p. 39 |

vézir envoya tout exprès des hommes de confiance qui, par l'intermédiaire de l'Imâm et des gens du quartier, trouvèrent Boule de neige dans sa maison et l'amenèrent devant le Pacha. Après confrontation et constatation de l'identité des deux femmes, le vézir destitua le chef de police, l'exila à Aïdine (35) et donna son poste à un autre officier.

Sabeït rentra chez elle avec Hassan Chôte; à peine arrivés, elle lui dit: "— Ah! c'est comme cela!
" qu'est ce que cela signifie? "Je garderai la maison, me
" disais-tu; dans quel but? Il est évident! Eh bien, moi
" je te jure que je prendrai un amant." — Une longue querelle s'en suivit; on échangea même des horions. Enfin l'Imâm intervint, fit jurer à Hassan de ne plus recommencer et parvint à réconcilier les deux époux.

Mais le serment de Sabeït tenait au cœur de Hassan qui avait perdu toute confiance; aussi quand il sortait, il avait grand soin de fermer toutes les portes et il tenait, pour ainsi dire, sa femme sous clé. Celle-ci ne pouvait se résigner et jurait de ne pas supporter d'être traitée de la sorte, quand sa tante vint la trouver et lui dit: "Il faut absolument
" renoncer à te venger, il n'y a pas à dire, ou, sinon, je ne te
" regarderai plus en face." — Elle lui fit jurer de se conformer aux ordres de son mari, ce à quoi elle parut acquiescer.

Donc, en partant le matin, Hassan Chôte fermait les portes, en rentrant après la prière de l'après midi, il les rouvrait, les refermait, montait, quittait ses vêtements, endossait une robe de nuit d'étoffe de Magnésie, dont il retenait les pans dans le lien de son caleçon et se coiffait d'un énorme bonnet de nuit (36) de sorte que sous cet accoutrement, il ressemblait à un potiron; il s'asseyait ainsi dans la loge (37) et y restait jusqu'à l'heure de se mettre au lit.

Sabiét ne trouvait toujours pas l'occasion de mettre son serment à exécution. Cependant, à force de guetter par la fenêtre d'une chambre basse, elle avait fini par nouer quelques relations avec un jeune homme qui, parfois, lui faisait des signes et même avait pu causer par moments avec elle, mais sans avoir eu la possibilité de pénétrer dans la maison.

Un jour, Sabiét dit au jeune homme: "– Ce soir,
" à trois heures de la nuit, viens, heurte la porte, mon
" mari sera près de la fenêtre; "Qui est là?" demandera-t-il,
" garde le silence, ne réponds pas; heurte de nouveau; il (se fâchera,)
" ~~se mettra en colère~~, te dira des injures; heurte toujours
" jusqu'à ce qu'il se mette en colère; au-dessus de sa
" tête, un sabre est appendu; s'il entend quelque bruit
" dans la maison, il prend son sabre et va incontinent
" visiter le jardin; c'est son habitude. – Or, tout irrité, il
" saisira son sabre; tric, trac, tric, trac, il descendra
" l'escalier et ouvrira la porte près de laquelle le mur forme
" une encoignure; tu t'y fourreras et tu demeureras coi;
" comme il ne verra personne, il s'avancera de quelques
" pas d'un côté ou de l'autre; tu en profiteras pour
" entrer." –

Ce qui fut dit fut fait: le soir, à trois heures, l'amoureux heurta la porte; d'en haut Stapane Chah s'écria: – "Qui va là?" – L'autre sans répondre frappa derechef – "Qui diable ce peut-il être? dit Stapane,
" attends, je descends; que le diable emporte ta mère!" – (38)
"Tiens la chandelle" s'écria-t-il, et prenant son sabre, il descend l'escalier; tric, trac, tric, trac, tire les barres de la porte et l'ouvre. Sabiét, de l'intérieur: "– ~~Ah~~ Au secours! Aghâ,
" j'ai grand'peur, cela doit être encore ~~des génies~~ des Démons ~~!!~~." –
– "~~Que~~ Dieu nous en préserve! reprit Stapane tout en grommelant, et il ouvre la porte toute grande. Selon le conseil de Sabiét,

/ p. 40

l'amoureux s'était ~~faufilé~~ blotti dans l'encoignure de la muraille et ne bougeait pas. Le sabre en main, Hassan Châh sort, regarde à droite, regarde à gauche et, ne voyant personne, il s'avance ~~vers~~ au coin où il suppose que doit se trouver l'étranger. À ce moment, celui-ci entre dans la maison dont il referme la porte; Sabéit l'attendait, le fait monter, ~~et~~ lui désigne la loge où se tenait habituellement son mari et lui dit: "— Assieds-toi là; il va
" revenir et heurter la porte; demande: qui va là? et nous
" verrons." —

Hassan Châh était allé jusqu'au bout de la rue, et ne trouvant personne, il se disait en marchant: "— Quoi que ce
" soit pas là, comme l'a dit Sabéit, quelque œuvre diabolique!
" que le diable soit de toute l'affaire. Il y a toute apparence
" de maléfice, car, si c'était une créature humaine, je
" l'aurais certainement entendue s'enfuir; au moment même
" où je tirais les barres, on a encore frappé; un homme
" n'aurait certes pas pu s'envoler à ma figure! Oh! oui,
" nous sommes en butte à quelque méchanceté infernale;
" quelle bêtise j'ai commise là!" — Il se reprochait sa sottise et était si troublé que son cœur palpitait et ses mains tremblaient d'émotion.

Enfin, il voulut rentrer chez lui et heurta la porte. L'amoureux, suivant l'avis de Sabéit demanda: "qui va là?" — Hassan frappe de nouveau, même question d'en haut.
— "Allons, pensa Hassan, le diable emporte sa mère, je me
" suis trompé de côté et voilà que je frappe à une porte autre
" que la mienne." — Une grande terreur s'empara de tout son être; il se mit à compter les portes des maisons l'une après l'autre et revint heurter la sienne; comme devant, on demande d'en haut: "— Qui va là?" — À cette voix, Hassan s'imagine s'être encore trompé, récite le verset du trône (39) et se remit à compter les portes dans les deux sens. — "Enfin,

« se dit-il, cette porte est la nôtre. » — Il frappe et ~~reçoit~~
« entend la même question : — “Ah ! s'écrie-t-il, pas de
« personne !… (49), c'est trop fort ; qu'a-t-il donc à
« demander ainsi : Qui va là ? Je suis tombé dans une
« vilaine affaire. Aussi qu'avais-je besoin de sortir de chez
« moi pendant la nuit ?… si un animal de veilleur
« vient à passer, me voit dans cet accoutrement, le
« ~~m'arrête, que~~ sabre en main et m'arrête, que lui
« répondrai-je ? / Je crains fort que, cette nuit, il
« m'arrive quelque malheur. » — Plus il réfléchissait à sa
situation, moins il ne trouvait d'issue. — “Au fait,
« pensa-t-il, cette nuit l'Imâme avec quelques voisins
« sont réunis chez Hadji Hassein, je vais y aller et prier
« l'un d'eux ou le Mouezzine de m'aider à retrouver ma
« maison. » — Hassan se rend chez Hadji Hassein, frappe à
la porte ; on ouvre et on l'aperçoit le sabre en main
dans un costume qu'on ne lui connaissait pas. — En
entrant, le pauvre homme s'écrie : “ J'ai perdu ma
« maison, si le Mouezzine est ici, qu'il vienne, qu'il
« la retrouve et me l'indique. » —

À ces paroles, les gens se dirent : “ Hassan Chéle
« a certainement perdu l'esprit, voyez-le, un sabre à la
« main ; il est à craindre qu'il n'ait commis quelque
« méfait chez lui. » — L'Imâme s'adressant alors à l'un
des assistants : “ Toi es le plus robuste entre nous,
“ dis lui de prendre un café et qu'il monte, tu l'accompagneras ;
« fais le monter, tâche de lui enlever son sabre, nous le
« lierons et nous ne le laisserons pas sortir de toute la nuit. » —
On invita donc auprès de Hassan Chéle pour le faire
monter. “ — Non, répondait-il, ce n'est pas le moment, je
« vous en prie, j'ai perdu ma maison. » — “ Que dit-il donc ?
« que dit-il ? » demandèrent d'en haut les gens ; une

D'autre part, si je ~~patiente~~ persiste jusqu'au matin, il se peut que j'aie tourné de travers et si je continue à frapper et si l'individu se met en colère et vient à moi que lui dirai-je ? —

“ Aman ! Mehemmed,

" maison peut elle se perdre ? ah ! le pauvre diable est fou !
" allons, monte un moment." — Enfin Hassan se décida
à entrer ; à peine est il passé, on lui enlève son sabre,
on lui lia les mains derrière le dos et on l'attacha à
un pilier. " Amân, s'écria t il, mon prince, mais je ne
" suis pas fou." Mais les autres : — " ce n'est rien, n'aie pas
" peur, demain matin, nous te ferons lire par un Khodja (41)
" et cela passera, lui disaient ils pour le calmer. ~~[illegible]~~
Hassan pria, supplia, eut beau proférer mille serments,
personne ne l'écouta ; il vit qu'il ne pouvait les
convaincre, se tut et se mit à verser des larmes. " Laissez
" le pleurer, dirent les gens, s'il plait à Dieu ! cela
" passera." / ce qui ne fit qu'irriter la colère du pauvre
Hassan.

/ p. 41.

L'Imâm dit au Mouezzin : " J'ai grand peur
" qu'il n'ait fait quelque malheur chez lui ; pour
" l'amour de Dieu ! vas y et apporte nous des nouvelles." —
Le Mouezzin partit ; l'amoureux qui se tenait près de
la fenêtre l'aperçut et dit à Rabéèt : " Voici venir
" un individu précédé d'une lanterne — " Fais moi
" place répondit-elle, ne souffle pas mot ; je vais voir qui
" c'est, et si l'on heurte la porte, je répondrai." — Le
Mouezzine arrive et frappe. " — Qui est là ? demande
Rabéèt d'une voix larmoyante. — " Ma chère âme, je
" suis le Mouezzine, qu'est il donc arrivé à Hassan Chèlebi,
" a t il perdu l'esprit ? depuis quand ? L'Imâm
" Effendi m'envoie m'informer s'il n'a pas fait quelque
" malheur chez vous." — Non, mon prince, répondit
" Rabéèt, il n'a causé aucun mal, il a pris son sabre et
" est sorti / en disant qu'il allait me tuer ; je suis toute

/ comme un fou

" sens dessus dessous ; si quelqu'un ici n'a pas éclaté, ce
" serait une chance, qu'est ce que cela veut dire ? j'en suis

" toute chose. — " Ne crains rien, reprit le Moneyzine, nous
" lui avons enlevé son sabre, puis lié les mains et
" solidement attaché à une des piliers du salon (22); il s'est
" mis à hurler en jurant : " Je ne suis pas fou, j'ai perdu
" ma maison." — Voyons, une maison s'est-elle jamais perdue?
" il a évidemment perdu l'esprit; mais, sois tranquille,
" nous ne le lâcherons pas." — Le Moneyzine dit et sortit,
et Chabeït passa le reste de la nuit en joie avec son
amoureux qu'elle congédia le matin.

De son côté, le pauvre Hassan passa la nuit
comme nous l'avons dit. Le matin l'Imâme se dit : —
" Je vais voir un peu ce garçon." — Il entre, s'approche de
Hassan, écarte ses doigts et lui demande : " Combien
" y a-t-il de doigts là ?" — " Quelle question m'adresses-tu
" là, répond Hassan, je n'ai pas perdu la tête; cette nuit,
" par la malice des démons sans doute, il m'est arrivé de
" singulières choses; mais délie-moi d'abord un peu, je te
" prie." — " Mais si tu as toute ta raison, reprit l'Imâme
" que signifie cet accoutrement ?" — " C'est mon habitude,
" repartit Hassan, chaque jour en rentrant, de passer ma robe
" de nuit pour me mettre à mon aise, je te le jure." —
Là-dessus, on lui délia les mains et on le laissa aller en
lui donnant quelques bons avis et en lui recommandant
de se faire réciter quelques oraisons (23).

Hassan Chaka prit congé et se rendit chez lui. En le
voyant, sa femme poussa un cri et lui dit : — Comment !
" d'un côté, ta colère; de l'autre, un tapage qui n'a pas
" cessé dans toute la maison jusqu'au matin, nous ont
" fait perdre la tête, l'esclave ne m'a pas quittée et nous
" n'avons pu fermer l'œil de toute la nuit." — Et elle se
mit à fondre en larmes. — Ayez, ma chère âme, reprit-
" -elle, fais venir un Khodja pour qu'il lise ~~dans~~ une

" oraison dans tous les coins et qu'il parfume toute la maison." (1) Hassan envoya chercher un Khodjâ qui, selon l'usage de ces gens là, débita un tas de ~~mensonges~~ blagues et d'oraisons, prétendit exercer sa puissance sur les serviteurs du roi des génies ~~(1)~~, ce qui épouvanta terriblement Hassan; il récita des oraisons dans tous les coins, fit des aspersions, brûla des parfums et attrapa ainsi une jolie somme.

Ce même jour, après le départ de Hassan pour le caravansérail, Sabiét, aidée de son esclave, ~~attacha~~ suspendit dans le grenier des cailloux avec des ficelles dont les bouts passant par une fente du plancher, ~~pendaient~~ passaient dans la chambre de l'esclave. Pendant la nuit, celle-ci coupa les ficelles et les cailloux, en tombant, firent du bruit. Sabiét, feignant d'être effrayée, dit à son mari: — Eh!
" Aghâ Effendim, n'entends-tu pas ce vacarme; il en a été
" de même pendant toute la nuit dernière jusqu'à l'aube;
" nous en avons perdu la tête." — Et toutes deux, la maîtresse et l'esclave affectaient de trembler de peur. Hassan Chah crut être en butte à des maléfices, fit venir des Khodjas dont les oraisons finirent par lui coûter assez cher.

Cependant, le printemps était proche; le plus souvent, le père de Hassan avait coutume, en cette saison, de se rendre à Brousse avec sa famille pour y passer quelques mois et renouveler sa provision de marchandises. Or, cette année là, le magasin de Hassan était dégarni; il dit donc à Sabiét: " Allons, je vous emmène à Brousse,
" nous y passerons quelques mois et nous nous y remettrons
" de nos soucis; en ce moment, nous ne serions pas
" tranquilles dans cette maison. Allons!" —.

/p. 42

Ils allèrent à Brousse où Hassan possédait des vergers, des fermes, des boutiques en grand nombre; et, comme il y avait beaucoup d'amis, le temps se passait fort agréablement.

Parmi ses propriétés, Hassan avait un vaste jardin où se trouvaient des parterres et beaucoup d'arbres fruitiers; il était situé au milieu d'une plaine qui s'étendait au pied d'une ~~haute~~ montagne et près du mur d'enceinte était un poirier très ~~ha~~ haut. Un jour que Hassan s'y promenait avec sa femme, il s'arrêta au pied de cet arbre. = "Eh! dit-il, as-tu jamais vu un poirier de cette taille?
" C'est mon père qui l'a planté, il répétait souvent
" que, le soir, il venait s'asseoir ici et qu'il y avait eu d'étranges
" visions" — Tous deux rentrèrent chez eux; Sabiét avait toujours sa vengeance en tête. Cette nuit même, elle put voir son amant en secret et lui donna certaines instructions. Le lendemain, elle vint avec son mari au jardin et se reposa avec lui au pied du poirier. "— Ah! s'écria-t-elle,
" les belles poires! j'ai grande envie de grimper et d'en
" cueillir moi-même!" — Ce qu'elle fit aussitôt; puis regardant d'en haut: "— Eh! Infidèle! où as-tu pris
" cette femme? Ah! il l'embrasse! Ah! il la caresse! =
Hassan d'en bas: — Eh! femme, as-tu perdu l'esprit?
" Il n'y a personne ici que toi et moi" — Mais Sabiét se mit à jurer, à traiter son mari d'éhonté et, enfin, à fondre en larmes. De son côté, le pauvre homme protestait qu'il ne se passait rien de semblable: "
— Voyons! disait-il, serait-ce possible? au pied de cet
" arbre? — Viens, descends et assure-toi par tes yeux". —
Sabiét ~~se disposait~~ tout en descendant: "— Parbleu, disait-elle,

" elle a disparu; elle se sera enfuie par la brèche." — Puis
" arrivée en bas, elle ajouta: " Drôle, n'as-tu pas honte?
" Effronté! comment! sous mes yeux!" — Et elle injuria
son mari de la belle façon.

Peu après, elle reparla de son désir d'avoir des poires
et exprima son regret de n'avoir pu en cueillir. — " Attends,
" lui dit Hassan, je vais grimper sur l'arbre et je t'en
" cueillerai." — Ce qu'il fit; il était à peine en haut que
Sabiè fit signe à son amant caché près de là, qui
accourut et ~~venait~~ commença à la caresser; ce que voyant Hassan,
il se mit à traiter sa femme de même qu'il l'avait été
par elle quelques moments auparavant. Celle-ci lui
répondit: " Allons! bon! voilà que tu me calomnies à ton
tour; il n'y a personne ici; ce doit être l'effet de quelque
influence particulière à cet arbre." — Hassan cueillit les
poires et pendant qu'il descendait, l'amant s'échappa par
la brèche. Hassan dit à Sabiè qu'il avait cru voir
un homme s'enfuir; celle-ci se récria, protesta, parla
de calomnies; les deux époux se querellèrent, puis se
réconcilièrent et rentrèrent chez eux. (45)

Quelque temps après, Hassan Chah se ~~préparer~~
disposait à aller avec sa femme ~~rendre visite~~ et
quelques amis faire visite à un fermier ~~du voisinage.~~
des environs. Au moment du départ, Sabiè allégua
quelque affaire qui l'empêchait d'accompagner son mari
le jour même; le fait est qu'elle avait donné rendez-vous
à son amant. Les autres se mirent en route et
rencontrèrent à quelque distance un messager envoyé
au-devant d'eux pour les informer que la mère du
fermier étant tombée malade, on ne pouvait les recevoir.
On revint donc à la ville. Après la prière du soir, Hassan

voulant rentrer chez lui, comprit qu'il y avait de la compagnie en haut; il ne fut tout troublé, monta à pas de loup, et surprit sa femme avec son amant. — « Ah ! se dit-il, je les tuerais bien, mais, en ce moment, je « n'ai pas d'argent comptant; la sagesse est donc de « patienter jusqu'à ce que j'aie converti mes immeubles en « espèces. Alors je me débarrasserai de tous les deux et je « me sauverai. » — Il alla passer la nuit ailleurs et revint le lendemain matin sans souffler mot de l'aventure; il vendit ses biens et sa maison sous condition par l'acquéreur de ne pas ébruiter cette vente jusqu'à son départ et en reçut la valeur. Un beau jour, il dit à sa femme qu'il ne rentrerait pas le soir, et il se mit à faire le guet; il surprit les deux amants dans leur sommeil, les frappa de son sabre, enfourcha un cheval qu'il avait tenu tout prêt ainsi que quelque bagage, et prit la fuite.

Hassan Chah se rendit d'abord à Smyrne où il s'embarqua pour l'Egypte et de là il alla à Djedda. Il s'y lia avec quelques marchands qui allaient aux Indes et partit avec eux. Il songea alors à employer son capital qui s'élevait à une trentaine de bourses / et fit emplette de vingt jarres (46) / de confitures du pays qu'il chargea ~~à bo~~ sur un navire. A bord, se trouvait une femme qui se rendait en pèlerinage à la Mekke et qui avait également vingt jarres de confitures que l'on plaça dans la cale à côté de celles de Hassan. Le navire mouilla en un port où la femme vint à mourir; les agents du fisc vinrent à bord pour séquestrer la propriété de la défunte; or ses jarres étaient plus petites que celles de Hassan et les agents saisirent ces dernières; Hassan réclama quand ~~les~~ on

/ p. 23

apposa les scellés sur ses jarres; ce fut en vain; on ne fit aucune attention à ses plaintes, on l'accabla de coups et l'on débarqua ses jarres. Il se désolait en voyant que ce qu'on lui laissait n'équivalait pas à la moitié de ce qu'on lui prenait. " Qui sait, se lamentait-il, " combien peu il me reste ?" — Et il pleura tant que ses yeux étaient tout gonflés. Les passagers essayaient de le consoler, entre autres, un vieillard respectable qui lui témoignait mille amitiés.

Un jour Hassan prépara un dîner et invita le vieillard qui, à la vue d'un grand nombre de mets variés, fronça le sourcil et lui demanda quel pouvait bien être son capital. " Je possède une " trentaine de bourses, répondit Hassan qui conta par la même toutes ses aventures. " — Oh! reprit l'hôte, très " un fameux imbécile; sais-tu quelle est ma fortune? " j'ai ici, dans la cale, en guise de lest, quarante balles " d'indigo; je n'ai pas trouvé à les échanger, chacune dans " douze mille sequins : Eh bien! avec tout cela, je me " contente de manger un pilaf (63) chaud une fois par " semaine! Va, imbécile, ne m'adresse plus la parole." — Et, tout en colère, il se leva et, depuis ce moment, ne s'occupa plus de Hassan.

Dans le cours du voyage, ce vieillard mourut; les passagers mirent entre eux ses effets et ses ballots aux enchères; Hassan n'y prenait aucune part, ses compagnons lui demandèrent la cause de son abstention. " Mon sultan, répondit-il, je n'ai pas " d'argent comptant et j'hésite parce que je ne puis " surenchérir. " — Bast! reprirent les autres, qu'est-il besoin " d'argent? La vente ne se fait pas au comptant;

Pilya ——

« on inscrira à ton nom ce que tu achèteras ; arrivé à
« destination, tu le vendras et tu ne paieras qu'après ;
« nous ne sommes tous là. » — « Mon sultan, j'hésite encore,
« repartit Hassan, mais puisque vous insistez, ayez la
« bonté de m'adjuger les balles d'indigo. » — Tous se
moquèrent de lui. « Comment, disaient-ils, cela ne
« vaut pas de la terre ; que diable cet individu peut-il
« faire de cet indigo ? » —

Enfin, on toucha au port, Hassan débarqua ses jarres et ses ballots : il n'avait pas examiné les jarres, mais il trouva dans les balles l'or dont lui avait parlé le vieillard. Longtemps après et en rechignant, il se décida à ~~ouv~~ visiter le contenu des jarres ; en les ~~ouvrant~~ maniant, il les entendit résonner comme si elles étaient vides ; pensant qu'elles ne contenaient que peu de chose, il les ouvrit et quelle fut sa joie en y trouvant mille sequins. Il rendit grâces à Dieu de cette bonne fortune, devint un des principaux trafiquants avec l'Inde et passa le reste de sa vie en joie et en contentement./.

/p. 44

Notes du conte IV.

(1) Étoffe de soie mélangée de coton.

Koum Kapou. (2) Porte de Constantinople sur la Marmara.

(3) sorte de manteau

(4) ancien comptoir des Génois qui est à Constantinople ce qu'on appelle la marine dans les ports de la Méditerranée; quartier peuplé de cabarets et de mauvais lieux, rendez vous des gens de la pire espèce.

(5) robe d'étoffe rayée fendue sur les côtés.

(6) manteau d'étoffe légère.

(7) id. de drap à longues manches.

(8) En Orient, la circoncision tient lieu de certificat.

(9) Village sur la rive orientale de la Marmara en face de Constantinople, l'ancienne Chalcédoine.

(10) L'expression du texte est plus énergique, mais ne peut être traduite décemment.

(11) Chaque quartier d'une ville de Turquie a son Imâm, personnage chargé de diriger la prière du vendredi et, en même temps, de célébrer les mariages et les funérailles des habitants du quartier.

(12) C'est à dire que ces gens sont assez vénaux pour porter, en toute occasion, un faux témoignage sans courir aucun risque.

(13) Ehel-i-ayâl formule polie pour éviter d'employer le mot Kari = femme.

(14) Mordar olmouche, littéralement "est devenu charogne"; c'est ainsi que jadis les musulmans désignaient le décès d'un chrétien. Nous avons vu nous-mêmes un permis d'inhumation d'un chrétien délivré, il y a longtemps, il est vrai, conçu dans les termes les plus grossièrement injurieux.

(15) Embarcation très légère et effilée servant à la navigation du Bosphore.

(16) On appelle ainsi la personne chargée de crier, de la galerie du minaret, l'appel à chacune des cinq prières quotidiennes.

(17) Le corps d'un musulman décédé est soumis à certaines ablutions avant d'être inhumé.

(18) Édifice où se trouvent les bureaux de l'administration.

(19) Beït ol mâl; autrefois le trésor public remplacé aujourd'hui par le Ministère des Finances.

(20) Kassâm; agent préposé à la liquidation des successions.

(21) Déyzé, tante maternelle

(22) Djehaz - paraphernal

(23) selon la computation occidentale, jeudi soir; chez les Orientaux la journée ~~se compte~~ est la durée comprise entre deux couchers du soleil; le vendredi soir est considéré comme ~~heureux~~ favorable à l'occasion d'un mariage, la conception du prophète ayant eu lieu ce jour là.

(24) Dans le Levant, ce sont les hommes qui s'occupent du marché

(25) El Asr; le temps qui s'écoule entre midi et le coucher du soleil.

(26) Saghlik ilè - que vous les usiez en bonne santé!

(27) Dans le texte, mel'ounèt, maudite.

(28) Kar Topou, sobriquet donné à une femme blanche et grasse.

(29) une des plus belles mosquées et remarquable par le grand nombre de pigeons qui y sont entretenus au moyen d'aumônes.

(30) Autrefois grade de la milice des Janissaires.

(31) Chef très influent de cette milice.

(32) Baÿraqdâr.

(33) Confiture faite de miel, de farine de sésame et de noix.

(34) Une des portes de Constantinople.

(35). ~~Province~~ Ville de l'Asie Mineure chef-lieu de la province du même nom.

(36) Kaouk, gros bonnet ouaté en forme de tiare.

(37) Chaknichîn, loge vitrée en saillie sur la muraille, appendice indispensable de toute habitation à Constantinople.

(38) Dans le texte, l'expression est plus énergique, mais ne peut se traduire décemment.

(39) Verset du Coran que l'on récite en cas de danger.

(40) Commencement d'une prière récitée dans le même cas : "Il n'est de puissance ni de force qu'en Dieu."

(41) titre donné aux professeurs et à certains mollahs qui font profession de réciter des prières pour obtenir la guérison de quelque maladie

(42) Divân Khânè salle de réception dont le plafond est soutenu par des colonnes de bois.

(43) Okhoutmâkh, faire lire, sous-entendu, des oraisons.

(44) On brûle de l'encens ou quelques graines odoriférantes pour chasser les mauvais esprits.

(45) On retrouve ici le conte de La Fontaine et cependant il n'est guère douteux que le conteur n'en pouvait avoir connaissance, ce qui ne serait plus le cas aujourd'hui.

(46) Dèbè, grands vases faits de peau façonnée et desséchés [illegible] qui servent à transporter les liquides ou les substances sujettes à se liquéfier, telles que le beurre.

(47) riz cuit dans le bouillon d'une manière toute spéciale, complément indispensable de tout repas.

p. 47

47. 85

Conte V.

Histoire de ~~Hadji~~ Khodjâ Bitchâk

marchand gros bonnet (1)

Il était une fois un ~~riche (1) négociant~~ qu'on avait surnommé ~~Hadji~~ Khodjâ Bitchâk (2) parceque, quoique possédant une grande fortune, il était d'une avarice extrême. Il indiquait fréquemment ses intentions testamentaires en disant: — "Après ma mort, vous ferez ceci; " vous ferez cela; vous consacrerez telles sommes à des " œuvres pies; etc. etc." — "Eh! mon père, lui répondait son " fils Nonon, exécute tes volontés pendant ta vie; car, " après ta mort, je ne le ferai certes pas sur ma légitime." —

Khodjâ Bitchâk disait souvent à sa femme: "Je " crains bien qu'après moi, ce garçon ne dissipe en peu de temps " le bien que je lui laisserai: j'ai caché là haut sous le " ~~plafond~~ plancher du belvédère (3) cinq petites jarres pleines d'or dont je n'ai " pas parlé à mon fils. Lorsqu'il aura gaspillé mon héritage " et qu'il aura mangé de la vache enragée, peut-être deviendra- " t-il plus sage? alors, seulement, tu lui découvriras les jarres." Après avoir ainsi témoigné son désir, il montra la cachette à sa femme.

Un jour, Khodjâ Bitchâk songeait: "Je suis riche, ma " vie touche à son terme; voilà mon fils devenu grand, il me " tarde de le marier et de l'établir; il faut que j'en " prenne mon parti. Allons! que ce soit sous d'heureux " auspices! Après tout, quand je dépenserais, pour ce mariage, " trente ou quarante bourses!..." — Tout à fait décidé, il alla trouver sa femme et lui dit: "Nonón, notre fils est " en âge; j'ai l'intention de le marier; voyons! tâche de " lui trouver une honnête jeune fille." — "Fort bien, les " honnêtes jeunes filles ne manquent pas, mais il faut aussi " pas mal de dépenses; tu diras que tu ne peux y suffire, " tu me feras rougir, et tout le monde se moquera de nous." —

p. 47 bas de la page

— " Oh ! que non, femme, par Dieu, je jure, qu'en ce cas, je
" n'épargnerai rien ; mais trouve une fille sage et
" modeste, et, par le temps qui court, elles sont devenues
" introuvables." — De caractère vil et mesquin, le brave
Khodjâ, jugeant les autres d'après lui, pensait mal de
tout le monde. Bref, il jura de mille manières qu'il
ne ménagerait pas la dépense : sa femme se mit en
quête, ~~et~~ finit par découvrir une fille de bonne famille,
et le mariage fut conclu.

A la vérité, Khodjâ Bitchak fit de si grands
préparatifs de réjouissances que ses amis, ses parents et
jusqu'à sa femme n'en revenaient pas. Un grand nombre
de personnes furent conviées aux noces et un Jeudi on
amena la mariée (4). Quelques instants avant la
prière du soir, Khodja Bitchak prit son fils à l'écart
et lui dit : — Ecoute bien ; après la prière, nous te
" conduirons à la chambre nuptiale, nous t'y laisserons, et
" si tu t'aperçois que la fille n'est plus vierge, viens me
" le dire, et, en ce cas, je la chasserai ; dans le cas contraire,
" viens aussi m'informer afin de me délivrer d'inquiétude." —
— " Eh ! père, repartit Nomân, il y a grande foule, des
" danseurs, des musiciens ; comment, en présence de tant
" de monde, pourrai-je te renseigner ?" — " Tu as raison ;
" Eh bien ! si la fille n'est pas telle que nous la désirons,
" tu me regarderas à distance, ton turban abaissé sur tes
" sourcils et la main fermée ; dans le cas contraire, tu
" tiendras la main ouverte et ton turban relevé comme
" d'ordinaire, et je comprendrai.

Après la prière du soir à la mosquée, le cortège
accompagné du lecteur (5) arriva à la maison où,
après le récit de l'oraison d'usage, Nomân fut conduit à
la chambre nuptiale pendant que Khodjâ Bitchak

entretenait ses convives. Après les préliminaires usités, Nomân se glissa dans le lit et s'aperçut que la jeune fille n'était pas vierge; comme il se retirait, celle-ci se jetant à ses genoux s'écria: — "Par grâce, écoute-moi; non, "je ne suis pas une fille perdue; un jour, je suis tombée "du haut d'un arbre, cet accident s'en est suivi; ne me "déshonore pas!" — Et elle se répandait en supplications.

Cette jeune fille était en effet une personne fort vertueuse et très honorable, mais les sentiments bas de Khodjâ Bitchâkô avaient fait une certaine impression sur ceux de Nomân qui, se conformant aux recommandations de son père, demeura sourd à toutes les prières et sortit en abaissant son turban jusqu'aux sourcils. Dès que Khodjâ Bitchâkô l'aperçut, il se leva d'un bond et cria à ses gens de renvoyer tout le monde, convives, danseurs et musiciens. Ceux-ci se demandaient ce que cela signifiait et, croyant à quelque accident se retirèrent. — "Qu'on conduise sur "le champ cette fille à son père, hurla Khodjâ Bitchâkô, — "Par grâce, lui dit sa femme, s'efforçant d'arranger les "choses, laissez passer cinq ou dix jours; ensuite, sous un "prétexte quelconque, nous renverrons la fille; de la sorte, ni "ses parents, ni elle, ne seront déshonorés." — Le Khodjâ résista à toutes les prières et persista dans sa déclaration. — "Non! s'écria-t-il, je suis un homme d'honneur et il "ne sera pas dit que je prends pour mon fils une drôlesse; je "lui chercherai une fille sage; il m'en coûtera ce qu'il m'en "coûtera, qu'importe!" — Il s'obstina et renvoya la jeune fille à ses parents qui en furent gravement offensés et montrés au doigt.

et, de son côté, au même moment, Nomân prononçait le triple divorce. (6)

votre famille est honorable,

Ceci me rappelle un fait du même genre, mais dont la conclusion fut différente.

p. 48

Il était une fois un marchand qui, de même que Khodja Bitchâkô jouissait d'une grande considération et avait un fils

nommé Yâhyâ. Dans le même quartier, habitait un autre marchand Hadji Hâkir dont la fille avait été, dès le berceau ( ) fiancée à Yâhyâ. Le père de celui-ci vint à mourir et, en peu de temps, ce jeune homme dissipa, en compagnie de parasites dans les cabarets de Galata, (7) la grande fortune dont il avait hérité. Hadji Hâkir, irrité de la conduite de Yâhyâ, l'avait pris en aversion et lui refusa sa fille qu'il accorda à quelque autre. On s'occupait des préparatifs de la noce ce que Yahya ignorait, lorsqu'un quidam le rencontrant, lui dit : "— Ah ! Ah !
" Yâhyâ, ta fiancée est accordée à un autre et le mariage
" sera consommé Vendredi prochain. (8) — A ces mots, les yeux de Yâhyâ s'assombrirent, car il aimait éperdument la jeune fille qui le payait de retour ; mais à quoi bon ? L'ivrognerie avait été la cause de tout le mal ! —
Accablé de chagrin, Yâhyâ se disait : "— Jeune insensé ! oui,
" je prendrai une barque, je me rendrai à la pointe du Sérail (9) et là, je me noirai dans le courant." — Tout pensif, il se dirigeait vers l'embarcadère, quand quelques uns des parasites qui avaient mangé son bien se trouvèrent sur son chemin et, l'invitant à s'arrêter, lui demandèrent la cause de son chagrin. Il ne répondit pas tout d'abord, mais comme ils insistaient : — " Eh bien ! dit-il, on a accordé à
" un autre la fille de Hadji Hakir et jeudi prochain,
" le mariage sera consommé le soir même ; aussi, de ce pas,
" je vais me jeter à l'eau.

Un éclair de générosité passa dans le cœur de ces parasites et ils se dirent : "— Voyons ! nous sommes bien
" une trentaine qui avons bu et mangé aux frais de ce
" gentil seigneur ; il nous incombe de lui venir en aide ;
" si chacun de nous se fend de dix sequins, l'affaire est faite. —
— " Mais, s'écria l'un d'eux, comment cela peut-il s'arranger
" avec de l'argent ?" — " Non, non, cela est impossible, reprit

un autre." — "Réfléchissons un peu, répliqua le premier, en "attendant, versons la somme; quant à moi, je sais ce que "j'aurai à faire." — Tous se cotisèrent à l'envi et réunirent un assez fort magot. — "Quelle espèce d'individu est le "nouveau gendre? (10) demanda / le boute en train. — "Il "ressemble à un tel que tu connais, répondit-il." — "Oh! "alors, rien de plus facile." — Ils achetèrent chez un tailleurs des habits en tout pareils à ceux du gendre et en revêtirent Gâlîgâ qui, des pieds à la tête, ressembla à ce dernier à s'y méprendre, puis ils prirent avec eux un étudiant (11) de ~~la~~ même taille, de ~~la~~ même tournure et ~~de l'~~ des même costume ~~à peu près semblables à~~ que l'imam du quartier où devait se faire la noce.

/ à Gâlîgâ

Pendant la soirée qui ~~précédait~~ / la consommation du mariage, le gendre, accompagné de ses parents et de ses amis, se rendit à la mosquée du Sultan Bayézid pour y faire la prière. De leur côté, les compagnons, au nombre de vingt ou trente ceignaient la tête de l'étudiant d'une énorme châle, lui mettaient à la main un long bâton (12) et, précédés des lecteurs se mettaient en marche / à l'autre bout de la rue.

/ devait précéder

/ avec Gâlîgâ

Déjà, dans la maison de Hadji Hâtir, les sorbets étaient préparés et l'on y était dans l'attente du marié lorsque les oraisons se firent entendre; les portes furent ouvertes toutes grandes et le cortège fut introduit. Il faut savoir que les bons compères avaient recommandé à Gâlîgâ de, aussitôt entré, déflorer la jeune fille sans tarder; aussi se hâtèrent-ils de débiter une dernière oraison et — "Allons! va, que Dieu te "protège!" — ils poussèrent Gâlîgâ dans la chambre nuptiale. Celui-ci fit prestement sa prière et se disposait à se mettre au lit quand la mariée s'apercevant que ce n'était pas ~~le mari~~ l'époux qui lui était destiné lui demanda ce que cela signifiait. Il eut tôt fait de la

mettre au courant, et, comme outre la vive affection qu'elle avait pour Gûtyû, ~~le mari~~ l'homme qu'on l'avait contrainte d'épouser, ne lui plaisait guère, elle ne résista pas plus longtemps.

De son côté, la prière étant achevée à la mosquée de Sultan Bâyezid, le marié, précédé de son cortège et des lecteurs, s'achemina vers la maison. Au bruit que faisaient les nouveaux arrivants, Hâdji Khalil se dit :
— " Voici quelque chose extraordinaire, c'est encore un
" cortège nuptial qui, sans doute, va passer par ici. " —
Et il se mit à la fenêtre quand les gens heurtèrent la porte. " — Eh ! mes amis, leur cria ~~Hadj~~ le brave Hâdji,
" notre gendre est ici, le vôtre ne s'y trouve pas " —
— Qu'est ce à dire, Hâdji Agha ? depuis quand ferme t'on
" la porte avant l'arrivée du cortège ? Allons, descends et
" ouvre nous ? " — " Oh là ! les gens, vous vous trompez,
" a t'on jamais vu deux cortèges pour une seule et même
" mariée ! Notre gendre est arrivé, vous dis-je, il est déjà
" dans la chambre nuptiale ; conduisez le vôtre où il
" doit se rendre. " A son tour, l'Imâm du quartier répliqua d'en bas. " C'est, par Dieu, singulier, les dépenses
" qu'il a dû faire, lui ont-elles fait perdre l'esprit ; Allons,
" Hâdji Agha, descends et hâte toi. " — " C'est bien, je
" descends, reprit le Hâdji tout courroucé.

La querelle s'envenima de façon qu'à bout de patience, Hâdji Khalil s'écria : " Attendez un peu, nous
" allons bien voir ; le marié va sortir, et je vous le
" fourrerai dans les yeux. " — Tout en murmurant, il gravit l'escalier et dit à sa femme d'appeler son gendre. Celle ci dépêcha la paranymphe (13) qui dit à Gûtyû :
— " Effendim, votre beau père vous demande. " — Gûtyû avait entendu tout le vacarme, mais il n'y avait pas moyen

1 p. 49

de refuser à paraître; il se décida donc et s'adressant
tout d'abord à Hâdji Hâtir: — "Effendim, dit l'infame,
"vous m'avez accepté pour gendre". — En disant ces paroles, il
se précipita aux genoux du Hâdji qui, le reconnaissant, perdit
l'esprit et s'écria: — "Mon Dieu! Mon Dieu! quelle tuile
"me tombe sur la tête!" puis, se tournant vers l'Imâm: —
"Mais vous, Imâm Effendi, tout à l'heure, n'êtes vous pas
"venu vous même ici conduisant Yahya?" — "Que
"diable dis tu là? Hâdji Aghâ, moi, venu ici! Quand? où?
"et comment?" — De paroles en paroles, une violente
querelle s'en suivit et personne ne pouvait rien comprendre
à ce qui était arrivé. Enfin, les amis du marié
devinèrent ce qui s'était passé et prenant le Hâdji à partie:
— "Nous en aller! Fort bien, mais Aghâ, cela ne suffit
"pas, il faut nous rembourser les dépenses que nous avons
faites." — Hâdji s'exécuta de mauvaise grâce afin de ne
pas être embarrassé jusqu'au matin des convives de
Yahya et tout en maugréant: "Ce sont ces bâtards d'enfer
"qui m'ont joué ce tour là", il les congédia. Impossible de
revenir sur un fait accompli, aussi, reçut-il au lendemain
la conclusion de l'affaire, et aussitôt après l'expiration
du délai légal (14) il maria régulièrement sa fille à Yahya.
— Mais revenons à nos moutons.

"Comment se fait-il que l'affaire ait tourné autrement?"

Khodjâ Bitchak disait donc à sa femme: — "Non,
"je ne donnerai pas à mon fils une drôlesse pour femme! Je
"suis respectable, j'ai ma réputation à sauvegarder; il m'en
"coûtera ce qu'il m'en coûtera, mais tu vas chercher une fille
"honorable." — Pour couper court, le bruit du renvoi brutal de
la mariée s'était répandu dans Constantinople et aucune
mère ne consentait à laisser voir sa fille. (15). Enfin, dans un
quartier éloigné, on finit par en trouver une qui, à la vérité,
ne valait pas grand chose et le mariage fut conclu avec ~~le~~

cérémonial ordinaire: noce, festins, musiciens, etc. Lors de la consommation, la mariée fut trouvée en pire état que la première. Elle allait être [illegible], mais elle se jeta aux pieds de Noman et alléguant la même histoire que contaient ses pareilles en même circonstance, elle lui dit que sa situation était due à une chute qu'elle avait jadis faite du haut d'un arbre et le supplia de ne pas la déshonorer. Noman considéra que sa famille avait déjà été assez bafouée et, qu'après un nouvel éclat, il ne se présenterait plus de fille qui voulût l'épouser. — "Bah! "se dit-il, ce que j'ai de mieux à faire, est de me "présenter devant mon père les mains ouvertes, et s'il me "questionne, je lui répondrai que j'ai trouvé la fille "intacte." —

Cependant les convives s'attendaient à ce que Khodja Bitchâke les congédiât comme la première fois et se tenaient tout prêts, leurs lanternes et leurs chaussures à la main (16). Mais Noman entra les mains ouvertes et son père ordonna aux musiciens de faire résonner leurs instruments, invita ses hôtes à se divertir et jeta deux ou trois paras à la foule (17).

Le lendemain il dit à sa femme: "J'avais "toujours désiré pour bru une fille belle et vertueuse; "Dieu a comblé mes vœux; qu'il soit loué! J'en ai enfin "découvert une!" — Cette bru était en fait une drôlesse et le Khodja avait été servi selon les mérites de sa nature aussi basse que vile.

Peu de temps après le mariage, Khodja Bitchâke vint à mourir et tous ses biens échurent à Noman qui se lia avec bon nombre de drôles et se livra ouvertement à la débauche. Il craignait cependant que sa femme ne s'aperçût de sa conduite et n'en informât sa mère; aussi

rentré chez lui, dissimulait-il de son mieux afin qu'elle ne se doutât de rien. Mais à quoi bon ? L'ivrogne a beau dissimuler, il se dénonce toujours. — Si bien qu'un jour sa femme lui dit à brûle-pourpoint : "Effendim, "tu es gris !" — "Oh ! que non, repartit Noman souriant, tranquillement, "j'ai mangé un peu de hachiche. (18)." Et comme il cherchait à s'excuser, elle reprit : "Effendim, mon plus "grand désir a toujours été d'avoir pour mari un ivrogne, "mais là un vrai lion d'ivrogne ; par Dieu, je suis "heureuse d'en avoir un tel que toi." — "Bien vrai !" — "— Je jure par Dieu que je ne dis que la vraie vérité." — — "Eh bien ! en effet, je suis gris." — "À la bonne heure ! "tu es bien le lion que je voulais." — Noman remercia sa femme et, délivré de toute crainte, il se mit à boire de plus belle et passa tout son temps en débauches.

La mère de Noman finit par s'apercevoir de ~~connaître~~ la conduite de son fils et reconnut la justesse des prévisions de son mari. Elle en conçut un tel chagrin qu'elle en tomba malade et sentant sa fin prochaine, elle fit appeler sa bru et lui dit en secret : "Ma fille, Dieu soit béni de "nous avoir donné une bru aussi vertueuse ; le père de "Noman (19) me contait toutes ses affaires ; or, un jour, il "me dit : — Viens, femme, je vais te montrer sous le "plancher du belvédère qui est en même temps le "plafond de cette chambre, cinq jarres pleines d'or ; ~~regarde~~, "~~les voici~~ ; mais n'en parle pas à mon fils jusqu'à ce que, "comme je le prévois, hélas ! il ait dissipé tout ce que je lui "laisserai et qu'après avoir mangé de la vache enragée, il soit "devenu plus raisonnable ; alors seulement, tu ~~le lui~~ l'en "informeras." — Et après m'avoir fait cette recommandation, il "m'a montré les jarres." —

| p. 50

Quelques jours après, la pauvre femme mourut, et

Nomân se sentant libre vécut de telle sorte qu'il dissipa
(toute sa fortune et en fut réduit à avoir besoin d'une obole. ( )
Ses compagnons le plantèrent là et il tomba dans la
misère; pas un sou! et aucun moyen de se tirer d'affaire!
Pressé par la nécessité, un jour il pria sa femme de lui
prêter un sequin. — "Ah! Ah! lui répondit-elle, ne
" rougis-tu pas? Outre la somme que, le soir de notre
" mariage l'on m'a amené chez toi, tu m'as donnée pour
" me dévoiler, (20) que d'argent n'as-tu pas dépensé? C'est
" à peine si tu m'as donné quarante ou cinquante sequins;
" si tu avais été plus généreux, tu le retrouverais à présent." —
Et elle l'accablait de reproches, mais il la pria et supplia si)
/ bien ~~tant~~ qu'elle finit par lui donner un sequin. Mais encore
à quoi bon? Deux ou trois jours après, il lui adressa
de nouvelles prières et attrapa encore un sequin.

Un soir qu'il était ivre, il tomba dans la boue et
rentra chez lui couvert d'ordures. En le voyant, sa femme
s'écria: — Haï! Vaï! mes sofas, mes vêtements vont être
" tout abîmés! Ne monte pas; reste en bas dans la chambre
des esclaves et couche-s-y." — Il dut obéir et il s'endormit
pendant que d'en haut sa femme ne cessait de l'injurier.

Un autre jour, Nomân demandait encore de l'argent à
sa femme, elle lui dit: — Écoute, animal, tu veux de
" l'argent? Eh! où en trouverais-je? Vois, il me reste cinq
" ou six sequins; je vais te dire une chose: Je te les
" donnerai tous; peut être te serviront-ils; j'ai un cousin
" du côté de ma mère (21) qui est connu au bézestân sous
" le nom de Hassan Aghâ; va le trouver; salue-le de ma
" part, dis lui qu'il y a longtemps que je n'ai de ses
" nouvelles, qu'il vienne me voir; va et tu t'en trouveras
" bien." — "Eh! que le diable t'emporte! prétends-tu donc
" me faire servir d'entremetteur?" — "Mais, animal, puisque

"je te dis qu'il est mon parent; n'as tu pas honte de me
" diffamer de la sorte; après tout, si tu n'es pas content,
" quitte moi; je ne lâcherai certes pas les miens pour toi." —
N'en pouvant mais, Nomân reprit: " Allons, c'est bon,
" donne moi tes sequins; j'irai le chercher, ton cousin." —
Et tout en pleurnichant, il s'en fut à la recherche de
Hassan. Comme il passait devant sa boutique, celui-ci le
reconnut et s'écria: — Eh! Nomân Agha, mon cher
" parent, entre donc; et comment se porte la dame ma
" cousine? — Nomân demeura muet, ses yeux s'assombrirent,
il ne put que balbutier quelques paroles, sortit et, pour se
consoler, il entra dans un cabaret.

Le soir venu, il rentra chez lui et, la première chose
qu'il aperçut, fut une paire de pantoufles devant la
porte de la fenêtre, Sa femme l'accabla d'injures et son cœur fut comme
de chagrin. Il entra dans une salle basse, mais n'y pouvant
plus tenir, il sortit dans la rue; il se jeta dans un coin et
se mit à verser des larmes. Un personnage, suivi de quatre
valets, vint à passer et apercevant Nomân en ce triste état, il
dit à ses gens: " Relevez cet homme et portez le chez moi!" —
Les valets obéirent, relevèrent Nomân et le portèrent chez leur
maître. Celui-ci le fit appeler et prenant la parole: " N'es-tu
" pas Nomân, le fils de Khodja Bilibak? En quel état te
" vois-je? Ton père était fort riche; qu'as-tu fait de sa
" fortune?" — " Ah! sultanum, répondit Nomân, oui, j'étais
" riche, mais tout est allé à vau l'eau; ce n'est pas tout et j'ai
" encore d'autres chagrins." — Et il se mit à conter toute l'histoire
de sa femme en ajoutant: " Tenez, en ce moment même, cet
" individu est auprès d'elle!" — " Oh! répliqua l'Effendi,
" mon fils! ~~Ton père~~, dans le plafond sous le plancher du
" belvédère, ton père avait caché cinq jarres pleines d'or; les as-tu
" découvertes?" — " Pas du tout, Effendim, il n'y a rien de
" pareil; sans doute, vous voulez plaisanter!" — Pas le moins
" du monde! Écoute, tu étais alors tout petit quand on dis

esclave de ton père a pris la fuite; l'as-tu appris ?" — "Oui,
" certes, il s'appelait Bekhtache, et je me souviens qu'il s'est
" sauvé en emportant six mille sequins." — " Eh bien, mon fils,
" voici Bekhtache, c'est moi ton esclave qui refuse ~~l'affranchissement~~;

(la liberté (22)

" (22) c'est avec l'argent de ton père que j'ai gagné la fortune
" que je possède." — " Effendim ! que cette fortune demeure
" la tienne; sois libre, mais trouve un remède à mon chagrin." —
— " Mon fils, c'est moi-même qui ai aidé ton père à cacher
" ces cinq jarres; ton père n'en a, je crois, jamais parlé à ta
" mère; ~~il~~ pour sûr, elles existent encore. Attends, je vais te
" remplir le sein et les poches d'argent et te donner de
" beaux habits. Demain matin, de bonne heure, rentre chez
" toi; te voyant bien vêtu, ta femme t'engagera à monter;
" monte; elle t'interrogera; réponds-lui :" — Eh ! ne m'en
" parle pas; il y a encore quelques honnêtes gens en ce monde;
" j'ai rencontré un brave homme, un ancien débiteur de
" mon père d'une somme de six mille sequins; il m'a
" fait monter chez lui, m'a conté le cas, en descendant, il
" m'a remis deux mille sequins en attendant qu'il me donne
" le reste; j'ai fait emplette d'habits convenables et le
" surplus est là dans mon sein." Puis tu entreras chez ta

/ p. 51.

" femme et en apercevant le compagnon, tu demanderas ce
" qu'il fait là; tu auras eu soin de te munir d'une
" trique; ~~et~~ tu lui allongeras une bonne danse et tu le
" flanqueras à la porte. — La femme se récriera sur ce que
" tu traites ainsi son parent. — " Écoute un peu, lui diras-tu,
" il y a quelque chose, les voisins se doutent de l'affaire et
" ils allaient forcer la porte (23) quand je suis passé et je
" les ai entendus dire " Dommage, voici son mari ! — Et ils
" m'ont appelé." Dans ta maison, m'ont-ils dit, se trouve un
" étranger, et nous allions forcer la porte, mais nous nous sommes
" retenus par égard pour la mémoire de ton père; va donc,
" allonge une danse au galant et flanque-le dehors. Voici

"pourquoi je l'ai traité de la sorte. Mais je suis bon prince,
" dans une semaine, je le ferai venir; qu'il entre sans ~~que~~
" être vu et amusez vous bien!" — Les quatre mille
" sequins allécheront ta femme et elle consentira à tout.
" Dans quelques jours, donne lui cinq ou six piastres et
" un ou deux sequins, et envoie la au bain; aussitôt qu'elle
" aura quitté la maison, fais moi prévenir et nous
" mettrons les jarres au jour."

Noman se conforma en tous points aux recommandations de Bektache; il le fit prévenir de la sortie de sa femme et celui-ci arriva bientôt suivi de six estafiers, on vida les jarres d'or qu'on remplit ensuite d'ordure et on manœuvra de ~~telle~~ façon ~~que~~ à ce que si l'une venait à se renverser les autres feraient en même temps la culbute.

La femme de Noman revint du bain, la soirée se passa tranquillement, et lorsque le lendemain matin elle présenta le café à son mari, celui-ci, selon les instructions de Bektache renversa à dessein la tasse sur sa robe et feignant une grande colère: "Que le
" diable t'emporte! drôlesse," s'écria-t-il, ~~et il~~ en lui appliquant une ou deux gifles. — "Eh! animal, répliqua t'elle,
" laisse moi la paix, je ne suis pas d'humeur à te supporter" —
— "Va t'en, te dit-je, et sois répudiée par le triple divorce."
— Vay, je suis perdue, (24) appelle un portefaix!" —
— "que chantes-tu là, la servante suffit pour emporter tes
" effets!" —

Bektache avait recommandé (à Noman) de dire alors à sa femme:
— "Encore une fois, que le diable t'emporte! Ta conduite
" a été si belle qu'à peine seras-tu hors d'ici, je jure que
" j'enverrai au Bezistan au crieur public la clé de cette
" maison que mon père a habitée, afin qu'il la mette aux

" achètes et que, sans plus attendre, il la cède au premier
" acheteur qui se présentera et à quelque prix qu'il en
" offre." — On verra que ta femme n'hésitera pas à
" déménager." — En effet, sa femme ayant quitté la maison,
Român en ferma la porte et se rendit tout droit au
Bézistân. De son côté, sa femme fit porter ses effets en
quelque endroit et courut à la boutique de Haçân
Agha; elle lui conta l'affaire, lui recommanda d'ouvrir
les yeux et de veiller à ce que personne autre n'achetât
la maison.

Român informa Bekbacha de tout ce qui s'était
passé et on ~~commença~~ ouvrit la vente ~~les enchères~~. Haçan Agha
ouvrit la première enchère et Bekbacha qui se tenait
dans une boutique près de là feignant l'ignorance,
demanda des renseignements sur la maison qui était en
~~vente~~ — On lui en dit le détail. — " Comment! s'écria-t-il,
" mais il y a longtemps que j'en ai envie, Dieu soit loué!" —
Et il surenchérit; Haçan Agha en fit autant et ~~la~~ une
lutte s'engagea entre eux. — Lorsque le prix eut dépassé
quatre bourses, les gens qui étaient surpris des enchérisseurs
s'écrièrent : — " Pour l'amour de Dieu! Effendiler, arrêtez-
" vous; la maison ne vaut pas davantage!" — Mais tous
deux répondirent à la fois : — " Eh! Pardieu! quelque prix
" qu'elle atteigne, je surenchérirai, car j'en ai grande envie." —
Et ils se mirent à surenchérir de plus belle. — Les
assistants se disaient : — " Hein! quelle chance a ce jeune
" homme! Vive la fantaisie!" — Bref, le prix s'éleva à
trente bourses et la maison fut adjugée à Haçan Agha.
Les gens du bazar se disaient : — " Ces gens là sont fous!
" Espèrent-ils donc trouver un trésor? quelle folie!" — Et
ils s'étonnaient, faisant mille commentaires.

(p. 52

Cependant Hassan agha avait à grand'peine ramassé six bourses, mais par mille paroles mielleuses il réussit à s'en faire prêter une dizaine par chacun de ses voisins en leur jurant de les leur restituer en bon or sonnant dès le lendemain; de sorte qu'il put effectuer le paiement sous condition d'acquitter le marché comme conclu sans recourir au tribunal de Mahmoud Bey ( ). On remit les titres de propriété à Hassan agha et, comme il n'avait pas en la femme de Noman plus de confiance qu'elle n'en avait en lui-même, ils mirent la clé de la maison sous scellé et en dépôt chez un des marchands jusqu'au lendemain matin.

En effet, le jour suivant, Hassan fit emplette d'un mouton pour régaler ses convives ainsi que les prêteurs qu'il avait aussi conviés de sorte que, disait-il (à la femme de Noman, « on nous aura encore des obligations, puis « nous emparant des jarres cachées dans le plafond, nous « payerons notre dette. de ton côté, ~~avait~~ fais « apporter quelques tapis, quelques sofas. » —

Les convives arrivèrent à l'heure dite, on leur servit des agneaux rôtis, des sorbets, enfin tout le monde se régala. Après avoir pris le café et récité l'oraison d'usage en semblable occurrence, les marchands firent entendre à Hassan qu'ils n'attendaient plus que l'argent qu'ils lui avaient prêté, car il était pour eux temps de se retirer.

Hassan agha monta avec la femme de Noman au belvédère et ils se disposèrent à ouvrir une des jarres qu'on avait arrangées à la hâte sous le plancher, mais à peine l'eurent-ils touchée que toutes les cinq se

s'ouvrirent et le contenu se répandant à travers les
jointures du plafond inondèrent les gens qui se
tenaient dans la chambre au dessous, et qui effrayés,
empuantis, se sauvèrent en s'essuyant le visage et
les vêtements tout souillés et en proie à la risée
des passants, — "Bon! nous sommes informés!" se
dirent [illegible] et sa femme. Il [illegible], trouva encore
quelques uns de ses prêteurs auxquels il voulut
expliquer l'aventure. — "Va t'en au diable! lui
répondirent-ils, voilà donc le motif de tes sornettes?
"A-t-on jamais vu? Vous nous le paierez!" —
Ils envoyèrent chercher la police et les deux drôles furent
mis sous les verrous. Bekkache fit présent à
Nomane d'un bel hôtel, le maria avec une belle et
honorable fille avec laquelle il vécut longtemps en joie
et en prospérité./

Notes du Conte V.

(1) Outkâ Bazirghian. Marchand de bonne réputation; ~~familièrement gros bonnet~~. correspond à l'expression familière "gros bonnet".

(2) Littéralement couteau, sobriquet équivalant à rogne-toujours, à cause de l'avarice.

(3) Djéhân Nomâ. Lieu d'où l'on découvre une grande perspective.

(4) Le soir du mariage, la mariée est amenée en grande pompe à la maison de l'époux.

(5) Zâkir, personnage chargé de réciter des oraisons aux mariages et aux funérailles.

(6) V. note 41 conte I

~~(7) Dâmâd se prononce et parfois Enichté, turc.~~

(7) V. note 9 conte II.

(8) V. note 23 conte IV.

(9) à l'entrée de la Corne d'or.

(10) Dâmâd, mot persan employé au lieu de Enichté, mot turc.

(11) Soukhté, brûlé de l'amour de la science, vulgò softa. Les étudiants portent un costume particulier.

(12) Les mollas sortent toujours appuyés sur une longue canne.

(13) Yenguè: espèce de maîtresse de cérémonies qui ne quitte l'épouse qu'après la consommation du mariage.

(14) V. Note 44 Conte I

(15). Les fiancés ne pouvant se voir, il est des femmes, sorte de courtières (dellalet) qui se chargent de voir l'un et l'autre des futurs époux et de détailler à chacune des parties leurs qualités physiques et morales.

(16). En Orient, il est d'usage de laisser ses chaussures à la porte a[fin] de ne pas souiller les nattes ou les tapis sur lesquels on fait communément la prière.

(17) Nisâr: coutume analogue à la nôtre à l'occasion d'un baptême ou d'un mariage, alors qu'on jette à la foule quelques menues monnaies.

(18) Cet extrait de chanvre est aujourd'hui assez connu en Europe; il a des effets analogues à ceux de l'opium, mais plus violents.

(19) Une orientale ne se sert jamais de l'expression "mon mari" mais bien de celle-ci, "le père de un tel" l'un de ses fils.

(prix de la pantouffle

(20) avant de se divorcer devant son mari, l'épouse reçoit de celui-ci quelque présent d'une valeur relative à sa fortune. Ce présent est appelé "*papouche parassi*") ce qui est à dire ce que nous appelons *les épingles*.

(21) *Dayi oghlou*. fils de l'oncle maternel.

(22) Il arrive fréquemment qu'un esclave refuse la liberté que son maître lui offre, acte recommandé par la religion.

(23) *Bozkin*, acte de fouler une maison c.-à-d. descente de police.

(24) *Evim yikildi*, littéralement "ma maison s'écroule."

pompier — Conte I — اجار دبسمی ده دسبع

page 3 — اوپیرمق

ligne 5, 6 — کوپلک یوقتم کوپک یورقیب

— 23 — عجوبه extraordinaire

p. 6 — قیون یاتغدی 8 — p. 6

11 — حادثه ابله

14 — بیوللو — connu

p. 8 — 26 صدد یتی اکرلیکی کبی — faire souvenir de q. q. — passion — الکدمق

— 23 — دیراوبلمدکر

p. 12 — 6 — حیزالتی se plaindre, gémir

p. 13 — 3 — الماشی ~~طالم (?)~~ pomper

Conte II — ligne 9 — اقچه قد اویوم — sois pendu

p. 2. — 9 — 22 برشی — برشک — une quantité de choses — اصلاجنف

p. 3. — 12 بیجاقچار — aux pieds de mouton

17 فالن — قعالبه — sans chance

p. 4 — 18 — ~~برده لیکه~~ ایکی برده — plusieurs fois

p. 6 — 15 قریب رکیمه (?) — شائمت

p. 7 — 9 — یاپیچه یاچیچه — doucement

p. 8 — 8 — قیدسز (2 fois répétés) — قیدسز — un grand nombre — تحمیبقس

28 — ~~خفوبه~~ دیروب — mola le moteur — dernière ligne — ~~بیدزیه~~ 2 لیمزاز

21 et 22 — قیلان دیقی — la vie

Conte III

p. 1. — 14 — ~~tout seul~~ توبه الکه — ایبک ایکلی قره الکه — aiguille bavarde — fol

p. 3 — 1. — وعد — promesse

Conte II

p. 6 ligne

Conte IV

p. 2.

9 — اصلات +

p. 3

9 — اوغلی — fils — obstinément

11 — = مصرا — assurément fermement

27 — مولادا — مولا — nom d'un quartier de Constantinople

p. 4

2 — رعنه / = رعنه, faire q. q. mal

14 — ~~یمتك~~ قد. taille

1 / — بیوشی بوکرندن اوبلوبه ص — entre les côtes

عارفه 5

/ — ~~محفل~~ سرمایه محفول — convenable

10 — بیوللو — الرسندن قولاقلق — espion

" — مراهمه — قارتویی — boule de neige

19 — ~~قوتلا ایتی~~

26 — بیاضی اوزونه — s'incruster

28 — واز عیبلا عاز — خوش کلکی — calomnier — médire

" — تیزیبی کوبووتلیک — revêtement

p. 5

16. — قاشی بکنی بیسون — qu'il mange une propre pierre

18 — صرتتو کی آقتب — ce qui se trouvait sur le dos

" — ± (?) یاپیجه جق

12 — باشنه قاعرباقمه

17 — ابریقه تفی ایتدلی — nom de ville — شالع خواجه

24 — کیجه کل مغنیسا (magnésie) — qui voulant

شالفم خواجه + — 25 — عجوبه هیکل +

30 — جیویوز — c'est la coutume

p. 6 — 20 و قوتنجه — plus fort

22 — کلاهلی — coupé[?] avec un bonnet conique

31 — بولو — (بونی ?) — comme il pleuvait

p. 7 11 — لوندانی — pleurer — لوند

94

p. 8
3 - بولاغق ~~s'accueillir~~ s'arracher la figure (égratignes)
25 قبیح imbécile

p. 9
1 / اساغی صاقوم ~~ـلـ~~ le lest
7 - بو ملك بو مكدر ce malheureux
10 / توه - tenir ! ?

Conte VI.

p. 2.
20. / بلید
33. / بشك كرتمه حبابی fiancée dès le berceau

p. 3.
20 / عاربی querelle
26 - / انطويل
28 / او برلرندن زیاده plus que les autres

p. 4
15 / فلوس احمر une pièce de cuivre (un sol)
16 كوودبیج / كزدیکه ce qui reste le soir quand est promené
17 — یوز كور ملکی pour faire voir le visage à son mari
30 - كوكه imbécile

p. 5 -
25 / بج نیجه

p. 6
3 زهی خیال باطل quelle illusion
8 / كزدوجی les gens du cortège du marié ou de la mariée
11 تتیك teton - fumeur

Conte VII.
بâtard ناخلف

p. 1 -
5 - سرت pour صرت épaule
8 / ~~صاجی~~ ~~sorcière~~
" صاچی برچك - femme aux cheveux frisés

21 - ~~صكره~~ صكره - après
طلب و رغبت
27 / ~~رغبت~~ - ضرب
" / تخته قالی soit boiteux

p. 3
6 - دوكرلیم verser
10 / برسه وار ایدی une haie
19 ~~ق~~ عرق قاپلدی - il se trempe

p. 4

Conte VI

p. 1 4 – جهان نما

p. 2 9 – رقام
11 چنگی musiciens
13 ذاکر réciteur
18 چکلمك se retirer
21 یکید
22 تکدیر offenser
24 بنیك كریه حسابی
28 نم آلوده –
" دال فاوق parasite

p. 3 3 – اونر dix chacun
4 سزتلیر سکز comprenez vous ?
7 دعاد جمله
11-12 نمازدیتاق
13 اوتلش le 30
14 گردی le cortège
18 كشماكش querelle
19 ینگه femme qui conduit la mariée
20 عاربده pour عربده querelle
" قچن لیم lorsque tout à coup
24 چابجاق vite
" ایرتیه le lendemain
" ولدزنا
25 صدده كلالم revenons à nos moutons
26 تطویل allonger

p. 4 4 فنار و پاپوشلر
6 گوره
" چاتوب se lier
9 ~~[illegible]~~ آرزوم mon désir
12 باشن قروقن
13 – جهان نما
15 نلوس احمره monnaie de cuivre

p. 4 16 گردی گرذیکن
17 یوز گور ملکی don que le mari donne à sa femme pour se dévoiler la 1re nuit des noces
20 – گوسه
25 گوزگری قرار دی aveugler
26 میکده cabaret

p. 5 3 – اوستنده dessus
4 سزندن ادرسز
5 دستنك
6 . ازادسز گوله esclave qui se ferait affranchi fonceur.
13 – باصه جه ایدك nous aurions forcé la porte
17 دوراملك retourner q. q. chose
20 بوش formule de divorce
" اویم بارقم ma maison et mes effets
" جاریه
21 (1er mot) de mon père
" بابام یوردی habitait
24 مزاده aux enchères
25 بیع

p. 6 3. زهی خیال باطل
6 – اونر chacun 10
7 چوراك چارقه كهنه
8 گردجیلر le cortège de la mariée
10 10 –
11 تنك ایله
" وضع
12. یایلمق se répandre

Conte 17

p. 5

28 داریلوبد fâché
30 ~~jaloux~~ فویسید c'est au coutumes
" نردبان
31 دیوارک چملوسی le coin du mur
" پاطر کوتر onomatopée, bruit fait avec les pieds.

p. 6.

2 - نه یابانه
4 - مدد au secours
9 - سزمک ovoir
" قول دمیری - barre en fer
10 شآمت malheur
" طاری qui arrive
11 دی - allons !
12 - ترسم de travers
" دیبه لک entièrement
13 آیة الکرسی le verset du trône
14 - ببانه سویله مک divaguer
" لا حول exclamations لا حول
" - بللی کی
18 - برفطا
" قوت نجه ... tout que tu peux plus fort
22 کلاهی bonnet
23. قو اغلاسون
31 - یوللو

p. 7

3. همباز compagnon
8 - کوت پات onomatopée
10 - دوسی parfum - fumer
10 دعوات prières
11 لونذانی - les lourds
12 طوان گیرینلرنه grenier
" سجیم ficelle
14 طاش کوت دو شوب

p. 7.

16 - سافته contrefait - imité
22 مسقمللی escarpé
" فیر plaine inculte
" گدیک - brèche
" ایچ طرف l'intérieur
24. تکین plantureux

p. 8 " وغانه لرنیه

p. 8

3 - یوللمخه pleurer
" ممکین
6 سیزلمق gémir
10 صبرلدی patienter
12 - یتسودن après avoir dormi
14 کوزه دیرم épier
15 - طمق ne rien dire
18 - دبه vase en cuir
" رجلی confitures
21 صارمق envelopper
25 سفیه imbécile

p. 9. 1 صاوره lest
" چویید indigo
2 سفیه imbécile
7 نه ایله مه لی ? que faire ?
" حمار âne
× " بونداره مکه
9 مدتدن صکره
10 تاقر تاقر onomatopée, secoue
" توه Peuh !
11 - ذوق

Conte IV

96

p. 4 — 1. ار بدا الا vision
2 – رهنه querelle
3 مفتاح clé
4 – بال بلند قدلک de haute taille
" صوم solide – ami
× 5 – اوریلمک بوش بوكرندن sortir entre les côtes
6 – ازیلمه رک بویلرک marchander
معقول – raisonnable
7 – یاللزم
8 قار طوپی boule de neige
" ملعونه
" دریغ
10 – یوللو
مراهقه discussion
11 اذان دن
" بنی بکله
14 – نیچه دفعه
" کدک آغالر
" باصدق
17 – گنه
" اردوصره الگی صره devant et derrière
18 – صوکی – la fin
" اکنه نزدن devant derrière vous
19 قوتلا ایمش fortifier
20 قللف – habit
21 نماز prière
22 – اگری قپو nom d'une porte de Constple
" اسام ا. Inscription
23 صویله رک crier gare
26 بیاض – feuille de papier
28 از عیبلا نماز calomnier
" تیزه سی کوپریک sorte ?

p. 4
28 اضلال séduire
29 – قضا
× 30 عاصی
31 – الصلوات
" دوشیم
32 سجاق بچاق tout chaud

p. 5. 1 – محبوبلره الم ایله
3 – یارین
4 – اذن
6 طاشلک بیوکی une grosse pierre
وصیت
7 – سنک کی براق
" بونی گی revêts-toi vite
8 صرتنده کی ce qu'elle avait sur le dos
9 – وقتنه
10 اوصلانمادک toi ne t'es pas corrigée
" طرّار filous voleurs
× 12 – حامی protecteur
16 یکلکس amour
" عبس
17 سلوای قپوسی porte de Constple
18 – مواجهه confronter
" فرمان عالی
× " ایدیم
19 اوی بکله یم
20 اوبماش amoureux
" کوت son, résonner
" یقه یقه se battre
" چکشمک se quereller
24 مغنسیا de Magnésie
" اتک pan de la robe
25 قاوقی bonnet
26 امّا تنها

p. 2.

5. 1. - تا نهایت

" — إمام

6 - آشوری au delà

" ~ بر بکنمز déplaisant

" بند ایدوب lier

7 - قالیونلر galions

8 - مُرد

9 - اهلانت

12 - یالکز

" اولانلره

" سزبن avec vous

14 - شرط

15 - اورته لق

" آغارمه ne te tourmente pas

" بوشنلرده

16 - مؤذّن

17 - پاکیجه

" تنشیر pierre à laver les morts

" قزغان chaudron

" صاج ایاغی trépied

18 - صوص silence

" اهل اسلامدر

" آصلاجق bon à pendre

21 - عصا

22. - کورک galères

24 - منقطع cesser

25 همسوارلق voisinage

" صحیح

26 تلقین enseigner

28" صاحب دولت g^d vizir

" احضار

p. 2

28 - فرمان موجبنجه

" إمامی یاننده

29 استانبول

30 کافی - assez کاور

" اسقاط enlever

31 - حاشا

p. 3 - 2 - الّتی یدی

4 رضی الله

5. موجبنجه

" مرکزه

6 - ارمنیلری

" اردین en arrière

" اوغرامق piller

8 قسّام distributeur, répartiteur

" موجود

9 فلان دیمیش

10 مواجهه‌سنده en présence

11 إمام

" مصطفی

11" مصرا obstinément

12 سنداتی lettres

13 محلّه لو

" وعده ~~دعوتلدن~~

" زیاده

" تعهد

18 اوصلانمق devenir sage, se ranger

20 اعلم سز vous en savoir plus que ~~vous~~ nous

21 - تیزه tante maternelle

22 حسنه jolie

23 اوته دن برو en outre

24 اوچ درت کون

" بر جمعه

" سنت اوزره

27 مولانا nom d'un quartier à Cple

p. 1
8 - حاجی احمد
10 - مادّه
11 - ~~généreusité~~ غیرلری d'autres
" اجیسنی/چوقدن chagrin
12 فروخت - vendu
13 - الليك cordonnet boutonnière
" تره fil
" اکه aiguille
15 مستعد - habile
16 - عنقا خوجه‌لی - négociant fameux
" (حاجی موسی (nom
" باغ وقتی l'époque des vendanges
18 - دورت بش
" - خمتکز   19 کلوب‌گته
21 - وار
22 - ذوقی
23 - وصیت

p. 2
1 - مفاخر
2 - سوق stimuler
" محصلاق - les revenus
4 جرّار mendiant
5 صددنده - sur le point de   کم کیمه ویرا +
7 یوصل quittance - مجذوب infâme
8 یکانش erreur
" قالبه دوکامش
14 جوعدن de faim
16 - خمتکز
" - ~~پلچ~~ پلیچ poulet
" واردم
17 کوله‌لره esclave
" ~~متلعی~~ مفتاح clé
18 چالق ronce
" آیرمق séparer

p. 2
19 - طلوعیسون qu'ils n'entendent pas
22 - حلبه گتدی
23 - نقدی
~~24 - بکرلرکه~~
27 - فرده کاتیسی

p. 3
1 - وعده

Conte 17

p. 1
1 - قطنو étoffe de soie et coton
4 - کندویه
" ایرادنی produits
6 هدایت ربانی
7 - صارق turban
" قفتان
" چقشیر culotte - caleçon
10 خرجلق - dépenses
11 - قارتلادی se faner - انفصال se séparer
13 - عظیمة - accident
14 عنتاری robe - 14 - فروخت
15 چلتیان caleçon
16 سوزمك s'évaporer
" مقنیسیا de Magnésie
" جبّة manteau
17 فروخت
" ιο.
" ιο.
18 گنه néanmoins
اقچه یوق
20 - آیلقسز بللقسز
23 طقایاندن
" یومردقه coup de poing

p. 6 -
23 - متّصل خصم
25 - سیراولور
27 - سینوب se cacher, rester coi
28 - قوری crépu - rude

p. 7
1 - اوپ اوزون tout de son long
" طپوزی
3 - مسنت pour - مسند - sofa
" خطاب
4 رام soumis, plié
5. دیکامك désirer
" اشدّ عقد le plus sacré des engagements
6 غلطیات injures
7 بری طرفنده de ce côté-ci
8 - دورت ایاقلی - à 4 pattes
9 سورنمك se glisser.

" یاپیجه جق tout doucement
10 - عشق tramcher
12 - کافر
13 - هائلم
" - دماغ
14 دوز اووه plaine unie
15. قوپارمق arracher
18 احیا ایدر faire revivre rendre heureux
21 مسند pour مسنت
" چك (onomatopée)
\+ 22 - دوزغوب
24 وجود ایلدی observer
25 - اولاسی ce qu'il y a de mieux
26 - محمد بك
28 - کامکه

p. 8
1 بی حدّ - بیحدّ = دیرلدکی
2 - توغ - queue de pacha
" - محزون
3. تلخیص rapport
" - مصطفی
" - -- لالا
6 - عقبنده
7 - قیدسز - nombreux
" چنك musique
8 - بوزمك orner
9 كله tête
15 مهتز - chambellan
16 - غزنه دار
" کدك - garde
18 انتساب faire partie de
20 - عله enfin
21
22 - مدّتدن ادبندن
23 - مغلطه - embrouiller
27 کتورمیوب
28 طروب

Conte III

p. 1 - 1 - عمّنك - de son oncle
2 - عجمی
" مجمع ظرفا rendez-vous des élégants
4 صباحه قارشو vers le matin
" اعباب
7 - جریمه
8 برخوردار sois heureux!
" تفکّر

p. 4

11 - غفلت باعدی apeuprepement

14 مرتبه sur le dos

16 - بللیکه

" کوجلتمیه رک - oreiter

18 - ایکی ده برده parfois

19. باغچه ده سنده

21 - آجیوب eut pitié

" یغلمش amoncelé

24 - دائم

26 - ضبط

26 - تطهیر nettoyer

27 - حصر natte

" یوک armoire à lits

29 - اوراز réserver - mettre en côté

p. 5

2 - اورکوب s'effrayer

3 - ترحماً par pitié

" تواتراً successivement

4 اورنجه se frapper

5. یدکاری ce qu'ils ont mangé

6 - کمر ceinture

7 - اوجیر à trois

8 - حکمت - miracle

" - تجهیز le nécessaire

10 قچین - lorsque

" دیز enfilade

11 اورتدی couvrir.

14 قچین lorsque

15 - اندامیله

16 نکول s'abstenir

19. یولامق rouler

24. ده قوناق - station

26 - موجود présents

" شهود témoins

" مسلمان - musulman

" نقل

29 - آدملر

p. 6

2. عینه واردی

7 - اونوتدق oublier

8 - شوئی

9 - عطابه

10 - بردلمو

" ارشاد la voie du salut.

13 - اووه plaine

" صدا -

" - قچین

14 - لوند soldat volontaire

" قارغی javelot

" خصم ennemi

15 - اوضاع manières

" رکیب pour رقیب rival

" داوبجه

16 شاقی scélérat

17 دور

" غوف دفی

18 مستولی saisi

" بیلور ایدی

19 توارید s'aurien.

" عتاب

20 صمان paille - " ویرک donne

21 ایوجه

" سسینی voix, son

22 - آج

" المدن قنده de ma main comment échappons(?)

p. 2.

1 – عبثكار dissipé, vagabond
2 دوكه , دوكه –
" خواى هوس adonné au plaisir
4 برقصبه‌نك d'un bourg
5 – درعهده chargé de
6 – قراجه robe – costume
7 – نصحت
" دور مبوب
9. كتخدالق lieutenance
" – محضر huissier
10 – عليابه طالدى plongé dans des réflexions
" – خوش امدى
12 – چقى group
14 – ولدزنا
13 – صقين prends garde
15 نقل
16 – الجاقلق violence
19 اولسون
22 دفع عمدا
23 معمراولسون à votre santé
25 – يوز اللى 150
26 – غانجى يه
" – قهر
27 – برتنك un seul
" اسمائل اغانك دايسيدر

p. 9 –
1 – قووسام
" قودى
" دكين jusqu'à
2 باشمى آلوب
4 – قنى ?

p. 3.
4 – قاچ كوندر
5 – كلورسه
7 – تثنائله مق acquiescer du geste
9 چوقه دار كتدى
" – – حمّال
10 – طبله
" ابريق aiguière
11 – اللنى
12 – سن يه
" پاچه وار
13 النى يودى
" معتاديدر habitué
" گلابدان
14 – حرمه au harem
16 فالين ton destin
17 – وقت
" ياپيسونلر
20 اويخوبه dormir
21 كوسكى aigu
" بلينك des reins
22 قيمه ne tue pas
" – دكان
" تپه لرز

page 4
1 – اوج
3 – اجنن pluriel de جن génie
5 افريرسون qu'elle allaite
6 جنازه aux génies
9 دوكرلرايسه
11 معذور – excusé

p. 9
5 - حانث parjure
" درسك coude
" درسكرينه - jusqu'au coude
11 - قطايف pour قدايف
19 - اويغون qui s'appareille
24. اقيدى دغى وار
25 - دويوريم

p. 10
1. - طولودزگين - à bride abattue
10 - گلثوم nom de femme
14 - كتلردى tumulte
" آلاى ايله avec pompe
18 - اشك âne
20: ذوقلندى
23. دويدكزى
" يادكار nom d'homme

p. 11
12 بعد العصر après midi
15 شو اوطه ده
17. جواب
18 قچن كه
19 قزارق
26 ديبه لك
" - كيردكلك à peine entré

p. 12. 1 دعوت
2. گويا
3 عوق retard
4 - شكايت
5 سائى يدايله par un courrier
6 منزلنى querelle - garnisement

p. 12
7 اغضاب
12. واركه شونى elle -
15 - بر اتديلر se rassembler
16 - نصفدن - de la moitié
18 - اطلاق
19 - اويماق imiter - s'appareiller
" - قياس
20 - سويدى
" - نتيجه
21 - - نتيجه كلام
22 - بونجه يه دك jusques à quand
" - بندن
" - شويله اول
25 - عقد نكاح
" - حلقه d'élier

p. 13
1. نرده ن اشيديور
3 - - عدت
4 - نكاحنده
5 - قاقمى - une poussée
8 - حيله ruse

Conte II

p. 1
3 - ضبط
" بوجاق lieu retiré (un trou)
4 - انجبى
7 - صغنشمق - se fourrer, blottir.
8 - سوداسيله

p. 2 - 1 - استعداد aptitude

Conte I

page 1.

l. 31 نكاح

2 - 2 - غرنه‌م

معيت - 5

لفظى - 13

موسقوس - 21

زبدة 23

بللى باشلو 27

قولكز 28

3.

انفعال 15 douleur

اوبحو "

- 12 - عليا réfléchir

21 - عرق

22 - برذمه

24 - سدريمكى divaguer

---

4 اوجار précipice, lieu écarté

11 - معرفه

19 - برذلو (اويغا بردى) (2) شادوكله

22 اولادكدن 24

25 لقمة bouchée

" برساعت

5.

2 دينجك tout à l'heure

5-6 - كوچلك يوق

- 9 - زنان

10 - نازه mignon

17 - قصددن

20 - اولو يوله

22 - دعاده اول

23 عجوبه قيافة costume étrange

---

p. 5.

25 - برده طرح

26 - - جرار mendiant

---

p 6

3 مشورت

5 - دوبده ريرم

6 - ديلمه

11 - - ماده

13 - ديبه كك

" اوجنده

" - ياكحو

14 - يوللو (comme absorbé)

20 - دوشرمشم

---

p. 7

2 - آغا

4 - اولدك

7 - ماى كوك

13 - كساوت turtosse

" - طالب

18 - قول اولديغى

19 - صاحبى

23 - كف يد - se désister

24 - بيك - 1000.

" اتدرديلر

---

p. 8.

2 باطردى tapage

7 - اوته طرف - au delà

15 - فخور

21 باشمك اتنى يه‌يور

23. براقك بوراغلم pour laisse

" براقمه pour بوراقمه

26 صديقنى la question de

" - اكريغى - rappeler à q.q.

Conte VI. 26 – ~~خطویل~~ [illegible] alezan

p. 3 l. 28 ادبرلزی زبلره

فنار، بابیوشلر

3 ... 6 ~~کم~~ / اوتا

6 چاتمق / لی se lier

اوچمه plancher

برو اوزه

9 ~~...~~ / اکه

12 — / باش قوروقن

13 ~~...~~ / اوغلان Djehan-nuema

15 احمق

16 کوردی کیردیکن

17 — یوز کرز ملکی

20 کوسه

25 / کوزلری قراردی aveugler

26 — / میکده cabaret

اوستنده / repos

p. 5 – ~~3~~ – ~~...~~ à vous

4 – / / دوستز / سزکده

5 دسنکه

6 / حره libre

6 – / ازادسز کوله esclave qui ne veut pas être affranchi

13 nous serions autres.

17 / دوز طلک retourner q.q. chose

20 / جونش formule du divorce

(ma maison) اویم بارقم / ~~mes affaires~~ mes effets

(?) " چاریه

~~21~~ 1er mot

" / hésitation باباجم یوروردی

22 – ~~حرج~~ / مرادده ~~...~~ ordure

25 ع

p. 6 3 – / زهی خیال باطل / زیرلیه خیلیک

6 ~~...~~ / اورز / کبیه chacun 10

7.

p. 6 – 7 / چوروک چاپراقه کهنه

8 – هوچیلیک / 10 / co

خوشاب / ~~خوشید~~ " sorbets – / –

" les gens qui amènent les mariés کوزغیلیر 100

تنبک تاهل ~~...~~ – بیرینک

11 وضع / پابیلمق se répandre

Conte VII

p. 1 – / سرت épaules سرت

2 2 – / –

" 5 – / مردار charogne

6 – صاکن sauve-toi

" 7 بتوه

" " / کستاخ affronté, imprudent

8 صباحی

" برچک

9 / قتل tuer

10 – / چار voile – châle

11 / بورنق envelopper

12 / مونت besoins, vivres

" / دوشمک tapisser

16 / اوقومق se prosterner

17 / صکره فروخت après

/ ~~...~~

21 / کولچی lingot d'or

22 23 ~~...~~ / غلامان pelisse en martre serviteurs

27 طبیب

p. 3 – 6 – دوکرکیم خالی boiteux

" / ~~...~~ صالنی بلکیم traînard

8 – / تیرپیتیر binette

10 / سزعله وادیلی 16 غماز

19 مراق قیلمق

20 / خونیف effrayer

22 توه

" ~~...~~ اوروع frapper

~~page 3 – 25~~ ٢٢ | بتمام

page 4 l. 6 – ~~اطلسی~~ / اطلس | satin

7 رکاب /

10 سولتیله /

12 تعلیمی / تعلی افه

" / ~~نورلی~~ نورانی respectable

14 – ~~افسونکار~~ / افرنت قزیجدز folle acquerre

couvrant – 15 / باقتمیلر

نوشیروان poem – نوشن کوکلی ٢

16 کوفه ده / ~~لکه~~

" بزر اجهر ~~بزرجمهر~~

21 ~~صرته~~ بتمدلجه ~~...~~

monter sur les épaules

l. 5 – 20 – دنیه

21 سمدلجه

6 – جرد

4 طوانی

5 دوزیه

7 بختکه

10 طوبوک

Conte 4 – 5 l. 17 | سلوری قپوقچی
porte en couples

18 | مواجهت confronter
" فرمان عرض
" ~~ابریه لفی~~ ابریه نفی اندیلی
19 – | ادی بکلمه جدیع jour ~~...~~ à la maison
amant ~~...~~ ou amante 20 | اوینانیمه
" ینغه عه
" | چکشمك se disputer
24 تصنیف
" | آنك grain d'une jolie
25 قادینی
" عجوله
" شالغم توحه
26 ~~...~~ | اخا نبرنها
28 | دارلمیاب fâché
30 مریدار
" | نردبان
31 دیوارك جوطه‌لری

p. 6 – 2 ~~...~~ | نه یاپانه
4 ~~...~~ مدد (au secours!)
9 ~~...~~ – سرزمك croiser
" | قول دمیر barre en fer
10 | شنامت malheur
" | طاری qui arrive

— 11 | ای allons!
12 | دیبکلك ou دیبه‌کلك entièrement
13 | اية الكرسی verset du coran contre les ...

14 – | بیان ... / بیانه سویلمك
parler dans le désert
" لا حول exclamation "il n'y a de force qu'en Dieu"
X باللیله belli ki
اوینانش
18 ~~...~~ | برغطا
" | قوتیلیجه
22 کلاللی
23 | قو اغله‌سون
31 بوللو

p. 7 – 3 | همباز compagnon
10 دوشور
11 – بونزاتی
12 | طوان کیرخیلر entre de grenier
" | سجیم ficelle
14 صانتی کوش دوشخلب
" | ساخته contrefaite
22 مستملی
" – قید
" | کدیکا brèche
" | ایچ! dedans ...

page 8 l. 6 - صبر طلق

10 جبر طلق / اصبرلندی

12 بیتوه

14 / کوزه دیرم - کوزمك épier

15 / طنمق Etymond... ne rien dire

18 vase de cuir / دبه ~~دبه~~

confitures - حلوا دبلی

21. صارمق - envelopper

23 شیشمك gonfler

25 شقیه ~~malheur~~ malheur

---

p. 9 - 1 صاقو

" / چویید indigo

2 شقیه

7 - / نیلیم لی que faire

" / حمار / âne

" ~~صکره~~ تکلد - صکره دن après

1.9 9.2 ...

" ملالری

10 تاقرتاقه

" / توه peuh!

Conte V -

p. 1 - 1 ترکیملی

2 / لا علاج

~~Conte 9 - دال قلوق parasite~~

Conte VI

p. 1 - l. 4 ~~جهانما~~ / جهان نما

رفتاح /

p. 2 - 9 / ~~افشای بیتوده~~

- 11 / ~~چوق~~ جنکی musiciens

- 13 - / ذاکر qui recite le zikr

- 17 / چکلمك le retirer

p. 3 l. 20 } 20 چکید - 21 / تکدیر } offenser

22 / قوجکی " / کاینه } événement

23 بشك کرته

28 - / غم آلوده peine

parasites " / دال قاوقار

---

p. 3 - 3 ~~اوتو~~ / اوتو dip ...

4 / سز تیرسز comprendre ~~penser~~ ~~croire~~

7. / ~~دالو جمله~~ دمادجمله انتماز / prière et la lit /

12 / ویناقی

13 / اوتشی - اوللشی le 1er

cortège // 14 / ~~کبدی~~ / ~~کوری~~ کوری ~~procession~~ cortège ~~...~~

+ کردی

16 / ...

" / ... 23 ...

18 / کشمالش querelle

19 / ینکه femme qui conduit la mariée

20 / عار بده } lorsque

" / قیجن کلیم } exclamation

24 / جایجاق sorte

" / ایرتیه le lendemain

" / ولد زنا

25 / صدده کلهلم

venons à notre point

conte I

page 4 ligne 5 – | اوجار carrefours
" – 11 – | معرفه suivante
" – 22 | نه شكل اولمدكلرى
— 5 – 6 – 5 – كوجلك يوقلغ
— – 9 – | ذنابه – زنان (?)
— " – | 10 تازه jeune garçon
— 23 – عمر و قلعه
— 25 | برله / طرح
— 26 | mendiant / جرّار

— 6 – 11 – مانداپله
" – 13 | دپه كلك
" " | باشى اوجنده
" 14 يرتلو كوزنى آچوب

— 7 – 13 | قفا قلدر
— 8 – 15 – | glorieux فريح و فخور joyeux
(faire souvenir) 26 صددبتى اكرنجى
اكدرفق
— 11 – 18 | مجدكك lorsque

— 12 – 6 صولتى
— | 12 – شونى – ... جبقاريه (?)
— 13 – 5 – تاقمى – طلقم (?)

Conte II | ملا فلان

page 2 ligne + 22 | –
+ 23 – | معتمى lorsque
" 27 – برنك

page 3 – ligne 2 | باشيمى آكلوب ayant terminé
– 12 – بچادار
17 – قنابه

102

p. 3 – 20 | sommeil اويقويه
– 23 | plaisanterie حزلى
– 1" | تپه لرزه frapper

p. 4 – 11 غفلت stupeur ?
– 18 – ابكيره abandonner
– 26 – خوك – خذل ?

p. 5 – 10 | قچمه lorsque

p. 6 13 – | قچن lorsque
14 – | قارغى – pointe
" | خصم ennemi
15 بكيم
19 – | توروبه توزود vaurien ~~méchant~~
جان اتمامه échapper
22 |
23 – | خصم ennemi

p. 7 – ~~...~~ coup d'épée
10 – | عشقه – عشق
21 – | مستدچله
22 – | دوزعب changer d'habits
25 – | اولاسى s'il arrive que

p. 8 – 8 – قپوسز
" – | جنكك musique
16 | جملر كدركى toute la garde
28 عضروب دفع ايدوب ?

Conte III

p. 1 – 14 تره اكنه
19 – | كتمه / كنه réserve de nouveau

p. 2 – 17 — ~~شوقلقو~~ / مقناطى *clé*

p. 3 – 1 — عجر

Conte 4

p. 1 – 1 – صتبار / 1 *vendre*

11 انفصال *se séparer* — 20 / آيلقسز بيللقسز *sans salaire mensuel, annuel*

échelle (?) قردبان

p. 2 – 6 ~~ديركلر~~

9 اصلات | 28 فرمان فرمانچ *firman* — p. 4 ligne 26 موجبنجه

---

p. 3 — 10 ~~...~~ / *en prison* مواجهه

معطوفى — و حصراً *en sandwich*

امام قطعا 9 — 11

اوغع وار ايدى — 22 / برجيجه ~~...~~ كيجه‌كى — 22 الدايه

27 كيروب اوراده صايانلى مولادا

13 تعهد *promesse*

---

p. 4 – 2 – رهنه

– 4 باك بلند قتك

~~...~~

" / ياشادوشنمه‌ى

صوم / ياصدق *uni solide*

بوشنى بولمزدن – اوريلمك – 5

يوپلمك *marchander* — ازيله‌رك تونزيارك

معمارلر

/ 11 – ~~...~~ بى بكله *attends moi*

14 / كذيك آغالر *les gardes*

گنه — 17 – " برمحله ~~...~~

18 – ~~...~~ آلتنه *derrière*

قوتلا ايمش — فوتلامق

26 – ~~...~~ بياضى *firman*

/ فرماز مجبنجه v. p. 2 l. 28

~~27~~

28 تيلرقا — 28 واز عيلالغاز — كيجناك

30 حاضر ~~...~~

---

p. 5 – 6 – طاش بكلنى *le cerceau*

8 ~~...~~ / 7 — كتى جوزلرى *devrait être* [?]

× " يايجه جق

10 / طرارانله / طراران *filous*

12 باشنمه خاص باوقه

18 / فرمان ~~...~~ عالى

" ايرمه

" / نفى *exiler*

26" يقه‌عيه *de buse*

كوت *rissoles*

24 – متصلى

25 / قاوق

" – عجوبه

" شالغم خواجه

30 سو ييرر *onomatopée*

angle du mur 31 ديواركجو بلكى — باطر كرتز *bruit fait avec les pieds*

نه يابانه سويلر – 2

p. 6 – 22 – كلاهك

20 قوتلجه كى — 31 بوناك – بوتلى — 9 | 12 ~~...~~ قبو آغلسو خواناغلو *de travers* — ترتيم

frappant بوللو — 3 – كمبازه *pleure*

p. 7 – 10 *parfums* دوتسولر — 7 كوت بات

دعوات *mères* — 11 لونداتى

14 طاش كوتدو كابه

22 – ~~...~~ ابرستلى *d'un côté* — بر سمى

plaine inculte قير

planteur 24 دقات تكين

p. 8 – 12 بيتسوص ~~...~~ صكنك — يولنجه – 3

صكرده 23 — ~~...~~ 3 – بملكين

سقيه كراوبوقو ~~...~~ — 6 – صيزلمك *génies*

16 — كوزدرمكه *épicier*

---

p. 9 – 1 اشاغى صاقوع

6 – بوتلجه

9 – ~~...~~ رجل *confitures*

10 تاقى تاقى

" تده — نوق 11

Conte VI

p. 2 – 20 – بکید
23 – بسک
" کرتمه couper avec un couteau

Conte 14

p. 1 – 2 چستناب
– 9 دکمه عال ایله difficilement
12 چزی چرمک tracer une ligne
– بال موسی یاپشدرمق .

p. 2 3. آلفت affliction
6 – طالغان se serrer
3 – اون قپان
ماتی [illegible]
ماتی مالکوتی – ٠

104

(دیدکده)

ای عایشه ویر دیدیلر کدویکی کبی قراجه‌سنی چیقاردیلر سنک کبی بوراده

چاپقه بونخ کبی جیقه اماله کیت الله بلانی ویرسونا دیدکده (ملعونه

ایشی اطلایید)

(1) Meddah – littéralement celui qui chan[te]
ici, [illegible] [illegible] est appliqué aux conte[urs]
Menkabet, c'est à dire éloge –

(2) – Lala – ~~dans~~ la traduction exacte de [illegible]
menu [illegible] ou [illegible]; c'est
personnage auquel ~~est~~ sont confiés la garde [illegible]
garçon –

(3) Sebz [illegible] ou sebzevan [illegible] de [illegible]

(4) Dounia [illegible] bakmaz bir adam, = un [illegible]
je ne puis connaître

(5) Amân – Interjection surtout en [illegible]

(6) nous avons conservé le mot turc dont

(7) bitmez [illegible] olmaz = litt. il n'est pas d[illegible]

(8) [illegible] uzerine – sur ma tête – [illegible]

(10) Meydan – ~~[illegible]~~ mot intraduisible [illegible]

(10) bey, ne peut se rendre ni par M[onsieur] [illegible]
aux personnes bien nées, particulièrement au[x]
Mr [illegible]

(12) para – la [illegible] de la piastre [illegible]
la piastre valant encore 1,80 – elle [illegible]

(13) commencement [illegible] litt. [illegible]
bazar [illegible] ailleurs qu'à [illegible]

(13) les noms sont tous de [illegible]

(15) Bouyouroun! le mot [illegible]
dans le sens d'invitation à entrer, à [illegible]

(16) Inchallah! litt. – S'il a plu à Dieu

(17) Le sol des boutiques du bazar est élevé de [illegible]
et garni de tapis ce qui forme une espèce d'[illegible]

(17) expression ~~[illegible]~~ [illegible] que conservé dans la [illegible]

(18) dilaverlik composé [illegible]

(20) Arslanim – qualification donnée par les [illegible]

(20) akhiret [illegible] – litt. mère [illegible] l'autre monde
v. la note ci-dessus

(21) sorte de manteau sous forme de longue [illegible]
ne pas sortir

(22) Tcherib – divertissement mais ce mot est pris [illegible]
[illegible]

signifie un jeune garçon encore imberbe
gens du peuple pour l'inhospitalité du congés

...is de 35 grains chacun dont chacun
...ita

...mes musulmans se couvrir la tête et le
...dispensables du pèlerinage lorsqu'ils sortent

...pèlerinage heureux
...fie la vente aux enchères d'un immeuble

...aux chrétiens, mais plus grave lorsqu'il

...Orientaux, etudiant en tenant
...du mort et confirmer un mot fort

...le mot de déplorer
...les 2 sœurs
...endant jamais à un non musulman
...el

...

...équitable ou répandu aux Arabes
...chita

...rieges aux femmes
...légumes employés en Orient et
...d'un bonnet
...le obligatoire
...remport à l'époque où le contrat a

...mis par son épouse qui ...

...on devrait ne pas se marier
...de l'ordre de ...